

BEKLENEN KIYAMET VE YANSIMALAR

İbrahim Osman Kâhyâoğlu

BEKLENEN KIYAMET VE YANSIMALAR

Kitap Adı:	Beklenen Kıyamet ve Yansımalar
Yazar:	İbrahim Osman Kâhyâoğlu
Editör	Sevim Balcı
Yayın No:	5
Kategori:	Düşünce - Araştırma
Yayın Yönetmeni:	Ahmet Kahraman
Redakte:	Cevdet Bölükbaşı
Düzeltili:	Serhat Kartal
Bilgisayar Uygulama:	Empati Ajans
Kapak Tasarımı:	Ali Koca
ISBN:	978-605-80753-1-3
1. Baskı:	Şubat / 2025

Baskı: Ofis Yayın Matbaa Ltd. Şti.
Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. Işık San. Sit.
No: 19-B Blok Z-1 Topkapı, Zeytinburnu
Tel: 0(212) 576 47 15 Sertifika Numarası 14973

©2019, Tüm yayın hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz ve kullanılamaz.

Her türlü soru ve görüşleriniz için: “6666ayet.com” sitesini ziyaret ediniz.“kahyaoglu@6666ayet.com” mail adresinden görüş ve önerilerinizi iletebilirsiniz.

BEKLENEN KIYAMET VE YANSIMALAR

İbrahim Osman Kâhyâoğlu

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ.....	8
-------------	---

1. BÖLÜM

MÜSLÜMAN DÜRÜST OLMALI

Ve beklenen Kıyamet Yansımaları	11
Ey yolcu	11
Âhir zamanda kıyamet emâreleri görülecektir.	12
Taklit değil, tahkik ehli olmak gerekir.	14
İnsanın yaratılması	16
Bayrağın hikâyesi ve müceddid	17
İlk alâmetler	17
Olayın gerçekleşmesi şöyledir.	19
Hız. Süleyman hikâyesi.....	27
Sizlere hız. Süleyman'ın sarayını anlatayım.....	28
Mehdî aleyselâm	30
Mehdî inancı	33
Mehdî ilimle donatılmış olacaktır.	34
Süfyan	37
“İkdiddurer” isimli kitabından	38
Mekke ve medine yaşanmaz hâle gelir.	42
Hız. İsa'nın inişi.....	44

2. BÖLÜM

İBRAHİM (HATEM'ÜL - EVLİYÂ)

Hatem'ül evliyâ	49
Deccâl Ve Beşinci Kıyamet Alâmeti.	66
Dâbbetü'l-arz.....	69
Hayvanı kullanmaya başladı.....	70

3. BÖLÜM

KIYAMETE BEŞ KALA

Sûr'a üfürülüş.....	79
Ve beklenen kıyamet	80
Yaratılış âyet ve hadisleri.....	83
Ye'cüc ve me'cüc.....	86

4. BÖLÜM

BURÇLAR VE REENKARNASYON

Burçlar (yıldızlar).....	95
Çakra ve enerji	98
Cinsiyet bozukluğunun	100
İnsanda yedi çakra merkezi vardır.	101
Reenkarnasyon	102
Kişinin burcu.....	102
İnsan burcunun kopyalanmasında iki yöntem vardır.	103

5. BÖLÜM

CENNET

Cennet	107
Cennetin isimleri.....	107
Cennet kapıları	109
Cennetlik olmak için islâm üzere olmak gerekir.....	111
Bir insana veya cine cennette ne kadar yer düşecek?	112
Cennet âlemi, sayısız yıldız ve gezegenle doludur.	113
Sidretü'l-müntehâ	114
Levh-İ Mahfûz	117
Melekler âlemi	118

6. BÖLÜM

KEHF SURESİ, MÛSÂ ALEYHİSSELÂM

Kehf sûresi	125
Mûsâ aleyhisselâm	129

7. BÖLÜM

NEGATİF VE POZİTİF ZAMAN

Negatif ve pozitif zaman	117
Paralel Evren gerçeği	140
Zaman nedir?	142
Zaman	143
Hızsız ışık hızı, ledün ilmi ile anında ışınlanma	143

8. BÖLÜM

İNSANLIK TARİHİ

İnsanlık Tarihi	149
Fâtîha açılımı	152
Birkaç terennüm	153

9. BÖLÜM

DECCÂL

Deccâl	157
Birçok deccâl ortaya çıkacaktır!	164
Kırk günde dünyayı gezmesi	166
Harikulâdelikleri	166
Deccâl’le ilgili hâdis-i şerifler	171
Hadislerle ilgili açıklamalar	174
Deccâl hakkında açıklamalar:	175
Deccâl’in olağanüstü hâllerini kabul etmeyenlere âlimlerden cevaplar:	180
Deccâl ve vasıfları	185
MÜCAHİTLERE TAVSİYELER	215

İbrahim Osman KÂHYÂOĞLU

Yazar, Aksaray doğumludur. Temel eğitimine, Niğde, Aksaray’da başlayıp Kahramanmaraş / Göksun’da devam etti. Yüksek eğitimini Almanya’da tamamladı.

Küçüklükten beri araştırmaya, uzay ve gökbilimine meraklı olan yazar, bu eğilimini Almanya’da da sürdürmüştür. Çalışmalarını Kur’an, hadis ve modern bilim ölçülerine bağlı kalarak gerçekçi bir yaklaşımla ele almıştır. Uzay, zaman, mekân, enerji, çekim kuvveti gibi konuları hadis ve Kur’an bilgileriyle harmanlayarak, kendi çapında bir araştırma metodu oluşturmuştur. Söz konusu bu metot, doğru bilgiye saf (gerçekliğin kendisi) ve çelişkisiz mantıksal bilgilerle ulaşılacağını belirtmesiyle ortaya çıkmaktadır.

Keşiflerini, günümüz bilimsel gelişmelerini de içine alarak genişleten yazar, araştırdığı konulara Kur’an’dan deliller getirdikten sonra kendi yorumlarını da katarak konuyu açıklamaktadır. Yazar, uzay, psikoloji, mantık ve bilim üzerine çalışmalarına devam etmektedir. Bununla birlikte yazarın fiziğin kökleri olan madde, ışık hızı, insanın manyetik alanı ve dünyanın manyetik alanı hakkında özgün görüşleri vardır.

Yazarın kitaplardaki düşüncelerinin kaynağı, Kur’an, hadisler ve günümüz bilimsel gelişmeleri teşkil etmektedir.

2000’li yıllarda Almanya’da bir şirkette yöneticilik yapmaya başlayan yazar, hâlen Almanya’da araştırmalarına devam etmektedir.

Yayınlanmış Eserleri:

- *Büyük Kıyamet Alametleri Başlangıç*
- *Deccal*
- *Kıyamet ve Son insan*
- *Beklenen Kıyamet ve Yansımalar*

ÖN SÖZ

İnsanlık başlangıcından bu yana, kıyamet sürekli konuşulmuştur. Bunun alametleri belirlemiştir. Kıyamet alâmetleri, hiç kuşkusuz Peygamberimizin hadislerinde haber verdiği şekilde gerçekleşecektir. Bu süreç birbiri ardına gelecek bir takım olağanüstü alâmetlerin sonunda Güneş sistemimize bir takım gezegen ve göktaşlarının girmesi ile başlayacak ve Güneş'in batıdan doğması ile devam edecektir. Dünya'da ve Güneş sistemimizde dağılıp bozulmalar yaşanacak ve tüm evren toz toprak hâline gelirken yeryüzünde hayat sonlanacaktır.

Şöyle ki; kendi ilham ve araştırmalarıma dayanarak olayların nasıl vuku bulacağını ifade ediyorum. Örneğin, Güneş sisteminde aniden bir x gezegeninin (Târik, 6666âyet Gezegeni,) çıkacağını bu gezegenin ve beraberinde getirdiklerinin sistemin dengesini bozacağını ve bunun kıyamet alâmetlerinin başlangıcı olacağını belirtiyorum. **Burada anlatılanlar sadece bir görüştür, ilhama dayalı bir kurgudur.** Zaten kıyamet belirtileri konusunda biz de İslâm dinindeki mevcut alâmetlerin aynısını destekliyoruz ve inanıyoruz. Tek fark bu oluş sürecinin nasıl gerçekleşeceği ile ilgilidir. “Beklenen Kıyamet ve Yansımalar” adını taşıyan bu kitap, yazarının kendi dilinden ve üslubundan ilhamına dayalı olarak kıyamet olaylarının akışını özet olarak anlatmakta, ayrıca, zaman kavramı, burçlar, Deccâl hakkında önemli bilgiler vermektedir.

İbrahim Osman Kâhyâoğlu

Köln- Almanya / 2025

1. BÖLÜM

MÜSLÜMAN DÜRÜST OLMALI

Ve beklenen Kıyamet Yansımaları

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Her nefis ölümü tadacaktır. Yaptıklarınızın karşılığı ancak kıyamet günü tastamam verilecektir. Kim cehennemden uzaklaştırılıp cennete konulursa, gerçekten o kurtuluşa ermiştir. İyi bilin ki, bu dünyaya hayatı, aldatici bir faydadan başka bir şey değildir. Âl-i İmrân, 185

Ey yolcu

Yaşayan her canlı, her nefis ölümü tadacaktır. En sonunda, dünya hayatının bir övünme ve gururdan ibaret olduğu ortaya çıkacaktır. İşte bunu bilip hazırlananlar için bu gün kazanç gündür.

Ey insan, hayatını, hiç ölüm gelmeyecekmiş gibi bu dünyaya için yaşıyorsun. Ama aslında esas azim edilecek durum hedefin, âhireti kazanmak için olmalı, âhîret için çalışmalısın. Bunu ölüm gelip çatmadan iyice anlamalısın.

İnsan rahatına pek düşkündür. Ama bu dünyadaki rahatlık bir fitnedir aslında. Bu durumu sonraki hayatta, yarın mahşerde anlar ama o vakit iş işten geçmişdir. Geri dönüş yoktur artık.

Oysa gerçekten Allah’a ve âhîret gününe inanmış olan Allah dostları ise bu dünyadaki rahatlığı bırakıp ölümle beraber

bitecek olan, geçici, elden çıkacak kazanç peşinde koşmayıp sonraki kalıcı hayatına da taşıyabileceği, âhirette meyvesini verecek ibadet ve davranışları yaparlar.

Devamlı âhirete çalışırlar ve onlara bu hiç güç gelmez. Namazlarında hem kıyamda hem rükûda hem de secde de hep Allah'a ibadet ederler. Bilirler ki bu dünya geçicidir, bir gün yok olacaktır, burada işlenen ameller bâkidir.

Allah dostları daima Allah'ı anarlar. Her güçlüğe karşı Allah'tan yardım isterler. Bu dünyada imanları hiç zayıflamaz. Çünkü gerçeği bilmektedirler.

Âhir zamanda kıyamet emâreleri görülecektir.

Bir zamanlar Kâbe'nin yerini İbrahim'e şu şekilde hazırlamıştık: Sakın bana hiçbir şeyi ortak koşma; tavaf edenler, orada (kıyama) duranlar, rükû edenler ve secdeye varanlar için evimi tertemiz et. Hac Sûresi, 26. Âyet

İbrahim söylenileni yaptı ve duası kabul olundu. O Peygamberimizin de içinde çıktığı Arap milletinin atası oldu. Ve milleti çoğaldı aşiretlere, kabilelere ve ülke ve devletlere bölündü. Çok uzun zamanlar geçtiği için artık sapma ve ihtilaf emâreleri baş göstermeye başlamıştı. Artık insanlar “kıyamet ne zaman kopacak? Ne kadar gün kaldı?” gibi soruları sormaya başlamışlardı.

İşte bu âhir zaman fitnelerinin kol gezdiği bir zamanda yüce Allah bir elçi gönderecektir. Bu elçi müslümanlara yardım edecektir. *Bu elçi Peygamber Efendimiz'in soyundan olacaktır.*

Sizler ona ister Mehdî deyin, isterseniz Hâtemü'l evliyâ deyin. İsterseniz ona Peygamber Efendimiz'in kalbinden sakladığı kişi, zat deyin. Bu üç kişiden hangisi olduğunu kitabın sonunda okurlarım karar versin inşallah. Bu gelecek zat, kıyamet alâmetlerinin başlangıcını ve müslümanların bu dehşetli

zamanda nasıl hareket etmeleri gerektiğini haber verecektir. Bu hengâmeli bir zamanda müslümanların nasıl hareket etmeleri gerektiğini söyleyecek, o her hâlükârda o bir kurtarıcı olacaktır.

Artık dünya yaşanmaz hâl aldığında, her yerde ölüm kol gezdiğinde, yaratılış kanunları çiğnenmeye başlandığında, insanlar korku içinde yaşamaya başladığında güvenlik kalmayacaktır. İşte durum bu ahval içinde iken şu âyete dikkat etmek yerinde olacaktır.

İşte o zaman biz, onlara iki elçi göndermiştik. Onları yalanladılar. Bunun üzerine üçüncü bir elçi gönderdik. Onlar: “Biz size gönderilmiş Allah elçileriyiz!” dediler. Yâsîn sûresi, 14. Âyet

İşte o zamanki (âhir zaman) insanların arasından âyette beirtilen bu iki elçi çıkacak yüce Allah bu insanlara birçok ilim verecek ama bu ilimleri vermeden önce bu kişileri birçok zorluk ve meşakkatten geçirerek deneyip olgunlaştıracaktır inşallah.

Âhir zaman, fitnelerinin en çetin zamanında zuhur edecek bu Allah dostları Benî İsrail’e gelen elçiler gibi insanları İslâm’a davet edecek “Ey müslümanlar kelimeyi tevhidi, Lâ İlâhe İllallah” kalbinize kazıyın yüce Allah’ın teklifinden kesinlikle şüpheniz olmasın. Size vaad edilen gün gelecektir.” Diyerek tebliğ faaliyetinde bulunacaklardır.

Evet, ey günümüz müslümanları, İslâm üzerinde olduğunu zanneden insanlar, yüce Allah’ın cihat âyetlerini unuttuğun için, Batı’nın uşağı oldun. Onun teknolojisine ve batıl inancı üzerine inşaa ettiği medeniyetine kandın. Hâlbuki bu seküler medeniyet çürümüş durumdadır, çok yakında yıkılışını birlikte göreceğiz inşallah.

Yüce Allah’a sordum ya Rabbe’l-âlemîn yüce kitabın Kur’an’da en önemli anlatmak istediğin konu nedir?

Kur’ân-ı Kerîm’i tam okuduğumuzda şu ana konuların öne çıktığını görürüz.

1. Kelime-i tevhîd Allah'ın tekliği
2. Allah Yolunda malıyla canıyla cihat.
3. Firavun (Deccâl)

Evet, Allah (c.c.) kulundan kendisinden başka ilâh tanımamasını istiyor. Ve bu uğurda malı ve canı ile çaba göstermesini istiyor. Allah (c.c.) âhir zamanda ortaya çıkacak olan kimilerinin tağut dediği kimilerinin ise gelişmiş teknoloji dediği, bazılarının televizyonun icadı dediği “Deccâl”den bizi sakındırıp uyarıyor.

Taklit değil, tahkik ehli olmak gerekir.

Evet, yüce Rabbim, şimdi anlıyorum; İslâm ülkelerinin neden Batı'nın uşağı olduğunu. İslâm âlemi, uzun süredir ciddi biçimde taklide sarılmış, öz ile değil kabukla iştigal eder durumdadır. Ancak, esas olarak akıl ve mantık ile Allah'a tam bağlı müslüman olmak olan *tahkik* (hakikat) *ehli* olmak lâzım. Yani bizzat kendinde, hayatında Allah'ın varlığını ve birliğini anlayarak buna şahit olarak yaşamak gerekli. İşte bu tahkik ehli olarak yaşamak demektir. Bu ise meyvesini kısa zamanda verir. Tahkikte asıl ve esas olanda huzur vardır, işin bizzat kendisini yaşamak ve anlamak durumu vardır.

Evet, bu bağlamda şöyle bir baktığımızda, insanoğlu ne kadar da kendine zulmediyor, çünkü Allah'ın yaratmış olduğu varlık âlemini anlayamıyor.

Allah azze ve celle insanoğlunu yaratmadan çok önce ezelde insanı yaratır. Hac Sûresi 26. Âyeti bir insanın neler yapabileceğini görerek, o topraktan yarattığı varlığa deyim yerindeyse “hayran” kaldı.

Bir zamanlar Kâbe'nin yerini İbrahim'e şu şekilde hazırlamıştık: Sakın bana hiçbir şeyi ortak koşma; tavaf edenler, orada (kıyama) duranlar, rükû edenler ve secdeye varanlar için evimi tertemiz et. Hac sûresi, 26. Âyet

Ya Rabb’el âlemîn insanın ne gibi özellikleri öne çıkıyordu ezelde, dediğimizde yine düşüncemize şu kelimeler eşlik ediyor, iman gücü, icat kabiliyeti, öğrenme kabiliyeti.

Rahman sûresinde insanın özelliklerini anlatan birçok örnek vardır. İnsanı yarattığını ve ona okuma yazma ve öğrenme kabiliyeti verdiğini ilk âyetlerde görmekteyiz.

1 - Rahmân (çok merhametli olan Allah). 2 – Kur’ân’ı öğretti. 3 - İnsanı yarattı. 4 - Ona beyanı öğretti. / Rahmân sûresi

Ve yine bu âyetleri düşünüp tahayyül ettiğimde, “Ya Rabb’el âlemîn ben bu kitapta tam olarak neyi yazayım?” diye düşündüm. Birden şu konular aklıma geldi:

Mehdî aleyhisselâm, Îsâ aleyhisselâm, son insan Hate-mü’l evliyâ, büyük savaş melhame-i kübra, Ye’cüc Me’cüc, zamanda yolculuk, Deccâl ve kelime-i tevhid gibi ana konular aklımda belirdi.

Kalemime sarılıp başladım yazmaya inşallah. Yüce rabbime yalvarıp yakardım, dua ettim: “Ya Rabb’ül âlemîn dilimi aç, ilmimi genişlet, imanımı güçlendir. Beni şükreden kullarından yaz. Bu konudaki âyetlerini bana ayan eyle, muhabbetimi artır, ya Allah senin yolunda cihat edenlerden eyle beni” diye dua ettim. Sen zâhir ve bâtınsın ya Rabb’ül âlemîn.

Bana dünya hayatını unuttur, sadece âhirete çalışmayı senin zatına ibadet etmeyi nasip eyle, bu âciz kuluna rahmetini göster Ya Rabbi.

Ey müslüman kendini İslâm dini üzerinde gören sen, ey insan Allah’tan kork, ey İslâm üzerinde olan insan Allah’a güven, bütün işlerinde vekil olarak sana Allah azze ve celle yeter. Yüce Allah Ahzâb Sûresi’nde “*Vekil olarak Allah yeter*” buyurmaktadır.

1. Ey Peygamber! Allah’tan kork, kâfirlere ve münâfıklara boyun eğme. Elbette Allah her şeyi bilmekte ve yerli yerince yapmaktadır.

2. *Rabbinden sana vahyedilene uy. Şüphesiz Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.*

3. *Allah 'a güven. Vekil olarak Allah yeter. Ahzâb sûresi*

Ey müslümanlar, kâfirlere ve münafıklara boyun eğmeyin, onların zulüm ve eziyetlerine aldırmayın Allah'a güvenin vekil ve destek olarak Allah yeter. Onların hile ve desiseleri zayıftır biraz mukavemet karşısında dağılacaklardır. Kâfirlere karşı, biraz gayret ve sertlik göstermek gerekir.

İnsanın yaratılması

Allah azze ve celle insanı yaratmadan önce insanı yaratma konusunda çok düşündü. Çoğu insanın da cinler ve şeytanlar gibi Allah'a isyan edeceğini biliyordu, ta ki Peygamber Efendimiz Hazreti Muhammed'i ezelde yaratana kadar. İnsanların içinden Peygamber Efendimiz gibi yalnızca doğruya, Yüce Allah'a çağıran bir peygamber çıkaracağını bildiği için, işte o zaman insanı yaratmaya karar verdi Yüce Allah.

Allah azze ve celle ilk önce Kur'an'ı yarattı, sonra insanı. Hazreti Kur'an öyle bir kitaptır ki onun sırrını anlayana evren, nûru âlâ nurdur. Nûr üstüne nurdur.

Allah azze ve celle ezelde sidretü'l-müntehâ'da¹ da bulunan İslâm bayrağını, livâü'l-hamdi (hamd sancağını) Peygamber Efendimiz Hazreti Muhammed'e (s.a.v.) verdi. Bu kitap âhir zamanda Mehdi aleyhisselâmın bu bayrağı taşıyacak olmasının da hikâyesidir aynı zamanda.

Bu kitapta inşallah kıyamete kadar olacak olanları ve ondan sonra da mahşere kadar olanları bir sırasıyla anlatacağım inşallah.

1. Sidretü'l-Müntehâ', Allahu Teâlâ'nın zât âlemi demektir ki, buraya ne meleklerin büyükleri, ne de Peygamberlerin büyükleri dâhil olabilir. Nitekim hadis-i şerifte de Hz. Peygamber'e refakat eden Cebrâil aleyhisselâm da Peygamberimizi buraya kadar götürmüş, buradan ileriye geçmeye izinli olmadığını ifade ederek, bundan sonra Cenâb-ı Hakk'ın daveti sebebiyle Hz. Peygamberin yalnızca gideceğini bildirmiştir. İşte bu yüzden bu kelimeler "son sınır, son hudud veya sınırın sonu" diye anlaşılmıştır.

Bayrağın hikâyesi ve müceddid

Aslında bu bayrağın hikâyesi âhir zamanda Mehdî'den önce gelen Müceddid ile başlar. Bu müceddid ve aynı zamanda kutup olan mübarek şahıs, Peygamber Efendimiz Hazreti Muhammed Mustafa sallallâhü aleyhi ve sellem kalbinde sakladığı bu kişi Hatemü'l Evliyâ'dır².

Ebü Saîd el-Hudrî (r.a), Hz. Peygamber (s.a.v.)'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Öğünmek için söylemiyorum, ben Âdemoğullarının efendisiyim! Kıyamet gününde ilk diriltilecek benim. Öğünmek için söylemiyorum; ilk şefaati isteyen ve şefaati ilk kabul edilenim. Öğünmek için söylemiyorum; kıyamet gününde hamd sancağı benim elimde olacaktır” (Tirmizî, Menâkıb, I; İbn Mâce, Zühd, 37; Dârimî, Mukaddime, 8; Ahmed b. Hanbel, I, 281, 295, III, 14, 4).

Mehdî hadîs-i şeriflerini iyi ve detaylı araştırdığımızda Peygamber Efendimiz'in iki kişiden bahsettiğini mânevî olarak farkına vardım. Bir tanesi açıktan gelecek Mehdî, diğeri ise Peygamber Efendimiz'in kalbinde sakladığı Mehdî'dir. İki kişi de Peygamber Efendimiz'in soyundandır.

Peygamber Efendimiz Hazreti Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem şefaatine sığınarak yazmaya başladığım bu kitap hayırlara vesile olur inşallah.

“Tehlikeli” ve stratejik konulardan bahsedeceğim bu kitapta, aynı zamanda diğer eski kitaplarımda yazdığım gibi kıyamet alâmetlerini paralel olarak anlatmaya çalışacağım Allah'ın izniyle.

İlk alâmetler

Bu büyük kıyamet alâmetlerinin belirmesi bir ilkbahar Ramazan ayının ortasında cuma gecesî, gece yarısı şiddetli bir gürültüyle başlayacaktır Allahuâlem (Allah en iyisini bilir). Ama bundan önce İbrahim Yüce Allah'a dua edecektir.

2. “Hatemü'l-Evliya” olarak kendisinden bahsedilen zat, velilerin sonuncusu olan bir şahıstır. Bu şahıstan, önce Hâkim-i Tirmizî, “Hatmu'l-evliya” adlı eserinde bahsetmiş, daha sonra Muhyiddin İbn'ül Arabî “Anka-u mağrib” adlı eserinde bu konuyu geniş bir şekilde incelemiştir.

İbrahim duasında, “ismi âzam hürmetine, Ya Rabbi, bu İslâm düşmanı kâfir yahudiler, müslümanları suçsuz yere rahatsız edip öldürüyor, işkencelere maruz bırakıyor, tutukluyor, bu İslâm düşmanlarını helâk eyle”. “Ya rabb’ül âlemin” der. Bir an önce Kıyameti başlatacak olan Târik yıldızını gönder” der.

Yüce Allah İbrahim’in rüyasında ona, “artık Târik yıldızını çağırma görevini sana veriyorum Târik Yıldız sistemini dünyanın yanına çağırabilirsin, o kıyameti başlatacak olan olaydır, bu ilimi sana ben verdim” der. Bu ledün ilmini alan İbrahim derhâl harekete geçer.

İbrahim Yüce Allah’ın emrine uyar ve Târik yıldızının burcuna bağlanır. Târik yıldızını çok uzak bir galaksiden bizim güneş sistemimize çağırır. Belki de aylar hatta seneler sürecek bu olay, Târik ve yanındaki gezegenlerin Güneş sistemimize gelene kadar sürer. Şüphesiz en doğrusunu yüce Allah bilir.

Hadîs-i şerifte şöyle buyrulur:

Ebü Abdullah Nuaym b. Hammad in Abdullah b. Mes’ud’dan rivayetine göre, Rasûlullah şöyle buyurmuştur: “Ramazan ayının ortası cuma gecesi olduğu vakit, gökyüzünde şiddetli bir ses olacaktır. O ses, uyuyanı uyandıracak, oturanı kaldıracak. Cemaatin yanından ayrılmaya mâni ve engeller çıkaracaktır. Böyle bir gece, depremlerin çok olduğu bir senenin gecelerinden olacaktır...”

İşte bu büyük olaydır. Nedir bu şiddetli gürültüye sebep olan etkenler. Güneş sistemimizde bir anda açılan kara delikten bir yıldız gezegen grubu ve yanında getirdiği birçok irili ufaklı meteor, asteroid içeri girer. Bu gezegen ve getirdikleri çekim gücü ve manyetik alanlarıyla güneş sistemimizin elektromanyetik dengelerini değiştirir. Bütün bunlara sebep olan gezegenler ve yarı sönük yıldızlardır. Artık dünya bir felaketler zinciri ile karşı karşıyadır. Bu olayla ilgili âyetler vardır.

Târık suresi, âyetler

1. Gökyüzüne ve Târık'a (sabah yıldızına) yemin ederim.

2. Târık'ın ne olduğunu nereden bileceksin?

3. (O, karanlığı) delen yıldızdır.

4. Hiç kimse yoktur ki üzerinde bir koruyucu, bir denetleyici bulunmasın.

5. İnsan neden yaratıldığına bir baksın!

Bu olay aynı zamanda Mehdî aleyhisselâmın da ortaya çıkma alâmetlerindenidir. Çünkü o Ramazan ayında güneş ve ay tutulmalarını Güneş sistemine eğiren, bu gezegen veya yıldızlar meydana getirecektir.³ Bu olay Mehdî aleyhisselâmın zamanında gerçekleşir. Şüphesiz en doğrusunu Allah bilir.

Diğer kitaplarımda⁴ bahsettiğim bu yıldızlar Târık yıldızı⁵ ve 6666âyet yıldızı⁶ yani (Kur'an yıldızı) ismini veriyorum Allah'ın izniyle.

Olayın gerçekleşmesi şöyledir.

İlk başta sabaha karşı, seher vakti dünyaya küçük taşlar düşmeye başlar, sonra büyük devasa meteorlar ve asteroidler 15 / 20 derecelik açılar sırasıyla dünyaya çarpmaya başlarlar, büyük bir gürültü ve toz bulutu ortaya çıkar.

Güney, güneybatı yönünde çıplak gözle de görülmeye başlayan bu iki yıldız ve yanındaki uyduları büyük felaket

3. Bu bilgi önemli bir bilgidir, herkes güneş veya ay tutulmasının o zamanda Ay'ın Güneş'in önüne gelmesi sonucu olacağını zannedecektir, hâlbuki burada anlatılana göre Târık yıldızı ve getirdiklerinin gölgelerinin sebebi ile güneşin veya ayın tutulması olacaktır. Bu iyi anlaşılmalıdır.

4. Yazarın, 1- Büyük Kıyamet Alâmetleri Başlangıç, 2- Kıyamet ve Son insan, 3- Deccâl (basılmamış ancak digital ortamda yayınlanan), 4- Zaman ve Mekân isimli kitapları bulunmaktadır.

5. Yazar, İbrahim'in duası sonucu Güneş sisteminde ortaya çıkacak olan gezegen grubunu Târık yıldızı olarak tanımlamaktadır.

6. Bu yıldız Târık gezegen gurubu içinde bir yıldızdır.

zincirlerini beraberinde getirirler. Çarpan büyük meteor ve asteroidler dünyayı bir anda yaşanmaz hâle getirirler. Kalkan toz ve gaz bulutları etrafa yayılır.

Doğuya ve batıya çarpan büyük asteroid ve meteroidler i-se çok büyük büyük kara parçalarının batırır milyarlarca insan bir anda can verir. Böylece büyük kıyamet alâmetleri başlamıştır artık. Doğuda ve batıdaki kara parçalarının batması Peygamber Efendimiz'in hadîs-i şeriflerinde de bildirdiği gibi gerçekleşmiştir.

Hadîs-i şerif

Müslim'in rivayetinde, bu üç yer batmalarından biri şarkta / doğuda, bir garpta / batıda, biri de Arap yarımadasında meydana gelir. (bk. Müslim, Fiten, 40/2901)

Görüldüğü gibi hadiste yere batmaların mekânı yerleri tam olarak açıklanmamıştır. Bu sebeple bizim bunları kesin bir şekilde tayin etmemiz mümkün değildir.

Bununla beraber, Arap yarımadasındaki yer bir derece bellidir. Belki de hicaz bölgesidir. Diğer iki yer batma olayını hadiste yer alan doğu ve batı kelimelerinden yola çıkarak bir tahmin yürütülebilir, şöyle ki:

Şark / doğu kavramı mutlak olarak zikredildiğine göre, bunu gerçekte dünyanın en şarkında bulunan Çin ve Japonya'yı düşünebiliriz. En batıda olan bölge ise Amerika kıtası olabilir.

Bu dünyaya çarpan irili ufaklı meteorit ve asteroidlerle birlikte toz ve dumanı atmosferin en üst tabakalarına kadar yükselir. Bu yükselen küçük toz tanecikleri hemen dünyamıza inmeyip çok hafif oldukları için atmosferin üzerinde güneş ısıısıyla ısınırlar, o kadar ki ısı çok yüksek derecelere gelir, 300-400 derecelerde ısınan bu toz zerrecikleri belli bir hızla dünyamızı ısıtmaya başlar.

Duhân sûresi, âyet 44

10 - 11 - Ey Muhammed! Şimdi sen göğün, insanları bürüyecek açık bir duman getireceği günü gözetle. Bu acı bir azabdır.

12 - O gün insanlar: “Ey Rabbimiz! Bizden azabı kaldır. Artık biz inanıyoruz” derler.

Peygamber Efendimiz bir hadîs-i şerifinde dünyanın ocağın içi gibi olacağına buyuruyor.

Nitekim böyle de oluyor, havada duran ufak toz zerreleri ısınarak dünyayı bir anda yaşanmaz hâle getiriyor. Dünyanın içi tıpkı bir fırın gibi 150 - 400 santigrat (°C) derecelere kadar yükseliyor.

Peygamber Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem'in kırk gün kırk gece süreceğini söylediği bu duman aynı zamanda büyük kıyamet alâmetlerindendir.

Bir anda üç büyük kıyamet alâmetinin birden olması⁷ dünyada stratejik ve siyasal güç dengelerini değiştirmiştir.

Dünya artık eski dünya değildir. Amerika ve Avrupa kıtasının büyük bir bölümü bir anda yok olmuş, yerin dibine batıyor, Asya'da Afganistan'a kadar olan bölüm batarak yaşanmaz hâle geliyor. Dünya 40 gün içerisinde tıpkı bir ocak gibi, dumanın içerisinde dönüyor.

Bu kırk günün sonunda çok az insan, hayvanât ve nebâtât hayatta kalıyor. Büyük bitki örtüsü tamamen yanıp kül olacak. Sadece sığınaklarda olan insanlar ve canlılar sağ kalabilecek. Aşırı ısıdan o gün insanların hiçbir teknolojisi, hiçbir âleti hiçbir makinası çalışmayacaktır. Tüm teknolojik âletleri ve araçları hatta uyduları uçakları silahları çalışmaz duruma gelecek. Aşırı sıcaktan dünya yüzeyi yaşanmaz hâle gelecektir.

Hadîs-i şerifte de buyuruldu ki: “Dumanın tesiri mü'mine nezele gibi gelir; kâfire ise çok şiddetlidir.” [Ebû Dâvûd]

7. 1- Güneş ve Ay tutulmaları, dünyaya metoorların düşmesi. 2- Yer çökmeleri, 3- Dünyayı duman kaplaması.

Bu hadiste ise O gün müslümanlara ilâhî bir yardım mesajı gizlidir.

Teknolojik savaş aletleri çalışmayınca insanlık neredeyse orta çağ teknolojisine geri dönecektir. Böylece insanlar bir süre tekrar Orta çağ'ı yaşayacaklar. Peygamber Efendimiz'in şu hadislerini anlamak, büyük resmi görmeyi daha kolaylaştırır diye düşünüyorum bana göre.

“Dünyada ismi geçecek bir halife kalmayınca kadar çıkmayacaktır” (El- Kavlu'l Muhtasar Fi Alâmet-il Muntazar), yani Mehdî aleyhisselâm çıkmayacaktır. Bu hadis-i şerif yukarıda aktardığım Allah'ın azabının şiddetini anlatmaktadır.

İşte biz müslümanların bu fırsatı iyi değerlendirmesi gerekir, düşmanlarımız kendine gelmeden o zamana hazırlıklı olup düşmanı hemen dumandan sonra saldırmamız gerekir. Çünkü o vakit düşmanın neredeyse tüm önemli silahları çalışmaz hâle gelecektir. Biz bu fırsatı düşmanın zayıf olduğu o zamana kendimizi güçlendirerek hazırlamalıyız. Allah celle celâluhû bundan daha iyi bir fırsat vermez bizlere.

Doğrusu bana göre, Allah azze ve celle tövbe süresinde biz müslümanlara bu durumu mu anlatmaya çalışıyor. Bize bu büyük kıyamet alâmetlerinin zamanını, böyle bir fırsatın müslümanların eline geçeceğini anlatıyor bence. Bunu düşünmemiş değilim. Tövbe Sûresi besmelesiz bir şekilde başlayan bir süredir ve buna işaret ediyor olabilir. Tabi ki şüphesiz en doğrusunu yüce Allah bilir. Tövbe Sûresi'ndeki o âyeti hatırlayalım.

Tövbe sûresi, 5. Âyet

“Haram aylar çıkınca Allah'a ortak koşanları artık bulduğunuz yerde öldürün, onları yakalayıp hapsedin ve her gözetleme yerine oturup onları gözetleyin. Eğer tövbe ederler, namazı kılıp zekâtı da verirlerse, kendilerini serbest bırakın. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.”

Her şeyin yaratıcısı Allah Azze ve celle her şeye kâdirdir. Sûre anlatımlarında, her zaman dilimine işaret eden anlamlar olabilir, Örneğin bu Tевbe Sûresi 5. âyeti peygamberimiz zamanında da doğru bir şekilde anlaşılmış, bizim verdiğimiz anlam ile de, kâfirlerin hazırlıksız yakalanmaları sonucu verilen fırsatı müslümanların değerlendirmesi olarak da da anlaşılabilir. Allah yerde ve gökte her şeyi bilir. Sâlih ameli olanlar yarın mahşerde cennetliktir. Kim bir müslümanın işini kolaylaştırdıysa, kim bir ihtiyaç sahibi birine sadaka verdiyse, kim allah yolunda cihat ettiyse karşılığını eksiksiz bir şekilde alacaktır Yüce Allah'ın izniyle.

Evet, biz müslümanlara cihat unutturuldu. Bu dünya hayatına daldıkça daldık ve bu yüzyılda âhir zamanda bu hâllere düştük. Hâlbuki teknoloji sadece bir araçtır, esas amaç ise âhireti kazanmaktır bu durumu birbirine karıştırdık. Tekrardan âhiret hayatını öncelememiz gerekiyor.

Şu anki siyasi duruma bakıldığında küçük bir devlete milyarlarca müslüman güç getiremiyor, birlik olamıyor, sesini çıkaramıyor, çıkaran da çeşitli işkencelere yaptırımlara maruz kalıyor hatta öldürülüyor.

Tabii ki onların arkasındaki dev güçlerden çekiniyor müslüman devletler. Ama o da ortadoğuda kendi şeytanlarıyla yalnız başına kalacak. İşte bu durumda yalnız kalan yardım alamayan kâfirlere karşı savaşmak gerekir.

Ey müslüman! Duhândan sonra da mı cihat etmeyeceksin? Ey İslâm üzerinde olan insan, artık bugün olsun savaşman gerekir. Çünkü O gün o can pazarında, dumandan geriye kalanların hepsi kendi derdine düşecek o kargaşa ve karmaşa hâlinde sağa sola kaçışacaklar. Onların ne gelişmiş silahları, ne füzeleri, ne uçakları, ne tankları ve topları ne de uçak gemileri çalışmayacaktır. Allah celle celâluhû çalışmaz hâle getirecektir.

İşte o güne kadar biz müslümanlara şimdiden hazırlık yapmalarını tavsiye ederim derin sığınaklarda her türlü yaşam malzemeleri bulundurmak gerekir.

Târık ve 6666âyet yıldızlarının güneş sistemimize gelmesiyle oluşan duhân ve yer sarsıntıları sonucu, Allah bir anda kâfirlerin planlarını altüst edecektir. müslümanları yok etme planları yapanların planlarını Allah kendi başlarına geçirmiştir. Sistemde girişiyle dengeyi bozan bu iki yıldız Zülkarneyn aleyhisselâmın inşa ettiği seddi tam açmasa da büyük bir hasar vermiş ve zayıflatmıştır. Bunun sonucunda ise bazı gezegenlerin portalları yani ana kapıları açılmıştır.

Çünkü devasa depremler olup yer çökmeleri gerçekleşince kendi ülkeleri ve bölgeleri de yaşanmaz hâle gelecektir ve yaşayacak bir yer aramaya başlayacaklardır. Geride sağ kalan hıristiyanlar da gözünü bizim topraklarımıza dikmiştir. Akın akın Anadolu'ya gelme hazırlıkları yapılmaktadır.

Zülkarneyn aleyhisselâmın inşa ettiği seddin bir kısmının açılması demek, Dünya'nın başka yaşanabilir gezegenlerle veya âlemlerle tekrar bağlantısının Kurulması demektir. Diğer gezegenlerle solucan delikleri vasıtasıyla kurulan bağlantının (portal) kısıtlı da olsa açılması demektir.

Peygamber Efendimiz'in hadisinden rivayet edilen büyük savaşlar (Melhame) artık tam olarak başlamıştır. O kargaşa ve karmaşada silahların çalışmadığı, cephanenin azlığı nedeniyle İyi hıristiyan ve müslümanlar kâfirlere karşı ittifak yapmak mecburiyetinde kalacaklar, iş bu duruma evrilecektir.

Bu hadiseler hep bir biri peşi sıra olacaktır, hadiste belirtilmiştir.

Rûdânî (Muhammed b. Süleyman el-Mağribî) ve Ebû Dâvud (es-Sicistânî) rivâyet etti.

Rasûlullah buyuruyor ki: “(Bütün dünyayı yakıp kavuracak) büyük bir savaşın çıkması, İstanbul'un fethi, Deccâlların ortaya çık-

ması. (Bunların zamanları o kadar birbirlerine yakındır ki, hepsi) yedi ay gibi kısa bir zamanda olacak gibidir.”

Cami’us Sağır’de Süyûtî rivâyet etti.

Ebû Derda’dan rivâyet edildiğine göre Rasûlullah şöyle buyurmuştur: “Müslümanların çadırları Melhame i-Kübra günü, Şam şehirlerinin en güzeli olan, Şam şehri’nin yanında Guta’da kurulacaktır.” Ebû Dâvud (es-Sicistânî) ve Hâkim rivâyet ettiler.

Hâkim ve İbn Hacer el Heytemi rivâyet etmiştir.

Rasûlullah buyurdu ki: “Rumlar (hristiyanlar) A’mak veya Dabık’a (Halep yakınlarında iki yer) gelene kadar, kıyamet kopmaz. Medine’nin en hayırlı insanlarından bir ordu, o gün hristiyanlara karşı çıkacaktır. müslüman ordusu, hristiyanlara karşı harb nizamında saf saf olduğunda, hristiyanlar müslümanlara ‘Mallarımızı harabedenlerle savaşmak için bize yol açın’ diyecekler, ancak müslümanlar izin vermeyeceğinden savaş olacaktır.

“Müslümanlar bu savaşta üç gruba ayrılır.

Üçte biri, savaştan kaçır ve mürted olur ve Allah onların tövvelerini ebediyen kabul etmez, üçte biri şehit olur ki bunlar Allah katından şehitlerin en faziletlisidir. Diğer üçte biri de fethe devam ederler, netice de Konstantiniyye’yi alırlar. Fetihden sonra, kılıçlarını zeytin ağaçlarına asmış bir hâlde ganimeti aralarında taksim ederken şeytan âniden nara atarak:

‘Deccâl, ehlinizi elde etmiş ve sizin yerinize geçmiştir’ der. Şeytanın bu haberi yalan olduğu hâlde müslüman askerler yola çıkarlar ve Şam’a gelirler. Bu sırada Deccâl çıkar. Savaşmak üzere hazırlık yapıldığı bir sırada, Meryem oğlu Îsâ (a.s.), gökten nüzul eder. Allah’ın düşmanı olan Deccâl, Hz. Îsâ’yı görünce, tuzun suda erimesi gibi erir.

Şâyet Îsâ (a.s.), onu bırakmış olsaydı, o zaten kendi kendine helâk olacaktı. Ancak Allah onu, Îsâ (a.s.)’nın eliyle öldürtür ve Hz. Îsâ, süngüsündeki Deccâlın kanını müslümanlara gösterir.”

Şu geçen bir asırda savaşmayı unutan veya unutturulan biz müslümanlara Allah celle celâluhû bir zillet giydirmiştir

âdeta. Aslında müslümanların çoğu bağımsız değildir. İstediği an istediğin kararı verememektedir, bir müslüman devlet savaşırken diğerleri ona yardım edemiyorsa bu devletler tam bağımsız değildir, çünkü yardım ederse diğer büyük devletlerden korkmaktadır, hâlbuki sadece Allah'tan korkmak gerekir. Şu anda müslüman devletler Batılı uşakları ne derse onu yapmak zorunda hissedyolar kendilerini.

Niye onların dediğini giymek zorunda? Ticareti onlar yönlendirmektedirler, dilediklerinde kısıtlama koyabiliyorlar, onların markaları ve giysileri âdeta bizim alışveriş merkezlerimizi süslüyor, nedense marka olmayınca elbise giymemeye başladık. Bu özentidir acaba?

Onların dediğini yemek zorunda mıyız? Fast food diye bir zincirleme gıda mekanizması çıktı, tam doymadan, gösteriş için giden gidene, burger satan dükkânlar ve pizzacılar hep onlara ait, gençlerimiz öğle vakitlerinde yemekleri kart ile almakta ve burgerler ile öğün geçirmektedirler. Hâlbuki bizim Anadolu'nun geleneksel yemekleri, kebabları sohbet eşliğinde yenen o güzel yemekler dururken. Neden bu medeniyetsizleşmiş batılı insanların yemeklerine itibar edip onların yediklerini yemeye başladık? Bu da ayrı bir soru.

Onların söylediğini dinlemek zorunda mıyız? Evet, bu da önemli bir konudur, âdeta film furyası istedikleri diziyi istedikleri konuya uyarlayıp bizim beyinlerimizi yönlendiriyorlar, gencecik çocuklarımızı, hissizleştirip, gelenek ve göreneklerimizden uzaklaştırıyorlar, Türk ve müslüman milletini yok etmek istiyorlar.

Onların kitaplarından müslümanlığı öğrenmek zorundayız. Kendi bilgi bankalarımız (Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi) ve devasa arşivimiz dururken, yaşanmış birer ve devlet bazında örneklerimiz varken, kendi tarihimizi kültürümüzü ve 1400 küsur yıllık İslâm medeniyetini onların kaynaklarından öğrenir duruma geldik. Bu acınası bir durumdur. Bunlardan derhâl kurtulmalıyız.

Neden, onların yaptıkları müfredatları kullanıyoruz, kitaplarını alıp tercüme ederek ders kitapları yapıyoruz, onların okullarına ve sistemine uyum sağlıyoruz? Çünkü biz müslüman medeniyetine göre, biz geri kaldık, biz akla gereken önemi veremedik diyoruz, bu şekilde böyle aldatılıyor. Ama biraz araştırınca gerçekler başkalaşıyor: daha dün, zamanın koca kâfir devletlerinin hep beraber müslümanların üzerine saldırdığını ve onların topraklarını ve kültürünü yok etmek istediklerini gördük. Demek yeryüzünde iki sistem var, o da hak ve bâtıldır, biz müslümanlar hakkın temsilcisiyiz. Mücadelemiz hakkın tecelli etmesi yönünde olmalıdır.

Bir de ilginç bir durum vardır. Eğer, bu örümcek ağı gibi her yeri saran bâtıl sistemlerine karşı gelirsen ya şehit edilirsin ya da terörist olarak ilan edilirsin, ya da çeşitli işkencelere maruz bırakılarak saf dışına atılırsın. Ama Allah (c.c.) âyetinde buyurduğu gibi bunların sistemi çok zayıftır.

Ankebût sûresi, 41. Âyet

Allah'tan başka dost edinenlerin durumu, kendine yuva yapan örümceğin durumu gibidir. Hâlbuki evlerin en çürüğü şüphesiz örümcek yuvasıdır. Keşke bilselerdi.

Bir ağ gibi dünyayı saran bu örümcek ağı sistemini anlayıp saf dışı bırakmak çok zor değildir.

Hız. Süleyman hikâyesi

Yahudilik'te ve Hristiyanlık'ta sadece kral, İslâm'da ise hükümdar-peygamber kabul edilir. Süleyman isminin İbrânîce'deki karşılığı olan Şelomoh'nun (Şlomo) “barış, selâmet, sükûnet” mânâsındaki şalom kelimesinden geldiği ve “barış-sever, barışçı” anlamını taşıdığı belirtilir. Saltanatı boyunca hüküm süren barış sebebiyle Şelomoh ismi kullanılmıştır. Süleyman ayrıca “Tanrı'ya bağlı” anlamında Lemuel, “bilge sözleri toplayan” anlamında Agur, bütün dünya üzerinde hü-

küm sürdüğü için Yakeh, mâbedi inşa ettiği için Ben, Tanrı onunla beraber olduğu için Ithiel isimleriyle anılmıştır. İslâm kaynaklarına göre de Süleyman İbrânîce kökenli olup “sağlık” anlamındadır, düşmanları ona teslim olduğu ve o da düşmanlarından emin bulunduğu için kendisine bu adın verildiği de rivayet edilmiştir.

Allah’ın Süleyman’a verdiği bilgeliği dinlemek için dünyanın her yanından insanlar onu görmeye gelir, armağan olarak altın ve gümüş eşya, giysi, silâh, baharat, at ve katır getirirlerdi. Sebe melikesi, güney Arabistan’dan kalkıp Kudüs’e gelerek şöhretini duyduğu Süleyman’ı ziyaret etti. Süleyman’ın bilgeliğini, yaptırdığı sarayı, sofrasının zenginliğini, görevlilerinin davranışını, hizmetkârlarının özel giysileriyle yaptığı hizmeti, Rabb’in tapınağında sunduğu takdimeleri görünce onun hem zenginliğine hem hikmetine hayran kaldı; Süleyman’a altın, çok miktarda baharat ve değerli taşlar hediye ediliyordu. Rivâyete göre Tanrı, sahip olduğu bütün değerli şeyleri sahile atmasını emretmiş, Süleyman da böylece mûcizvî bir zenginliğe sahip olmuştur. Ancak Firavun’un kızıyla evlenince zenginliği azalmaya başlamıştır.⁸

Her şeyin karıştığı, kimin iyi kimin kötü olduğunu bilmediğimiz şu âhir zamanda biz İslâm üzerinde olan insanların çok dikkat etmesi gerekmektedir.

Hâlâ Hazreti Süleyman’ın sarayını ve mâbedini Mescid-i Aksâ’nın altında arayan şu zihniyeti ve bu hâllerini Allah’a havale ediyorum.

Sizlere Hz. Süleyman’ın sarayını anlatayım

Hz. Süleyman sarayının hikâyesi, Hz. Süleyman şeytanlar ve cinlere yüzüyle birlikte onlara bir hâkimiyet sağlar ve onların çoğunu köle yapar. “Bina ustası olan ve dalgıçlık

8. TDV İslâm Ansiklopedisi

yapan her bir şeytanı, bukağılara bağlı olarak diğerlerini de onun emrine verdik.” (Sâd Sûresi, 38/37-38) Kur’ân bu âyetle, Süleyman Peygamber’in (a.s.) insanlara hükmettiği gibi, cin ve şeytanlara da hükmettiğini, onları buyruğu altına aldığını belirtmektedir.

Şeytanlar ve cinler Hz. Süleyman’a diğer gezengenerlere geçiş kapısı olan (solucan delikleri) portalları ve bunların nasıl çalıştığını, nasıl işlediğini, nerelerde bulunduğunu ve hangi zamanda ve ne vakitte o portalların açık olduğunu söylemişlerdir.

“Cinler Süleyman’ın istediği gibi, saraylar, havuzlar kadar büyük çanaklar ve sabit kazanlar yaparlardı...” (Sebe’ Sûresi, 34/13)

Âyetin açık anlatımına bakıp Süleymanaleyhisselâmın cin ve şeytanları bu gibi ağır ve yorucu işlerde kullandığını söyleyebiliriz. Öyle ki, her peygambere birtakım mucize ve kerâmetler verildiği gibi, Süleyman Peygambere de mucize ve kerâmet olarak, ruhanîler üzerinde tasarrufta bulunma yetkisi verilmiştir.

İşte Hz. Süleyman zamanında bu portallar (geçiş kapıları) açıktı. Hz. Süleyman başka bir âleme veya âlemlere direkt şu anki Mescid-i Aksâ’nın yakınında bulunan bir kapıdan, portal-dan⁹ geçiş yapar başka bir âleme giderdi.

Yine günlerden bir gün bu geçitlerden geçti ve başka bir âleme gezegene gitti. Burası âdetâ cennetten bir köşeydi ve orada şeytanlara ve cinlere emir vererek bir mâbet ve saray yaptırdı. İşte sözü edilen Süleyman Mâbedi budur.

Saray ve mâbed bu dünyada bulunmamaktadır. Başka bir âlemde bulunmakta, sadece geçiş kapısı (portalı) Mescid-i Aksâ’nın yakınında bulunmaktadır. Süleyman aleyhiselâm zaman zaman bu geçişleri kullanarak o âleme gelip giderdi.

9. Geçiş kapısı, diğer gezegenlere geçmek için kullanılan solucan delikleri (ufak çapta karadelikler)

İşte âyette belirtilen Belkıs'ın gördüğü saray geçiş yapılan bu başka âlemedir.

Neml sûresi, 44. Âyet

Belkıs'a: 'Buyurun, saraya girin!' dendi. Sarayın eyvanını görünce, zemininde engin ve duru su olduğunu zannedip eteğini yukarı çekti. Süleyman: 'Bu, billurdan yapılmış şeffaf bir saraydır' dedi. Belkıs sonunda: 'Rabbim! Ben, senden başkasına taparak kendime zulmetmişim! Artık şimdi Süleyman'la beraber Âlemlerin Rabbine gönülden teslim oluyorum!' dedi.

Daha sonra Zülkarneyn Aleyselâm seddi inşa edince bu kapılar (portallar) kapanmış ve unutulmuştur.

Mehdî aleyselâm

Mehdî, İslâm'da âhir zamanda geleceğine ve İslâm'ın dünya hâkimiyetini gerçekleştireceğine inanılan kurtarıcı kişidir. "Kendisine rehberlik edilen", Allah tarafından yol gösterilen, husûsî ve şahsî bir tarzda Allah'ın hidâyetine nail olan (hidâyete erdirilen) kişi mânâsındadır. İnanç Kur'an'da yer almamakla birlikte bazı âyetlerin yorumları, hadisler ve dini önderlerin sözleri üzerinden değişik İslâm coğrafyalarında kendisine yer edinmiştir.¹⁰

Hadislere göre Mehdî kadar, Mehdî'nin talebeleri de üstün kişilerdir. Her grupta bu üstünlükleri elde edebilmek ve kendi liderinin Mehdî olduğunu ispat edebilmek için binlerce hadis uydurulmuştur. Bu yüzden Mehdî'nin dış görünüşü, yapacakları ve çıkacağı yer hakkında birbiriyle çelişen çok sayıda hadis vardır; Bir hadise göre Medine'den çıkacaktır.

Konuya ilişkin birkaç hadis zikrelelim:

- Horasan tarafından gelen siyah sancaklılara katılın. Onların içinde Allah'ın halifesi Mehdî vardır. (Abbasoğulları) [Hâkim, İ.Ahmed, Deylemî]

10. Wikipedia

- Bazı hadis rivayetlerine göre Mehdi, Ehl-i beyttendir ve Fatima'nın soyundandır.

- Kıyâmetin kopması için zamanda sadece bir günden başka vakit kalmamış da olsa Allah benim Ehl-i beytimden bir zatı gönderecek yeryüzü zulümle dolduğu gibi, o yeryüzünün adaletle dolduracak.

- "İnsan ona gelecek ve 'ey Mehdi! Bana da ver; bana da ver!' diyecek; Mehdi de onun esvabını taşıyabildiği kadar dolduracaktır."

-Ebû Said el-Hudri'den rivayet edilmiştir; dedi ki: "Peygamberimizden sonra bir hâdis baş göstermesinden korktuk ve Rasûlullah'a sorduk, buyurdu ki: Ümmetimde Mehdi vardır; çıkacak ve beş veya yedi veya dokuz -şübhe eden, râvilerden Zeydi'dir- yaşayacaktır." (Tirmizi)

- Ehl-i beytimden bir zat yeryüzüne hâkim olmadıkça kıyâmet kopmaz. Onun alnı açıktır, kemer burunludur. Yeryüzü zulümle dolu iken, o, Dünya'yı adaletle doldurur. İdaresi yedi yıl sürer. (Müslim)

- "Allah Rasûlu buyurdu: İmamınız aranızda olduğu hâlde, Meryem oğlu nazil olduğu zaman hâliniz nasıl olacak.

- "Allah Rasûlu: Ümmetimden her zaman Kıyâmet gününe kadar hak yolunda savaşan bir grup olacak. İsa bin Meryem inecek ve müslümanların emiri ona söyleyecek: 'Namazımızı kıldır' O söyleyecek: "Hayır. Sizlerden bazınız diğerine emirdir. Bununla Allah bu ümmeti üstün etmiştir."

- Ümmetim yağmur gibidir; sonu mu, yoksa başlangıcı mı hayırlıdır, bilinmez. Evveli ben, ortası Mehdi ve sonu Mesih olan bir ümmet, asla helâk olmaz. (Tirmizi)

Hadîs-i şerif

Naim b. Hammad ve Ebil Hasenil Harbi Harbiyat isimli eserlerinin birinci faslında Ali b. Abdullah b. Abbas'dan tahrir ettiler. O dedi ki: Mehdi, güneş bir alâmet olarak doğmadıkça çıkmaz.

İbni Ebi Şeybe, Mûsânnef isimli kitabında, Ebû Said-il Hudri'den tahrir etti, O dedi, Rasûlullah (s.a.v.) buyurdu: Benim

ümmetimden Mehdî gelecektir. Eğer ömrü uzasa da kısalsa da, yedi, sekiz, yıl veya dokuz yıl, mülk sürecektir. Ve daha önce zulümle dolu olan dünyayı adaletle dolduracaktır. Sema yağmurunu indirecek, yer bereketini çıkaracak, daha önce görülmemiş bir biçimde ümmetim O'nun zamanında rahata erecektir.

Naim, Kaab'dan tahrir etti. Dedi ki: Mehdî'nin çıkışından önce, şarktan parlak kıvrıklı bir yıldız doğacaktır.

Mehdî aleyhisselâmı Büyük kıyamet alâmetleri duhân olduktan sonra ilk yüzyılın başında bekliyorum Yüce Allah'ın izniyle.

Bu da Büyük kıyamet alâmetlerinin başlamasından sonra yaklaşık 50 ile 80 sene sonrasına denk gelir yani o yüzyılın başına. Yani diyelim ki Milâdî 2025 (Hicri 1446) yılının ramazanında bu olaylar başladı. Elli sene sonrasına bakarsak 2071 (Hicri 1496) yılı ortaya çıkar işte bu hicrî 1500 -1525 yılları arasında Mehdî ortaya çıkmış olacaktır. Bu hesap bir varsayımdır.

Zaten meşhur âlim müceddit İmam-ı Rabbânî'ye ise onu her asrın ilk çeyreğinde yani ilk 25 yılında arayın demiştir.

Hadîs-i şerif

Naim ve Ebû Naim, Ebû Said'den tahrir etti, O dedi Rasûlullah (s.a.v.) buyurdu: Zamanın inkıtaâ uğradığı (sistemlerin değiştiği) bir dönemde, Mehdî denen bir adam gelecek ve ihsanı bol ve güzel olacaktır.

Ebû Naim, Huzeyfe'den tahrir etti, Rasûlullah (s.a.v.) buyurdu: Eğer dünyadan bir gün bile kalsa, Allah, ismi benim ismime, ahlâkı benim ahlâkıma uyan ve künyesi de Ebû Abdullah olan bir Rasûlî gönderecektir.

Mehdî aleyhisselâm seyittir. Yani Peygamber Efendimiz'in soyundadır. Peygamber Efendimiz'in buyurduğu gibi Medine'nin bir köyünde doğacaktır.

İrki Arabî'dir, teni beyazdır, ismi Muhammed'dir, Baba adı Abdullardır, Ana adı Âmine.

Keza (N. B. Hammad) Hz. Ali'den tahrir etti. Buyurdu ki: Mehdi'nin adı Muhammed'dir.

Taberânî, Evsad'dan Amr. b. Ali tariki ile Hz. Ali b. Ebi Tali b'den tahrir etti: Hz. Ali Peygamber (s.a.v.)'e "Ya Rasûlullah Mehdi bizden mi yoksa bizim gayrimizdan mı?" diye sordu. Buyurdular ki: Bilakis Bizdendir. Cenâb-ı Hak İslâm'ı nasıl bizimle başlatmışsa O'nunla sona erdirecektir. Nasıl, bizimle onlar aralarındaki şirk ve adâvetten kurtulmuş ve kalplerine ülfet ve muhabbet yerleşmişse, (Onun gelişi ile) yine öyle olacaktır.

Mehdî inancı

İslâm'da Mehdi'ye kıyamet öncesinde gelecek ve ümmeti birleştirerek Deccâl veya yalancı Mesih'e karşı savaşı ve Mesih ile dayanışma içerisinde İslâm'ın kısa süreli dünya hâkimiyetini gerçekleştirecek Muhammed'in soyundan bir halefe olarak inanılır.

Sünnîler Mehdi için, Kutub, Hâtemü'l-Evliyâ gibi deyimler kullanmakla beraber kullanılan terimler bununla sınırlı değildir. Âhir zaman ile birlikte kullanılan halife, imam, devrin imamı, sahibü'l zaman vb. deyimler de anlamsal içerik olarak Mehdi kavramı ile ilişkilendirilirler. Mehdi'nin kendisini bilmeyeceği, kendi mehdiliğinin farkında olmayacağı ve çevresindeki kişilerin bunun farkına varacakları ve kendisine zorla biat edileceği rivayetleri dolayısıyla, önde gelen pek çok siyasi ve dini önderin, bunu dile getirmeseler, hatta şiddetle reddetmiş olsalar bile beklenen Mehdi olduklarına ve zamanı geldiğinde Mehdi'den beklenen fonksiyonları eda edeceklerine inanılır.

Tarikat ve cemaat merkezli birçok sünni toplulukta Mehdi beklenmektedir. Mehdi'nin kıyamete yakın dönemde zulüm

ve adaletsizliğin her tarafı kapladığı bir zamanda gelip yeryüzünü adaletle dolduracağı ve İslâm'ı hâkim kılacağına ve Ehl-i beytten bir kişi olacağına inanılır. Şiilik'ten farklı olarak Mehdi beklentisi ölmüş veya kaybolmuş bir kişinin dönmesi şeklinde değil, kıyamete yakın gelecek bir kişinin Allah tarafından seçilmesi veya görevlendirilmesi şeklindedir.

Mehdi kıyamete yakın bir zamanda dünyaya gelecektir ve O'nun geliş kıyamet alâmetlerinden birisi olarak değerlendirilir. "Dünyayı küfür kaplamadıkça Mehdi gelmez." Birçok kaynakta mehdi ile ilgili hadislerin mütevatir derecesinde olduğu da ifade edilmiştir.

Mehdi devri bir "İslâm'ın altın çağı" olarak resmedilir.

Mehdi ilimle donatılmış olacaktır.

Kur'an hafızıdır, alnında secde işareti vardır.

Allah'tan pek çok korkan bir kuldur. Mücahitir, mücedditir, abdallardandır, üveysidir hiçbir tekke veya şeyhe bağlı değildir. Bizzat ilhamı Peygamber Efendimiz'den ve Yüce Allah'tan alır.

Allahuâlem büyük kıyamet alâmetleri başladıktan sonra doğacak veya zuhur edecektir.

Bu yüzyılın başında zuhur etmediği için onu bir dahaki Yüzyılın başında beklemek daha doğrudur.

Daha genç yaşta Mücahitlere katılacak Allahuâlem siyah bayraklılara katılacak.

Nazar ilminde âlim olacaktır. Düşmanlarını ve münafıkları nazarıyla devirecektir.

Emirinin kod adı Ebû Hüreyre'dir. Daha genç yaşta gizli ilimlere vakıf olacak, ilerleyen yaşında birçok eser yazacaktır.

Ve bir gün emiri Ebû Hüreyre münafıklar tarafından şehit edilir.

Kimse cesaret edemez Ebû Hüreyre'nin yerine geçmeye ve Mehdî aleyhisselâmı Emir seçerler mücahitler.

Çok az bir mücahitle Mekke'ye gider Mehdî aleyhisselâm hac yapmak için ve Mekke'ye gelir işler hiç umduğu gibi gitmez. Mehdî ve o zamanki hacılarla Mekke'yi yöneten rejimle çatışmaya başlarlar. Büyük kargaşalar olur, Mehdî aleyhisselâmın adamları bu çatışmalarda rejim tarafından şehit edilir. Ama hacılar sonunda rejimi devirir.

Tam bir fitne, karmaşa, kargaşa hâli vardır Mekke ve Medine'de. Geride kalan Dünyada yaklaşık 312 civarındaki İslâm âlimine Mehdî ilham olunur. Allah (c.c.) Tarafından Mehdî aleyhisselâmın zuhur ettiği ve Mekke'de olduğu Bu ilim adamlarıyla birlikte Mekke'de Mehdî aleyhisselâmı aramaya başlarlar.

Peygamber Efendimiz'in hadislerde bildirdiği Mehdî âlâmetlerine benzeyen insanları kişileri soruşturmaya başlarlar.

İşte bu zamanda Mehdî aleyhisselâm artık kırk yaşlarındadır. Mehdî, bu büyük âlimlerin kırklı yaşlarında orta boylu sağ yanağında ben olan birini aradıklarını duyar.

Bu âlimlere görünmemek için gizlice Medine'ye gider. Medinede bir süre kalır, ancak fazla kalamaz çünkü o âlimler Medine'ye de gelmişlerdir her yerde onu aramaktadırlar. Bu sebeple bulacaklarını anlayıp hemen Mekke'ye geri döner. Fakat Mekke'deki âlimler bir şekilde Mehdî'yi yakalarlar. Hayret

Mehdî aleyhisselâm “ben sizin aradığınız o kişi, Mehdî değilim” der. Âlimler keşif ve keramet sahibi oldukları için buna inanmazlar ve zorla da olsa Mehdî aleyhisselâmı İslâm âlemine halife yaparlar.

Keza (Naim b. Hammad) İbni Abbas'dan tahrir etti. O şöyle dedi: İnsanların ümitsiz olduğu ve “Hiç Mehdî falan yokmuş” dediği bir sırada Allah Mehdî'yi gönderir. O'nun yardımcıları Şam ehlinde sayıları Bedir ashabının sayıları kadar üçyüz onbeş kişidir. Bunlar

Şam'dan O'na gelirler ve O'nu Mekke'de Safa'daki bir evden çıkarak, kendisi istemediği hâlde, O'na biat ederler. O da onlarla birlikte Makam'ın yanında iki rekât namaz kıldıktan sonra minbere çıkar.

Tabarani Evsad'da ve Hâkim Ümmü Seleme'den tahrir ettiler, Rasûlullah (s.a.v.) buyurdu: Mehdi'ye Bedir ehli sayısınca kişi, Rukun ve Makam arasında, biat eder. Irak halkının ileri gelenleri ve Şam ebdalları O'na gelirler. O zaman Şam'dan bir ordu O'na karşı savaşmak için gelir, ancak Beyda'ya girdiğinde yere batırılır. (Beyda, Medine ile Mekke arasında bir mevkidir.)

Naim, Şureyk'den tahrir etti. Dedi ki, bana ulaştı ki: Mehdi'nin çıkışından önce, Ramazan'da iki kez ay tutulması olacaktır.

Naim b. Hammad, Said bin Müseyyeb'den tahrir etti. Buyurdu ki: Başlangıç çocuk oyuncuğu gibi basit olan, fakat bir tarafta sükûnet bulsa da diğer tarafta genişleyerek devam eden ve ancak semadan bir münâdînin üç defa "Uyanın, falan emir sizin gerçek emirinizdir" deyinceye kadar sona ermeyen fitneler görülür.

Taberânî, Avf b. Malik'den tahrir etti, Peygamber (s.a.v.) buyurdu: Tozlu, dumanlı karanlık bir fitne görülecek, bunu diğerleri takip edecek, tabi. Ehl-i beytimden kendisine Mehdi denilen bir zat çıkıncaya kadar. Şayet O'na yetişirsen, O'na tabi ol ve hidayete erenlerden ol.

Bu şekilde halife olarak seçilmiş olan Mehdi artık müslümanların başı olmuştur. Bir kişinin Halife seçildiğini duyan Süfyan¹¹ Mekke'ye bir ordu gönderir. Çölden geçerken Süfyan'ın ordusu Cebrâil aleyhisselâm tarafından yerin dibine batırılır. Bu Mehdi aleyhisselâmın alâmetidir.

Naim b. Hammad, Kaab'dan tahrir etti, O şöyle dedi: Beni Abbas'ın değirmeni döndüğü zaman, bayrak sahipleri atlarını Şam'da zeytin ağaçlarına bağladığı zaman ve bu ordu ile Allah'ın, "Esheb ve ailesinin" yok ettiği zaman, onlardan kaçacak ve saklanacak

11. Süfyanî İslâm'da kötü bir figürdür ve genellikle hadislerde bozgunculuk ve fitne yayacak bir zorba olarak tasvir edilir. Hadislere göre Süfyanî Recep ayında çıkacaktır. Çıkış yerinin Şam olacağı düşünülmektedir.

kimsenin kalmadığı zaman, Caferiler ve Abbasiler düştüğünde, “Ciğer yiyen oğullarının” (Süfyânî’nin) Şam minberine oturduğunda Berberî kavmi de Şam’a geldiği zaman, işte bu Mehdi’nin çıkış alâmetidir.

“Ciğerleri yiyenlerin oğlu” olan Süfyânî kuru bir vadiden çıkar. Kelp kabilesinden abus çehreli, sert kalpli adamlardan bir ordu düzenler ve bunlar her tarafa zulmederler. O; medrese ve mescidleri yıkar; rûkû ve secdeye giden herkesi cezalandırır. Zulüm, fesad ve fışk çıkarır. Âlim ve zahidler katleder, pek çok şehri de işgal eder. Kan akıtmayı helâl kılarak, Ali Muhammed’e düşman kesilir. Temiz insanlara ihaneti tecviz eder.

Süfyan

Süfyan Şam’da görünecek, Ürdün Nehri’nin doğusunda kuru vadisinde bir ayaklanma başlatacak ve Şam’ı ele geçirmek için hareket edecek, çok destek kazanacak ve diğer iki rakip gücü yenerek Suriye’nin geri kalanını ele geçirmek için ilerleyecek ve Irak’a ordu gönderecektir.

Ebü Hüreyre, Muhammed’in (s.a.v.) şöyle dediğini rivayet eder:

Şam’ın derinliklerinden bir adam çıkacak. Adı Süfyânî olacak. Ona uyanların çoğu Kelb kabilesinden olacaktır. Kadınların midelerini, hatta çocukları parçalayarak öldürür. Ailemden bir adam (Mehdi) Haram’da çıkacak, haberi Süfyânî’ye ulaşacak ve ona ordularından birini gönderecek. O (Mehdi) onları yenecektir. Sonra (Süfyânî) geride kalanlarla birlikte çöle varıncaya kadar yolculuk edecek ve yutulacaklar. Kendilerini başkalarına haber verenden başkası kurtulmayacaktır.

Nu’aym, Halid bin Ma’dan’ın şöyle dediğini aktarır: “Süfyânî, elinde üç değnek çıkacaktır. Onlarla vurduğu kişi ölecek.”

Süfyânî'yi Kelb kabilesi destekleyecek ve karşı çıkan herkesle savaşıacaktır. Güne adaletsizlik hükmedecek ve Süfyânî'nin hayatı hiçe sayması kadın ve çocuklara kadar uzanacak. Kays kabilesi ona isyan edecek, ancak başarılı olmayacaklar ve Süfyânî onların hepsini öldürecek. Süfyânî'nin harikalarından biri, saldırdığında herkesi öldüren asalarıdır.

Süfyânînin ordusu Kûfe'ye gidecek ve Horasan'a saldırarak. İstahr Kapısı'nda Şuayb bin Salih ve Hâşimîler güçlerini birleştirip onunla karşı karşıya gelecekler. Savaş birçok cana mal olacak ve Süfyânî geçici bir yenilgiye uğrayacak. Mehdi'nin zuhuruna duyulan özlem işte bu zamanda evrenselleşir.

Süfyânî'nin ordusu Mehdi'yi almak için Irak'tan ilerleyecek, Zülhuleyfe yakınlarındaki çöle ulaştıklarında yer onları yutacak. İki kişi haberi iletmek için kaçacak, ancak olayı öğrendiğinde bile Süfyânî caydırılmayacak. Kureyş'ten bazı insanlar, müslümanların kontrolünde olmayacak olan Konstantinopolis'e kaçarlar. Süfyânîler geri dönmelerini isteyecekler ve geldiklerinde müttefikleriyle birlikte öldürülecekler.

Süfyânî Mehdi'yi öğrendiğinde, kendisi ve ordusu Mehdi'ye saldırmak için Irak'a gidecektir. Ordu, Bayda topraklarına girdiğinde, iki veya üç kişi hariç, dünya onun ordusunu tüketecektir. Bazı kaynaklar Süfyânî'nin ordusunun 12.000 olacağını söylerler.¹²

“İkdiddurer” isimli kitabından

Büyük kıyamet alâmetleri başladıktan sonra özellikle dumanın sonra Ortadoğu'da müslümanlar Beni İsrail'le büyük bir savaş yaparlar ve Mücahitler Kudüs'ü fethederler

Ama Anadolu'da Türk topraklarında, büyük kıyamet

12. Wikipedia

alâmetleri çok şiddetli bir şekilde etkilemiştir devlet diye bir organizasyon kalmamıştır. Artık değişik yerlerde yeni yönetimler ortaya çıkmıştır

Eski Türkiye yoktur artık, şehir devletçikler meydana gelmiştir. İlk dönem sonra geride kalan Avrupa'da İtalya'da, Balkanlar'da ve Rusya ve Ukrayna bölgelerindeki hristiyan kökenli insanlar kendi bölgelerindeki suların meteorlardan ve gaz kaynaklarından çıkan gazlardan zehirlenmesiyle birlikte gıda kıtlığına düşürler. Aralarında bir ittifak yaparak Türk topraklarını istila ederler. Geride kalan Türk halkları doğu, güneydoğu Anadolu bugünkü Suriye bölgesine kadar geri çekilirler.

Büyük kıyamet alâmetleri başlamasıyla Mehdî aleyhisselâmın zuhuru arasında yaklaşık 70 ile 100 sene vardır. Bu zaman arasında müslümanlar ile kâfirler arasında müthiş çekişmeler olacaktır.

Mehdî aleyhisselâm Süfyan'ın şamda bir ordu hazırladığını duyunca, kendisi de hemen bir ordu hazırlar ve Şam'a Süfyan'ın üzerine yürür Süfyan'ı öldürür. Sonra Kudüs'ü ele geçirir. Büyük kıyamet alâmetlerinden sonra hristiyanların eline gecen Anadolu ve İstanbul'u fetheder. Sonra ordusunu büyüten Mehdî aleyhisselâm geride kalan Avrupa ve dünyayı ele geçirir. Artık geri kalan dünyada fethedilecek yer kalmaz, Mehdî aleyhisselâm ordusunun bir kısmını Şam'da bırakır. Medine'ye çekilir. Bu konu ile ilgili hadisler şunlardır.

İbn Amr bin Âs "Biz Peygamber'in yanında yazarken, biri şöyle sordu: 'Hangi şehir, İstanbul mu, yoksa Rûmiye mi önce fethedilecektir?' şöyle buyurdu: 'Önce Hirakl'in şehri fethedilecektir' Dârimî ve Rûdânî rivayet etti.

Rasûlullah buyurdu ki: "Rumlar (hristiyanlar) A'mak veya Dabık'a (Hâlep yakınlarında iki yer) gelene kadar, kıyamet kopmaz. Medine'nin en hayırlı insanlarından bir ordu, o gün hristiyanlara karşı çıkacaktır. Müslüman ordusu, hristiyanlara karşı harb nizamında saf saf olduğunda, hristiyanlar müslümanlara 'Mallarımızı

harabedenlerle savaşmak için bize yol açın' diyecekler, ancak müslümanlar izin vermeyeceğinden savaş olacaktır. Müslümanlar bu savaşta üç gruba ayrılır. Üçte biri, savaştan kaçır ve mürted olur ve Allah onların tövbelerini ebediyen kabul etmez, üçte biri şehit olur ki bunlar Allah katından şehitlerin en faziletlisidir. Diğer üçte biri de, fethe devam ederler, netice de Konstantiniyye'yi alırlar. Fetihten sonra, kılıçlarını zeytin ağaçlarına asmış bir hâlde ganimeti aralarında taksim ederken şeytan âniden nara atarak: 'Deccâl, ehlinizi elde etmiş ve sizin yerinize geçmiştir' der. Şeytanın bu haberi yalan olduğu hâlde müslüman askerler yola çıkarlar ve Şam'a gelirler. Bu sırada Deccâl çıkar. Savaşmak üzere hazırlık yapıldığı bir sırada, Meryem oğlu İsa (a.s.), gökten nüzul eder. Allah'ın düşmanı olan Deccâl, Hz. İsa'yı görünce, tuzun suda erimesi gibi erir. Şayet İsa (a.s.), onu bırakmış olsaydı, o zaten kendi kendine helâk olacaktı. Ancak Allah onu, İsa (a.s.)'nın eliyle öldürtür ve Hz. İsa, süngüsündeki Deccâl'in kanını müslümanlara gösterir." İbn Hacer el Heytemi rivayet etti.

Zû Mihber (r.a.) buyurdu: Rasûlullah "Siz Rumlarla güven içinde güzel bir barış yapacaksınız, ardımızdaki düşmana karşı beraber savaşacaksınız. Zafer elde edilip birçok ganimetlere kavuşup, korktuğunuzdan emin olacaksınız. Sonra tepeleri olan bir yere geleceksiniz. Hıristiyanlardan bir adam haçı havaya kaldırıp, 'işte hıristiyanlar (bu haç saye sinde) galip geldi' diyecek. Buna öfkelenen bir müslüman kalkıp onu kıracak, işte o zaman Rumlar anlaşmaya hıyanet edip silaha sarılacaklardır." Diğer rivayette şu ilave vardır: "Müslümanlar da fırlayıp, silaha sarılacaklar. Rumlarla savaşmaya mecbur kalacaklar, işte o cemaate Allah şehitliği ikram edecektir." İmam Şa'rânî, Ebû Dâvud, İbn Mâce ve Rûdânî rivayet etmiştir.

Ebû'd-Derdâ'dan rivayet edildiğine göre Rasûlullah şöyle buyurmuştur: "Müslümanların çadırları Melhame i-Kübra günü, Şam şehirlerinin en güzeli olan, Şam şehri'nin yanında Guta'da kurulacaktır." Ebû Dâvud ve Hâkim rivayet ettiler.

Mehdî a.s. az bir mücahitte Medine'ye gelir, buradan Mekke'ye gider ve Mekke'ye yerleşir. Mescid-i Harâm büyük deprem ve felaketlerden dolayı harabeye dönüşmüştür. Mehdî aleyhisselâm Kâbe'nin imamıdır ve müslümanların halifesidir.

Direkt Allah celle celâluhû ve Rasûlullah (s.a.v) ie konuştuğu için İslâm'a sonradan giren bid'at ve yanlış fetva, sapık fırkalara âdeta savaş açar. Çoğu âlimle düşünceleri çatışır sapık fırka âlimlerini ve ileri giden âlimleri öldürttür. Kâbe nin yıkılan yerlerini temizletir ve yeniden inşa ettirir. Münafıkları tanıma anlama ilmi verilmiştir Yüce Allah tarafından Mehdî aleyhisselâma. Bu ilim ile insanın sîretini tanır ve doğru yolda olmayanlara savaş açar.

Mekke'deki Araplar bir sükûn döneminden bir zaman sonra Mehdî aleyhisselâmdan yüz çevirirler. Orda bulunan Araplar'ın münafıkları fitnelerinden dolayı, Mehdî aleyhisselâma mecnûn demeye başlarlar. Ve Mehdî aleyhisselâma Rasûlullah (s.a.v.) Medine'ye hicret etmesini emreder.

Bu durum Duhân Sûresi'nde anlaşılmaktadır.

13. Nerede onlarda öğüt almak? Oysa kendilerine gerçeği açıklayan bir elçi gelmişti.

14. Sonra ondan yüz çevirdiler ve: Bu, öğretilmiş bir deli! dediler.

15. Biz azabı birazcık kaldıracakız, ama siz yine (eski hâlinize) döneceksiniz.

16. Fakat biz büyük bir şiddetle yakalayacağımız gün, kesinlikle intikamımızı alırız.

17. Andolsun, kendilerinden önce biz, Firavun'un kavmini de imtihan etmiştik. Onlara şerefli bir elçi geldi. (Şöyle diyerek)

18. „Allah'ın kulları! Bana gelin! Çünkü ben size (gönderilmiş) güvenilir bir rasûlüm“ / Duhân sûresi

Rasûlullah (SAS) Medine'deki müslümanlara Arap yarımadasında bir bölgenin batacağını ve bu sebepten dolayı müslümanların Kudüs'e ve Şam a hicret etmelerini söyler Mehdî aleyhisselâma,

Mehdî aleyhisselâm durumu ortaki müslümanlara anlatır. Bu uyarılarını dinleyen müslümanlarla birlikte Kudüs'e hicret ederler.

Doğu yönünde bir yıldız gezegen yaklaşır dünyamıza Şi'râ yıldızı, bir anda insanlar Şi'râ'nın dünyayla çarpışacağını zannına kapılırlar ama çarpmaz ve büyük bir zelzele başlar taş üstünde taş kalmaz dünyada. Çok büyük deprem meydana getirir bunu sonucu olarak. 4. Büyük kıyamet alâmeti gerçekleşir. Arap yarımadasında bir yer büyük bir kara parçası batar. Bu durumu anlatan âyetlere bakalım.

Necm sûresi, âyetler

49. Doğrusu Şi'râ yıldızının Rabbi de O'dur.

50. Ve şüphesiz ki önceki Âd kavmini O helâk etti.

51. Semûd'u da (O helâk etti) ve geriye hiçbir şey bırakmadı.

52. Daha önce de çok zalim ve pek azgın, olan Nûh kavmini (helâk etmişti).

53. Altüst olan şehirleri de o böyle yaptı.

54. Onların başına getireceğini getirdi!

55. Şimdi Rabbinin nimetlerinin hangisinde şüpheye düşersin.

Mekke ve medine yaşanmaz hâle gelir.

Deprem ve yer çökmeleri sonucu birçok insan can verir. Bunlar devam ederken bir ateş çıkar Yemen tarafından bu ateş Şam'a doğru ilerler insanlar göç yapmak zorunda kalır. Mekke yaşanmaz hâle gelir, Medine yaşanmaz hâle gelir. Çünkü çok sıcaktır. Yıllarca insanlar aşırı sıcaktan zehirli tozlardan, havadan Mekke şehrine giremezler.

Dünyada çok az Arap ırkından insan kalır, geride kalanlarda Mehdi aleyhisselâmla birlikte Kudüs ve Şam beldelerine yerleşir.

Şi'râ Yıldızı'nın sisteme girişinden sonra Zülkarneyn aleyhisselâmın seddi tam olarak açılmış ve enerji kapıları yani

portallar (solucan delikleri)¹³ artık çıplak gözle görünmeye başlamıştır. Mescid-i Aksâ'nın yanındaki Süleyman aleyhisselâmın kullandığı portal'da açılmış ve görülmektedir. Artık evrenin en uzak galaksisinin yaşanabilir gezegenlerine gitmek veya gelmek mümkün hâle gelmiştir. Bu kapılar, (Portal) yani enerji kapıları sayesinde.

Bunu orada yaşayan insanlarda fark edip anlamışlar ama bu enerji kapılarına girmeye cesaret edememişlerdir.

Mehdî aleyhisselâm bu kapıların nasıl çalıştığını meleklerden öğrenir. Hiç kimse Mehdî aleyhisselâmla bu kapılardan geçmeye cesaret edemez. Mehdî aleyhisselâmla yardımcısı buna cesaret ederler ve birlikte bu portaldan geçerler. Bir anda kendilerini başka bir âlemde (gezegende) bulurlar.

Bu gezegene indiklerinde bir anda karşısında Hz. Süleyman'ın cinlere ve insanlara yaptırdığı kaynaklarda bahsedilen Süleyman Mâbedi'ni, sarayını bulurlar. Bir yeşillik ormanın ortasındadır. Sanki cennetten bir köşedir. Mehdî saraya girer, kimseler yoktur hayvanlardan başka. Binlerce yıl önce terk edilmiş bir saray görünümündedir. Ama saray çok güzeldir. Sarayın her yeri mücevherlerle, definelerle, altın, elmaslarla doludur.

Mehdî aleyhisselâm burada fazla durmayıp, mücahitlerle birlikte solucan delikleri olan portallardan geçerek Zülkarneyn ve Hz. Süleyman aleyhisselâmın feth ettiği âlemleri tekrar ele geçirir. O âlemlerde yaşayan insanları İslâm'a davet eder. O âlemlerde de İslâm gelişip neşvünemâ bulur.

O kadar altın, mücevher değerli eşya ele geçirirler ki hepsini yanlarına alamazlar. Çünkü Deccâl çıktı diye bir haber

13 Solucan delikleri, uzayı bükerek iki farklı nokta arasında kestirme yollar oluşturan yapılarıdır. Bir solucan deliğinin bir tünele/boğaza bağlı en az iki ağzı vardır. Solucan deliğinden geçilebilirse, diğer ağza ulaşarak uzaya yolculuk yapılabilir. Solucan delikleri, Einstein'ın Genel Görelilik Teorisi ile tutarlıdır. Fakat gerçekliği henüz kanıtlanmamıştır. Negatif kütleli bir solucan deliği etrafından geçen ışığı yer çekimiyle etkilemesiyle tespit edilebilir. İlk solucan deliklerinin, mikroskobik seviyede yaklaşık 10–33 santimetrede var olduğu kabul ediliyordu. Fakat evren genişledikçe, bazılarının da çok daha büyük boyutlara genişlemiş olması oldukça muhtemeldir. / Wikipedia

der. Ama Îsâ aleyhisselâm Mehdî aleyhisselâma vaktin namazını kıldırır.

İşte bu Îsâ'nın inişi Yâsîn Sûresinde geçen "... Elçi ile desteklemiştik" âyetini açıklıyor.

Yâsîn sûresi, âyetler

12 - Gerçekten biz ölüleri diriltiriz, onların önceden yapıp gönderdiklerini ve bıraktıkları eserlerini yazarız. Zaten biz her şeyi açık bir kütükte, bir "imam-ı mübin"de (ana kitapta, yani levh-i mahfûz'da) sayıp tesbit etmişizdir.

13 - Sen onlara, o şehir halkını örnek ver. Hani oraya peygamberler gelmişti.

14 - Hani biz onlara iki peygamber göndermiştik, fakat onlar ikisini de yalanlamışlardı. Biz de (onları) üçüncü bir peygamberle destekledik. Onlara: "şüphesiz ki biz size gönderilmiş elçileriz." Dediler.

15 - Onlar da: "siz bizim gibi insandan başka bir şey değilsiniz, hem rahman olan allah, hiçbir şey indirmedir. Siz sadece yalan söylüyorsunuz." Dediler.

16 - Peygamberler dediler ki: "rabbimiz biliyor ki biz gerçekten size gönderilmiş elçileriz."

17 - "Bize düşen de sadece apaçık tebliğdir."

Evet, elçinin indirilişi (Hz. Îsâ) bu şekilde anlatılır.

Mehdî aleyhisselâm o güne kadar kendinin Mehdî olduğuna inanmıyordu. Kendine Mehdî diyenlere kızılıyordu ama Peygamber Efendimiz'in Îsâ aleyhisselâmın gökten inme Hadîs-i şerif'ini bildiği için ve o gün Îsâ aleyhisselâm Mehdî dediği için kendinin mehdî olduğunu artık anlar. Mehdî olduğunu bilir.

Mehdî aleyhisselâmın Deccâl'i öldürememe sebebi Deccâl'in çok yüksek eski sihirle güçlendirilmiş olmasıdır. Deccâl'in ehlinden öğrendiği zehirli nazarı bir silah gibi kullanmıştır. Bu güçlü nazarı ile birçok mücahiti şehit etmiştir.

Bu sebepten dolayı Mehdî ve ordusu hep savunmada kalmışlar bir türlü saldırıya geçememişlerdir. Îsâ aleyhisselâm gelince iş değişir, çünkü Îsâ aleyhisselâmın nazarı Deccâl'den çok daha güçlüdür. Şimdi artık saldırı zamanı müslümanlara geçmiştir.

Ve mücahitler saldırıya geçerler İsâ aleyhisselâm Deccâl'i öldürür. Deccâl'in tüm topladığı hazineler ve malzemeler, silahlar ele geçirilir.

Deccâl'den ele geçirilenler arasında kutsal sandıkta vardır. Ama Deccâl bu sandığı bir türlü açamamıştır. Çünkü sandık ve sandığı korumakla görevli melekler kutsaldır. Sandığı İsâ aleyhisselâm ve mehdî aleyhisselâm meleklerden izin alarak açar. İçinden birçok eski yazı çıkar. Bunların en önemlileri sandık-taki Mûsâ aleyhisselâma inen levhâlardır. İsâ aleyhisselâm levhâyı yanına alır. Mehdî ve İsâ aleyhisselâm levhâyı yahudilere gösterirler, bakınız der. Mûsâ aleyhisselâmdan sonra kitap verilen İsâ aleyhisselâmın ve Hz. Muhammed aleyhisselâmın adı burada geçmektedir, Tevrat'ın âyetlerinde derler.

“Şimdi artık bunca delilden sonra, hâlâ iman etmeyecek misiniz?” der. Ancak onlardan çok azı müstesna yine inanmayacaklardır. Artık şimdilik İslâm ordusunun karşısında düşman kalmamıştır. Artık bundan sonraki yıllar bollu ve bereketli yıllar olacak İslâm'ın altın çağı diyebileceğimiz harika bir çağ başlayacaktır.

Mehdî ve İsâ aleyhisselâm hemen Yüce Allah'ın dini İslâm'ı her tarafa Tüm âlemlere tebliğ etmeye başlarlar.

Bu arada kaynaklarda tabutu sekine (sandık) olayı ve hadisleri şu şekilde geçmektedir.

Hadîs meâli: “Hz. Mehdî, Tabut-u Sekîne'yi Taberiye gölünden çıkaracak.” (İkdi'd Dürer, sf.51-a)

“Ona Hz. Mehdî denilmesinin nedeni, gizli olan bir şeyin yolunu göstermesidir. Antakya denilen bir yerden Tabut'u (kutsal emanetler sandığını) ortaya çıkaracaktır.” (Suyûtî, el- Havi li'l Feteve, II. 82)

“Ona Hz. Mehdî denilmesinin nedeni, Şam'da bulunan dağlardan birine yönelmesidir. Oradan (gerçek) Tevrat kitaplarını çıkaracak, yahudilere karşı delil getirecektir.” (Suyûtî, el-Havi li'l Feteve, II. 81)

2. BÖLÜM

İBRAHİM (HATEM'ÜL - EVLİYÂ)

Hatem'ül evliyâ

Bugünkü Türk topraklarında doğan İbrahim isimli şahıs belirli bir yaştan sonra Allah'a yönelir ve hiçbir fırka veya tekkeye tabi değildir. Üveysîdir, yani Allah ve Rasûlü tarafından eğitilmiştir. Aslında İbrahim hem bir âlimdir hem de bir cahil, Muhyiddin İbn'ül Arabî'nin yazdığı gibi.

İbrahim büyük kıyamet alâmetleri başlamadan kısa bir zaman önce Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi rüyasında görür. Peygamberimiz onu Medine'ye yanına çağırır. İbrahim ilm-i ledün (bâtın ilminde) neredeyse son basamağa gelmiş ve kendini ne gibi sınavın beklediğini sezer gibiydi.

Yüce Allah'a dua etti “Ya Rabbü'l-âlemîn bu sınavı bana kolaylaştır zorlaştırma Ya Rabbü'l-âlemîn bana taşıyabileceğim ilmi, anlayabileceğim ilmi nasip eyle”. İlk Mekke ye giden İbrahim orada nazar ilminin en ince noktalarını kaidelelerini ehlerinden öğrenir.

Nazar ilminde ustalaşır, kısaca nasıl başkalarına bağlanacağını, nasıl cin şeytan hatta insanları etkisiz hâle getireceğini öğrenir. Medine'ye geldiğinde Rasûlullah sallahu aleyhi ve sellem ona üç zorlu görev verir.

Görev: Bir günün, sabah namazından sonra, öğle namazından sonra, ikindin namazından sonra kısaca her bir vakit

namazdan sonra Mescîd-i Nebevî'ye bir hemezâtî'ş-şeyâtîn¹⁴ sokacak ve insan kılığına bürünen şeytanlarla sohbet edecek. Sonra onlardan korkmadan şeytanları tekrar Mescîd-i Nebevî'den dışarı çıkaracaktır. Ve o gün hemezâtî şeytanlarının kaçmaması için o gün besmele çekmeyecek ve onlardan korkmayacak. Böylece İbrahim bu şeytanların hepsini Mescîd-i Nebevî'den çıkarmak zorunda olacak, eğer çıkmak istemezse onları öldürecek. Evet, İbrahim'in olgunlaşması için bu gerekli bir sınavdı.

Bu görev İbrahim'e verildiğine göre, burada İbrahim'in geldiği ilmi ledün çok kuvvetli bir ilm-i ledün noktası olması gerekir. Bunu açıklamak gerekirse;

İbrahim eğer bu zorlu görevi, sınavı başarırsa o yüzyılın müceddididir. Çünkü bu zorlu sınavı sadece Allah ve Rasûlû Her yüzyılda gelen müceddidlerine yani kutuplara özel bir sınavdır ki her derviş başaramaz bu durumu. Yani kültürümüzde bahsi geçen, 3'ler 7'ler 40'lar bile bu sınava zorluğundan dolayı girmezler Allahuâlem.

İbrahim'in sınavına dönersek ilk hemezâtî şeytanı hemen sabah namazından sonra gelmiştir kapıya. Dışarda Mescîd-i Nebevî'nin önünde İbrahim'den izin ister içeri, Mescîd-i Nebevî'ye girmek için, İbrahim Mescîd-i Nebevî'den dışarı çıkar ve daha görünmez olan hemezâtî şeytanını, İbrahim kendi yıldızına (burcuna)¹⁵ girmesine izin verir ve tekrar İbrahim Mescîd-i Nebevî'ye girer. Sonra şeytana insan kılığına girmesine izin verir İbrahim ve bekler.

14. Şeytanın büyüğü ve güçlüsü.

15 Yazar açıklaması: Burada Burc ile "yıldızına girmek" aynı kavramlardır, bu kavramlar bedene aittir. Doğumdan hemen sonra kayıt başlar ve ölene kadar insanın bütün çalışmaları kaydedilir. Bu bilgi insana farkındalık olarak verilir fakat insan dünyadaki yaşam karmaşasından bunun farkına varabilir veya varamaz o kendisinin ilmine kalmış bir durum. Ledün imini bilen biri bir başkasının burcuna bağlanabilir, buna izin almak şartıyla. Böylece şeklen o kişi olmuş olur, Ama aslen yine kendisi kendisidir. İşte İbrahim de burda Şeytanın şeytan olarak, mescide girmesine izin olmadığı için (giremeyeceği için) İbrahim şeytanın kendi burcuna bağlanmasına geçici olarak izin veriyor, ama hemen sonra tekrar kendisine dönüşür, artık şeytan mecburen şeytan olduğunu gizleyemiyor.

Mescîd-i Nebevî’de İbrahim, genç kısa boylu zayıf iyi giyimli bir insan kılığına bürünen hemazâti şeytanıyla karşılaşır.

İbrahim onu en uzun selâm ie selâmlar ve şeytan selâmını alır. Buradaki selâmı uzun vermenin sırrı Şeytan kendini hep insandan üstün görür eğer kısa bir selâm verirsen o sana cevap olarak en uzun selâmı verir. Senden üstün olduğunu ispat etmek için. Bu durum böyledir.

İbrahim Hemezâti Şeytanı’na yaklaşıp, “kıyamet yaklaştı hâlâ Hz. Âdem’e secde etmeyecek misin?” diye sorar. Hemezâti Şeytanı cevap vermez. İbrahim bir süre daha sohbet eder şeytanla. İbrahim’in korkmadığını anlayan ve şaşırان Hemezâti Şeytanı ondan izin ister ve tekrar kılık değiştiren Hemezâti şeytanı İbrahim’in yıldızına girer ve onu İbrahim Mescîd-i Nebevî’den dışarı çıkarır. Böylece şimdilik verilen görevi eksiksiz yapmış olur, işi başarır.

Mescîd-i Nebevî’de öğlen vaktini bekleyen İbrahime Rasûlullah (s.a.v.) öğlen namazından sonra gelecek Hemezâti Şeytanıyla bir antlaşma yapmasını emreder.

Öğle namazından sonra Hemezâti Şeytanı bir başka insanın yıldızına girmiş şekilde Mescîd-i Nebevî’nin dış avlusuna gelir ve İbrahim’i bekler. İbrahim mescitten dışarı çıkar ve Hemezâti Şeytanı’na izin verir kendi yıldız burcuna girmesine. Ancak bu şekilde Mescîd-i Nebevî’ye girer Şeytan İbrahim ile birlikte. İbrahim’den izin isteyen Hemezâti Şeytanı kılık değiştirmek için İbrahim’den ayrılır Mescîd-i Nebevî’nin içerisinde.

Bir süre sonra insan kılığına bürünen şeytan elinde bir Kur’ân-ı Kerîm’le İbrahim’e görülür. İbrahim tekrar uzun bir selâmlama ile selâmlar Hemezâti Şeytanı’nı. Şeytan gayet tabi selâmı alır. Şeytan hemen İbrahim’e Kur’ân-ı Kerîm’i uzatarak bana Kur’an oku der.

Bu şeytanın Hilesini anlayan İbrahim Kur’ân-ı Kerîm’e bakarak değil de ezberinde olan Haşr Sûresi’nin son beş âyet-i kerîmesini okumaya başlar.

Haşr sûresi, âyetler

18. Ey iman edenler! Allah'a itaatsizlikten sakının. Herkes yarın için ne hazırladığına baksın! (Evet) allah'a itaatsizlikten sakının; şüphesiz allah yapıp ettiklerinizden tamamen haberdardır.

19. Allah'ı unutan, bu yüzden allah'ın da onlara kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın. İşte onlar gerçekten yoldan çıkmışlardır.

20. Cehennemliklerle cennetlikler bir değildir. Muratlarına erecek olanlar ancak cennetliklerdir.

21. Şayet biz bu kur'an'ı bir dağın üzerine indirmiş olsaydık, onu allah korkusundan titremiş ve paramparça olmuş görürdün. İşte bu misalleri insanlar düşünsünler diye veriyoruz.

22. O, kendisinden başka tanrı olmayan allah'tır; duyular ve akılla idrak edilemeyi de edileni de bilir. O rahmândır, rahîmdir.

23. O, kendisinden başka tanrı olmayan allah'tır; egemenliğin mutlak sahibidir, her türlü eksiklikten uzaktır, esenlik verendir, güven sağlayan ve kendisine güvenilendir; görüp gözeten ve yönetendir, üstündür, iradesine sınır yoktur, büyüklükte eşi olmayandır. Allah onların yakıştırdıkları ortaklardan tamamıyla münezzehtir.

24. O, takdir ettiği gibi yaratan, canlıları örneği olmadan var eden, biçim ve özellik veren Allah'tır. En güzel isimler o'nundur. Göklerdekilere ve yerdekilere hep O'nu tesbih ederler. O üstündür, hikmet sahibidir.

İbrahim bu âyetleri kalpten okuduğu için sesini yükseltir ve oradaki insanların gözleri dikkatleri İbrahim'e çevrilir

Oradan hemen kalkan Şeytan uzaklaşarak başka bir yere oturur. Mescitte okumayı bitiren İbrahim tekrar Şeytan'ın yanına gider ve Şeytan'a "sen oku dedin ben de okudum Allah için" der. İbrahim Hemezâtî Şeytanı'na nereden geldiğini sorar. Şeytan Kafkasya'dan Dağıstan dağından geldiğini söyler.

İbrahim’e de şeytan nereden geldiğini sorar. O da nerden geldiğini söyler. Ve İbrahim Rasûlullah (s.a.v.)’in emrettiği gibi şu teklifi yapar Hemezâti Şeytanı’na. “Senden sonra gelecek yani ikindin namazından sonra gelen hemezâti şeytanını öldüreceğim” der. “Sen hiçbir şeye karışma sakın. Çünkü onun bölgesi ve tüm malları sabahki gelen şeytanla sana kalacak” diyerek bir teklif sunar.

“Siz sadece kendi bölgenizdeki müslümanlara dokunmayın” der İbrahim. Hemezâti şeytanı hemen bu teklifi kabul eder ve ekler “sabahki gelen şeytanı da öldür onun da bölgesi ve malları bana kalsın” der. Ama İbrahim bu teklife “hayır” der kabul etmez.

Ve zorla da olsa tekrar Hemezâti Şeytanı’nı mescitten dışarı kibarca çıkarır. İbrahim şimdi Mescid-i Nebevî de ikinci namazını beklemektedir.

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem İbrâhim’e ikinden sonra gelen şeytanı daha insan kılığına girmeden mescide girince öldürmesini emreder. “Çünkü eğer sen onu öldürmez isen o seni öldürecek” der, Rasûlullah sallallahu alleyhi ve sellem. “Ve şimdiye kadar gelenlerden daha güçlü bir şeytan bu” der. İbrahim’e bunu haber verir.

İbrahim bir plan çizer kafasında ve Mekke’de öğrendiklerini yani nazar ilmini bir kez daha gözden geçirir. İncelikleri tekrar hafızasında evirir çevirir. Ve ikinci namazından sonra bu güçlü şeytan gelir, mescide girmek için İbrahim’den izin ister.

İbrahim mescidin kapısından dışarı çıkar ve bağırıp çağıran, fakat sakat, yürüyemeyen bir dilencinin burcunda bulunan şeytanı fark eder (Şeytan dilenci kılığına girmiştir). Bu şeytanı ve kişiyi kendi üzerine almak için selâm verir şeytana. Ancak bu selâma karşılık vermez şeytan, dilenci elini vermeyip selâmını almaz İbrahim’in. İbrahim havada asılı kalan elini tam çekerken, dilenci hemen bir hamlede selâmını alıverir. Ve böy-

lece İbrahim'in burcuna geçer şeytan. Şimdi ilerlemektedirler, mescidin kapısından girene kadar bir şey yapmaz İbrahim şeytana. Çünkü bu şeytanlar çok sinsi ve aynı zamanda korkaktır. Çok az bir şüphede hemen kaçarlar.

İbrahim'in kafasında onu yok etmek için bir plan vardır. Artık Mescid-i Nebvî'nin kapısından giren İbrahim hemen o şeytanın burcuna yani yıldızına bağlanır ve onu kısıp alıp zayıflatır. Sonra yıldızından çıkıp şeytanın kalbine yani ruhu-na bağlanır ve kalbini de zayıflatır. Bu şekilde planı uygular.

Şeytan elbisesini İbrahim'in burcuna yani yıldızında çıkarttığı için şeytan artık mescitten dışarı çıkamaz eğer çıkar ise yanar ve ölür. Mecburdur mescidde kalmaya. Çünkü Mescid-i Nebvî'nin tesiri çok güçlüdür.

O sebepten şeytan artık Mescid-i Nebvî'de esiridir. Şeytan İbrahim'in kalbini ve yıldızını da zayıflattığı için insan kılığına da girememektedir. Artık şeytanın tek bir çıkar yolu kalmıştır o da insandan insana geçerek yani onların yıldızına geçerek enerjilerini çalarak güçlenmeye çalışmak istemektedir. Aynı enerji çalma durumunu cin ve küçük güçsüz şeytanlarla da yapmaya çalışacaktır.

Bunu anlayan İbrahim hemen şeytanı aramaya başlar ve kendindeki ledün ilmi sayesinde şeytanın Kur'an öğrenen gençlerin arasında bir gencin burcuna gizlendiğini anlar. Şeytanın hemen büyük bir nazar ile o gencin gözlerine bakar. Ama şeytan hâlâ çok güçlüdür, çok uzun süre o gencin gözlerine bakması gerekmektedir. Şeytanın orada blunanlar tarafından gencin gözlerine bakması yanlış anlaşılır. Pek tabii olarak bu sebepten İbrahim'in aklına bir fikir gelir, gençlerle tanışma bahanesiyle yanlarına gider.

Hiç Arapça bilmediği hâlde bir şekilde o gençlerin gözüne bakarak gençler ile iletişim kurar, bu gençlerle konuşmaya başlar ve şeytanın gözlerine baktığı o gence ulaşır onun o-

radan uzaklaşmasını, kaçmasını sağlar. O gençlerden ayrılan İbrahim bu defa mescidin başka bir köşesinde tekrar bulur şeytanı. Bu kez şeytan o Kur'an öğrencisinin yıldızına bağlanmıştır. Bu kişiye uzun süre bakamayacağını anlayan İbrahim bu sefer Kur'an öğrencisine ilminde bulunan bir şekilde "Rukkye Okuyabilir miyim?" diye sorar, durumu zor da olsa ona anlatır. "Senin burcunda bulunan şeytanı öldürmemiz gerekli" der.

Çünkü bu Kur'an talebeleri gençler Kur'an'ın hâfızı oldukları için İbrahim'den çok daha iyi Kur'an okumaktadırlar. Ama yine de şeytanlar çok güçlü oldukları için bazen bu şahısların burçlarına bağlanabilmektedirler. Genç ile bir plan yaparlar.

Planda İbrahim'in biraz harfleri yanlış okur gibi yapıp zaman kazanması ve bu gencin kendisini yani yanlış okuduğunu düzeltmesini sağlamak ve bu şekilde biraz zaman kazanıp şeytanı öldürmek vardır.

O kadar zor bir durum vardır ki ortada bir kişinin içerisinde (burcunda) büyük bir şeytanı görüyorsun fakat müdahale edemiyorsun veya ona içinde şeytan var diyemiyorsun.

Bu sefer şeytan plan değiştirmiş ve İbrahim'i takip etmektedir artık. Çünkü Şeytan üzerini, yani "elbisesini" İbrahim'in yıldızında çıkarttığı için amacı elbisesini almak ve mescid-den çıkmaktır. Ama buna İbrahim izin vermeden elbisesini alamamaktadır ve bu sebepten Mescid-i Nebvî'den dışarı çıkamamaktadır. İbrahim anında taktik değiştirilmiş ve şeytan çok zayıfladığı için burcuna geçtiği kişiye İbrahim sadece bir selâm vermektedir artık.

Burada çok önemli bir nokta vardır. İbrahim'in selâm verdiği kişi eğer selâmını alırsa, o kişideki şeytan başka kişiye kaçacaktır. Bu şekilde bir oyun vardır işin içinde. Bu arada şeytan zayıflamıştır. Ama Hemezâti Şeytan'ının Mescid-i Nebvî'de uzun süre bulunmasını artık büyük zatlar anlamışlar, ilim sahibi olanlara mescitte büyük şeytanın dolaştığı gizli değildir artık.

O ilim sahibi kişiler İbrahim'e yardım ederek şeytânı sadece Mescid-i Nebvî'nin küçük bir bölümünde haps etmişlerdir. O bölümde esir kalan şeytan artık tüm mescitte gezememektedir.

Bunu fırsat bilen İbrahim hemen o bölümdeki şeytanın girdiği insanlara selâm vermeye devam eder. Son kişide o bölgede kısıtır onu. İbrahim ona selâm verir fakat karşısındaki selâmı alamaz. Çünkü şeytan vardır içinde ve şeytan o kişiye sürekli vesvese vermektedir. İbrahim durumu anlar. Artık Şeytanın kaçacak yeri kalmamıştır. Hemen orada İbrahim'in nazarına (burcuna) geçmek zorunda kalan (aksi durumda şeytanlığı hemen belli olacaktır) şeytan yanarak nazarında ölür. Böylece İbrahim şeytanı öldürmüş olur.

Aslında her yüzyılda gelen müceddidlerin sınavı buna benzer ama onlarda hiçbir Hemezâti şeytanını öldürülmemiştir. Sadece mescide girdirip çıkarmışlardır.

İbrahim'e verilen bu zorlu görevi yani bir günde üç büyük şeytanı mescide girdirip sonra da birini öldürmek deyim yerindeyse Allah ve Rasûlünün yardımı olmadan çok zordur.

Buradaki amaç Allah'tan başka kimseden korkmamak ve gerektiğinde Allah yolunda her şeyiyle cihat etmek ve ne ölümden ne de şeytanlardan korkmaktır.

Bu müceddidlerin hayatları boyunca karşılarına ansızın çıkacak bir düşmandır bu büyük şeytanlar.

Normal küçük şeytanlar eûzu besmeleyle kaçarlar, kaçmazlarsa da ölürler. Ama büyük Hemezâti şeytanlarına besmele tesir etmez kaçmazlar. Kaçsa da kısa bir süre sonra geri gelir. Bu Hemezâti şeytanı tayfası İblis'in kavmindendir. Ve normalde ölümsüzdendir; ta ki Yüce Allah'ın onlara verdiği vakte kadar.

İbrahim artık bu sınavı geçmiş, Allah ve onun Rasûlü Hazreti Muhammed (s.a.v.) onu müceddid yapmıştır. Bu zorlaştırılan sınavın ne mânâ taşıdığını, kendini çok ama çok daha zorlu görevlerin beklediğini anlamıştır.

Kitabın başında da yazdığım gibi Mehdî aleyhisselâmdan önce gelecek bu Müceddid benim görüşüme göre Peygamber Efendimiz'in kalbinde sakladığı kişidir ki bunu bu kitabın sonunda siz okurlarım da anlayacaksınız Allah'ın izniyle.

Bu zorlu sınavı başaran İbrahim tekrar bir süre sonra Medine'den memleketine döner.

Allah ve Rasûlünün emriyle bir zaman sonra Şam belde-sine gidip oradaki mücahitlere katılması emir olunur. Aradan zaman geçmiş ve artık Şam'daki rejim devrilmiştir. Ama düş-manlar bitmemiştir.

İşgalci Siyonist Benî İsrâil Suriye halkının bir kısım topraklarını işgal etmiştir. Ve birçok noktayı bombalamaktadır.

İşte burada İbrahim'e verilen görev başlamıştır. Mücahitlerin komutanlarıyla konuşarak beni İsrâil'e hemen karşılık verilmemesi gerektiğini ve bu konuda beklenmesi gerektiği konusunda mücahitleri ikna etmeye çalışmaktadır.

Allah ve Rasûlü bu konuda mücahitlerin başarılı olamayacağını İbrahim'e önceden söylemişlerdi, çünkü Yüce Allah mücahitlerin Benî İsrâil'e karşı cihat etmelerini istemektedir.

Bu çatışmalar başlayınca dünyanın her yerinden Benî İsrâil'e karşı cihat etmek isteyen binlerce mücahidin Şam beldesine geleceğini de Yüce Allah İbrahim'e söylemiştir. Bu durumu önceden bilmektedir İbrahim.

İbrahim mücahitlere ramazan ayının ortasını bekleme-lerini çünkü büyük kıyamet alâmetlerinin ramazan ayının ortasında büyük bir gürültüyle başlayacağını söylemiştir. Ancak mücahitleri bir türlü ikna edememiştir. Ve bu büyük kıyamet alâmetlerinin üç aylarda görülecek kuyruklu yıldızla birlikte olacağını bildirmiştir.

Çünkü İbrahim önceden ledün ilmi ile şunu da bilmektedir. Ramazan ayının ortasında bir gece yarısı güneş sistemimizde

büyük bir gürültüyle bir karadelik açılacağını ve bu karadelikten geçen Târik yıldızı ve ona bağlı gezegen ve uyduların bizim Güneş sistemimize geçeceğini bilmektedir. Bu yıldız ve gezegenlerin dünyamıza büyük bir tahribat vereceğini, büyük kıyamet âlâmetlerinin bu şekilde başlayacağını bilmektedir. Ve bunlardan gelen meteor ve oluşan depremler dolayısı ile doğuda ve batıda büyük kıtaların batacağını da bilmektedir. Bu şekilde milyarlarca insanın bir anda can vereceğini ve bu batmalardan sonra dünya yörüngesine dumanın geleceğini bilmektedir. Bu şekilde kırk gün ve gecede geride kalan her şeyi yakıp kül edeceğini bu kırk günün sonunda dünya yaşanmaz bir hâl alacağını hepsini bilmektedir ve buna göre mücahitlere bekleyin diyerek uyarmaktadır.

Kur'an'da tarık yıldızının gelişi şu şekilde geçer, Allahuâlem.

Târik sûresi, âyetler

1- Andolsun o göğe ve Târik'a,

2 - Târik nedir, bildin mi?

3 - O, karanlığı delen yıldızdır.

4 - Hiçbir nefis yoktur ki başında bir denetleyici bulunmasın.

5 - Onun için insan neden yaratıldığına bir baksın.

6 - Atılan bir sudan yaratıldı.

7 - O su, erkeğin sulbü ile kadının göğüs kemikleri arasından çıkar.

8 - Elbette Allah'ın onu döndürmeye gücü yeter.

9 - O gün bütün sırlar yoklanıp, meydana çıkarılır.

10 - İnsanın o gün ne bir gücü vardır, ne de bir yardımcısı.

11 - Andolsun o dönüşlü göğe,

12 - O yarılıp çatlayan yere,

13 - Kuşkusuz Kur'ân, ayırıcı bir sözdür.

14 - O asla bir şaka değildir.

15 - Haberin olsun ki, kâfirler hep hile kuruyorlar.

16 - Ben de hilelerine karşılık veririm.

17 - Onun için sen kâfirlere mühlet ver; onlara az bir zaman tanı.

Sonunda Târik yıldızı gelir ve Güneş sistemine girer yapaçağı tahribatı yapar. Târik şiddetini en az kayıpla atlatan bölge orta doğu olacaktır. Diğer bölgelerde depremler yer çökmeleri vesaire olacaktır.

Artık dünyanın stratejik ve siyasal durumu değişmiştir. Dünyada süper güç olarak iki güç kalacaktır. Benî İsrâil ve mücahitler olacaktır bunlar. Çünkü Yüce Allah Büyük güçlerin hepsini helâk etmiştir. Süper güçler yoktur artık.

Mücahitler durum olarak duhândan (duman) sonra kendilerini toparlamaya çalışmaktadırlar.

Ama düşman bir değildir. Aslında mücahitler hemen Benî İsrâil'e saldırmak istiyorlar, çünkü Benî İsrâil'in hiçbir önemli silahı çalışmamaktadır. Bu sırada beklenmedik bir olay oluyor. Lübnan'daki hâricî zihniyetli Şia grupları Şam beldesini işgal etmeye kalkıyor.

Şam beldesindeki mücahitlerle harici zihniyetli Şia arasında büyük bir savaş oluyor. Bu savaşta mücahitler zafer kazanıyor.

Oysa bu iki grubunda düşmanı İsrail'di, aynıydı. Ancak Benî İsrâil münafıkların fitnesiyle bu iki grup kızıştırıp aralarında büyük bir savaş yapmalarına sebep olur.

H. Ebû Hüreyre (radıyallahu anh) anlatıyor: “Rasûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

“Müslümanlardan iki grup aralarında savaşmadıkça kıyamet kopmaz. Bunlar aralarında büyük bir savaş yaparlar; fakat davalarından birdir.” (Buhârî, Fiten 24, Menâkıb 25, İstıtabe 8; Müslim, İman 248, Fiten 17)

Hariciler ile savaşıp onları yendikten sonra Hemen toparlanan mücahitler yönünü Benî İsrail'e yöneltir. Artık İbrahim

İsrail'e karşı savaşılmamasını desteklemektedir. Benî İsrâil'e karşı cihat eden mücahitler kısa sürede benî İsrail diye bir devlet ve halk bırakmazlar. O gün zafer mücahitlerindir.

Ebü Hureyre buyurdu: Rasûlullah "Müslümanlar yahudiler'le savaşılmadıkça kıyamet kopmaz. müslümanlar onlarla savaşıp öldürecekler. Hatta yahudi bir taşın ve ağacın arkasında saklanıp gizlenecek, taş ve ya ağaç şöyle seslenecek: "Ey müslüman, ey Allah'ın kulu, işte yahudi arkamdadır, gel onu öldür!" Garkad adındaki ağaç müstesna. Çünkü o, yahudilerin ağacıdır." Buhârî ile Müslim rivayet edilmiştir.

Ebü Hureyre: Rasûlullah "Yahudilerle savaşılmadıkça kıyamet kopmaz, sonunda arkasında yahudi gizlenen taş dile gelir ve "Ey müslüman, işte yahudi arkamdadır, onu öldür." der" buyurmuştur. Buhârî ve Müslim rivayet etmiştir. Sahihir.

"Horasan'dan siyah sancaklılar çıkar ki, Kudüs'e o sancağı dikinceye kadar, kimse onlara karşı koyamaz." Ali Nâsîf el-Hüseynî, Tac'da rivayet etti.

Zaferden sonra İbrahim Kudüs'e girer, Mescîd-i Aksâ'da namazını kıldıktan sonra melekler İbrahim'e bu dünyadan gitme zamanının geldiğini söylerler. Meleklerin açtığı bir portal kapısından geçerek altıncı kat göğe ulaşır. Burası sitredül-müntehâdır.¹⁶ Melekler o katta İbrahim'in vücudunda ve burcunda çeşitli değişiklikler yaparlar. Çünkü bu sitretül-mün. tehânın iklimi için şarttır. Oradan yedinci kat semaya götürülen İbrahim orada İsâ aleyhisselâmla tanışır ve görüşür.

Ve oradan melekler tarafından sitretü'l müntehâya getirilir İbrahim. O iklimle adapta olan İbrahim orada büyük meleklerle tanışır. Bir süre orada meleklerle birlikte kalır. Orada Cebrâil aleyhisselâmın arkasında meleklerle birlikte saf tutmak kadar

16. Sidretü'l-müntehâ, yükselişteki son duraktır. Mi'rac anlatılarında yaratılanların ulaşabileceği en son noktadır (İslâm kozmolojisi). 7. kat gökte, Allah'a yaklaşımda varlıkların ulaşabileceği son sınır olarak kabul edilir. İfade kaynağını Necm Süresi'ndeki bir âyetten alır. "Sidretü'l-müntehâ" Arapça bir izafet terkibi olup "son sedir" veya "tenhadaki sedir" anlamına gelir.

güzel bir şeyin olmadığını anlar İbrahim. O haz ve mânevî duyguyu hiçbir yerde bulamayacağını bilir İbrahim.

Yüce Allah'ın emriyle İbrahim sidterül-müntehâdan melekler tarafından cennete götürülür. Cennetteki yeri hazırdır İbrahim'in ama İbrâhim bu cennetteki makamında sonsuza kadar kalmayacaktır. Bunu ona Yüce Allah ve melekleri söylemiştir.

Çünkü İbrahim'in cennette geçici olarak yerleştirilmesi onun melekler tarafından tam bir eğitimden geçirilip âlim bir insan olması ve birçok ilmi öğrenmesi içindir.

İbrahim yaklaşık 1000 âhiret yılı cennetle sidretü'l-müntehâ arasında gidip gelerek yaşar ve artık Yüce Allah'ın emrettiği seviyeye gelmiştir.

İbrahim cennette son günlerinde çok mutsuzdur. Yüce Allah ona birçok nimet vermiştir cennette. Ve İbrahim cennetten melekler zoruyla kendini tekrar dünyaya götüreceklerini bilmektedir.

Cennette melekler, İbrahim'in kolundan tutarak zorlada olsa ona dünyaya tekrar döndüreceklerdir. Ona şöyle diyecekler: "Tekrar cennete gelene kadar dünyada ne yiyeceksin ne de içeceksin. Çünkü cennette yediklerin seni orada da tok tutacak ve hiç acıkmayacaksın ve susamayacaksın".

Bir süre sonra melekler dünyaya dönmek üzere İbrahimi zorla sidretü'l-müntehâya getirirler. Orada Cebrâil aleyhisselâmla birlikte İbrahim dünyaya dönme hazırlıkları yapar. Cebrâil aleyhisselâm İbrahim'e dünyaya götürmesi için bir Kur'ân-ı Kerîm hediye eder, bu Kur'ân-ı Kerîm, nurdan bir kitaptır. İbrahim bir grup meleklerle birlikte Cebrâil aleyhisselâm da olduğu hâlde dünyaya Kâbe'nin üzerinde meleklerle özel bir portaldan geçerek yeryüzüne inerler.

Cebrâil aleyhisselâm yanına İslâm bayrağını da almıştır. İbrahim göğe yükseldiğinden tekrar dünyaya ayak bastığında tam on bin dünya senesi geçmiştir tahminen (Allahuâlem).

İbrahim yeryüzüne indiğinde, Mescîd-i Harâm ve etrafında hiçbir insan yoktur yalnızdır. Kâbe ve çevresi yıkık dökük, harap hâldedir. İbrahim Kâbe'yi tavaf etmeye başlar.

İbrahim Kâbe'yi yalnız tavaf ederken bir insan görür, İbrahim makamından bu insanın yanına gider başı örtülüdür, selâm verir, İbrahim'in verdiği selâmı alır bu insan.

O kişi İbrahim'e ismiyle hitap eder. İbrahim "ben de seni bekliyordum" der. İbrahim hemen onun insan olmadığını ve bir melek olduğunu anlar. İbrahim meleğe "şimdi görevim nedir?" diye sorar.

Melek "İbrahim seni şimdi geçmişe göndereceğim senin peygamberin olan Rasûlullah'ın yanına" der. Bir anda İbrahim Cebrâil aleyhisselâm ile birlikte kendini Medine'de Peygamber Efendimiz'in zamanında bulur.

Melek tarafından İbrahim'e iki önemli görev verilmiştir o zamanda.

1 Peygamber Efendimiz'i o zamanda rahatsız eden 25 civarında Hemezâtî şeytanlarını tek tek öldürmek. Yine bunların arasında bulunan İblis'i en sona bırakmak, ancak İblis'i Peygamber Efendimiz'in emriyle öldürmek. Yanında bulunan Cebrâil aleyhisselâm İbrahim'e bunları söyledi.

2 Peygamber Efendimiz hayattayken Kur'ân-ı Kerîm'i o vefat etmeden yazıp kitaba çevirmek. Bu görevleri anlayan İbrahim işe koyulur.

Tam otuz seneye yakın bir zaman İbrahim Peygamber Efendimiz'in yanında kalır.

O zamanda Peygamber Efendimiz'in ahlâkını ve hayat görüşünü örnek alıp yaşamını kendine vird edinir. Yaşamı boyunca bu yoldan ayrılmaz.

O zamanda Peygamber Efendimiz'in emirlerini yerine getirir. Peygamber Efendimiz vefat ettikten sonra da bir süre o zamanda kalır.

Oradaki görevi bittikten sonra İbrahim'i Cebrâil aleyhisselâm meleklerle özel bir portal kapısından geçirerek Mehdi aleyhisselâmın zamanına getirir.

Kendini bir anda gelecekte Mekke şehrinde Kâbe'yi tavaf ederken bulur İbrahim. Yanında İslâm bayrağı ve Cebrâil aleyhisselâmın hediye ettiği beyaz Kur'ân-ı Kerîm olduğu hâlde tavaf etmektedir Kâbe'yi.

İbrahim o kadar seneler geçtiği hâlde hâlâ genç bir insan olarak görünmektedir. Çünkü cennette kaldığı zamanda gençleşmiş ve oradaki nimetlerden yiyip içtiği için gençliğini korumaktadır. Yeryüzünde yiyip içmediği müddetçe hep genç kalacaktır.

İbrahim hemen Mehdi aleyhisselâmı aramaya başlar ve Mekke'de imamın, yani o şehrin emirinin Mehdi aleyhisselâm olduğunu öğrenir.

Mehdi aleyhisselâm meleklerden öğrenmiştir önceden İbrahim'in geleceğini bir namaz vaktinden sonra Mehdi aleyhisselâm ve İbrahim buluşurlar.

Yâsîn sûresi, 13. Âyet

Onlara, şu şehir halkını misâl getir: Hani onlara elçiler gelmişti.

İbrahim mehdi aleyhisselâma İslâm bayrağını emanet eder. İbrahim mehdi aleyhisselâma Şi'râ yıldızının yaklaştığını söyler ve müslümanları uyarmasını ve o insanların Şam bölgesine hicret etmesini söyler.

Aslında o zamanda Mehdi aleyhisselâm emirdir. Ama o zaman ki Araplar arasında fitne çoktur, çünkü Mehdi'ye gizli de olsa insanlar Mecnûn demekteler. Çoğu Arap Mekke'de Mehdi aleyhisselâmın Şam'a gidin uyarılarını dinlemez ve Mekke'de kalır.

Medine'deki müslümanların çoğu Mehdi aleyhisselâmı

dinler ve Şam beldesine müslümanların bir kısmı göç ederler. Mehdî aleyhisselâm ve yanındakiler Şam beldesine ulaştıktan kısa bir süre sonra Şi'râ yıldızı görülür ve Arap yarımadasında büyük bir felaket meydana gelir.

Dördüncü büyük kıyamet alâmeti gerçekleşmiştir artık Arap yarımadasında büyük bir kara parçası batmış ve milyonlarca insan can vermiştir.

Necm sûresi, âyetler

49 - Doğrusu Şi'râ yıldızının Rabbi O'dur.

50 - O, helâk etti önce gelen Âd'ı.

51 - Ve Semûd'u da bırakmadı.

52 - Önceden de Nûh kavmini (helâk etmişti), çünkü onlar zulmetmiş ve azmıştı.

53 - Altı üstüne getirilmiş şehirleri devirip yıktı.

54 - Onları neler kapladı neler!

55 - O halde Rabbinin hangi nimetinden kuşku duyuyorsun.

56 - Bu da ilk uyarıcılardan bir uyarıcıdır.

57 - Yaklaşan yaklaştı.

58 - Onu Allah'tan başka açığa çıkaracak yoktur.

59 - Şimdi siz bu sözden mi hayret ediyorsunuz?

60 - Gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz?

61 - Ve siz mi kafa tutuyorsunuz ey gafiller?

62 - Haydi Allah için secdeye kapanın ve O'na kulluk edin.

Bu batmadan büyük bir ateş meydana gelmiş ve insanlardan sağ kalanlar göç etmek zorunda kalmıştır. Yıllarca müslümanlar Mekke şehrine gidemeyip hac yapamayacaklar zehirli gazlardan dolayı etrafta can güvenliği yoktur.

Mehdî aleyhisselâm ve İbrahim Kudüs şehrine yerleşir.

- İbni Mâce, Ravyanı, İbni Huzeyme, Ebû Avane, Hâkim ve Ebû Naim, Ebû İmame'den tahrir ettiler: Dedi, Rasûlullah (s.a.v.) bize

hitab etti. Deccâl'i anarak şöyle buyurdu: Medine, körüğün demirinin pasını giderdiği gibi, içindeki pisliği giderir; O güne "kurtuluş günü" denir. Ümmü Şüreyk: "Ya Rasûlullah (s.a.v.) o gün Araplar nerede?" dedi. Buyurdu: Onlar o gün az olurlar; imamları sâlih bir insan olan Mehdî olduğu hâlde, Beytü'l Makdis'e sığınurlar. Orada imamları kendilerine sabah namazını kaldırmak için öne geçtiği sırada, birde bakarlar ki İsâ İbni Meryem (a.s.) sabah vaktinde inmiştir. Bu imam (Mehdî) Hz. İsâ'yı öne geçirmek için arka arka çekilir. Hz. İsâ (a.s.) onun omuzlarına eline koyar ve O'na der ki: "Geç öne namazı kıldır. Zira kamet senin için getirilmiştir.

Artık Zülkarneyn aleyhisselâmın yapmış olduğu set tam mânâsıyla açılmıştır. Bu portallardan gafil olmayan İbrahim hemen Mehdî aleyhisselâmla birlikte vaktiyle Süleyman aleyhisselâmın kullandığı portaldan geçerek Süleyman aleyhisselâmın Sarayının ve mabedinin bulunduğu âleme gezegene geçerler.

Geldiği bu âleme hayran kalırlar. ikiside cennet gibi olan bu yerden çok memmumdurlar. Ancak Mehdî aleyhisselâm ve İbrahim'in bir görevi vardır burada. Bu görev ise Süleyman aleyhisselâmın na'sını bulmak ve onu toprağa verip cenaze namazını kılmaktır.

Süleyman aleyhisselâmı arayıp bulurlar. Onu cenaze namazını kılarlar ve toprağa verirler. Yüzüğünü Peygamber Efendimiz'in emriyle İbrahim yanına alır. Süleyman aleyhisselâmın yüzüğü çok tesirli bir mühürdür.

Oradan ikisi de görevlerini tamamlayıp dünyaya dönerler. Mehdî aleyhisselâm ve İbrahim hemen bir mücahit ordusu teşkil edip toplarlar. Bu ordu mücahit bir müslüman ordusudur. Amaçları diğer gezegenlere geçerek oralara İslâm'ı anlatmaktır.

Portallardan geçerek giderler, İslâm'ın hiç gitmediği âlemlere gezegenlere geçerek o âlemlere İslâm'ı tebliğ ederler. Burada Mehdî aleyhisselâm komutasında insanların yaşadığı âlemleri mücahitler feth eder. Bir süre İslâm'ı tebliğ ettikten sonra bir haber alırlar ve dünyaya dönerler.

Deccâl Ve Beşinci Kıyamet Alâmeti.

Dünyada ansızın doğu yönünden bir düşman belirir, bu düşman “Deccâl” dir. Ve beşinci büyük kıyamet alâmeti ortaya çıkar. Bir süredir bir adada hapis gibi bir durumda olan Deccâl, artık adadan kurtulmuştur. Kısa sürede kendisine büyük bir ordu toplar.

Mücahitler ne kadar Deccâl’i öldürmeye kalksalar da başarısız olmuşlardır, çünkü Deccâl bir ruh olduğu için esir aldığı insanı öldürse de kendisi Deccâl ölmemektedir. Ve tam sıkıntı çektiği bir anda, başka bir insanın ruhunu ve vücudunu esir alarak, onun enerjisini çekerek yaşamaktadır.

Bu durumu gören Mehdî aleyhisselâm ve mücahitler bir çare bulamamaktır. Şam beldesinde Mehdî aleyhisselâmla İbrahim ve mücahitleri abluka altına alan Deccâl ve adamları büyük bir güç kazanmıştır. Artık Mehdî aleyhisselâm ve İbrahim, Îsâ aleyhisselâmı beklemektedir. İşte bu durum gerçekleşir ve bir sabah namazı vakti Îsâ aleyhisselâm gökten iner ve böylece altıncı büyük kıyamet alâmeti gerçekleşmiş olur.

Yâsîn sûresi, 14. Âyet

İşte o zaman biz, onlara iki elçi göndermiştik. Onları yalandadılar. Bunun üzerine üçüncü bir elçi gönderdik. Onlar: biz size gönderilmiş allah elçileriyiz! Dediler.

Ebû amr ve dani sünen’inde cabir b. Abdullah’dan tahrir ettiler; dedi ki, rasûlullah (s.A.V.) Buyurdu: taki, îsâ ibn-i meryem, fecrin tûlûu sırasında, beytü’l makdis’te mehdî üzerine nüzûl edene kadar benim ümmetimden bir tafe hakk üzere çarpışacaktır. O zaman mehdî der: “ey allah’ın peygamberi geç öne bize namazı kıldır” o (hz. Îsâ) ise, “bu ümmetin biri (hz. Mehdi (a.S.)) Diğerlerine emirdir” der.

Böylece bu üç elçi Deccâl’i öldürmek için bir plan yaparlar, Deccâl’e ilk İbrahim gidecektir, çünkü onun büyük şeytanları öldürme ilmi vardır. Ve artı olarak Hz. Süleyman’ın yüzüğü de ondadır.

İbrahim'in amacı Deccâl'i zayıflatmak ve yanındaki tüm şeytanları öldürmektir. Ve arkadan mücahitler ile birlikte gelen İsâ aleyhisselâm da Deccâl'i öldürecektir.

İbrahim beyaz Kur'ân-ı Kerîm'ini İsâ aleyhisselâma emanet eder. Ve oradakilerle vedalaşır. Deccâl'in üzerine yürür. Deccâl'in adamları İbrahim'i yakalarlar ve Deccâl'e götürürler. İbrahim hemen gizliden gizliye nazar ilmine sahip olduğu için, Deccâl'in yanındaki tüm büyük şeytanları öldürür. Sonra hemen orada Deccâl'in burcuna (yıldızına) bağlanır ve onu zayıflatmaya başlar. Deccâl İbrahim'e çok sinirlenir ve onu öldürüp tekrar diriltir.

Deccâl sorar “şimdi inandın mı benim tanrı olduğuma?” İbrahim cevap verir; “şimdi inandım senin büyük Deccâl olduğuna” der. Bir taraftan da Deccâl'i zayıflatmaktadır. Deccâl artık çok zayıflamıştır. Deccâl İbrahimi tekrar öldürmeye kalkar. Tam bu sırada İbrahim Deccâl'in açık olan ateş girdabı gibi gözükten portal (ateşten dairesel kapı) kapısına atlayarak başka bir âleme geçer ve Deccâl'den kurtulur.

Atıyye el Ayfî, Ebû Saîd el-Hudrî'ye Deccâl hakkında soru sordu. Ebû Said de: “Rasûlullah şöyle buyurdu” dedi: “Muhakkak her peygamber, kavmini Deccâl'den sakındırmıştır. Elbette o da insanlar gibi yemek yer; ama hiç bir peygamberin benden önce ümmetine haber vermediği bir şeyi ben size haber veriyorum: Onun sağ gözü kör olup silinmiştir. Sanki o, bir duvara yapıştırılmış balgam gibidir. Sol gözü ise parlayan bir yıldız gibidir. Onunla birlikte cennetin ve cehennemin örneği vardır. Onun cehennemi yeşil bir bahçe olup cenneti de dumanlı ve tozludur. Onun önünde iki adam insanları ona uymaktan alıkoyarlar ve sakındırırlar. Deccâl daha bir köye girmeden onlar o köye girer ve Deccâl'a uymaktan sakındırırlar. Onlar o köyden çıkınca arkalarından Deccâl'in adamları girer.

Mekke ve Medine hariç Deccâl ve adamları bütün yerlere girerler; çünkü oralara girmeleri onlara haram kılınmıştır. O zaman mü'minler yeryüzünde dağıntırlar; ancak Allah onları toplar.

Onlardan birisi: “Allah’a yemin olsun ki ben Deccâl’in yanına gideceğim ve Rasûlullah’ın bizi kendisine uymaktan korkuttuğu o kimseye bakacağım” der. Arkadaşları ona: “Allah’a yemin olsun ki seni onun yanına gitmeye bırakmayız- Eğer seni saptırmayacağını bilirsek elbette seni serbest bırakırız. Fakat biz seni saptırmasından ve ona tabi olmandan korkuyoruz” derler. Ancak o, onların bu nasihatini dinlemez ve yola çıkar Deccâl’in ordusunun en yakınına gelince Deccâl’in adamları onu tutarlar ve ona: “Nereye gitmek istiyorsun, durumun nedir?” derler. O da: “Ben yalancı Deccâl’i istiyorum, onun yanına gitmek ve onu görmek istiyorum” der. Deccâl: “Onu bana getiriniz!” der ve adamı Deccâl’in yanına götürürler. Adam Deccâl’i görünce Rasûlullah’ın söylediği vasıfların aynısını onda görür ve ona: “İşte sen Allah Rasûlü’nün bizi kendisiyle korkuttuğu yalancı Deccâl’sin!” der. Deccâl: “Sen böyle mi söylüyorsun? Ya benim sana emrettiğimi yaparsın, ya da seni ikiye bölerim” der. Mü’min kul insanların arasında şöyle bağırır: “Ey insanlar! Bu yalancı bir Deccâl’dır.” Bunun üzerine Deccâl adamın ayaklarının uzatılmasını ve bir demirin getirilmesini emreder. Demir adamın kuyruk sokumuna sokulmak sûretiyle adam ikiye ayrılır. Sonra Deccâl dostlarına: “Bunu dirilteyim mi? Benim rabbiniz, olduğumu bilmiyor musunuz?” der. Onlar da: “Evet” derler. Deccâl bir asa atıp adamın bir parçasına vurur, adam hemen ayağa kalkar. Dostları bunu görünce Deccâl’i tasdik ederler, onu severler ve onun rableri olduğuna yakın ile inanıp ona tabi olurlar. Deccâl mü’min kişiye: “Sen hâlâ bana iman etmiyor musun?” der. Mü’min kişi: “İşte şimdi senin durumunu daha iyi anladım” der. İşte o kimse cennettedir. Deccâl mü’min kişiye: “Ya sana emrettiğimi yaparsın, ya da seni boğazlarım” der. Mü’min kişi: “Allah’a yemin olsun ki asla sana itaat etmem; Çünkü sen elbette yalancılardan birisin” der. Deccâl mü’min kişinin uzatılıp boğazlanmasını emreder; ancak boğazlamaya gücü yetmez ve onu boğazlamaya bir defa daha yeltenir, sonra da onu ellerinden ve ayaklarından tutup cehennemine atar ki onun cehennemi tozlu dumanlı bir yerdir.” Rasûlullah şunu ekledi: “İşte bu adam ümmetim arasında bana en yakın olan ve derecesi en yüksek olan kimsedir.” Ebû Saîd der ki: Ben: “Deccâl nasıl yok olur ve nasıl helâk olur?” dedim. O: “Allah bilir” dedi. Ben: “İsâ b.

Meryem mi onu helâk edecek?” dedim. O: “Allah bilir. Ancak Allah, onu ve beraberindekileri birlikte yok eder” buyurdu.

Kendisini bir anda başka bir uzak galaksinin gezegeninde bulan İbrahim bir tatlı su kaynağına düşer. Oradan karaya çıkan İbrahim ormanla kaplı bir gezegene düşmüştür. Bu gezegende hayvanlar yaşamaktadır, tek insan kendisidir, kendisinden başka hiçbir insan yoktur.

İbrahim bu gezegendeki görevini önceden biliyordu. Bu görev gezegende dâbbetü'l-arzı bulmak ve onunla dünyaya tekrar dönmektir.

Dâbbetü'l-arz

O gezegen âleminde çok büyük şeytanlar ve ifritler vardır mücadele edecek, ancak İbrahim için bir tehlike değildir bunlar, çünkü onun parmağında Hz. Süleyman'ın yüzüğü vardır. Bu onun için istediği zaman kullanacağı bir güçtür.

Ve gezegende dâbbetü'l-arzı aramaya başladı. İbrahim'in bulunduğu ve dâbbetü'l-arzın yaşadığı gezegen çok büyüktü, senelerce onu aradı.

Ve havada uçan bir hayvan topluluğu gördü. Enerjiden, çok saydam ve şeffaf bir yapıları olmasına rağmen onları gözleri ile gördü ve onların uçtuğu yönü takip etti.

Bu hayvanlar tehlikeli ve yırtıcıydı, İbrahim onları uzaktan takip ediyordu, derken onları bir su kenarında su içerken buldu.

Bu hayvanlar, Peygamber Efendimiz'in tarif ettiği dâbbetü'l-arz hayvanına çok benziyordu, dikkatlice bakınca bu hayvanların dâbbetü'l-arz olduklarını anladı. Şimdilik su içiyorlardı bu hayvanlar, ama neyle beslendiklerini anlayamamıştı İbrahim.

Bir süre sonra bu hayvanların gece daha aktif olduklarını ve avlandıklarını anladı. Bunların hem otçul hem etçil hayvanlar olduklarını gördü. Dahası, bu hayvanların geceleri özellikle cinleri ve şeytanları avlayıp beslendiklerine de şahit oldu İbrahim.

Çok vahşi, yırtıcı ve aynı zamanda tehlikeli olan bu hayvan-

lara fazla yaklaşmıyor uzaktan takip ediyordu İbrahim. Gruplar hâlinde gezen bu hayvanların yetişkinlerinin çok tehlikeli olduğunu anlamıştı, aylarca o hayvanları takip etti. Davranışlarını gözlemledi ne yediklerini nasıl hareket ettiklerini çözümledi.

Bir gün yine bunlardan bir grup hayvanı takip ediyordu. Bir su kenarına geldiler sularını içip oradan ayrıldılar, ancak geride küçük bir hayvan bırakıp gittiler. Çünkü bu küçük dâbbe hasta ve hâlsiz hâlde açlıktan ölmek üzereydi. Cesaretini toplayan İbrahim bunun çok iyi bir fırsat olduğunu anladı ve o hayvanın yanına gitti.

O hayvanı oradan aldı ve daha emin olan ormana götürdü, ormanda o hayvanı şeytanları yakalayarak beslemeye başladı. Bir süre beslenen küçük dâbbe hayvan kendine geldi. Kendini besleyen İbrahim'e alıştı ve yanından hiç ayrılmıyordu. Çünkü o dâbbeyi çok iyi besliyordu, İbrahim ve bu hayvanın çok akıllı bir hayvan olduğunu anladı. O hayvanı eğitmeye başladı, onunla Arapça lisanında konuşmaya başladı. Bu hayvan İbrahim'in Arapça konuştuklarını öğrendiğini hatta İbrahim'e Arapça cevap bile vermeye başladığını gördü.

Yıllar geçmişti o gezegende, cennetten çıktıktan beri ağzına ne bir yiyecek ne bir içecek almamıştı İbrahim. Ve ne acıkıyor ne de susuyordu, ne de yaşlanıyordu. Yıllar geçmesine rağmen hâlâ gençliğini koruyordu.

Hayvanı kullanmaya başladı.

İbrahim'in yanındaki hayvan dâbbetü'l-arz artık büyümüş iyileşmiş yetişkin bir hayvan olmuştu. Ve bu hayvanın dişi bir dâbbe olduğunu anlamıştı İbrahim. İbrahim artık onun üzerine binerek nerdeyse tüm gezegeni kısa bir sürede gezebiliyordu.

İbrahim bir portal kapısı aramaya başladı o gezegende fakat aylarca aramasına rağmen bulamadı. İbrahim portal kapısının yerini meleklere sordu. Melekler cevap verdi: Gökyüzünde sadece bir tane portal kapısının olduğunu onun da açılmasının zaman alacağını, beklemesi gerektiğini, bu kapının yıldızların yeni konumlarına göre bir süre sonra açılacağını söylediler İbrahim'e.

İbrahim ve yanında eğittiği dâbbe Yıllarca o portal kapısının yakınında o portalın açılmasını beklediler. O gezegenin senesine göre 25 sene geçmişti, nihayet melekler haber getirdi, kapıların artık açıldığını söylediler.

Dâbbenin üzerine binen İbrahim portal kapısından anında geçerek, Mekke şehrine yakın bir yerden çıktılar. Bu sırada dokuzuncu büyük kıyamet alâmeti gerçekleşir.

İbrahim dâbbenin sırtına binmekte ve uçarak hareket etmektedir. Mescîd-i Harâm'a gelirler dâbbeyle ama burada hiç kimse yoktur ve Kâbe harabe hâldedir, Mekke şehri de harabe olmuştur.

Oradan büyük bir hızla Kudüs şehrine Mescîd-i Aksâ'nın yanına gelir. Burada da kimseler yoktur ve buraları da harabe olarak bulur. Artık Îsâ aleyhisselâm vefat edeli, Dünya senesi ile binlerce yıl geçmiştir ve her yer harabe hâlinindedir.

Hemen Oradaki bir portal kapısından geçerek Hz. Süleyman'ın mâbet ve sarayının olduğu âleme (gezegene) geçiş yaparlar.

Buraya geldiklerinde Süleyman Mâbedi'nde kutsal sandığı meleklerle beraber görür. Bu sandığı vaktiyle kutsal emanetlerle birlikte buraya Îsâ aleyhisseam getirmişti. İbrahim tekrar bu sandığı bulsun diye burada bırakmıştı.

Meleklerden izin alan İbrahim sandığı açar ve oradan kendisine ait beyaz kuranı kerimi ve Hz. Mûsâ'nın esasını ve İslâm sancağını alır. Alacaklarını aldıktan sonra bir portal kapısından geçerek dabbe ile tekrar dünyaya döner İbrahim.

Dünya harap hâldedir, Îsâ ve Mehdî aleyhisselâmdan ayrıldığından beri yüzlerce sene geçmiştir. Çünkü diğer âlemlerde geçen zaman ile dünyada geçen zaman aynı değildir.

Geride Dünyada çok az bir insan kalmıştır. Çoğunluğuda mısırdaki Nil nehrinin çevresinde yaşamaktadır.

İbrahim şimdi dâbbenin sırtında uçmaktadır, yukarıdan dâbbenin üzerinden bakınca gördükleri insanları kendisine Süleyman'dan kalan mühür ile mühürlemeye başlarlar.

Burada bulunan insanları, şimdi karga kılığına girmiş bir

hemezâtî şeytanı yönetmektedir. Hemen o şeytanın yanına giden İbrahim bu karga kılığına girmiş şeytanı ve yanındaki şeytanları öldürür. Dâbbeyle çok hızlı hareket etmektedir. Bu sebeple çok kısa zamanda tüm insanları mühürlemeyi bitirir.

O zamanlar Medine şehrinde bulunan müslümanları da mühürlerler. O zamanda en zor ve son Hızır aleyhiselâmi mühürlerler.

Mühürleme işlemi nihayet bittikten sonra bir sabah baskarlar ki güneş batıdan doğar. İşte artık 10. kıyamet alâmeti gerçekleşmiştir.

Hadîs-i şerifte buyuruldu ki: “Güneş batıdan doğmadıkça kıyamet kopmaz. O zaman herkes iman eder, ama imanı fayda vermez.” [Buhârî, Müslim]

Sadece bizim Güneş sistemimizde değil tüm evrenlerdeki yıldızlar da batıdan doğar kendi sistemlerinde.

Kütüb-ü sitte’de, Abdullah ibni Büreyde’nin rivayet ettiği hadîs-i şerifte, Peygamber Efendimiz, dâbbet-ül-arz’ın çıkacağı yeri göstermiştir. Abdullah ibni Büreyde, (Mekke’ye yakın olup etrafı kum olan bir yerde, Rasûlullah efendimiz, “Dâbbet-ül-arz buradan çıkacak” buyurdu. İşaret edilen yerin eni ve boyu birer karıştı) buyurdu.

Neml sûresi, 82. Âyet

“O söz, başlarına geldiği (kıyamet yaklaştığı) zaman onlara yerden bir dâbbe çıkarırız da o dâbbe onlara hitaben insanların âyetlerimize kesin iman etmemiş olduklarını söyler.”

Abdullah bin Amr (Radiyallahu Anhuma) şöyle dedi:

Ben Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)’in bir sözünü ezberledim ki, duyduğumdan beri hiç unutmadım. Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Çıkacak kıyamet alâmetlerinden ilki, Güneşin batıdan doğması ve bir kuşluk vakti insanlara karşı Dâbbe’nin zuhurudur. Hangisi önce olursa diğeri akabinde yakındır.”

Müslim 2941, İbni Mâce 4069

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyuruyor:

“Dâbbe çıkar, insanların burunları üzerine mühür vurur. Sonra

onlar; mühürleneler sizin aranızda yaşarlar. Bir adam bir hayvan satın alır, ona 'kimden satın aldın?' diye sorulur. O da 'mühürlü adamdan aldım' der."

Albânî Sahihu 'l-Cami' 2927

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'den dâbbetü'l-Arz'ın ortaya çıkacağına dair sahih rivayetler nakledilmiştir. Onlardan birisi şudur. Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

"Dâbbe çıkar ve insanların burunlarını damgalar. Sonra o damgalananlar sizin içinde yaşarlar. Hatta deve satın alan birine diğeri:

– Onu kimden aldın? diye sorar. O da:

– Burnu damgalı olanların birinden aldım, der."

Ahmed bin Hanbel Müsned 5/268, 22664, Buhârî Tarih 3/172, Mecmau'z-Zevâid 8/9, Albânî Silsiletü'l-Ehâdisi's-Sahîha 322

Dâbbe'yi Peygamber Efendimiz nasıl tarif etmiştir? Feraid-ül fevaid, Muhtasar-ı Tezkire-i Kurtubi, Megarib-üz-zaman ve El kavl-ül muhtasar fî âlâmat-il Mehdî-yi muntazar kitaplarındaki hadîs-i şerîflerden birkaçı şöyle:

(Dâbbet-ül-arzın deve ayağı gibi dört ayağı ve kuş gibi kanatları vardır. Başı öküz başına, kulağı fil kulağına, kuyruğu ise koç kuyruğuna benzer.)

(İnsanlar, bu hayvandan kaçarlar. Kimi ondan korkarak namaza durur: Hayvan bunun yanına gelir; "Ey kişi, şimdi mi namaz kılıyorsun" diyerek yüzünü damgalar. Böylece mü'minler, kâfirlerden ayırt edilerek tanınır.)

Dâbbet-ül-arz, Mûsâ'nın âsâsı ile mü'mine dokunur, alnına Cennetlik yazılır, yüzü nurlanır. Kâfire, Süleyman'ın mührünü vurur; Cehennemlik yazılır, yüzü simsiyah olur.) [Tirmizî]

İmâm-ı Kurtubî hazretleri buyuruyor ki:

Dâbbe eğer sıradan bir şey veya insan olsaydı, onda olağanüstülük söz konusu olmazdı ve hadîs-i şerîflerde sözü edilen âlâmetler kendisinde bulunmazdı. Kâfirlerle mücadele edecek bir insan olsaydı, ona âlim denilmeyip, hayvan denilir miydi? Bu, akıl sahiplerinin yolu değildir. Dâbbe bir hayvandır. Câmi'ul ahkâm

Allah Rasûlü -sallâllahu aleyhi ve sellem- Efendimiz hadîs-i şerîflerinde şöyle buyurmuşlardır:

“Üç şey vardır ki onlar çıktığı vakit «önceden inanmayan veya îmânıyla bir hayır kazanmayan kimseye, artık îmânı fayda vermez». Bunlar; Güneş'in battığı yerden doğması, Deccâl ve Dâbbetü'l-Arz'dır.” (Müslim, İman, 249; Ahmed, II, 445)

“Dâbbetü'l-Arz, beraberinde Süleyman'ın -aleyhisselâm- müh-rü ve Mûsâ'nın -aleyhisselâm- âsâsı olduğu hâlde çıkar. Mü'minin yüzünü âsâ ile parlatır ve kâfirin burnunu mühürle damgalar. Öyle ki, sofrâ ehli toplanınca biri diğerine (yüzündeki parlaklıktan dolayı) «Ey mü'min!» der, diğeri de (öbürüne, burnundaki mühür damgası sebebiyle) «Ey kâfir!» der. (Yani mü'min de kâfir de yüzünden tanınır.)”

(Tirmizî, Tefsîr, 27/3187; İbn-i Mâce, Fiten, 31)

Güneş batıdan doğduğu şekilde günler aynen eskisi gibi devam etmektedir. İbrahim dâbbe'nin sırtında buradan Medine şehrine gider. Burada çok az müslüman insanların yaşadığını görür. Bu insanlar, aç, susuz ve perişandılar. Çünkü tüm suları kurumuştur ve yiyecekleri yoktur. Bu müslümanlar yıllardır bu şekilde yaşamaktadırlar. Sadece zikir çekerek yüce Allah'ın zikir ile beslenmektedirler.

Ve artık burada, Medine'de müslümanlar kendilerinin canlarını alacak bir rüzgâr beklemektedirler. Allah tarafından gönderilecek o tatlı rüzgârı beklemeye başlarlar.

“Kıyamet mü'minlerin başına kopmaz. Cenâb-ı Allah kıyametin kopacağına yakın bir zamanda, bir rüzgâr gönderir. O rüzgârın dalgalanmasıyla, imanı olan hiçbir mü'min kalmayacak, ruhunu teslim edecektir. Allah onlara rahmet eylesin.” Şerhüs-Sünne 15/90, Müsned-ül Firdevs 5/88, El-Metalibül Aliye hadis no: 4582 (İmâm-ı Busirî hadisin sıhhatine hükmetmiş); Kenzü'l-Ummal 15/229; Beyhaki, Şuab-ı İmân.

İbrahim senelerce Medine'de kalır. Burada Hızır aleyhis-selâmla tanışır.

Medine'de beklerken, ne susar ne de acikir, sadece zikir ve ibadetle geçirir günlerini. Ve bir gün ansızın Kur'ân-ı

Kerîm sayfalarındaki âyetler Allah tarafından yok olmaya başlar. Bunu bizzat müşahade eder İbrahim.

Sadece kendindeki Cebrâil aleyhisselâmın ona hediye ettiği Kur'ân-ı Kerîm'in âyetleri kalır.

Fakat bu yazıları sadece İbrahim okuyabilmektedir, diğer insanlar o yazıları göremezler boş sayfa görürler.

İbrahim Kur'ân-ı Kerîm'i yükek bir ses ile öyle bir kıraatle okur ki, âyetleri aynı melekler gibi okumaya başlar. O okurken onu dinleyen müslümanlar, içlerinden bu bir insan olamaz derler. Olsa olsa bu bir melektir derler. Çünkü bu ne yemek yiyor ne de su içiyor derler.

İbrahim ve yanındaki az müslüman topluluk Mekke'de son hac ibadetlerini dünyada iken yaparlar. Çünkü bu zamanlarda Mekke şehrinde insanlar için ölümcül bir iklim vardır.

Ve bir gün ansızın Yüce Allah tatlı ve hoş bir rüzgâr gönderir. Tüm müslümanlar orada can verir, ruhunu teslim eder, ama İbrahim ölmez. Orada bulunan tüm müslümanların cenaze namazını kılar ve onları toprağa verir İbrahim.

Naim b. Hammad, Kaab'dan tahrir etti. Dedi ki: İsâ b. Meryem (a.s.) ve mü'minler, Ye'cüc- Me'cüc'den sonra senelerce kalırlar. Sonra gürültülü toz-duman gibi birşey görürler ve birden bir rüzgâr ki Allah onu mü'minlerin canını almak için göndermiştir. İşte onlar m'üminlerden canı alınacak son gruptur. İnsanlar bundan sonra yüz yıl daha dünyada kalırlar. Ne din ne sünnet tanırırlar; yabani merkep-ler gibi birbirileri ile buluşurlar. Kıyamet'te onların üzerine kopar.

Artık bu dünyada ondan başka yaşayan hiçbir müslüman kalmamıştır. Dünyada hâlâ az bir insan vardır. Ama onlar müslüman değildir.

Rasûlullah sallahu aleyhi ve sellemle vedalaşan İbrahim Dâbbe ile birlikte Kudüs şehrine gelir. Mescîd-i Aksâ'nın orada bulunan bir portal kapısından geçerek Hz. Süleyman'ın mâbedinin olduğu âleme gezegene geçiş yapar.

Orada kutsal sandığın yanına gelir. Sandığı bekleyen meleklerden izin alarak sandığı açar ve yanındaki İslâm san-

çağını, Hz. Mûsâ'nın âsâsını, Hz Süleyman'ın yüzüğünü ve beyaz Kur'ân-ı Kerîm'i sandığa yerleştirir ve kapatır. Artık bundan sonra Hz. Âdem aleyhisselâmdan beri yeryüzünde olan sandık melekler tarafından tekrar gökyüzüne yükseltilir ve sidretü'l-müntehâya götürülür.

Ve İbrahim burada, mâbette derin bir râbıtaya Allah'a ibadete çekilir. Ta ki kıyamet kopana kadar İbrahim râbıta ve mabette kalır. Belkide yüzlerce sene hatta binlerce sene Hz. Süleyman'ın mâbedinde ibadet eder Yüce Allah'a kendisine verilen nimetler için şükreder.

Yüce Allah onu bir kere öldürmüştü ve onu tekrar diriltmişti ona ikinci bir ölüm yoktur artık.

O Artık Hatemü'l Evliyâdır.

Bu yüzlerce yıl içerisinde artık dâbbe çok büyümüş ve vahşileşmiştir. İbrahim'i de dinlememeye başlamıştır. İbrahim ibadet ederken arkadan geliyor ve İbrahim'i öldürmeye çalışıyordu. İbrahim'i öldürmek için fırsat kolluyordu. İbrahim her ne kadar onu nazarı ve eğitimleri ile kontrolü altına almış olsa da bir süre sonra dâbbe kendi aslına dönmeye başlamıştır.

Melekler kendisine zorluklar çıkaran bu dâbbeyi öldürmesini emrettiler ve İbrahim nazarıyla dâbbeyi zor da olsa öldürdü.

3. BÖLÜM

KİYAMETE BEŞ KALA

Sûr'a üfürölüş

“Kıyamet saatinin kopuşu bir göz kırpması kadar yahut daha yakın bir zamanda olur.

Şüphesiz ki Allah her şeye kâdirdir.” (Nahl: 77)

“Resul'üm! Onları o yaklaşan güne karşı uyar.

Öyle bir gün ki, yürekleri ağızlarına gelir ve kederlerinden yutkunur dururlar.” (Mümin: 18)

“Sûr'a ilk defa üflendiği zaman. Yer ve dağlar kaldırılıp birbirine şiddetle çarpılarak darmadağın edildiği zaman. İşte o gün olacak olur, (kıyamet kopar). Gök de yarılr ve artık o gün çökmeye yüz tutar. Melekler de (göğün) etrafındadır. O gün Rabb'inin arşını, onların üzerinde sekiz melek yüklenir. O gün siz huzura arz olunursunuz ve hiçbir şeyiniz gizli kalmaz.” (Hâkka: 13-18)

Ve bir gün dört Büyük melek, Cebrâil aleyhisselâm, İsrâfil aleyhisselâm, Mikâil aleyhisselâm ve Azrâil aleyhisselâm İbrahim'in yanına gelir.

Melekler Yüce Allah'ın emriyle kıyametin başlayacağını İbrahim'e söylerler.

Ve İsrâfil aleyhisselâm İbrahim'e sûra üflediğinde tüm canlıların öleceğini sadece İbrahim'in ve meleklerin sağ kalacağını ama sûrun sesinden sağır olacağını söyler. İsrâfil aleyhisselâm sûra üflemek için oradan ayrılır. Azrâil aleyhis-

selâm da tüm canlıların canını almak için ordan ayrılır.

Geride kıyametin şahitleri olarak, Cebrâîl aleyhisselâm, Mikâîl aleyhisselâm ve İbrahim kalır yeryüzünde. Yüce Allah'ın emriyle İsrâfîl aleyhisselâm sûra üfler ve tüm canlılar bir anda ölür.

Zümer sûresi, 68. Âyet

O gün sûra üflenir; allah'ın dilediklerinden başka göklerde ve yerde kim varsa kıyametin dehşetinden çarpılıp cansız yere serilir. Sonra sûra bir daha üflenir; bir de bakarsın ki, bütün ölümler dirilip kabirlerinde ayağa kalkmış, merak ve endişe içinde etraflarına bakınıp duruyorlar.

Ve sûrun sesinden İbrahim bayılır. Günler sonra ayıktığında artık sağır olduğunu farkederek. Artık hiçbir şey duyamıyordur.

Ve beklenen kıyamet...

Yüce Allah'ın emriyle kıyamet başlar. Paralel bir evrenin merkezindeki nur maddesinin özündeki atom çekirdeğinden başlayan kıyamet, zincirleme reaksiyonla ivmelenerek büyük bir hıza ulaşır ve tüm evrene yayılır. Buradan paralel evrene sıçrayan kıyamet yaklaşık ikibin sene sonra Dünya'ya ulaşır. İbrahim'in bulunduğu gezegen dış çeperdeki bir galakside olduğu için ancak onbin sene sonra İbrahim'in bulunduğu âleme ulaşmak üzeredir kıyamet.

Kıyametin şahidi olan bu üç kişi, kıyamet onlara yaklaştığında, melekler tarafından özel bir binekle sidretü'l-müntehâya yükseltirler. Yüce Allah'ın yarattığı tüm melekler burada, sidretü'l-müntehâya birikmiş hâldedir. Melekler burada intizam içinde saf tutmuş, mekânı labalep doldurmuş hatta bulundukları alandan taşmışlardır bile.

Kıyamet kopmuştur artık ve melekler saf tutmuş hâlde

sidretü'l-müntehâda Yüce Allah'ın emrini beklemektedirler. Büyük melekler ve İbrahim, bir Kadir gecesindedirler. Yüce Allah meleklerle "Ölün tüm melekler!" der ve tüm melekler can verir. Burada, sidretü'l-müntehâda sadece İbrahim kalır.

Ve aynı Kadir gecesinde Yüce Allah kıyametin koptuğu yeryüzüne dönerek kızgın ve celâlli bir tonla:

Mü'min sûresi, 16. Âyet

O gün onlar kabirlerinden meydana fırlarlar. Kendilerinin hiçbir şeyi Allah'a karşı gizli kalmaz. "Bugün mülk kimindir?" (diye sorulur. Cevaben): "Tek ve kahhar olan Allah'ındır." (denir).

Rasûlullah buyurdular:

"Allah Teâlâ, kıyamet gününde gökleri ve yerleri bir araya getirip son derece büyük ve yüce olan kudret eline alır. Şöyle diyerek avucunu sıkıp açar: Ben Allah'ım, ben Rahmanım, ben Rahimim, ben Melikim, ben Kuddüsüm, ben Selâmım, ben Mü'minim, ben Müheyminim, ben Azizim, ben Cabbarım, ben Mütekebbirim, ben dünyayı, hiçbir şey değilken yaratan ve onu yokluğa iâde edecek olanım. Hani hükümdarlar, hani zâlim zorbalar nerede?" (Buhârî, Tefsir (39), 2; Rikak 44; Tevhid 6, 19, 26, 32, 36; Müslim, Müsafirîn 69; Münafikin 19, 21, 23-25)

Abdullah b. Ömer -radıyallahu anhumâ- 'dan merfû olarak rivayet edildiğine göre, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur: «Allah kıyamet gününde gökleri dürer sonra sağ eline alır ve şöyle buyurur: Melik (Mülkün hakiki sahibi benim). Nerede (o) zalimler, nerede o büyüklük taslayanlar? Sonra da yerleri dürip, sol eline alır ve şöyle buyurur: Melik (Mülkün hakiki sahibi benim). Nerede (o) zalimler, nerede o büyüklük taslayanlar?

Melik (Mülkün hakiki sahibi benim). Nerede (o) zalimler, nerede o büyüklük taslayanlar diye seslenir.

İbrahim sağırdır hiçbir şey duymaz, ama yüce Allah'ı bu âyetleri sonsuzluğa söylerken gözleriyle görür. Yüce Allah'ın nazarından gözleri bir anda kör olur. Bembeyaz bir şekil alır üzerindeki saç sakalı ve tüm kıl olan bölgeleri bir anda bembeyaz olur ve İbrahim korkudan ve vücudundaki acılardan bayılır.

Ahmed İbni Ebi Şeybe, İbni Mace ve Naim b. Hammad Fiten

isimli kitabta Hz. Ali'den tahrir ettiler, Rasûlullah (s.a.v.) buyurdu: Mehdî, bizden Ehli Beyttendir. Allah O'nu bir gecede ıslah eder. (olgunlaştırır).

Naim b. Hammad, Kab'dan tahrir etti. Buyurdu ki: Mehdî, gerges kuşunun kanadı ile titremesi gibi, Allah'dan çok korkan bir kimsedir.

Ve İbrahim, aylarca sidretü'l-müntehâda baygın yarı ölü hâlde yerde serili kalır. O Kendine geldiğinde hem sağırdır hem de kördür artık. Yüce Allah'tan korktuğundan hâlâ titremektedir. Secdeye kapanır, ağlamaklı bir hâlde secdeden hiç kalkmayarak belki de binlerce yıl secdede kalır. Yüce Allah'a ibadet eder, secdeden hiç kalkmaz ta ki yüce Allah sidretü'l-müntehâda melekleri tekrar yaratana kadar.

Melekler İbrahim'i secde hâlinde görürler. Yüce Allah'ın emriyle onu oradan alıp cennete götürürler. Melekler orada İbrahim'e âb-ı hayattan içirirler, o suyla İbrahim'e bir boy abdesti aldırırlar.

Ve İbrahim suyu içtikten sonra, birden duymaya ve görmeye başlar. Vücudu tamamen iyileşir, oradan tekrar sidretü'l-müntehâya getirir melekler İbrahim'i.

O artık Yüce Allah'ın yarattığı en âlim ve bilgili olan bir kuludur. Çünkü Yüce Allah'ın nazarına baktığında Yüce Allah ona tüm ilimleri ve Kadir gecesini yarattığından beri söylediği konuştuğu tüm âyetleri ruhuna o anda yüklemiştir.

Eğer Yüce Allah bir meleğe veya cin ya da şeytana yük- lese bu bilgileri. O varlıkları yok olurlardı kaldıramazlardı bu kadar âyeti, aynı zamanda Yüce Allah'ın nazarını görmeleriyle birlikte ânında yok olurlardı.

Ama Yüce Allah insanı topraktan yarattığı için toprak öl- se bile şartlar oluşunca tekrar yeşerir canlanır.

İbrahim artık meleklerin imamıdır. Yüce Allah onu me-

leklerin imamı ve hocası yapmıştır. Çünkü Yüce Allah'ın en âlim yarattığı İbrahim'dir artık.

İşte ta ezelde yüce Allah ilk insan olan Hz. Âdem'i yarattığında meleklerle ve şeytanlara "haydi secde edin demişti." İşte o zaman gaybı yani gelecekteki bu ânı bir insanın ulaşacağı en üs noktayı ta o zamandan göstermişti. Bu olay sonrasında melekler bu duruma inanıp Hz. Âdem'in imamlığında Yüce Allah'a secde etmiştiler. Ama şeytanlar orada Hz. Âdem'in arkasında Yüce Allah'a secde etmediler, böbürlenip kibirlendiler. İnsanoğlunu kendilerinden küçük gördüler. "Bizi ateşten onu topraktan yarattın" dediler. Bu durumu kabullenemediler. Yüce Allah'ın emirlerine karşı çıktılar.

Yaratılış âyet ve hadisleri:

Hani biz meleklerle: "Âdem'e secde edin." demiştik. İblis dışında hepsi secde ettiler. O diretti, büyüklendi ve kâfirlerden oldu. (2/Bakara 34)

Andolsun ki sizleri yarattık, sonra size şekil verdik, daha sonra meleklerle: "Âdem'e secde edin." dedik. İblis dışında hepsi secde ettiler. O, secde edenlerden olmadı. (7/A'râf 11) Hicr sûresi, âyetler

28- Ey Peygamber! Rabbinin meleklerle şöyle dediğini hatırla: "Ben, kuru balçıktan, şekil verilmiş kokuşmuş çamurdan bir insan yaratacağım."

29 – Ben, onun yaratılışını tamamladığım ve ona ruhumdan üflediğim zaman, siz hemen onun için secdeye kapanın.

30 - Bunun üzerine meleklerin hepsi toptan secde ettiler.

31 - Yalnız İblis hariç. O secde edenlerle beraber olmaktan çekinmişti.

32 - Allah buyurdu ki: „Ey İblis! Ne oluyor sana da, secde edenlerle beraber olmuyorsun?“

33 - İblis şöyle dedi: „Kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattığın bir insana secde edemezdim.“

34 - Allah şöyle buyurdu: „Öyle ise oradan çık! Sen, artık kovulmuş birisin.“

35 - "Kıyamet gününe kadar lânet senin üzerindedir."

İbrahim'in alâmeti alnında, secde işareti olması, saçlarının ve sakalının bembeyaz olması ve vücudunun nurdan parlamasıdır. O andan itibaren İbrahim çoğunlukla sidretü'l-müntehâda ve vakit namazlarını meleklerle o kıldır-maktadır. Onun içten kalpten Kur'an âyetlerini kendine özel ağlamaklı kıraatıyla okuyuşu melekleri bile mest etmektedir.

Cebrâil aleyhisselâm İbrahim'e hitaben insanlar ve cinler mahşer yerinde yaratılana kadar Kur'ân-ı Kerîm âyetlerinden okuyacağını ondan sonra Yüce Allah'ın ona öğrettiği tüm â-yetleri yani levh-i mahfûz'dan okumaya başlayacağını söyledi

Bazen o cennette gider, burada az bir süre kalır, sonra oradan sırat köprüsünden yüce Allah'ın yarattığı mahşer yerine geçer ve orada günlerce Yüce Allah'ın insanları ve cinleri tekrar yaratacağı günü bekler.

Ve oradan uzun bir süre sidretü'l-müntehâda kalır melek-lere ders verirdi .

Her sene sabırsızlıkla melekler gibi Kadir gecesini bekler Yüce Allah'ın konuşmalarını emirlerini Kadir gecesinde din-ler ve o âyetleri uygulardı meleklerle birlikte, Yüce Allah'ın insanları ve cinleri tekrar yaratacağı o Kadir geçesini âyetle-rini beklerdi.

Belki binlerce ya da milyonlarca yıl geçmişti artık onu sadece Yüce Allah bilir bir Kadir gecesinde:

Yâsîn sûresi, 51. Âyet

Sûra ikinci kez üflendi: İşte onlar kabirlerden kalkmış, Rableri-nin huzuruna doğru akın akın koşuyorlar.

Yüce Allah'ın emriyle mahşer yerinde insanlar ve cinler dirilmeye ete kemiğe bürünmeye başlar

Görevli melekler ve İbrahim hemen mahşer yerine giderler ve Peygamber Efendimiz'in haşr yani tekrar dirileceği yere mahşer yerinde gelirler Cebrâil aleyhisselâmla birlikte İbrahim'in elinde İslâm bayrağı vardır

Peygamber Efendimiz topraktan çıkar ve Cebrâil aleyhisselâm'ın verdiği elbiselerini giyer.

Yanındaki sahabeler ise topraktan çıkar onlara da elbise giydirir melekler orada Bilâl-i Habeşî hazretlerine Peygamberimizin emriyle bir ezan okutulur Peygamber Efendimiz'in imamlığında sahabeler ve İbrahim bir şükür namazı kılarlar.

İbrahim İslâm bayrağını Peygamber Efendimiz'e verir ve Peygamber Efendimiz'den izin ister.

Mahşer yerinde melekler tarafından ilk sorgu İbrahim'e yapılır.

İbrahim'in kitabını melekler sağ tarafından verir. Cenneti hak eder ama Allah ve Rasûlü yeryüzünde işlediği günahlardan dolayı ona sonsuza kadar sidretü'l müntehâda meleklerle imamlık görevini verir.

Ve sonsuza kadar namaz emri verilir.

Ve sonsuza kadar meleklerle ders verecektir. Aslında bu görev İbrahim için bir ceza değil mükâfattır çünkü bu onun için çok güzel ve özel bir görevdir.

İbrahim, Allah ve Rasûlünün emriyle son insan ve cinin sorgusu bitene kadar mahşer yerinde kalacak, insan ve cinleri cehenneme girmemeleri için elinden gelen tüm çabayı sarf edecektir.

Çünkü en âlim ve bilgin Yüce Allah'ın en fazla âyetlerini bilen odur, insanlara ve cinlere bilgisiyle yol gösterecektir. İbrahim o gün orada insanlar ve cinler için bir rehber olacaktır.

Ve binlerce yıl süren mahşer olgusu son insan ve cinnin sorgusunun da bitmesi ile bitmiş, mahşer yerinde sadece İbrahim ve Yüce Allah'ın melekleri kalmıştır. Son durum budur.

Sırat köprüsünden geçen son kişi İbrahim oluyor, oradan cennet kapılarından geçerek cennetteki makamına ulaşıyor. Buradan artık İmamlık görev yeri olan sidretü'l-müntehâya gidip gelecektir. Sonsuza kadar. İşte bu Hatemü'l evliyâdır. Şüphesiz en doğrusunu Yüce Allah bilir.

Ye'cüc ve me'cüc

Ye'cüc ve Me'cüc kelimelerinin kökeni hakkında dilciler farklı görüşler ileri sürmüştür. Arapça kökenli olduğu fikri ağır basmaktadır. Kur'an'da bahsedilen Ye'cüc ve Me'cüc biri geçmişte vuku bulmuş, diğeri gelecekte vuku bulacak olaylarla ilişkili olarak iki defa zikredilmiştir. Kehf sûresinde Ye'cüc ve Me'cüc'den zaman ve mekân belirtilmeden geçmişte yaşamış bir topluluk şeklinde söz edilmekte, onların etrafa zarar verdikleri ve Zülkarneyn'in yaptırdığı büyük sed sayesinde engellendikleri bildirilmektedir (18/93-97). Enbiyâ sûresinde ise Ye'cüc ve Me'cüc'den gelecekte ortaya çıkacak bir topluluk olarak söz edilir, burada da yer ve zamana değinilmeden gerçek vaad yaklaştığında Ye'cüc ve Me'cüc'ün önünün açılacağı kaydedilir (21/96-97). “Gerçek vaad”den maksat müfessirlerin büyük çoğunluğuna göre kıyametin kopmasıdır, dolayısıyla Ye'cüc ve Me'cüc kıyametin yaklaştığına işaret eden bir âlâmettir veya kıyametin ilk aşamasında ortaya çıkacaktır. Âyetlerin anlamından hareketle şunları söylemek mümkündür: Ye'cüc ve Me'cüc çevreye yayılıp zarar veren, yakıp yıkan toplulukların bir tasviridir; Kur'an, geçmişte olduğu gibi gelecekte de bu niteliği taşıyan toplulukların ortaya çıkacağını haber vermektedir. Bunlar çok kalabalık bir topluluktur ve yeryüzünde fesat çıkaracaktır.

Hadislerde “Eşrâtü’s-sâ’a”, “Fiten ve Melâhim”, “Kıyâmet”, “Enbiyâ” gibi bölümler altında nakledilen rivayetlerde konuyla ilgili daha geniş bilgiler mevcuttur. Bu rivayetlere göre Hz. Peygamber bir gün uykudan uyandıktan sonra, “Vukuu yaklaşan felâketten dolayı vay Araplar’ın hâline!” demiş ve Ye’cûc-Me’cûc’ün seddinde küçük bir deliğin açılacağını haber vermiştir (Buhârî, “Enbiyâ”, 7; “Menâkıb”, 25; “Fiten”, 4; Müslim, “Fiten”, 1). Yine kıyamet vakti gelince Ye’cûc ve Me’cûc’ün seddi yıktıktan sonra tepelerden akın edip yeryüzüne dağılacakları, gittikleri her yeri yakıp yıkacakları, insanların korkularından kalelerine ve barınaklarına sığınacakları, yeryüzündeki bütün suları içip Taberiye gölünü kurutacakları, herkesi yok ettiklerini zannettikleri bir sırada Allah Teâlâ’nın, boyunlarına isabet edecek bir deve kurtçuğu göndererek onları helâk edeceği, sonunda insanların şehirlerden ve kalelerden çıkıp hayvanlarını serbest bırakacakları rivayet edilmiştir (Müsned, III, 77; İbn Mâce, “Fiten”, 33). Zayıf kabul edilen bazı rivayetlerde ise mi’rac esnasında Hz. Muhammed’in Hz. Îsâ’dan bu konuda bazı haberler duyduğu, Îsâ’nın Allah’a dua etmesi neticesinde Ye’cûc ve Me’cûc’ün helâk edileceği, cesetlerinin yağmur suları ile denizlere sürükleneceği bilgisine de yer verilir (Müsned, I, 375; IV, 181; Müslim, “Fiten”, 110; Tirmizî, “Fiten”, 33, 59).

Ye’cûc ve Me’cûc konusuna tarih, tefsir, kelâm ve hadis şerhi kitaplarında da yer verilir. Bu tür eserlerde Hz. Peygamber’e erken devir kaynaklarında bulunmayan bazı rivayetler nisbet edilir (sıhhati için bk. Müsned, VI, 20-21). Vehb b. Münebbih ile Kâ’b el-Ahbâr gibi râvilere atfedilen ve hadis âlimlerince “garîb” diye nitelendirilen bu rivayetlerde Ye’cûc ve Me’cûc için yapılan seddin nasıl yıkılacağı anlatılır (Taberî, XVII, 89; İbn Kesîr, II, 112). Konu tarih kitaplarında da ele alınır ve Zülkarneyn ile bağlantılı olarak Ye’cûc-Me’cûc’den bahsedilir (Makdisî, IV, 61; Sa’lebî, s. 362; Bîrûnî, s. 41; Kâtib Çelebi, s. 377-379). Zülkarneyn’in Ye’cûc ve Me’cûc’ün saldırılarını engellemek için yaptırdığı sed tarihte Sedd-i İskender diye anılır (bk. SEDD-i İSKENDER). Tefsir ve ha-

dis kitaplarında metinlerin açıklanması çerçevesinde Ye'cûc ve Me'cûc'den söz edilirken kelâm kitaplarında bu konuya "Eşrâtü's-sâ'a" bahsinde temas edilir. Özellikle Ye'cûc ve Me'cûc'ün kimlikleri, sayıları, yerleri, ortaya çıkış zamanları gibi hususlarda geniş açıklamalar yapılır (Şemsüleimme es-Serahsî, s. 45-46; Berzencî, s. 152-156; Sıddîk Hasan Han, s. 165-166). Buna göre Ye'cûc ve Me'cûc Hz. Nûh'un oğlu Yâfes'in soyundan gelen bir topluluktur; Tâvil, Tâvis ve Mensik diye üç kola ayrılmıştır. Birinciler uzun, ikinciler orta, üçüncüler ise kulaklarından birini döşek, diğerini yorgan yapacak kadar kısa boyludur; hiçbiri kendi soyundan bin çocuk dünyaya getirmeden ölmez. Hz. Îsâ'nın nüzûlünden önce seddin arkasından çıkıp yeryüzünde bozgunculuk yapacaklardır. Mûsâ Cârullah, Ye'cûc ve Me'cûc'ün tek bir topluluk değil farklı topluluklar olduğunu, insanların güçsüz zamanlarında ortaya çıktığını ileri sürer. Bazı rivayetlerde bunlar geniş yüzlü, kırmızı tenli, küçük gözlü, basık burunlu diye nitelendirilir. Kıldan ayakkabı giydikleri ve deri kalkanlar kullandıkları, bu giyim-kuşam tarzının da doğu toplumlarına ait olduğu, dolayısıyla onların Türk soyuna mensup bulundukları söylenmiştir. Ancak güvenilir rivayetlerin hiçbirinde Ye'cûc ve Me'cûc ile Türkler arasında bir bağlantı kurulmamıştır. Bu yakıştırmaların, Gog ve Magog'un doğudan çıkacağı iddiasının yer aldığı Ehl-i kitap'tan veya Türkler'e düşman olan topluluklardan kaynaklandığını söylemek mümkündür (Çelebi, s. 128-132). Sonuç olarak Ye'cûc ve Me'cûc, Kur'an'da ve sahih hadislerde zikredilir; ancak bu isimlerin birer özel isim mi yoksa cins ismi mi olduğu tartışmaya açıktır. Geçmişte yaşadıkları ve gelecekte ortaya çıkacaklarına dair Kur'an'da yer alan bilgilerden hareketle Ye'cûc ve Me'cûc'ün yaşadıkları yerden çıkarak dünyaya yayılıp çevrelerine zarar veren, her yeri yakıp yıkan topluluklar olduğunu, tarihte geçtiği gibi gelecekte de bu niteliği taşıyan toplulukların ortaya çıkacağını söylemek isabetli görünmektedir.¹⁷

17. TDV, *İslâm Ansiklopedisi*

Kehf sûresi, 94. Âyet

Dediler ki: “ey zülkarneyn! Ye’cüc ve me’cüc bu yerde fesat çıkarıyorlar. Onun için, bizimle onlar arasında bir sed yapman şartıyla sana bir vergi versek olur mu?”

Ye’cüc ve Me’cüc ün çıkışı şöyle olacaktır bana göre Tabii ki en doğrusunu Yüce Allah bilir.

Zülkarneyn aleyhisselâmın bu ana portallara (enerji kapısına) sed çektiğinden bu yana binlerce yıl geçmişti.

Çok uzun yaşayan bu iki kavim Ye’cüc ve Me’cüc, başka dünyalara âlemlere geçme konusunda bilgi sahibidirler, özellikle yaşlıları bundan gafil değildir, diğer âlemlere geçişi bilmektedirler.

Şu anda tıkalı olan enerji kapısını, (portal) kapıyı, esirlere, tutsaklara her gün kazdırmaktalar, açmaya çalışmaktalar ama elektro manyetik çekimden dolayı tekrar tıkanmakta, portal eski hâline geri almakta ve Ye’cüc ve Me’cüc buna bir çare bulamamaktadır.

Ve “inşallah’ı” söyleyen veya onlara öğreten de Allahuâlem Hızır aleyhisselâmdır.

Ve bir sabah Yücüc ve Mecüc geri döndüklerinde portalın (seddin) açıldığını anlarlar.

Ye’cüc ve Me’cüc henüz ortaya çıkmadan önce Mehdî aleyhisselâm münafıklar tarafından şehit edilmiş ve cenaze namazını Îsâ aleyhisselâm kıldırmıştır. Defin işlemi Süleyman aleyhisselâmın sarayının bulunduğu âlemde yapılmış, gizli bir yere defnedilmiştir.

Ye’cüc ve Me’cüc ilk başta yaşanabilir başka âlemleri istila ederler. Fitne fesat çıkarırlar, bozgunculuk yaparlar.

Çünkü Zülkarneyn aleyhisselâmın seddi sadece bizim dünyamızı değil, daha birçok yaşanabilir âlemleri de kapsamaktadır. Ye’cüc ve Me’cüc’e karşı âlemleri o güne kadar korunmuştur.

Îsâ aleyhisselâma başka âlemlerden haberler gelir, Ye'cûc ve Me'cûc ün ortaya çıktığı ve her yeri istilaya başladıkları konusunda. Âyet ve hadislerden anlaşıldığına göre sıra dünyaya da gelecektir. Bunu öğrenen Îsâ aleyhisselâm ve mücahitler hemen hazırlıklara başlarlar. Ve insanları Ye'cûc ve Me'cûc'ün geleceğini haber verip hazırlık yapmalarını, kendilerini korumalarını isterler. İnsanların çoğu bu uyarılara aldırış etmezler. Normal günlük yaşamlarına devam ederler ama yaklaşan tehlike büyüktür.

Şam beldesinde bulunan Îsâ aleyhisselâm ve mücahitler Ye'cûc ve Me'cûc'e karşı hazırlıklarını yapmış ve düşmanı beklemektedirler.

Modern zamandan kalan çok az silah, top, tüfekte ve az miktarda cephanedir. En çok da ortaçağ silahları vardır. İnsanlar ortaçağda kullanılan silahları tekrardan tecrübe ederek (ok, kılıç, mızrak) kullanmaya alışmışlardır. Çoğu insanda, ortaçağ silahları yeterince mevcuttur.

Artık portallar yani evrendeki enerji kapıları tam olarak açılmış, Târık, Şi'râ, ve 6666âyet yıldızları Dünyanın dengesini bozmuş ve Dünya kendi yörüngesinden saparak dengesiz şekilde dönmeye başlamıştır. Her yerde büyük depremler meydana gelmekte aktif olmayan yanardağlar patlamakta ve her yerden düzensiz şekilde enerji kapıları (portaller) açılmakta ve kapanmaktadır.

Böyle bir durumda iken, bir anda dünyanın Her yerinden Ye'cûc ve Me'cûc saldırıya geçer. Hemen hemen her tepeden ve dağdan açılan portal kapılarından akın akın dünyaya saldırıya geçerler. Geçtikleri her yerde geride ölüm bırakırlar yakıp kül ederler o kadar çoklar ki ne kadar öldürse de mücahitler öldürdüklerinden fazlası gelmeye başlar.

Mücahitler ve Îsâ aleyhisselâm taktik gereği geri çekilmek zorunda kalırlar. Geride sadece kan ve gözyaşı ile ölüm bırakır Ye'cûc ve Me'cûc.

Îsâ aleyhisselâm ve az miktardaki mücahit Sîna dağı etrafında Ye'cûc ve Me'cûc ile savaşıırken etrafları çevrilir. Aylarca abluka altında kalırlar. Artık yiyecekleri ve içecekleri bitmiş, sadece zikirle ayakta durmaktadırlar. Aslında bir insanın ulaşacağı en üst makama gelmiştir mücahitler. Çünkü artık yemek ve su içmek yerine zikirle beslenmektedirler. Aylardır çoğu mücahit ne su ne yiyecek görmüştür, çünkü yiyecek ve içecek stokları bitmiştir.

Burada mücahitlerin zikirleri *sübhanallah, elhâmdülillah, Allahuekber*'dir. Aylardır yemek yemedikleri için mücahitlerin vücutları toprak kokmakta ve sağ avuç içleri kekik kokmaktadır. Mertebeleri çok yükselmiştir.

Düşmanın çokluğuna karşı az bir mücahitle direnen Îsâ aleyhisselâm orada, Tûr-i Sînâ'da bir cuma günü Yüce Allah'a dua eder.

Yüce Allah Ye'cûc ve Me'cûc'e bir kurtçuk musallat eder. Ve Yec'üc ile Mec'üc bu hastalıktan kendi kendilerine Allah tarafından ölmeye başlarlar. Bu kurt onların öldürmekte yok etmektedir. O kadar çoktur ki ölüleri insanlar temizlemekle bitiremezler.

Îsâ aleyhisselâm dua eder Yüce Allah'a. Allah (c.c.) bir yağmur gönderir, bu yağmur ile yerler yıkanır ve Dünya Ye'cûc ve Me'cûc'den Allah'ın izniyle tamamen temizlenir.

Enbiyâ sûresi, 96. Âyet

Nihayet Ye'cûc ve Me'cûc(un seddi) açıldığı zaman ki onlar her dere ve tepeden akın edip çıkarlar.

Ye'cûc ve Me'cûc bu dünyayı istila etmeye başlayınca her şeyi yiyip içmeye ve bitirmeye başlayacak.

Bu iki kavim kanibal (yamyam) bir kavimdir. Yani gerektiğinde birbirlerini yerler ve insanları yemekten geri kalmayacaklardır. Mücahitler ve insanlar onların çokluğu ve savaş taktikleri karşısında çaresiz kalacaklardır. Nihayet savaşa savaşa geri çekilen mücahitler, kontrol altına alınacak-

lardır. Geri kalan mücahitler Sîna dağında Îsâ aleyhisselâmın komutasında etrafları çevrilip abluka altına alınacak. Îsâ aleyhisselâm Allah’a dua edecek ve bu iki kavim, kendilerine müptela olan bir kurtçuk tarafından helâk edilecektir.

Ebû Hüreyre (r.a.)’den rivâyete göre, Rasûlullah (asm), Kehf sûresi 94. âyette bahsedilen sed hakkında şöyle buyurdu: “Ye’cûc ve Me’cûc her gün o seddi delmeye çalışırlar, delmeye yaklaştıkları vakit başlarındaki âmir onlara şöyle seslenir: ‘Dönün yarın delersiniz.’ Allah da ertesi güne o seddin oyulan kısmını öncekinden daha sağlam duruma getirir.”

“Sonunda müddetleri dolup Allah onları insanlar üzerine salmayı isteyince; başlarındaki yetkili ‘Dönün, onu inşallah yarın delersiniz.’ diyerek, ‘inşallah’ kelimesini söyler. Onlar ertesi gün geldiklerinde seddi dünkü bıraktıkları şekilde bulurlar ve seddi delerek insanlar arasına çıkarlar. Bütün suları içerler. İnsanlar onlardan kaçır, oklarını göğre fırlatırlar, oklar kana bulanmış vaziyette geri döner. Bunun üzerine şımarık bir durumda şöyle derler: Yeryüzünde olanları kırıp geçirdik, gökte olanları da mağlup ettik. Sonra Allah onların boyun köklerinde bir kurt meydana getirir de bu yüzden hepsi kırılıp yok olur giderler.”

Rasûlullah (s.a.v.) şöyle devam etti: “Muhammed’in canını kudret elinde tutan Allah’a yemin ederim ki, o kırılıp yok olan Ye’cûc ve Me’cûc’ün leşlerini yeryüzündeki tüm hayvanlar yiyecek ve çok güzel beslenerek etlenip yağlanacaklardır.”

(İbn Mâce, Fiten 27)

“Nihayet Ye’cûc ve Me’cûc’ün sedleri açılıp her tepeden dünyaya akın etmeye başladıkları, doğru vâdin vaktinin yaklaştığı sırada, işte o zaman, kâfirlerin gözleri birden donakalır. ‘Eyyvah, bizlere! Biz bundan tam bir gaflet içinde idik, daha doğrusu kendimize zulmettik!’ diyecekler.”(Enbiyâ, 21/96-97)

4. BÖLÜM

BURÇLAR VE REENKARNASYON

Burçlar (yıldızlar)

Yüce Allah'ın yarattığı şu kâinatlarda canlı cansız her şeyin bir burcu vardır. İnsan, cin, şeytan ve meleklerin de bir burcu vardır.

Bir insanın burcu görünmeyen önemli bir organdır, burç âdeta insan vücudunda bir enerjidir.

Burç insan vücudunda her bilgiyi kayıt altına alan bir bilgi birikimidir.

Bir burcun parametresiyle oynanırsa yani normal parametresi değişirse o insanın karakterinden tutun tüm organlarının, normal çalışma sisteminin ritmi değişir.

Meselâ bir insanın burcunun parametresini genelde şu etkenler değiştirir.

Sihir (büyü), şeytanlar, cinler, melekler, kimyasal ilaçlar, dövme, çeşitli gıda maddeleri gibi. Etkenler onun burcuna etki eder. Düzenini bozabilir işleyişini ifsad edebilir. Bu gibi etkenler insan burcunu radikal olarak değiştirir.

Bir canlı ölünce zamanla her yeri çürüyüp toprak olur. Ama burcu yok olmaz insan rûhu ile birlikte birleşik kalır. İnsanlar ve Yüce Allah'ın yarın mahşerde yaratacağı tüm varlıklar tekrar yaratılırken Yüce Allah tarafından burçlarından tekrar can verilerek yaratılacaktır.

İnsan vücuduyla (beş duyu) aldığı maddî ve mânevî her

şey, insanın ilk önce burcuna geçer (kayıt altına alınır). Burç beş duyudan gelen bu bilgi veya enerjiyi ilk zihin olarak analiz eder filtreler, benzerlerini bulur, ayrıştırır guruplar kurarak, dosya sistemi oluşturur, âdeta bir süzgeçten geçirir. Sonra bu bilgilerin kullanılması için ilgili yerlere (hangi davranışı yapması isteniyorsa o davranış kalıplarının olduğu guruba) gönderilir. Kişi farkındalıkla bu durumu anbean takip ediyordur ve rûha irade eder, şu gruptaki bilgilere göre şu davranışı gerçekleştir diye kişi emir verir. Bu emri veya enerjiyi alan ruh, bunu vücuda davranış olarak yansıtır. İnsan rûhu dünyada beş duyusu ile öğrendiği davranış kalıpları ile -bu kalıplar ister doğru ister yanlış olsun- beslenir. Fakat bu beslenmede ilk önceki durak burç durağıdır, burçtaki bilgilere göre ruh yapısını oluşturur.

İnsanın tabiattan aldığı bilgi ister doğru olsun ister ise yanlış bilgi olsun fark etmez doğru ve yanlış arasında ayırım yapılmaz, doğası nasıl ise o şekli ile kaydedilir, ruh burçtaki bu kayıtlar ile beslenir.

Bir insanın burcunda ana kıstaslar (parametreler) vardır. Ortalama 1500 civarında parametre vardır.

Meselâ bir insana iyi veya kötü bir sihir yapılsa, sihirin tesirine göre hemen o insanın burcunun parametresi (kalitesi) değişir. Burçta parametre değiştiği için insan vücudunda iyi veya çoğunlukla kötü değişiklik meydana gelir. Bu da zamanla, çoğunlukla insanda çeşitli hastalıklara dönüşür.

Bu hastalıkları insanlar zamanımızda genelde ilaçlarla çözmeyi deniyor. Ancak bu hastalıkların oluşma sebebi farklıdır. İnsan hareketlerini davranışlarını kendi parametre ölçülerine göre yapamadıklarından dolayı oluşan yan etki sonucu bu somut hastalıklar oluşur. Bunlar da günümüzde ilaç sanayisini oluşturmuştur. Doktorların yazdığı bu ilaçlar insana tesir etmediği gibi vücuda birçok yan etkileri olur. Oluşan bu tesirler de burcu etkiler. Bu yan etkilerin sonucunda burcun enerjisi çok ama çok zayıflar. Burcun enerjisi zayıf olunca insan, ne rûhu ne de vücu-

du, enerjiyle besleyebilir. Kişi yaşam enerjisi bulamadığı için mutsuz olur ve *bana sihir yapıldı* veya *bana birşeyler oluyor* der.

Aslında çözüm basittir; burcunuzu tekrar normal parametrelere getirmekten geçer. Her insanın bir çalışma frekansı vardır, bu frekans normal çalışma frekansıdır. Eğer kişi yapacağı çalışmalar¹⁸ ile tekrar normal parametresine dönmeyi başarabilirse, bu çalışmalar sonucunda burcu etkilenecek ve hemen vücuttaki insanın tüm organlarını etkileyerek onu iyileştirecektir. Bundan sonra organları normal çalışmaya başlayacaktır.

Çoğu çaresi olmayan insanların zikir ve sanat çalışmaları-na girince hem vücudundaki hem de ruhundaki hastalığı normal parametreye doğru yol alır, normal parametreye gelince yavaş yavaş düzelir. O insan artık sağlığına kavuşur ve düzelir Yüce Allah'ın izniyle. Bu konuda zikirler çok önemlidir, özellikle anlamlı (meâlini bilerek) zikirleri çekmek insana şifadır.

Sübhânallah: Allah'ım seni tenzih ederim. Bu zikir kulun Allah'a karşı aşırı eylemlerinin farkına varmaya başladığında veya kul hataya düştüğünde çekilir, insanı sakinleştirir, Yaratıcı'nın mutlak üstünlüğünü kula kabul ettirir.

Allahuekber: Allah en büyüktür. Bu zikir kişi olgunlaşma aşamasındadır, herşeyi hayret içinde görür ve Allahuekber diyerek, kendisini ancak yatıştırır.

Elhamdülillah: Allahım sana hamd ederim. Bu zikir ise çok önemlidir, Yarabbi ben verdiklerinden ve vereceklerinden memmunum. Kişi bulunduğum noktaya beni getirmiş olmandan dolayı hamd ediyorum sana Yarabbi der. Ve kul varlıklardaki çeşitliliği ve bolluğu anlayıp kendisine verilen nimetleri görmekte ve itiraf etmektedir artık. Bu zikir genelde nimet ehline gerektir.

18. Bu çalışmalar, kendi iç sesine kulak vererek, kendi iç sesine kulak vererek, huzur bulma, çiçek dikmek, tabiattaki güzellikleri farketmek, rûhu dinlendirmek, namaz kılmak, hikâye roman yazmak v.s. gibi uğraşlar sonucunda rûhu beslemekle ilgilidir. Kişi bunları yaparak kendi iç dünyasına yönelir ve bir farkındalık kazanır, bu çalışmalara devam ederse, rûhu güç kazanır frekansı yavaş yavaş normal seviyeye gelir.

Eğer bir insanın burcu parametresi otuz, kırk veya elli senedir bozuksa ve bu insanın parametresini tekrar normale getirmeye çalışsan, getirsen bu ona çare olmaz. Aksine bu insanın hemen karakteri olumlu yönde değişmez. Bu insanda çeşitli ruh ve sinir hastalıkları ve bedenî hastalıklar meydana gelir.

Peki, bu neden böyle olur? Çünkü o kişi yıllardır bozuk parametreye, frekanslara, o bozuk parametrenin frekans gücüne, adapte olarak yaşamıştır. Şimdi âni bir değişiklik, tüm organlara hatta burcuna ve rûhuna bir değişiklik verir. Yani, farzımuhâl biz o kişiyi iyileştirdik zannedip, frekans ayarını normal gücüne getirmiş olsak bile, bu yeni durum o insana zarar verir. Adaptasyon çok önemlidir, eskiden beridir o burcun frekansında yaşayıp ona adapte olan kişi yeni normal frekansına dönmesiyle birlikte alışamadığı durumlar ortaya çıkaracaktır. Bu yeni frekansın getirdiği filleri ve davranışlar ona zarar verecektir. O nedenle, sanki bu durum “kalbi mühürlenmiş” artık yeni davranışları kabul etmiyor, kişiliğini değiştiremiyor, denilen kişi olur.

Çakra ve enerji

İnsan vücudunda yedi temel enerji merkezi bulunur. Her bir çakra (döngü, girdap) olarak tanımlanır. Çakralar renk ile de temsil edilir. Ve bu renkler yağmur sonrasında çıkan gökkuşağında bulunan renklerdir. Çakralar vücudumuzda belirli iç organlara ve sinirlerin yoğunlaştığı yerlere karşılık gelir.

Burç insanın rûhunu beslediği gibi vücudundaki tüm organların da enerjiyle beslenmesini ve doğru frekansta çalışmasını sağlar, Yüce Allah’ın izniyle.

Bu enerjiyi vücut çakra yani letâyif merkezlerinden alır. Ve bu enerji merkezlerinden tüm vücuda dağılır.

Bu çakra merkezleri İslâmi literatürde, nefsin mertebeleri olarak geçer.

Ruhun da enerji merkezleri vardır ama vücuttaki enerji merkezlerine benzemez, ruhta burçtan bu yedi lâtif merkezin-den beslenir.

Burç ile vücut arasında ve burç ile ruh arasında her zaman bir enerji alışverişi vardır.

Ama vücutla ruh arasında direkt bir bağlantı yoktur bu görev burcun görevidir. Burç beş duyu ile aldığı bilgileri vücuda ve dolayısı ile yedi lâtif merkezine dağıtmış olur, lâtif merkezleri aracılığı ile ruh da burçtan beslenir.

Bir insan belirli bir eğitimden ve çalışmadan sonra burcunu kontrol edebilir. Hatta parametresini kendi değiştirebilir ve daha birçok şey yapabilir. Bunu insan üçüncü gözyle yapabilir, uygulayabilir. Burcunu kontrol edebilir.

Üçüncü gözü açma çalışmaları açısından şu söylenebilir: Çok dikkatli bir şekilde iki gözünüzü kapatıp iki kaşınızın ordasında bir göz varmış gibi hissedeceksiniz. İki kaşınızın arasına odaklanarak, sanki ileride bir nesneyi görüyormuşsunuz gibi bir algı içine girip, bu şekilde günde 7-8 dk dikkatlice odaklanmak gerekir, her gün bu çalışmayı yaparsanız bir hafta sonra iki kaşınızın arası kaşınmaya başlayacaktır elinizle olarak mesaj yapın, üçüncü gözünüzün açılacağını umuyorum.

Bir müslüman Yüce Allah'ın izniyle, burcunu Kur'ân-ı Kerîm okuyarak, namaz kılarak, oruç tutarak, hacca giderek veya umreye giderek, zikir çekerek çok güçlendirebilir.

Eğer müslüman bu ibadetleri yapmıyor ise o kişinin burcu zayıftır. Bir insanın kalbini bir ömür boyu tık tak attıran insanın ruhundan aldığı sinyale aracı olan burçtur. Kalbin sürekli atıp kişiyi canlı tutması, insanı yaşatması onun varlık âlemini tanımaya elverişli olduğunu gösterir.

Hem vücut hem de burç için haddinden çok fazla enerji özellikle kirlî (kötü, negatif) enerji de iyi değildir. Bu sebepten dolayı bir müslümanın mutlaka Yüce Allah'ın emrettiği na-

maz ibadetini yerine getirmesi gerekmektedir. Namaz ibadeti kişinin yüce yaratıcı ile yüz yüze gelmesine olanak tanır. Namazda kişi huzura girer ve orada rabbiyle sessiz bir konuşma olur. Böylece yaratılan ve yaratan arasında bir hiyerarşinin varlığı anlaşılmış olur. Kişi rahatlayıp huzura erer.

Bir müslüman namaz kılarken huzurda olduğunu bilir ve çok iyi ve kaliteli enerji alır. Ve aynı zamanda burç ve vücudundaki atıl duran toksit kötü enerjii de atar.

Eğer bir müslüman ibadet yapmazsa o vücutta ve özellikle burcundaki fazla kirli enerji hastalığa çevirir, bu kişi hasta olur. Bu nasıl mı olur? Evet, bu nasıl olur?

Burç kendisinde biriken kirli ve kötü enerjii ilk olarak rûha verir, ama ruh bu kötü enerjii kabul etmez. Ve tekrar burca gönderir. Burçta bu kötü enerjii insanın vücuduna ve özellikle kalbine gönderir. Buraya gönderilen kötü enerji kalpten tüm vücudun organlarına yayılır. Bu da büyük ihtimalle kalp krizi, felç, kanser gibi birçok hastalığı tetikleyerek o insana binbir türlü hastalık çeşidi olarak geri döner.

Eğer bir karı ve koca kadın adetliken ilişkiye girerse ve bunun sonucunda adetli kadın hamile kalırsa bu doğacak çocukta çok büyük burç hastalıkları meydana gelir, kesinlikle adetliken ilişkiye girmemek gerekir.

Cinsiyet Bozukluğu

Bir kadının adetli zamanı burçtaki parametrelerinde bazı değişiklikler meydana gelir. Bu değişiklikler bir kadın hem kız hem erkek çocuk doğurduğu için pozitif ve negatif kutuplar karışıktır. Kadın adetli zamanında ilişkiye girerse ve eğer bu zamanda hamile kalırsa, bu doğacak çocukta %90 ihtimale cinsiyet bozukluğu meydana gelecektir.

Eğer bu doğan çocuk bir erkekse burcu dişidir. Bu insan kendini kadın zannedecektir.

Eğer bu doğan çocuk bir kız ise burcu erkektir ve bu insan kendini erkek zannedecektir.

Evet, Yüce Allah'ın yasakladığı bir işi yaptığı için anne ve baba çocuklarda böyle bir tedavisi çok zor bir karakter bozukluğu hastalığı meydana getirir.

Doğru bilinen yanlışlardan biri de astral tarafta seyahat edenlerin rûhuyla gezdiklerini düşünürler. Oysa bu yanlıştır, eğer ruh vücuttan çıkarsa o insan ölür, ruh tekrar bedene giremez. Giremeyince de o insan ölmü olur. Gerçekte ruhla yolculuk yapılmaz, ama astral seyahat insan burcu ile yapabilir.

Bu işi bilen astral seyahat eden kişiler dilerler ise öbür tarafta buluşup burçlarını birleştirebilirler, yani birçok burç bir araya gelip astral tarafta birleşebilir, eğer bu ilmi öğrenmişse kişi bunu başarabilir.

İnsanda yedi çakra merkezi vardır.

1. Kök Çakrası: Kuyruk sokumunda, üreme organları ve makat arasında bulunur. Etkilenen organlar: Cinsel organlar, kan, kemik, hücreler vb. Etkilenen salgı bezi: Böbreküstü bezleri (adrenalin) Renk: Kırmızı, dört taç yapraklı çakra. Bu çakranın burcu: Oğlak ve Kova'dır.

2. Sakral Çakra: Göbeğin alt kısmındadır. Etkilenen organlar: Karaciğer, dalak, bağırsaklar, böbrekler, mesane, kan vb. Etkilenen salgı bezi: Cinsel salgı bezleri. Renk: Turuncu, altı taç yapraklı çakra. Bu çakranın burcu: Yay ve Balık

3. Göbek Çakrası: Göbeğin iki parmak üstündedir. Etkilenen organlar: Dalak, karaciğer, safra kesesi, sinir sistemi, pankreas. Etkilenen salgı bezi: Pankreas. Renk: Sarı, on taç yapraklı çakra. Bu çakranın burcu: Koç ve Akrep'tir.

4. Kalp Çakrası: Gövdenin ortasında, kalp dolaylarındadır (an: hayır; ahat: vuruş). Etkilenen organlar: Kalp, ciğerler, kan

dolaşımı. Etkilenen salgı bezi: Timüs bezi. Renk: Yeşil, on iki yapraklı çakra. Bu çakranın burcu: Boğa ve Terazi'dir.

5. Boğaz Çakrası: Boğazın ortasındadır. Etkilenen organlar: Ense, boğaz vb. Etkilenen salgı bezi: Tiroid ve paratiroid bezleri. Renk: Mavi, on altı taç yapraklı çakra. Bu çakranın burcu: İkizler ve Başak'tır.

6. Alın Çakrası: Alnın gerisinde, iki kaşın ortasında, burnun kökündedir. Etkilenen organlar: Gözler, beyin, Etkilenen salgı bezi: Hipofiz bezi, Renk: İndigo (civit rengi); iki taç yapraklı çakra. Bu çakranın burcu: Balık ve Aslan'dır.

7. Taç Çakrası: Kafatasının en üst noktasındadır. Etkilenen organlar: Beyin, sinir sistemi, Etkilenen salgı bezi: Epifiz bezi. Renk: Mor; bin taç yapraklı çakra.

Reenkarnasyon

Reenkarnasyon veya ruh göçü, rûhun sürekli olarak tekrar bedenlendiğine inanan spiritüalistlerin bu olaya verdiği addır. Reenkarnasyon kavramı Asya dinlerindeki tenasüh kavramından biraz farklı olmakla birlikte, benzerlik arz eder. Günümüzde ruh göçüne inanan insanlar genelde Hindistan'da yaşarlar. Ayrıca Dürzilik ve Nusayrılık gibi Orta Doğu'da yayılmış bazı dinlerde de bu inanış mevcuttur.¹⁹

Bu Reenkarnasyon burçla alâkalı bir konu olduğu için bu konuya da değinmek istiyorum. Bir insanın veya başka bir canlının öldükten sonra kesinlikle başkasına rûhu geçmez.

Kişinin burcu

Ama bir insanın burcu başka bir insana geçebilir. Hatta yeterli ilme sahipse o kişi hayatta bile olsa o kişinin burcu

19. Wikipedia

kopyalanabilir. Başta da yazdığım gibi bir insanın burcu ta ana rahminde başlar her şeyi kaydetmeye. Bu kayıt burcu tarafından hayatı boyunca devam eder, hayalleri, rüyaları, yaşadıkları, karakteri, öğrendikleri, en gizli davranış ve bilgileri kayıt altına alınır.

Bu ilim insan ölünce kayıp olmaması için, sonraki nesillere aktarma, eski kavimlerin bildiği bir ilimdi. Onların o zamanlar bildiği (Burcun başka birine kopyalanması bilgisi) günümüze evrilerek yanlış bir şekilde (rûhun başka birine kopyalanabilmesi) olarak gelmiştir. Bu rûhun başka birine kopyalanması yanlış bir olaydır. Ruh kopyalanmaz ama burç yeterli ilme sahip olan biri tarafından kopyalanabilir. Üzerinde işlem yapılabilir.

İnsan burcunun kopyalanmasında iki çeşit yöntem vardır.

Bir o insanın öldükten ve ruhu cesetten çıktıktan kısa bir süre sonra o insanın burcu cesette kalır. Rûhu ruhlar âlemine göç eder.

Birinci Yöntem: Burcu cesette kalan insanın bazı ilim sahipleri tarafından çeşitli sihir ve büyülerle burcu başka bir insana geçirilir. Bu geçen kişi genelde çocuk bir insandır. Çünkü bir çocuğun burcu daha tam gelişmemiş olgunlaşmamıştır.

Ve o geçen burç o çocuğun burcuna yapışarak tam adapte olur, o çocuğun burç parametresini radikal olarak değiştirir.

Yeni bir insana geçen bu burç çocukta etkisini hemen göstermez bu zamanla olur.

Veya ibretiâlem olsun diye bazı kazalar veya hastalıklarla canı giden, eceliyle ölmeyen insanların burçları da başka yeni doğan insanlara geçer.

İkinci yöntem: O insan veya canlı hayattayken o kişinin

izni alınarak veya alınmayarak gizli bir şekilde o kişinin burcunu kopyalamaktır. Genelde o kişinin gizlediği bir bilgi veya yöntemi öğrenmek için kullanılır. Çünkü o kişiden normal bir şekilde istenilen bilgileri alamayacaklarını bildiklerinden bu yöneme başvururlar, genelde casusluk olaylarında görülür. Bu ikinci yöntemi genelde yahudi kâhinlerinin ustalıkla kullandıkları görülür.

İslâm âlimleri de buna benzer yöntemler kullanmıştır. Biz müslümanların da aslında böyle bir durumu kurumsallaştırıp işleme koymamız gerekir, çünkü düşman devletlerin casuslarının ne yapacakları belli olmaz. Aslında şu anda da İslâm dünyası içinde bu durumu bilen âlim vardır, ilimde derinleşmişlerdir ve zaman zaman da uygulamaya koymaktadırlar fakat bu yeterli olmamaktadır.

Bu yöntemle kişinin zihnindeki bilgileri öğrenip o kişinin yalan konuşup konuşmadığını münafık olup olmadığını bu yöntemle daha birçok bilgiye hemen ulaşabilirsiniz.

Bu yöntemde kişinin burcunu öğrenmede illâki canlı bir insan veya cin olması şartı yoktur. Cansız nesnelerin, yazıların, bitkilerin, hayvanların da burçları kopyalanabilir.

5. BÖLÜM

CENNET

Cennet

Cennet “örtmek, gizlemek” anlamındaki cenn kökünden isim olup “bitki ve ağaçları ile toprağı örten bahçe” mânasına gelir. Âhîret hayatında mü'minlerin ebedî saadet yurdu olan yerin bu şekilde adlandırılmasının sebebi, genel görünümüyle dünya bahçelerine benzemesi veya eşsiz nimetlerini insan idrakinden gizlemiş olması şeklinde açıklanmıştır.

Cennetin isimleri

İslâm literatüründe cenneti ifade etmek üzere kullanılan isimleri şu şekilde sıralamak mümkündür:

1. Cennet. Ebedî saadet yurdunu ifade etmek üzere Kur'ân-ı Kerîm'de, muhtelif hadislerde ve diğer İslâmî eserlerde yer alan isimler içinde en çok kullanılan, içindeki bütün mekân ve imkânları kapsayacak şekilde muhtevası geniş olan bir terimdir. İslâm literatüründe ebedî saadetle ilgili vaadler, özendirici anlatım ve tasvirler genellikle cennet ismi etrafında yoğunlaşmış, dil ve edebiyat alanında da daha çok bu kelimeye yer verilmiştir. “Müttakiler emin bir makamda, cennetlerde ve pınar başlarında olacaklardır” (ed-Duhân 44/51-52), Sâd sûresinde müttakilere “hoşa gidecek bir yuva” vaad eden âyetteki hüsn-i meâbın (38/49) ebedî saadet yurdunun müstakil bir adı olmayıp sadece adn cennetini nitelediğı bir sonraki âyetten anlaşılmaktadır.

2. Cennetü'n-naîm. Arapça'da "refah, huzur, mutlu hayat" anlamına gelen ni'met kelimesinden daha kapsamlı bir muhtevaya sahip olan naîm, insana mutluluk veren maddî ve mânevî bütün güzellikleri ifade etmektedir. Buna göre cennâtü'n-naîm "mutluluklarla dolu cennetler" mânasına gelir.

3. Adn. En belirgin anlamı ile "ikamet etme" veya "ikamet edilen yer" demek olan adn, on bir âyette cennât kelimesiyle birlikte tekrarlanarak (cennâtü adn) "ikamet edilecek cennetler" mânasında kullanılmıştır. Adnin cennetin belli bir bölümünün adı olduğunu veya çoğul şeklinde kullanılışına bakarak onun tamamını ifade eden bir isim durumunda bulunduğu söylemek mümkündür.

4. Firdevs. Arapça'ya Farsça'dan girmiş olması muhtemel olan firdevs kelimesi, özellikle "içinde üzüm bulunan bağ bahçe" anlamına gelir. Bir âyette cennât kelimesiyle (el-Kehf 18/107), bir âyette de "âhiret cenneti" mânasına tek başına (el-Mü'minûn 23/11) kullanılmıştır. Firdevs cennetin tamamını ifade eden bir isim olabileceği gibi onun ortası, en yüksek ve en değerli bölgesinin özel adı da olabilir.

5. Hüsnâ. İyilik yapanlara Allah tarafından daha büyük bir iyilikle karşılık verileceğini, ayrıca buna bir de ilâve (ziyade) yapılacağını ifade eden âyetteki (Yûnus 10/26) hüsnâ (daha güzel, daha iyi, en güzel, en iyi) kelimesinin cennet anlamına geldiği müfessirlerin büyük çoğunluğu tarafından kabul edilmiştir. Bunlara göre aynı âyetteki "ziyade"den maksat da cennette Allah'ı görme şerefine nâil olmaktır (Taberî, XI, 73-76). Hüsnâ kelimesine bu âyetin dışında yer aldığı on civarındaki âyette de bu mânayı vermek mümkündür.

6. Dârüsselâm. "Maddî ve mânevî âfetlerden, hoş gitmeyen şeylerden korunmuş olma" mânasındaki selâm ile "ev, yurt" anlamındaki dâr kelimesinden oluşan bu terkip iki âyette cennetin adı olarak zikredilmiştir (el-En'âm 6/127; Yûnus 10/25). Cennetin esenlik yurdu olduğu şüphesizdir. Allah'ın

seçilmiş kulları olan mü'minlerin ölüm sonrası hayatlarının hem kendi aralarında, hem de kendileriyle melekler ve Allah arasında geniş kapsamlı bir "selâm" kavramı içinde sonsuza kadar sürüp gideceği ondan fazla âyette ifade edilmiştir (bk. M. F. Abdülbâkî, el-Mu'cem, "selâm" md.). Râgıb el-İsfahânî, gerçek esenliğin ancak cennette bulunabileceğini, çünkü sonsuz sürekliliğin, ihtiyaç bırakmayan zenginliğin, zillete yer vermeyen şeref ve üstünlüğün, ârızasız bir sıhhatin sadece orada mevcut olduğunu söyler" (el-Müfredât, "slm" md.)

7. Dârülmukâme. "Asıl durulacak yer, ebedî ikamet edilecek yurt" mânasındaki bu terkip de cennete girenlerin Allah'a hamd ve şükür sırasında bulundukları mekân için kullanacakları bir tabir olmalıdır (bk. Taberî, XXII, 92).²⁰

Cennet kapıları

Sekiz Cenet Kapısı vardır. Cennet Kur'ân'ı Kerîm'e göre İyi insanların mutlu olacakları yerdir. "Cennetin sekiz kapısı olduğu" açıkça ifade edilmiştir, (İbn Hacer, VII, 28).

Ebû Hüreyre anlatıyor: Hz: Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"Kim Allah yolunda, malından iki şey harcarsa, cennetin kapılarından 'Allah'ın kulu! Burası güzeldir, buradan girin.' diye çağrılır. Namaz ehli olanlar / sürekli namazını kılanlar, Salât (namaz) kapısından çağrılır. Cihad ehli olanlar, Cihad kapısından çağrılır. Oruç ehli olanlar / sürekli oruçlarını tutanlar Reyyan (su içip kanan) kapısından çağrılır. Sadaka ehli olanlar /daima sadaka verenler, Sadaka kapısından çağrılır."

Bunun üzerine Ebû Bekir "Ey Allah'ın Rasulü! Anam, babam sana feda olsun, bütün bu kapılardan çağrılması için kişinin ne yapması gerekir? Bu kapıların hepsinden çağrılacak kimse var mı?" diye sordu. Hz. Peygamber (s.a.v.)

20. T.D.V. İslâm ansiklopedisi

“Evet, öyle ümit ediyorum ki, sen onlardan olacaksın.” buyurdu.” (Buharî, Savm, 4).

Bu hadiste, dört kapı ismi geçmiştir bunlar: Salât, Cihad, Reyyan, Sadaka, Zekât.

Şüphesiz Hac ibadeti için de hususî bir kapı vardır. (İbn Hecer, a.g.e). Geriye üç kapı kalır ki, onlar da şunlardır: İnsanları affedenlerin gireceği kapı “Affedenler / Af kapısı”, bir hadiste “Cennetin bir kapısı vardır, ondan yalnız affedenler girecektir.” buyurulmuştur. (İbn Hacer)

Bir de hesabı, azabı olmayan tevekkül ehlinin gireceği, “Eymen” kapısı.

Diğer kapı ise, Zikir veya ilim kapısı.

Özetlersek; cennetin sekiz kapısı vardır: Salât, Cihad, Reyyan, Sadaka (Zekât), Hac, Af, Eymen (Sağ, mübarek) ve Zikir-İlim kapısı.

“Her amel sahibi için ayrılan bir kapı vardır ki, onu işleyen kimse o kapıdan çağrılır.” (Müsned, II/449)

Hadisten anlaşılıyor ki, her amelin kendine mahsus bir kapısı vardır. Oysa ameller, sekizden çok daha fazladır. Buna göre, bu sekiz kapı, cennetin esas kapıları olan dış kapılarından sonra söz konusu olan iç kapılar şeklinde anlamak gerekir. (İbn Hacer, a.g.e).

“Kendilerini koruyanların vaadedildiği Cennetin, niteliği şudur: Öyle bir Cennet ki; içinde nehirler akar, yiyeceği de gölgesi de daimidir. İşte kendilerini koruyanların kazancı budur, kâfirlerin kazancı da ateştir.” Ra’d Sûresi: 35

“İlim peşinde koşmak, cennete kapı açmaktır.”

“İlim yolunda giden, o yoldan dönmedikçe Allah yolundadır.”

“İlim peşinde koşmak her müslüman için farzdır.”

Buna göre hakiki ilim talebesinin cennetin bütün kapılarından gireceği ümit edilir.

Cennetlik olmak için islâm üzere olmak gerekir.

Peygamber Efendimiz'in Hadîs-i şerif'lerine göre cennetin sekiz kapısı vardır. Kıyamet koptuğunda sadece şu üç yere kıyamet görülmeyecektir. Bunlar, cennet, cehennem, sid-retü'l-müntehâdır.

Cenneti şahsen ben şu şekilde düşünüyorum. Orası bu yaşadığımız evren gibi büyük bir yer. Ve o evrenin içerisindeki cennet gezegenleri ve yıldızlar ve birçok mükemmel, inciden, altından, yakuttan, galaksiler var.

Ama özellikle cennet evreni bu yaşadığımız şimdiki evrenden²¹ biraz daha küçük, ama yine de bir insan için astronomik şekilde çok büyük bir yapıdadır.

Cennet bir insan veya cin tarafından öyle çok kolay kazanılacak bir yer değildir. Onu kazanmak için sırât-ı müstakîm üzere olmak gerekir. Yüce Allah'ın emir ve buyruklarını yerine getirmeyeler cennete asla giremeyeceklerdir.

Üç örnek verelim

Şöyle ki, bir insan düşünün müslüman ama doğru bir fırka üzerinde değil, kaynağını Rasûlullah'tan alan bir fırka üzerinde değil yani. Sapık bir fırka görüşü var, ama Yüce Allah'a ve Rasûlü'ne inanıyor ve şehâdet ediyor.

Bir insan daha var ki bu da müslüman ama Allah'a inanıyor, fakat Râsûlü'ne tam iman etmiyor. Ve Peygamber Efendimiz'in bazı sahabelerine iftira ve hakaretler ediyor.

Bir insan daha düşünün ki bu da müslümanım diyor. Gerçekten doğru bir fırka üzerinde yani ashâb-ı Nâciye fırkası üzerinde. Allah ve Rasûlü'ne kalpten şehâdet edip Allah ve Râsûlü'nün emir ve buyruklarını tam mânâsıyla yerine getirmeye çalışıyor.

21. Evren dediğimizde, sadece güneş sistemi değil, tüm uzay âlemi tüm galaksileri ve yıldızları içeren varlık âlemini anlamak gerekir.

Evet, bu örnekteki müslümanların gideceği yerler farklı olacaktır. Bu verdiğim üç örneğin makamı âhirette bir olmayacaktır.

Bu örnekleri açıklayacak olursak, birinci verdiğim örnekteki insanın yeri âhirette cennettir. Ama belirli şartları yapacaktır. Bu kişi bir süreliğine ya cehenneme girecek veya cehennemi görecektir. Cehennemde bir süre cezasını çektikten sonra cennette belirli bir süre başka bir cennetliğin köleliğini yapacaktır. Sapık bir fırkada olduğu için bu cezaya çarptırılır. Sonra yüce Allah'ın kendine verdiği cennetine girecektir.

İkinci verdiğim örnekteki insanın yeri âhirette ilk başta cehennemdir. Sonra cehennemde çağlar boyu kaldıktan sonra cehennem melekleri bu insana sorarlar sonsuza kadar cehennemde mi kalmak istiyorsun yoksa cennette sonsuza kadar kölelik mi yapmak istiyorsun? diye. Bu kişi kendi durumuna uygun yeri seçecektir. İki yoldan birine gidecektir.

Üçüncü verdiğim örnekteki insan ise direkt olarak cennetliktir. Bu birinci ve ikinci örnekteki insan veya cin bu üçüncü örnekteki insanın kölesi olacaktır.

Bir insana veya cine cennette ne kadar yer düşecek?

Bu tabii ki dünyadaki yaptığı amellere bağlıdır bu durum. İlk etapta bu hayatta ne kadar çok Allah için çalışmışsa o kadar çok yer alacaktır cennette Allahuâlem.

Cennette en çok yerleri peygamberler alacaktır. Sonra Allah'ın elçileri, sonra Yüce Allah için malıyla ve canıyla cihat edenler, şehitler, mücahitler, mü'minler diye bu sıralama aşağı doğru gider.

Cennetteki yerin büyüklüğünü anlamak açısından, Peygamber'e verilen yeri kıyas olarak düşünersek Peygamber'in yeri ortalama bir galaksi sistemi gibi olacaktır. Ona göre kendi yerini kıyas edebilirsin.

Cennet âlemi, sayısız yıldız ve gezegenle doludur.

Bir insanın yaptığı iyi ya da kötü amelleri hayatı boyunca yazıcı melekler tarafından yazılır. Ömrünün sonu geldiğinde ölür. Eğer bu insan müslüman ve İslâm üzerinde yaşamış bir kimse ise sorgu melekleri mezarda bu kişiyi sorguladıktan sonra cennet ve ya cehenneme gönderir. Kişi nereyi hak etmişse hemen görevli melekler bu insanın mahşerden sonra evi olacak yeri hazırlamaya başlamıştır. Eğer bu insan veya cin cenneti hak etmişse onun cennetine Ağaçlar dikilmeye başlarlar. Dünyadaki yaptığı amellere göre Evler saraylar mabetler ve daha birçok sayısız nimet hazırlanmaya başlar o kul için.

Yani bir insanın cennetteki veya cehennemdeki makamı bu dünyadaki yaptığı amellere göre şekillenir. Bu ise sadece yazıcı melekler tarafından özenle yapılır.

Ancak kişi öldüğü zaman sorgu melekleri tarafından sorgulandıktan sonra, verdikleri rapora göre işleme başlıyorlar görevli melekler. İşte o zaman cennetteki veya cehennemdeki o insanın veya cinin yeri inşaa olunmaya başlanıyor. Bu kişiler cennetlik ise, cennet hûrileri onun için yaratılır. Allah (c.c.) tıpkı hiç yoktan Hz. Âdem'i yarattığı gibi cennet hûrilerini de topraktan yaratarak aynı şekilde hak edenlere verir.

Cenneti şöyle düşünüyorum, cennetlik birinin bir kendine özel cenneti bir de tüm cennetliklerin toplandıkları tüm cennetliklere açık bir cennet vardır. Herkes için olan cennette, burada insanlar ve cinler için mâbedler ve ortak kullanılan alanlar ve nimetler vardır.

Cennette insan ve cinlere beş vakit namaz olmayacak ama cuma günleri toplanma cuma namazı olacak ve orada imam Peygamber Efendimiz olacak, Allahuâlem.

Sidretü'l-müntehâ

Terim olarak “Hz. Peygamber’in Mi‘rac gecesi yanında ilâhî sırlara mazhar olduğu ağaç veya makam” diye açıklanabilir. Kur’an’da bir yerde sidretü’l-müntehâ (en-Necm 53/14), bir yerde yalnız sidre (en-Necm 53/16) şeklinde geçer.

Daha çok kabul gören anlayışa göre sidretü’l-müntehâ semada bulunan, Mi‘rac gecesi yanında Râsûl-i Ekrem’in ilâhî sırlara mazhar olduğu bir ağaçtır. Çünkü terkinin yer aldığı Necm sûresindeki âyetler Rasûlullah’ın mi‘racıyla ilgilidir. Yaygın kanaate göre Hz. Peygamber Mi‘rac gecesi sidretü’l-müntehânın yanında aslî sûretiyle Cebrâil’i görmüştür. Sidretü’l-müntehâyı bürüyen şey ise Allah’ın nûru, melekler veya bilinmeyen başka şeylerdir (Fahreddin er-Râzî, XXVIII, 253). Sidretü’l-müntehâya bu ismin verilış sebebi konusunda da çeşitli görüşler vardır. Cennetin son noktasında bulunması, aşağıdan yükselen ve yukarıdan inen şeylerin orada neticelenmesi, yaratılmışlara özgü bütün bilgilerin orada son bulması, ötesinin Allah’tan başkası için gayb âlemi olması gibi görüşler bunlardan bazılarıdır (Zemahşerî, VI, 48; Kurtubî, IX, 95). Taberî, farklı ihtimallerin hepsinin âyetin lafzına uygun olup tercih için kesin bir nakil bulunmadığından bunlardan birinin veya hepsinin mümkün olabileceğini belirtir (Câmi‘u’l-beyân, XIII, 53). Bu açıklamaların ortak noktası sidretü’l-müntehânın bir sınırı ifade etmesidir. Burası, Mi‘rac gecesi Hz. Peygamber’in mazhariyeti dışında büyük meleklerin ve peygamberlerin ötesine geçemediği, yaratılmışların ilminin ulaşabileceği son nokta olarak kabul edilir. Yaygın kanaate göre Hz. Peygamber Mi‘rac gecesi Cebrâil ile sidretü’l-müntehâya kadar gitmiş ve Cebrâil’in daha ileriye gitmesine izin verilmediği için kâbe kavseyne olan yolculuğuna refrefle devam etmiştir (Âlûsî, XV, 14). Bu sebeple sidretü’l-müntehâ Cebrâil’in makamı sayılmıştır. Ayrıca bunun illiyyîn olduğu yolunda görüşler vardır (Taberî, XXIV, 209)²²

²² T.D.V. İslâm ansiklopedisi.

Konu Hadisleri:

1. Bize Ebû Bekr b. Ebi Şeybe rivâyet etti. ki): Bize Ebû Üsârae rivâyet etti. ki): Bize Malik b. Miğvel rivâyet etti. H. İbîrî Nümeyr ile Züheyr b. Harb da hep birden Abdullah b. Nümeyr'den rivâyet ettiler lâfızları birbirine yakındır. İbn Nümeyr dedi ki: Bize babam rivâyet etti ki): Bize Malik b. Miğvel, Zübeyr b. Adiy'den, o da Talha'dan, o da Mürre'dan, o da Abdullah'tan naklen rivâyet etti. Şöyle dedi: Resûlullah (s.a.v.) göklere çıkarıldığı gece Sidretü'l müntehâya götürüldü. Sidre altıncı semâdadır. Yeryüzünden semâyâ çıkarılan onda nihayet bulur ve sonra ondan alınır. Onun yukarisından inen şeyler de onda karar kılar sonra ondan alınır. (Abdullah burada) o dem ki: Allah'ın azamet ve celâli (toplayabildiğine kaplıyordu.» Âyetini okumuş ve onu altından pervaneler diye tefsir etmiştir. Sonra (rivâyetine devamla): Rasûlullah (s.a.v.)'e (orada) üç şey verilmiştir. Beş vakit namaz verilmiştir. Bakara sûresinin son âyetleri verilmiştir. Ümmetinden Allah'a şirk koşmayanların büyük günahları mağfiret olunmuştur.» demiş.

Kaynak: Sahîh-i Müslim, İmân

2. Sidre-i müntehâ arşın sağından yedinci semâda bir hadiste de altıncı semâda bir nebk ağacıdır ki; müttekilere mev'ûd olan cennetteki nehirler (Sure-i Muhammed) onun altından kaynar. Hazreti Peygamber'den bunun vafında meyveleri Kılâl-i Hecer ve yaprakları âzan-i fiyele gibi: «bir şecere ki rakip gölgesinde yetmiş sene gitse kat edemez. Bir yaprağı ümmetin hepsini örter», «bir şecereki Râkib gölgesinde yüz sene gider katedemez ve bir yaprağı bir ümmet bü-rür» gibi haberler nakledilmiştir. Bunda bütün âlern-i halkın ecrâm ve eb'âdı ile Müntehâyı teşekkülâtı, âlem-i Emir hududuna çekilmiş bir ağaç, bir şecere-i kevn olarak gösterilmiş görünür İbn Mes'ud'dan da müntehâ cennetin uçlarındandır. Üzerinde Sündüs ve Istebak'ın etekleri vardır.» diye rivâyet edilmiş olmakla Keşşefta: bu ağaç cennetin ucunda ve sonunda olacaktır

denilmiştir.» Abbâs ve Kâ'b'dan nakledildiğine göre; Sidre-i müntehâ arşın altında bir sidredir ki; gerek melek ve gerek Nebiy ve gerek sair mahlûkattan her âlimin ilmi nihayet ona müntehi olur. Ondan ötesi gaybdır. Allah'tan başkası bilmez. Yahut Dahhak'tan rivâyet olduğu üzere emri ilâhiden her şey ona müntehi olur. Ondan ileri geçemez. Hep bu kaviller müntehâ denilmesinin vechini beyan gibidir.

Kaynak: Sahîh-i Müslim, Îmân

Sidre-i müntehâ melekût âleminde bir yerin ismidir. Melekler için kutsal bir yerdir. Melekler çoğunlukla burada ibadet Ederler Yüce Allah'a.

Sidre-i müntehâ'da hiçbir yapı yoktur. Yüce Allah nasıl yaratmışsa öyle doğal yapısındadır bu yer. İklimi -1000 dereceyi geçkin bir soğukluk vardır Sidre-i müntehâ da. Yüce Allah bu bölgeyi nurdan yaratmıştır. Beyaz bir örtüsü vardır. Orada her şey nur maddesindendir. Yerdeki buzul ve sıvı katman nurdandır, sakinlerine soğukluk vermez. Havadaki hava ve gaz tabakası nurdandır. Orada 6 ay gece olur karanlıktır. 6 ay aydınlık olur.

Sidre-i müntehâda imam Cebrâil aleyhisselâmdır En yaşlı melek olduğu ve Ayrıca Yüce Allah'ın Yarattığı ilk Melek olduğu için. Çoğunlukla Sidre-i müntehâda bulunduğu müddetçe imam Cebrâil aleyhisselâmdır. Müezzin Sidre-i müntehâda çoğunlukla Mikail aleyhisselâmdır.

Yüce Allah ilk Sidre-i müntehâda ilk Melek olarak Cebrâil aleyhisselâmı yarattı. Ama öbür tüm yarattığı melekleri Melekût Âleminde yarattı. Yüce Allah Cebrâil aleyhisselâmı yaratınca Sidre-i müntehâda sadece Liva-ül Hamd Sancağı vardı. Liva-ül Hamd Sancağı hep ordaydı Yüce Allah yaratığından beri.

Ve o sancağı bayrağı yani İslâm sancağı Liva-ül Hamd'ı Cebrâil aleyhisselâma Emanet etti kıyamet kopuncaya kadar genellikle Cebrâil aleyhisselâm bu İslâm sancağının yanında veya yakınındadır.

Sidre-i müntehâ da kılınan namazlarda yön İslâm sancağıdır. İslâm sancağının gösterdiği yönde yüce Allah'ın kürsisinin yönüdür. Yani Yüce Allah'ın bulunduğu yerdir. Yüce Allah'ın kürsisi, Âyetü'l Kürsî'de şu şekildedir.

Bakara sûresi, 255. Âyet

Allah, O'ndan başka tanrı olmayan, kendisini uyuklama ve uyku tutmayan, diri, her an yaratıklarını gözetip durandır. Göklerde olan ve yerde olan ancak O'nundur. O'nun izni olmadan katında şefaata edecek kimdir? Onların işlediklerini ve işleyeceklerini bilir, diletiğinden başka ilminden hiçbir şeyi kavrayamazlar. Hükümlerini gökleri ve yeri kaplamıştır, onların gözetilmesi O'na ağır gelmez. O yücedir, büyüktür.

Namaz yönü sidretü'l-müntehâda İslâm sancağının karşısıdır. Namaz sırasında İslâm bayrağının önüne hiçbir melek geçmez. Yani İslâm sancağının önüne geçip hiçbir melek namaz kılmaz.

En fazla yüce Allah'la konuşan melek Cebrâil aleyhisselâmdır ve en âlim melek Cebrâil aleyhisselâmdır. En fazla Yüce Allah'ı dinleyen Kadir gecelerinde yine Cebrâil aleyhisselâmdır.

Bu büyük melek Yüce Allah daha hiçbir şeyi yaratmadan önce bile, her Kadir gecesinde konuşurdu sonsuzluğa. Ama Yüce Allah'ın bu Kadir gecesinde konuştuklarını kayda alacak bir yaratığı bir kullu yoktu o zamana kadar. İşte O zaman Yüce Allah bu bilginin sonsuzlukta kayıp olmaması için Cebrâil aleyhisselâmı yarattı, melekleri yaratma sebeplerinden biride buydu Yüce Allah'ın.

Levh-İ Mahfûz

Ve her Kadir gecesinde Cebrâil aleyhisselâma konuşmaya başladı Allah celle celâluhû. Bu Yüce Allah'ın konuşmaları bir zaman sonra yalnız olduğu için ağır gelmeye başladı. Bir süre sonra Yüce Allah öbür başka Melekleri de yaratmaya başladı.

Meleklerin tüm hafızalarında topladığı Yüce Allah'ın konuşmalarına o bilgiye ilme Levh-i Mahfûz denir. Daha doğrusu meleklerin tüm hafızalarındaki olan bilgiye Levh-i Mahfûz denir.

Yani bu tüm Yüce Allah'ın ilimlerinin bilgilerin konuşmaların toplandığı başka bir yer yoktur. Meleklerin hafızasından başka, bir bilgi bankası veya yer ismi değildir, Levh-i Mahfûz.

Yüce Allah'ın meleklerle öğrettiği konuştuğu tüm ilim ve bilgiler meleklerin ilk başta hafızasına işler sonra meleklerin rûhuna yansır bu bilgiler. Bu şekilde tüm meleklerdeki, ilim ve bilgiye Levh-i Mahfûz denir.

Yüce Allah yarattığı tüm canlı ve cansız varlığa senenin sadece bir gününde, Kadir gecesinde konuşur. Bu konuşmayı Yüce Allah'ın sadece izin verdiği varlıkları duyarlar, bu varlıklardan birisi de meleklerdir.

Meleklerle Yüce Allah hepsine aynı âyetlerde hitap eder ve o sene o melekler ne yapacaklarını ayrı ayrı anlarlar ve o sene uygularlar.

Yüce Allah'ın melekleri her sene Kadir gecesini sabırsızlıkla beklerler. Çünkü o gün Yüce Allah bizzat konuşacaktır yarattığı meleklerine bir Arapça lisanla.

Yüce Allah'ın melekleri hiç unutmazlar biz insanlar gibi, melekler hiç uyumazlar biz insanlar gibi. Onlar daima farkındalık hâlini yaşarlar.

Melekler âlemi

Melekût âlemi meleklerin Yüce Allah tarafından yaratıldığı ve meleklerin yaşadığı bir evrendir.

Bu bizim yaşadığımız evrenden çok daha değişik bir evrendir. O evrende nur maddesi çok ama çok yoğunlukta bulunur.

Yüce Allah melekleri nurdan yaratır. Melekler nur mad-

desinin gaz hâlinden (hava) her gün yüce Allah tarafından yaratılır.

İlk doğduğunda melekler bir insan çocuğu gibidir aklı tam gelişmemiştir. Sonrasında verilen görevleri yapa yapa bu akıl tamamen gelişir. Artık o verilen görevleri yapan bir melek olmuştur.

Nur maddesinden doğan melekleri öğretmen olan görevli melekler alıp toplarlar. Tıpkı bir insanın çocukları eğittiği gibi, bu eğitimci melekler de çocuk melekleri eğitmeye başlar.

Öğretmen olan melekler dört gruptur.

Cebrâil aleyhisselâma bağlı öğretmen melekler.

Mîkâil aleyhisselâma bağlı öğretmen melekler.

Mîkâil aleyhisselâm'a bağlı öğretmen melekler.

Azrâil aleyhisselâm'a bağlı öğretmen melekler.

Yüce Allah melekleri nur maddesinden ilk yarattığı zaman, o meleğin renginden hangi gruba ait olduğunu öğretmen melekler hemen anlarlar.

Cebrâil aleyhisselâma bağlı meleklerin beyaz renkleri vardır.

Mikail aleyhisselâma bağlı meleklerin yeşil renkleri vardır.

İsrâfîl aleyhisselâma bağlı meleklerin karışık renkleri vardır.

Azrâil aleyhisselâma bağlı meleklerin siyah renkleri vardır.

Meleklerin cinsiyeti yoktur. Yani insanlar gibi dişi veya erkek dersek yanlış olur. Meleklerin çift yani çift yaratılışı şöyledir.

Eğer o melek pozitif yüklü bir nur maddesinden yaratılmışsa, pozitif yüklü bir melektir.

Eğer o melek negatif yüklü bir nur maddesinden yaratılmışsa, negatif yüklü bir melektir.

Negatif veya pozitif bir meleği birbirinden ayırt edemezsin. Hemen hepsi bir birine benzer. Yani bir dişiye veya erkeğe

özel bir karakter oluşmaz meleklerde. Meleklerin çoğunluğu pozitif yüklü bir nurdan yaratılmıştır. Ancak büyük ve çok güçlü melekler yani az bir melek bölümü negatif yüklü nurdan yaratılmıştır.

Bir melek doğu doğmaz göreve başlamaz. O melek öğretmenlerden aldığı belli bir eğitimden sonra, kazandığı tecrübe ve yaş şartı dikkate alınarak ona bir görev verilir. Bu görev büyük öğretmen melekler tarafından verilir. Bir meleğin eğitimi ve öğretimi bir asırdan (Yüzyıl) fazla bir sürede olur.

Sidre-i -müntehâ Melekût âleminde sadece küçük bir yerdir, bir bölgedir. Melekût âleminde Yüce Allah'ın kürsisine en yakın yer Sidre-i -müntehâ'dır.

Sidre-i müntehâ'yı büyük bir mabet olarak düşünmek gerek nasıl ki mescidi haram biz insanlar için kutsal bir mabet ise Sidre-i müntehâda melekler için çok kutsal bir yerdir.

Eğer tüm melekler Sidre-i müntehâ'da aynı anda Yüce Allah'a ibadet etmeye kalksalar sığmazlar.

Meleklerin insanlar gibi bir aile yaşantısı yoktur, ama her meleğin özel bir yaşantısı vardır. Yani her meleğin insanlar gibi karakteri değişiktir. Bir arkadaşlık ortamları vardır. Birbirleriyle yakın arkadaşlar veya samimi arkadaşlıklar kurarlar.

Melekler görevde değilse boş zamanlarını ibadetle geçirirler. Melekleri Yüce Allah ölümsüz yaratmıştır. İnsanlar gibi yemezler içmezler, çok konuşmazlar.

Bir insan meleklerin gerçek yüzünü görse korkudan bayılır, ayıldıktan sonra ise titremeye başlar. Bu durumda yemeden içmeden kesilir ve sadece o gördüğü meleği düşünür.

Melekût âleminde yani evreninde, burdakine benzer yıldızlar ve gezegenler vardır. Ama hemen hemen hepsi nur maddesindedir. Bu ortam bir insan için ölümcül bir ortam-

dır.²³ Melekler, müstakil melekler oldukları gibi bir insandan sorumlu olan meleklerde vardır. Bu sorumlu meleklerin en rütbelisini o insanı veya cini hayatı boyunca belki de hiç görmez. Sadece Sidre-i müntehâda görevinin başında bulunur. Bu melekler, görevli meleklerin getirdiği rapora göre o insan veya cini yönlendirir, karakterine tesir ederler.

Bu melek öyle yüksek rütbelidir ki Yüce Allah bu meleğe meselâ o insanın kaderini değiştirme yetkisini bile vermiştir. Ya da o insanı isterse bu melek öldürme yetkisine sahiptir.

Başka âlemlerde görevli melekler, yani melekût âlemin-den çok uzakta olan âlemdeki melekler günde bir defa kerahet vaktinde akşam vaktinden önce mutlaka melekût âlemine geçiş yapmak zorundadırlar Buradan hemen tekrar akşam vakti olmadan görev yerine dönerler.

Bunun sebebi şudur. Zaman melekût âleminde çok değişik (yavaş) akmaktadır. Bizim dünyamızla kıyaslarsak kendi zamanlarına adapte olmaları için her gün giriş çıkış yapmak zorunda kalırlar.

Daha iyi anlamak için konuyu şöyle açıklayalım.

Eğer bir melek o gün görev yerinde kalsa, melekût âlemine o gün geçiş yapmasa, ikinci gün geçse veya kerahet vakti geçtikten sonra geçiş yapsa, tekrar melekût âlemine geçmesi ikiyüz sene ile dörtyüz sene arasında bir zamanı melekût âlemindeki geleceğinden alması anlamına gelir. Yani melekût

23. Mahaza, kişi bu dünyada iken âhiret ortamının gerçeklerine (Allah'ın varlığına birliğine şahitlik ederek, ibadet etmek sûretiyle nur edinmek, İslâm'ın şartlarını yerine getirmek) göre, kendisini hazırlamamışsa işte melekût âlemindeki ortam ile uyumlu olamayacaktır ve burası onun için ölümcül bir hâl alacaktır. Çünkü nûru yoktur. Dünyada iken, karşılıksız iyilik yaparak nur edinmemiştir. Ve o bu melekût elemine durdukça kendini geliştirmemiş olduğundan sürekli azap çekecektir. Bu kişi dünyada iken kendisi ile aynı şartlara sahip olan insanların burada çok rahat bir şekilde hareket ettiklerini görür, onlara imrenir. Bunların, yeşillikler içinde gezmesi dolaşması, istediklerini hemen yaratabildiklerini gördüklerinde, “bende aynı şansa sahiptim, niçin onların yaptıklarını yapacak hâlde gelemedim” diyerek kendine kızacaktır. Bu da onun için bir azap olacaktır, çünkü artık bu ortamda kendini tamir etme, eksikliklerini tamamlama yoktur.

âleminde zaman çok çok çok yavaş ilerlerken başka yerlerde çok çok çok hızlı zaman akmaktadır veya akıyor olabilir. Bir gün için geleceğinden dörtyüz sene zaman kaybetmek hoş değildir. Hiçbir melek bunu istemez. O yüzden melekler çok çabuk hatta bazıları anında işlem yaparlar. Melekût âleminde melekler tarafından inşaa edilmiş hiçbir yapı yoktur. Büyük bir galaksi düşünelim uzay boşluğunda işte bu melekût âlemine misaldir.

6. BÖLÜM

KEHF SURESİ MÛSÂ ALEYHİSSELÂM

Kehf sûresi

Ashabı kehf bir portal (enerji) kapısında uyuyan kişilerdir. Bir portal kapısında zaman dünyamızdan değişik işler.

Ashabı kehf insanları şu an bulundukları portal kapısından başka bir âleme geçememe nedeni portal kapısı (enerji kapısı) tıkalı olmasıdır. Binlerce yıl önce Zülkarneyn aleyhisselâmın yaptığı setten dolayı bu böyledir. Bu yüzden enerji kapısı önünde beklemektedirler.

Zülkarneyn setti yıkılana kadar da Ashâb-ı Kehf orada uykuda kalacaktır. Ta ki âhir zamanda Şi'râ yıldızı Zülkarneyn aleyhisselâmın yaptığı setti yıkana kadar, bu enerji kapısı kapalı kalacaktır.

Aslında bu set sadece dünyayı değil başka yaşanabilir sistemleri gezegenleri de Ye'cûc ve Me'cûc'e karşı korumaktadır.

Şu yanlış bilinen konuya açıklık getirmem gerekir. Zülkarneyn aleyhisselâmın inşa ettiği set bizim dünyamızda bulunmamaktadır. Başka bir âlemin dış gezegeninde bulunmaktadır. Aslında Zülkarneyn aleyhisselâmın (a.s.) inşa ettiği bu set ile sadece dünyamızın değil, birçok insan yaşayan âlemin gezegenlerinin kaderlerini değiştirdi.

Ye'cûc ve Me'cûc'e karşı koruma sağlayan bu sed sayesinde bu tarafta kalan âlem gezegenlerinde insanlar çoğaldı. Ve bu âlemlerin bazısında özellikle dünyada teknoloji çok ilerledi.

Dünyada gelişen teknoloji ile birlikte savaşlar da oluyor. Dünyada, insanlar arasında bazen tehlikeli savaşlar olsa da bu savaşlar, hiçbir şekilde Ye'cûc ve Me'cûc'ün getireceği tehlike ile karşılaştırılmaz. Ye'cûc ve Me'cûc tehlikesi çok çok daha büyüktür. Savaşlar onun yanında bir hiçtir.

Bu Ye'cûc ve Me'cûc yaratıkları, yaklaşık otuz civarında yaşanabilir âlem ve gezegenlerin sistemini koruyan bu settin, öbür tarafında Ye'cûc ve Me'cûc tarafında bulunmaktadır. Burada bir tane bile insan bırakmayan kanibal yamyam iki kavimdir bunlar.

Süleyman aleyhisselâm ve Zülkarneyn aleyhisselâm hemen hemen aynı zamanda yaşamış insanlardır. Ama Süleyman aleyhisselâm bizim dünyamızda yaşamış bir peygamberdir.

Zülkarneyn aleyhisselâm ise başka bir âlemde yani gezegende yaşayan bir kraldı. İslâm'a geçince Yüce Allah Zülkarneyn aleyhisselâmı elçi yaptı.

İslâm'a girişi şöyle oldu, Zülkarneyn aleyhisselâmın (yaşadığı yerde) astral ortamda Yüce Allah'ın meleklerinden (enerji) portal kapılarının nasıl çalıştığını ve kullanıldığını başka âlemlere nasıl seyahat yapıldığını öğrendi. Meleklerden bu bilgileri aldı.

Ve bir zaman sonra melekler Zülkarneyn aleyhisselâma portal kapısından geçip dünyaya gitmesini ve orada Süleyman aleyhisselâmı bulup onun dinine yani İslâm'a girmesini istediler. Zülkarneyn aleyhisselâm bir portal kapısından geçerek dünyaya geldi, kendini bir anda Kudüs şehrinde buldu.

Zülkarneyn aleyhisselâm Süleyman aleyhisselâmı buldu ve İslâm'a tabii oldu.

Süleyman aleyhisselâma melekler Zülkarneyn aleyhisselâmın başka bir âlemden buraya geleceğini söylemişlerdi.

Süleyman aleyhisselâm Zülkarneyn aleyhisselâmı yanına

vezir yaptı. Zülkarneyn aleyhisselâm Süleyman aleyhisselâma portal kapılarının nasıl çalıştığını bir âlemden başka bir âleme nasıl seyahat yapıldığını öğretti.

Belkıs'ın tahtını da Süleyman aleyhisselâmın huzuruna getiren Zülkarneyn aleyhisselâmdı.²⁴

Neml sûresi, 38. Âyet

Elçi döndükten sonra süleyman dedi ki: “ey ileri gelenler! Onlar müslüman olarak bana gelmeden önce, o kadının tahtını hanginiz bana getirebilir?”

Neml sûresi, 39. Âyet

Cinlerden bir ifrit: “ben, daha sen makâmından kalkmadan önce onu sana getiririm. Çünkü ben gerçekten bu konuda çok kuvvetli, güvenilir biriyim” dedi.

Neml sûresi, 40. Âyet

Kitaptan yanında bir bilgi olan adam da: “gözünü açıp kapamadan onu sana getiririm.” Dedi. Süleyman, tahtın kendi yanında durduğunu görünce “bu, rabbimin bana olan fazl ve ihsanıdır. Şükredip etmeyeceğim diye, beni deniyor. Ve kim şükrederse, o kendi faydasına şükreder. Kim de nankörlük ederse, muhakkak rabbim olan allah, hiç kimsenin şükürüne muhtaç değildir. Ve ikramı boldur.” Dedi.

Bir süre sonra zülkarneyn aleyhisselâm meleklerden kral babasının öldüğünü öğrendi.

Süleyman aleyhisselâmdan izin alarak ve vedalaşarak dünyadan kendi âlemine gezegenine bir portalden geçerek gitti ve babasının varisi olarak kral oldu.

Süleyman aleyhisselâm zülkarneyn aleyhisselâmdan öğrendiği ilmi uygulayarak başka bir âleme geçiş yaptı. Bu âlemde yüce allah için cinlere ve şeytanlara emirler vererek büyük bir mâbed, saray yaptırdı.

24. Bu bilgi yazar tarafından ifade edilmiştir. Buna göre Neml Sûresi: 40. Âyette bahsi geçen “... Kitaptan yanında bir bilgi olan adam...” Zülkarneyn olmuş oluyor. (Editör)

Neml sûresi, 44. Âyet

Belkıs'a: "buyurun, saraya girin!" Dendi. Sarayın eyvanını görünce, zemininde engin ve duru su olduğunu zannedip eteğini yukarı çekti. Süleyman: "bu, billurdan yapılmış şeffaf bir saraydır" dedi. Belkıs sonunda: "rabbim! Ben, senden başkasına taparak kendime zulmetmişim! Artık şimdi süleyman'la beraber âlemlerin rabbine gönülden teslim oluyorum!" Dedi.

Daha sonra sarayın etrafına büyük bir şehir inşa etmeye başladılar, cinler ve şeytanlar Süleyman aleyhisselâmın emriyle inşaat ve diğer işlerde çalıştırılıyordu.

Sebe sûresi, 13. Âyet

Cinler süleyman'ın isteğine göre mâbedler, kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar, leğenler, yerinden sökülemez sabit kazanlar yapıyorlardı. Ey dâvûd ailesi! Allah'a şükür olacak amel-ler işleyin. Doğrusu kullarımdan gereği gibi şükredenler pek azdır.

Süleyman aleyhisselâm şehir inşaa hâlinde yapılırken kendi geldiği dünyaya geri dönmek istedi, ama artık çok geçti. Zülkarneyn aleyhisselâm Ye'cüc ve Me'cüc'e karşı seddi inşa etmiş ve tüm portal (enerji) kapılarını kapatmıştı.

Süleyman aleyhisselâm o âlemde gezegende tek başına mahsur kaldı. O âlemde vefat etti ve hâlâ da o âlemedir, dünyaya bir daha hiç dönemedi.

Ve hâlâ Süleyman aleyhisselâm âsâsına dayalı durumda, binlerce yıldır öylece orada duruyor. Ölüm ânı ayakta iken olmuştu. Ölü durumda ve cinler ve şeytanlar o şehri hâlâ inşa etmeye devam ediyor. Çünkü o cin ve şeytanlar Süleyman aleyhisselâmın öldüğünü bilmiyorlar. O asasına yaslanmış şekilde diri imiş gibi duruyor ve sanki çalışmaları takip ediyormuş gibi bir izlenim veriyor cinlere ve şeytanlara.

Ta ki Süleyman aleyhisselâmın âsâsını kurtçuklar kemirip Süleyman aleyhisselâm yere düşene kadar da bu böyle ola-

cak. Bu “yere düşme” ne zaman olacak Allahuâlem. Bana göre Süleyman aleyhisselâmın esasının çürüyüp yere düşmesi âhir zamanda yani kıyamete yakın bir zamanda olacaktır.

Sebe’ sûresi, 14. Âyet

Süleyman’ın ölümünü takdir edip canını aldığımızda, son derece ağır işlerde çalışan cinler, onun öldüğünü ancak üzerine dayandığı değneğini kemiren bir ağaç kurdu sayesinde fark edebildiler. Değnek kırılıp süleyman yere yıkılınca anlaşıldı ki, eğer cinler gerçekten duyularının ötesinde olup bitenleri bilmiş olsalardı, süleyman öldüğü hâlde, kendilerini böyle zelil ve perişan eden ağır işleri yapmaya devam etmezlerdi.

O zamana kadar o cin ve şeytanlar Süleyman aleyhisselâmın emrine uyup o şehri inşa etmeye devam edeceklerdir. Ey İslâm üzerinde olan insanlar, cenaze namazı hâlâ kılınmayan bir peygamber varsa o da Süleyman aleyhisselâmdır. Çünkü bulunduğu âlemde gezegende ondan başka hiçbir insan yoktu. Şüphesiz en doğrusunu Yüce Allah bilir.

Mûsâ aleyhisselâm

Mûsâ aleyhisselâm Yüce Allah’a dua etti. Yeryüzündeki en âlim insandan ilim öğrenmeyi nasip etmesini talep etti. Yine Yüce Allah’a Sîna dağında başka bir konuşmasında “Ya rabbi’l-âlemîn artık ben yaşlandım ölümümde yaklaştı, ben nereye gömüleceğim diye, Yüce Allah’a nereye defnedileceğini sordu.

Yüce Allah, ya Mûsâ Eğer sen Kudüs’e defnedilirsen ve ya bu dünyanın başka bir yerine de defn edilmiş olsan seni İsrailoğulları bulacaklar ve kıyamete kadar mezarında rahatsız edecekler. Ey Mûsâ eğer sen bu dünyaya defnedilirsen âhir zamanda Deccâl (firavun) senin en büyük düşmanın seni rahatsız edecek ve tekrar diriltecek.

Mûsâ aleyhisselâm Yüce Allah’a Ya rabbi’l-âlemîn beni insanların ve Deccâl’in Rahatsız edemeyeceği bir hayırlı yere götür dedi.

Ve Mûsâ aleyhisselâmın âlim bir zat olan, Hızır (a.s)’ı arama yolculuğu başladı. Arama sonunda eğer bulabilirse o âlemde ölünce oraya defin edilmeyi düşünüyordu.

Artık Mûsâ aleyhisselâm yaşanmıştı bu yolculuğa yalnız çıkmadı. Mûsâ aleyhisselâm beraberinde yardımcısından başka yahudilerin 12. kavminden insanlarla beraber çıktılar Hızır aleyhisselâmı aramaya. Mûsâ (a.s.) önde onlar arkada başladılar Hızır (a.s)’ı aramaya.

Mûsâ aleyhisselâm gidiyordu, ama biliyordu ki, tekrar bu kutsal toprakları dünya gözüyle bir daha hiç göremeyecekti. Bunu yanındakilere de söyledi ve onlarda biliyorlardı.

Mûsâ aleyhisselâm, beraberinde getirdiği o zamanki yahudi insanları en sadık ve dindar yahudilerden seçmişti.

Ve yolculukları başladı bu âlim zâtı bulmak için. Yürüdüler.

Ebû Hüreyre (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Hızır’a, Hızır denilmesinin sebebi şudur; Hızır otsuz kuru bir yere oturduğu zaman ansızın o otsuz yer Hızır’ın arkasından yeşillenip dalgalanırdı!”

Buhârî 7/3209, Tirmizî 3358

İbn-u Abbas’ın (radiyallahu anhüma) rivayet ettiğine göre E-fendimiz (s.a.v.), Hızır aleyhisselâm hadisesini şöyle anlatmıştır:

“Mûsâ (aleyhisselâm) Beni İsrail’e hutbe irad etmek üzere ayağa kalktı. Kendisine, “insanların en bilgini kimdir?” diye soruldu: “Benim” diye cevap verdi.

Cenâb-ı Hak bir vahiyle Hz. Mûsâ’yâ Mecme’u’l-Bahreyn’de

(iki denizin kavuşum yerinde) kullarından salih bir kul olan el-Hadır (Hızır)'ın kendisinden daha âlim olduğunu bildirdi.

Hz. Mûsâ (aleyhisselâm):

- "Ey Rabbim ben onu nasıl bulabilirim?" diye sordu. Kendisine:

- "Bir zenbile bir balık koy, onu sırtına al. Balığı nerede yitirirsen o zat oradadır" dendi.

Dendiği gibi yaparak yola çıktı. Kendisiyle beraber, hizmetçisi olan Yuşa İbn-u Nûn da yola çıktı. Beraberce yürüyerek bir kayanın yanına geldiler. Hz. Mûsâ ve hizmetçisi dinlenmek üzere orada yat-tilar. Balık kımldayarak zenbilden çıkıp denize kaydı. Allah ondan suyun akıntısını tuttu. Öyle ki su kemer gibi oldu. Balık için bir kanal meydana gelmişti. Hz. Mûsâ (aleyhisselâm) ve hizmetçisi (balık için olduğunu bilmeksizin) bu manzaraya şaşırdılar. Günlerinin geri kalan kısmı ile o gece boyu da yürüdüler. Mûsâ'nın arkadaşı ona, balığın gitmesini haber vermeyi unutmuştu.

İlk başta Hz. Mûsâ ve yanındakiler balığın canlanıp suya karıştığını fark etmediler. Ancak bir şeyler yemek için durunca anladılar balıklarının kayıp olduğunu.

Aslında buradaki ince nokta şudur. Ölü bir balığın tekrar canlanması demek bir portal kapısından geçip başka bir âleme ayak basınca, iki âlemde de aynı zaman kavramı olmadığı için, daha ileri bir zamandan, tekrar geçmiş bir zamandan çıktıkları için o âleme ve geçmişte hâlâ canlı oldukları için o balıklar tekrar geçmiş bir zamanda diriliyor.

Mûsâ aleyhisselâm ve yanındakiler zaten o âlim insanı bizim dünyamızda bir yerlerde arıyor kendileri de bilmiyor başka bir âleme geçeceklerini.

Burada şunu da söylemek isterim Zülkarneyn aleyhisselâmın yaptığı setten dolayı Hz. Mûsâ zamanında bu portal kapıları kapalıydı. Bu geçtikleri portal kapısı meleklere özel bir portal kapısıdır. Kısa bir süreliğine açılıp tekrar kapanan

bir kapıdır bu. Yani Zülkarneyn aleyhisselâmın set yaptığı portal kapısı değildir.

Sabah olunca Hz. Mûsâ (aleyhisselâm) hizmetçisine: “Hele sabah kahvaltımızı getir. Biz bu yolculukta yorulduk” dedi. Ama emrolunduğu yere gelinceye kadar yorulmamıştı. Hizmetçi:

–”Hani bir kayanın yanına gelmiş yatmıştık ya! Ben balığı orada unuttum. Onu hatırlatmayı, bana mutlaka şeytan unutturdu. Balık denize şaşılabacak şekilde sıvışıp gitmişti” dedi. Mûsâ (aleyhisselâm): “Bizim aradığımız orasıydı” dedi ve hemen izlerinin üzerine geri döndüler. İzlerini takiben yürüyerek kayaya kadar geldiler. Mûsâ (aleyhisselâm) orada örtüsüne bürünmüş bir adam gördü ve ona selâm verdi. Hızır aleyhisselâm ona:

–”Senin bu yerinde selâm ne gezer!”

–”Ben Mûsâ’yım.”

–”Benû İsrail’in Mûsâ’sı mı?”

–”Evet.”

–”Sen, Allah’ın sana öğrettiği bir ilmi bilmektesin ki ben onu bilmem. Ben de Allah’ın bana öğrettiği bir ilmi bilmekteyim ki, onu da sen bilemezsin.”

–”Allah’ın sana öğrettiği hakkı bana öğretmen şartıyla sana uymamı kabul eder misin?”

–”Sen benimle beraber olmak sabrını gösteremezsin. Mahiyet ve hikmetini bilmediğin şeye nasıl sabredeceksin ki?”

–”İnşallah sen beni çok sabırlı bulacaksın. Hem ben senin hiç bir emrine karşı gelmeyeceğim.”

–”Öyleyse gel. Ancak, madem bana tabi olacaksın, ben sana haber vermedikçe bana hiç bir şey sormayacaksın!” dedi.

Mûsâ aleyhisselâm ve yanındaki yardımcıları başka bir âlemde olduklarını yani başka bir gezegende olduklarını ancak Hızır aleyhisselâm onlara söyleyince anladılar.

Hızır aleyhisselâm aslında zülkarneyn aleyhisselâmla aynı zaman diliminde yaşamış ve aynı gezegenden olan insanlardandı.

Hızır aleyhisselâm o zamanda âlim ve hak dine bağlı bir insandı. Zülkarneyn aleyhisselâmın yanında o zamanlar yardımcıydı veziriydi. Ve zülkarneyn aleyhisselâma bu ilimleri hızır aleyhisselâm öğretmişti.

Zülkarneyn aleyhisselâm ve hızır aleyhisselâm bir gün ölümsüzlük suyunu âb-ı hayat suyunu ararlar ve ayrılırlar. Hızır aleyhisselâm suyu bulur ve içer ve kıyamete kadar ölümsüz olur.

Bu ölümsüzlük suyunu sonradan Zülkarneyn aleyhisselâmla tekrar arasalar da bulamazlar.

Zülkarneyn aleyhisselâm setti Ye'cûc ve Me'cûc'e karşı inşa ettikten sonra. Hızır (a.s.) kendi gezegeninde kalmıştır. Başka hiçbir yere gitmez Hızır aleyhisselâm, kendi âleminde yaşar. Kendi âleminde gizli bir hayat geçirir onun hızır olduğunu hiç kimse bilmez.

Hızır aleyhisselâm ve onun yaşadığı âlemdeki insanların çoğu Hz. Mûsâ gelince yahudi oldular. Çünkü o zamanda hak din yahudilikti.

Ve hâlâ da yani şu yaşadığımız zamanda bile bu insanlar yahudi inancı üzerinlerdir. Çünkü o âleme daha İslâm gitmedi.

Çoğu İslâm âliminin ve Peygamber Efendimiz'in sahabe-lerinin kafasını karıştırmış ve cevap verilmesi gerekli bir soru var. Bu soru: Hızır aleyhisselâm eğer hâlâ hayatta ise ve bu durum Peygamber Efendimiz zamanı içinde geçerli ise, neden Peygamber Efendimiz'in yaşadığı zaman diliminde onun yanına gelmedi? Sorusudur.

Çünkü Hızır aleyhisselâm bu dünyada yaşayan bir insan değildir. O başka bir gezegende yaşayan âlim bir kişidir. Peygamber Efendimiz zamanında Zülkarneyn aleyhisselâmın inşa

ettiği set kapalıdır. Bu sebepten dolayı hızır aleyhisselâmın bizim dünyamıza gelmesi imkânsızdır.

Hızır aleyhisselâm hâlâ hayattadır. Ta âhir zamanda Mehdi aleyhisselâm zamanında Zülkarneyn aleyhisselâmın inşa ettiği set yıkılınca diğer âlemlere gidiş kolaylaşacaktır. Mehdi aleyhisselâm diğer âlemlere portal kapılarından geçerek, birçok âlemi feth edecek, oraları isama davet edecektir. Bu şekilde dünyadan başka insanların yaşadığı ve hızır aleyhisselâmın da yaşadığı âlemleri feth edip İslâm'ı yayıp tebiğ edecektir. İşte o zaman hızır aleyhisselâm bizim dünyamıza ilk kez ayak basacaktır.

Burada bir özel durumu da anlatmak isterim.

Derin düşüncelere daldığım bir zamanda, tam bir huzur hâlinde iken, yapmış olduğum müşahedemde, ölümden sonraki yaşam âlemlerinde, (Astral tarafta) Hızır aleyhisselâmla buluştuk. Hızır aleyhisselâma sordum, “ben Kehf Sûresi’nden anladığıma göre sen bu bizim yaşadığımız dünyadan değilsin doğru mu düşünüyorum?” dedim.

Hızır aleyhisselâm bana: “Evet ben başka bir âlemdeyim” dedi. “Allah nasip eder bir gün buluşursak sana ilim öğretmek isterim” dedi. Ben de “hayırlısı” dedim.

Yine başka bir gün Meleklerle konuşurken bu Hızır aleyhisselâmın bana yaptığı teklifi ilim öğretme durumunu meleklerle sordum. “Ben hızır aleyhisselâmın öğrencisi olsam başarılı olabilir miyim?” diye.

Melekler bana “başaramasın” dediler. Ben de umudumu kestim.

7. BÖLÜM

NEGATİF VE POZİTİF ZAMAN

Negatif ve pozitif zaman

Yüce Allah zamanı çift yaratmıştır. Zaman bir pozitif zaman, bir de negatif zaman olarak ikiye ayrılır. Pozitif zaman çok yavaş ilerleyen bir zamandır. Negatif zaman ise çok hızlı ilerler.

Ama biz insanoğlu pozitif zamanda da yaşasak negatif zamanda da yaşasak bir kıyas yapamadığımız için, zamanın çok hızlı mı veya yavaş mı aktığını anlayamayız. Bu konuda bir referans noktamız olmadığı için karar veremeyiz. Bir kıyas yapabilmek ancak diğer tarafta akan zamanın da bilinmesiyle mümkündür.

İmkânımız olsa eğer, negatif zamandan pozitif zamana bir geçiş yapabilirsek? Orada Birkaç ay dursak, sonra tekrar bu tarafa negatif zamana geçsek, onlarca senenin geçtiğini hemen anlarız. O zaman bir kıyas yapabiliriz, çünkü negatif zamanda zaman çok hızlı akmaktadır.

Negatif zamandaki biri, ilmini bilip pozitif tarafa geçmeyi başarsa orada kendi geçmişini çocukluğunu görebilir.

Bunu yüce Allah bize kitabımız Kur'ân'ı Kerîm'de Kehf Sûresi'nde Hızır aleyhisselâm kıssasında dolaylı olarak anlatmaktadır.

Şöyle ki, Kehf Sûresi'nde geçen Mûsâ aleyhisselâm ile Hızır aleyhisselâm arasında geçen kıssada, olayları önceden Hızır aleyhisselâm bilmektedir. Bunun sebebi Hızır aleyhisselâmın bu ilime sahip olmasıdır. Pozitif zamanda negatif zamana, negatif zamandan pozitif zamana geçebiliyor olmasıdır. Hızır aleyhisselâm olayları bu şekilde önceden biliyor, bildiği için de doğru çıkıyor.

Kehf Sûresi'nde geçen Hızır aleyhisselâm ile Mûsâ aleyhisselâmın kıssasındaki zaman dilimi pozitif bir zamandadır. Ama Hızır aleyhisselâm negatif zamana geçtiği için, bu kıssaları yani bu olayları önceden görmüştür ve Mûsâ aleyhisselâma anlatmaktadır. Çünkü pozitif zamanda zaman çok yavaş akmaktadır. Negatif zamana geçip Mûsâ ile birlikte yol alırken. Mûsâ'nın hayretler içinde kaldığı durumları kolaylıkla bilmektedir.

Bu ilim ilmi ledün ilmidir.

Tayy-i zamân ve bast-ı zamân ise aslında bu ilmin içindedir. Gerektiği zaman pozitif zamana geçebilmek, gerektiğinde negatif zamana geçebilmek ledün ilmiyle bilinebilir.

Bast-ı zamân: “Zamanın genişlemesi, kısa zamanda çok işler görülmesi”dir.

Tayy-ı mekân: “Mekân kaydından kurtulmak, bir anda değişik yerlerde görünebilmek”tir.

Tayy-ı zamânla, bast-ı zamânı aslında şöyle açıklamak gerekir.

Eğer Yüce Allah bu ilmi, ledün ilmini sana verirse sen genelde pozitif bir zamandasındır.

Yani senin zaman dilimin çok ama çok yavaş ilerler, ilk başta sen bunu anlayamazsın.

Bu sebepten dolayı tayy-ı mekân, yani bir anda İstanbul şehrinden kendini Medine şehrinde bulursun bu mekân değiş-tirmektir.

Medine şehrinde sen aslında negatif bir zamana geçtin bu sebepten orada zaman çok ama çok hızlı ilerler bunu yine anlayamazsın sen.

Diyelim ki sen Medine'de yaklaşık bir sene geçirdin o negatif zamanda tekrar tayy-ı mekân yaparak mekân değiştirirsen pozitif zamana gelirsin.

Bir de bakarsın ki sadece pozitif zamanda birkaç hafta bile geçmemiş işte bu da zamanın bereketlenmesi olur. Buna da bast-ı zamân (zaman genişlemesi) derler.

Bu ledün ilminde tayy-ı mekânda devamlı kural, pozitif

zamandan negatif zamana geçiş yaparsın veya negatif zamandan pozitif zamana geçiş yaparsın.

Yani pozitif zamandan tekrar pozitif zamana geçilmez ya da negatif zamandan tekrar negatif zamana geçilmez.

Aslında bugünün modern bilim düşünürleri. Şöyle bir teoriler vardır; Paralel Evrenler.

Paralel evrendeki insanların çift olmaları teorisidir. Yani bir dünya var, bir dünya daha var, paralel evrende ve her şeyin hemen hemen aynı olması teorisi vardır. Aslında bu teori biraz yanlış duruyor.

Evet, yüce Allah bu evreni de çift yaratmıştır. Ama bu çift yaratılma insanların da bu evrende çift yaratıldığı anlamına gelmez. Yani; pozitif evrende bir kişi varsa o kişiden negatif evrende de bir kişi olma teorisi.

Ama pozitif bir zamanda olan bir kişi negatif bir zamanda da olabilir. Yüce Allah'ın kanunlarında Böyle bir şey mümkündür. Çift yaratılmayı böyle de anlayabiliriz. Yani bir dişi bir erkek olarak da anlayabiliriz. Eğer iki zaman dilimi varsa? Yani bir negatif zaman, bir de pozitif zaman bu iki zamanda bir insandan iki tane olabilir.

Bu mümkündür ve aslında bu çok karmaşık bir ilimdir.

Çünkü “eğer bir insan pozitif taraftan negatif tarafa geçerse ne olur?” diye bir soru sorabiliriz. O zaman iki tane mi olur negatif tarafta o kişiden? İşte bu öyle olmuyor o zaman. Çünkü. O kişi mekân değiştirdiği zaman negatif tarafa geçtiği zaman bu iki kişi bir kişi oluyor. Yani bir birleşme söz konusu. Ha, bunu ikisi de anlayamıyor. Bu yüce Allah katından bir ilimdir.

Eğer bir insan negatif zamandan yani gelecek zamandan geçmiş zamana bir geçiş yapsa yani pozitif bir zamana geçmiş olsa o kişiden de iki tane olur. Bir geçmiş yaşamdaki kendisi bir de gelecek zamandaki kendisi olur. Bu ise aslında ledün il-

minden daha ileri bir ilim ki bunu da Zülkarneyn aleyhisselâm kullanmıştır.

Pekâlâ, bu ilme Allah katında ulaşabilmenin şartları nedir?
Aslında bu ilme ulaşmanın şartı beştir.

1. Rûhunu, tam kapasite enerjiyle doldurmak.
2. Burcunu tam kapasite enerjiyle doldurmak.
3. Vücudunu tam kapasite enerjiyle doldurmaktır.

Ama Bu da yetmez, eğer bu üç merkezi tam kapasiteye enerjiyle doldurduysan dördüncü olarak da bu ledün ilmini Yüce Allah'ın sana / senin için serbest bırakması gerekir

Beşinci ve en son şart ise Yüce Allah eğer bu ilmi sana verirse, Peygamber efendimiz Hazreti Muhammed sallahu aleyhi ve sellem de sana izin vermesi gerekmektedir.

Her önüne gelene bu ilmi verilmez. Yüce Allah ve onun Rasûlü Hazreti Muhammed (s.a.v.) seni çeşitli zorlu sınavlara sokarlar. Eğer bu engelleri aşarsan bu ilim sana verilir.

Parallel Evren gerçeği

Ayetlere bakalım:

O hem iki doğunun, hem iki batının Rabbidir. O halde Rabbinizin nimetlerinden hangi birini inkâr edebilirsiniz?” (Rahman, 55/17-18)

Hayır, Allah'ın nizamı onların sandığı gibi değildir! Doğuların ve batıların Rabbine yemin ederim ki, Biz onların yerine kendilerinden daha hayırlı insanlar getirmeye kadirdir. Bizim elimizden kurtulan, gücümüzün yetmediği hiçbir şey yoktur.” (Mearic, 70/40-41)

Her şeyi çift (erkek-dişi) yarattık ki düşünüp ders alasınız.” (Zâriyât, 51/49)

Ondan erkek ve dişi olarak her iki cinsi yarattı.” (Kiyâme, 75/39)

Orada (yeryüzünde) bütün meyvelerden çiftler çiftler yaratan O (Allah) ‘dur. (Ra’d, 13/3)

Ne yücedir O Allah ki, toprağın bitirdiklerinden, insanların

*kendilerinden ve daha bilmedikleri nice şeyleri hep çift yaratmıştır.
(Yâsîn, 36/36)*

Evet yüce Allah'ın âyetlerini incelersek yüce Allah'ın her şeyi çift yaratıldığını anlayabiliriz.

Bu çift yaratılmanın canlı bir varlık olma şartı yoktur. Yani Allah celle cellahu zamanında çift yaratmıştır. Herşey çift yaratıldıysa Ayetlerden bu anlam çıkartılabilir.

Çift yaratılmışlara örnek olarak, bir **pozitif** zaman bir de **negatif** zaman vardır. Bu durumda çift yaratma durumu evrenler içinde geçerlidir.

Tabii ki yüce Allah bu yaşadığımız Evreni de çift yaratmıştır. Yani bir paralel evren vardır.

Bunu Kur'an'ı Kerim ayetlerinden anlayabiliriz.

Bu pozitif ve negatif paralel evrenleri bir Ying Yang topuna benzetebiliriz. Ying Yang topu, birbirine iç içe girmiş iki evren durumunu sembolize eder.

Ve bu iki evreninde bir merkezi vardır. Ve bu iki evren karadelikler aracılığıyla enerji değişimi yaparlar. Bu iki evren arasında bir alışveriş vardır.

Ben şahsen sonsuz paralel evrenler teorisine katılmıyorum, çünkü Yüce Allah'ın ayetleri kesindir.

Her şeyi çift yaratmıştır, paralel evrende çifttir ve sonsuz sayıda değildir.

Ve Yüce Allah Şu ayetlerde:

O hem iki doğunun, hem iki batının Rabbidir. O halde Rabbinizin nimetlerinden hangi birini inkâr edebilirsiniz? (Rahman, 55/17-18)

Yani yüce Allah bu ayette iki doğu ve iki batı buyuruyor ve sonsuz sayıda bir doğu ve batıdan bahsetmiyor. Bu durumda evren çift yaratılmıştır ve bir paralel evren vardır.

Şüphesiz en doğrusunu Yüce Allah bilir.

Zaman nedir?

Ebû Hüreyre'nin (r.a.) anlattığına göre, Allah Rasûlü (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

“Allah buyurdu ki, âdemoğlu zamana söver. Hâlbuki zaman (ı var eden) benim! Gece de gündüz de benim elimdedir.” (Buhârî, Edeb, 101)

Zamanın akışına hiç kendinizi bıraktınız mı? Bir saate bakarak zamanın ne kadar hızlı ilerlediğini ve her ânın saniyenin bile altında bir an olduğunu fark ettiniz mi hiç? Zaman akıp gidiyor geri getirmek imkânsız. O kayıp zamanlarımızı hiç düşündünüz mü?

Nereye gidiyor bu zaman ama mekân yerinde kalıyor hiç düşündünüz mü bunu? “Zaman nereye akarken niçin mekânda yolculuk edebilir, edebiliriz de zamanda yolculuk edilmez?” diye bir soru yöneltsek! Ya da bir düşünelim bakalım; ne olurdu zamanda yolculuk yapılsaydı. Aslında bu konu hep insanların kafalarını karıştırmıştır. Böyle bir şey olabilir mi olamaz mı? Bu konular hep filmlere sahne olmuş ve oradan bazı paradoks düşünceler meydana gelmiştir.

Son yüzyılda yapılan keşiflerle bilim adamları böyle bir ilmin, yani zaman yolculuğunun olabileceğini tartışmaya başlamışlardır.

Günümüzün fizik bilim insanları zamanda yolculuğun şimdilik sadece teoride mümkün olabileceğine imkân vermektedirler.

Son elli ile yılda yapılan deneyler zaman yolculuğuna net bir çözüm bulamamıştır. Bununla ilgili medyatik çalışmalar da bu sorunu güncel tuttu. İnsanların zaman yolculuğu üzerine kafa yormaları insanlık dünyasında popüler oldu. Ve büyük bir halk kitlesinde bir soru işareti oluşturdu.

Zaman

Başta da yazdığım gibi biz insanların zamanı durdurması mümkün değildir. Zaman akıp gitmektedir.

$E=Mc^2$ teorisine göre kütle artarsa zaman yavaşlar, hız artarsa zaman yine yavaşlar. Zamanın yavaşlaması zamanda genişleme olarak görülür.

İlim dünyasında zaman teorilerine bakarsak hep bir sürat yani hız ve bunun yan etkisi olarak zamanda bir genişleme (yavaşlama) yani hız artarsa zamanın yavaşlamasından bahsedildiğini görürüz. Yani zaman genişliyor dediğimizde o gezegen veya galaksinin diğerlerine göre daha yavaş döndüğü görülür (yani kütle çekiminin daha fazla olduğu görülür).

Hızsız ışık hızı, ledün ilmi ile anında ışınlanma

Zamanı bilim insanları hep bir hızla birlikte düşünmüşlerdir, bu düşünüş yanlış değildir. Bu düşünce belirli bir hızdan sonra zamanın genişlediği (yavaşladığı) olayını açıklar. Cismin hızlı gittiğini anlamak, o cismin hızının insana göre sadece bir yan tesirinin ortaya çıkması anlamı taşır. Yani zihnin algısal değişimi vardır işin içinde. Zamanı hız ve harekete bağlı olarak tanımlama eğilmi var. Bu zannımca bir çıkmaz sokak gibi bir durumdur.

Fakat ben, zamanı hız ile değil zamanı başka bir durum ile etkileme eğilimindeyim.

Benim kendi âcizane düşüncelerimle anladığıma göre belli şartları yerine getirirsek, zamanı sadece hızla değil başka yöntemlerle de genişletebiliriz, yani yavaşlatırız. Zaman durdurmamız mümkün değildir, bu imkânsızdır ama yavaşlatabiliriz. Şüphesiz en doğrusunu Yüce Allah bilir

Bugünün bilim insanlarının takıldıkları konu zamanı daima astronomik hız ile mekân ile birlikte düşünmeleridir. Hâlbuki başka yöntemlerle de zamanı genişletebilir, bereketlenebilir, il-

lâki hıza gerek yoktur. Benim teorim ve düşünceme göre hız ile ilintisi olmayan bir zaman genişlemesi Allah'ın izniyle vardır.

Zamanla ilgili olarak, insanlar için zamanı durdurma diye bir olay yoktur ve olmayacaktır. Ama çok ama çok ağır yani yavaş çalışmasına işlemesine ait mükemmel bir ilim vardır ve bu ilim Kur'an'da anlatılmasına rağmen henüz yaygınlaşmamıştır.

Bu ilmi zamanın yavaşlaması, bereketlenmesi Kur'ân-ı Kerîm başta Kehf Sûresi olmak üzere diğer sûrelerinin bazı yerlerinde de geçmektedir. Rabbimiz bize bu olayı anlatmıştır ama biz anlayamamışız. Dolayısıyla bu bir bâtın ilmidir, bir ledün ilmidir. Mânâ âlemi ile ilgilidir.

Burada şunu farketmekte fayda var, bu zaman ilminde kaderiniz değişmez, kaderiniz yine aynı kalır, ancak şu var ki, yüce Allah tarafından, Allah böyle takdir ettiği için kendi orijinal zamanınızdan geçici bir süre ayrılırsınız, Allah istemezse siz isteyemezsiniz.

Örnek verecek olursak, yüce Allah seni orijinal zamanından bin sene sonraya atar, öyle takdir etmişse bin sene geriye de atar. Çünkü nasıl ki seni şu an orijinal zamanda dünyaya getirmekle bu zamana atmış oldu, aynen öyle de bizi ileri bir zamana götürüp getirebilir. Bize de kendi ruhundan üflediği için Allah'a ait olan sıfatların birazını, bizde verdiği ilim sayesinde kullanabiliriz. Fakat yine onun istemesiyle bu iş gerçekeşir.

Burada şunu da söyleyeyim. Yüce Allah geçmişe seyahat etme yetkisini sadece Azrâil aleyhisselâm ve ona bağlı meleklerle vermiştir. O da zaman ötesi yaşayan canlıların canını alması içindir.

Yani o büyük meleklerden Cebrâil, İsrâfil, Mikail aleyhisselâmın bile yetkisi yoktur geçmişe gitmeye, nerde insana verecek bu ilmi. O işlem sadece Azrâil aleyhisselama aittir. Kaldı ki insan denen varlık hata yapar. Yüce Allah insanlara geçmişe gitme ilmini hiçbir zaman vermeyecektir. Ama geleceğe seyahat gitme yetkisini Yüce Allah tüm meleklerine vermiştir.

Ve insanlara da geleceğe gitme ilmini Yüce Allah serbest

bırakmıştır. Eğer öyle bir ilim varsa sende gidebilirsin. Bu mümkün olursa çok ileriye zamanda yolculuk yapan kişinin tekrar geriye dönmesi mümkün olmaz, kendini ayarlamalı çok ileriye gitmemelidir. Yüce Allah izin vermez ise dönemez.

Zaman Yüce Allah'ın yarattığı ilimlerden sadece biridir ve biz fâniler bu zaman ilminin içerisinde ister istemez Allah'ın yarattığı varlıktan sadece biriyiz.

Zamanın genişlemesi yani yavaşlaması demek, kendi orijinal hayat zamanının değişmesine birşeyin etki etmesi demektir.

Bu zaman iliminde ilk olarak karşımıza zaman genişlemesi çıkar. Yani zamanın bereketlenmesi ister istemez karşımıza çıkar. Bu bereket Allah'ın nûrunun yüksek mânevî enerjisinin kişiye tesiridir. Allahuâlem.

Evet, yöntemimizi inşallah açıklayalım.

Az önce de söylemiştik sadece hız ile değil başka yöntemlerle de bu iş olur diye. Bu zaman genişlemesine giden yöntemleri çoktur. Ama ben iki yöntemi biraz açmak istiyorum.

Biz biliyoruz ki sıratı müstakim üzere giden bir müslüman, tam ihlâslıdır. İhlâs ise herşeyin anahtarıdır. Allah'a karşı yeterli ilmi ve nazı bulunan kimseler bir konuda kulun isteği söz konusu ise Allah (c.c.) onu kuluna açar inşallah.

Yani içten (ihlas ve samimi) bir şekilde kalbinde olan mânevî bir enerjiden dolayı Yüce Allah sana zihnindeki her ne varsa o konuyu takdir ettiyse arzu ettiğin bu iş gerçekleşir.

Dıştan ise, o mânevî enerji, başka bir enerji kaynağından o insana yansır veya nazar ederse olur. (Portal kapısından başka gezegene gitmek) Meselâ Kehf Sûresi'nde Ashâbı Kehf insanlarına dünyanın jeolojik ortamında bir mağarada o enerjiyi Yüce Allah onlara veriyor. Ve onlar tam üç yüz yıldan fazla uyumuş olmalarına rağmen uyandıklarında kendilerini az yaşlanmış olarak buluyorlar, önemlisi ise o kişi ekmek almaya gittiğinde onun sözüne kimse inanmıyor. Çünkü geçmişten bahsediyor. Ona göre üç yüz yıl önceki zaman şimdi hemen olmuş gibi geliyor,

o zamana ait para sikkelerini nerden aldığını sorguluyorlar. As-hâb-ı Kehf'in yaptığı bu uyuma işi, bir zaman genişlemesidir.

Bu iş, içten (samimi ve ihlaslı) bir insan-ı kâmil yolu ile olursa, yüce Allah'ın izniyle O nur enerjisini o kâmil zatın kalbine nazar etmekle olur. Yani o kulun, yaptığı çalışmalar ile enerjisi doruk noktaya çıkar. İşte tam bu anda yüce Allah o kulun kalbine, burcuna nazar eder. Ve gitmek istediği her yere zaman genişlemesi ile gidebilir. Veya Allah kendi istediği yere (âyetlerinden göstermek için kendi mülkünde dilediği bir yere) götürüp âlemleri seyrettirebilir. Allahuâlem.

Allah'ın kuluna nazar ettiği o anda, rûhuna yani kalbine çok büyük yoğunlukta mânevî bir enerji birikir. O insanın çevresinde biriken bu enerji kendine bir elektromanyetik alan oluşturur. Bu elektromanyetik olanın artı ve eksi kutupları onun etrafında on insanı döndürmeye başlar. Yani o kişiyi severler, hizmetine girmek isterler.

Örnek, Mevlânâ misali ki o insan artık kendini dünyanın çekim gücünden ve elektromanyetik alanından kurtarmıştır. Artık bağımsız bir şekilde hareket etmeye başlamıştır. Kendini dünyanın çekiminden kurtarmıştır. Ve onun zamanı Yüce Allah'ın takdir ettiği saate göre işlemeye başlar. Zamanı değiştirip başka bir zamana geçmiştir artık.

İşte bu seviyeye kadar kişinin dikkat etmesi gereken çok ama çok zorlu engeller vardır.

Ebû Hüreyre'den (r.a.) rivayet edildiğine göre, Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

“İlim kaybolmadıkça, depremler çoğalmadıkça, zaman kısalmadıkça, fitneler ortaya çıkmadıkça, herc yani cinayetler artmadıkça ve elinizde mal çoğalıp taşmadıkça kıyamet kopmaz.” (Buhârî, İstiskâ, 27)

İbn Abbâs'ın (r.a.) naklettiğine göre, Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

“İki nimet vardır ki insanların çoğu (onları değerlendirme hususunda) aldanmıştır: Sağlık ve boş zaman.” (Buhârî, Rikâk, 1)

8. BÖLÜM

İNSANLIK TARİHİ

İnsanlık Tarihi

Yüce Allah'ın Âdem aleyhisselâmı topraktan yaratığından günümüze kadar yaklaşık olarak 80.000 âhiret senesi geçmiştir. Ve Âdem aleyhisselâm ile Havva annemizin yeryüzüne atıldıklarından beri yaklaşık olarak 75.000 sene geçmiştir.

Havva annemiz bu bizim yaşadığımız dünyaya atıldı. Ama Âdem aleyhisselâm başka bir âleme başka bir yaşanabilir gezegene atıldı. Âdem aleyhisselâm meleklerden portal kapılarından nasıl başka âlemlere gezegenlere geçileceğini öğrendi. Ki bu şekilde Havva annemizin yanına gitmek istiyordu.

Âdem (a.s) bu portal kapılarından geçerek dünyaya geldi. Âdem aleyhisselâm ve Havva annemizle Arafat bölgesinde buluştular. O zamanın dünya coğrafyası her yer hemen hemen ormanla çevriliydi. Ama şu an günümüzde yaşayan hayvanların % 99'u o zaman yoktu bu dünyada.

Âdem aleyhisselâm bir süre bu dünyada kaldı. Kâbe'yi inşa etmeye başladı. Yüce Allah için bir mâbed yaptı. Bu mabette Mescidi haramda Yüce Allah Âdem aleyhisselâmın tövbesini ve duasına kabul ederek onu affetti.

Tekrar bir süre sonra Âdem aleyhisselâm ve Havva annemiz bir portal kapısından geçerek başka bir yaşanabilir âleme gezegene geçtiler. Çünkü geldikleri bu âlemde çeşitlilik çoktu ve bu bizim dünyamızdan çok daha güzel bir gezegendi.

O âleme yerleşti Âdem aleyhisselâm, orada çocukları torunları oldu orada çoğaldılar.

O âlemden başka âlemlere gezegenlere portallar sayesinde Âdem aleyhisselâmın çocukları torunları dağıldılar.

Âdem aleyhisselâm bizim dünyamızı terk ettikten sonra, ta Nûh aleyhisselâm devrine kadar hiçbir insan Dünya'ya ayak basmadı. Aslında Nûh aleyhisselâm da bizim Dünyamıza hiç ayak basmadı. Ama onun soyundan gelen çocukları ayakbastı demek daha doğru olur.

Çünkü Nûh aleyhisselâm'ın gemisi Dünyamızın benzeri olan paralel taraftaki dünyadaki Cudi dağına oturdu ve o dünyayı tamamen su bastı tufan oldu. Su çekilince Nûh aleyhisselâm o taraftaki dünyada kaldı Nûh aleyhisselâmın çocukları yanındaki hayvanlarla birlikte portal kapılarından geçerek bizim yaşadığımız Dünyaya ve bu dünyalara yakın yaşanabilir başka âlemlere de geçtiler. Nûh aleyhisselâmın Dünyamıza ayak bastığından günümüze yaklaşık 15 bin sene geçmiştir.

Nûh aleyhisselâmın gerçekte yaşadığı ve doğduğu gezegen, paralel taraftaki evrenin dışındaki bir galakside bulunmaktadır. Bir araç olmadan bizim bulunduğumuz galaksinin yaşanabilir âlemlerine gezegenlerine ulaşması nerdeyse imkânsızdır. Çünkü çok uzun bir zaman sürdüğü için dünyamıza gelmeye ömrü yetmez.

İşte Nûh aleyhisselâmın yanında getirdiği hayvanlar ve çeşitli bitkiler bu Dünyamızda ve de Dünyaya yakın yaşanabilir gezenlerde de bir çeşitlilik meydana getirdi.

Günümüzde bulunan hayvanlar ve bitki türleri, çeşitli tahıl ürünleri, meyveler, sebze çeşitlerinin %99'u Nûh Aleyhisselâm'ın gemide başka gezegenlerden getirdiği türlerdendir.

Yani Dünyamızda yaşayan hayvan ve bitki örtüsü bu dünyada bir evrim geçirerek oluşmadı Nûh Aleyhisselâm'ın gemisinde getirdiği çeşitli hayvan ve bitkilerden günümüze kalanlardır.²⁵

25.Dünyamızdaki bitki ve hayvanlar Nûh aleyhisselâmın gemileriyle dünyaya getirilmiştir. Günümüzdeki bitkiler onun getirdiği bitki ve hayvanlardan kalmıştır. (Yazarın notu)

Bunların dünyada doğal olarak bulundukları ve kendi yasalarına göre gelişip evrimleşerek çoğaldıkları fikrini iddia eden evrimcilerdir. Bu teoriyi savunanlara şöyle bir soru soralım, Bu günümüz zamanındaki hayvanlar ve bitkiler neden evrim geçiriyor, neden hep aynı kalıyor? İlimsel olarak gözlemlediğimiz zaman dilimi neredeyse 20.000 yıl olmasına rağmen niçin en ufak bir değişiklik olmuyor. 20.000 yıl zaman dilimi bir nesneyi gözlemlemek için önemli bir zaman dilimidir. Hâlbuki evrim geçirerek günümüze ulaşan bitki ve hayvan fosillerinin evrim geçirmeden önceki hâllerine baktığımızda hiç de uyumlu gözükmemektedirler. Meselâ Âdem aleyhisselam Dünyaya indiği yerden, ta Seylan Adası'na Hz. Havva annemizi bulmak için nasıl sağ olarak gidebildi? Mâdem yırtıcı hayvanlar vardı, neden sağ olarak buluştular. Yoksa o zamanlar yırtıcı hayvanlar yok muydu? Yırtıcı hayvan olseydi, bir insan o kadar yol yürüse sağ kalabilir miydi? Demek ki o zamanlar henüz Nûh (a.s.) dünyaya gelmemişti, dünyada bitki ve hayvan kalıntısı fazla yoktu. Bütün bu bitki ve hayvan kalıntıları Nûh'un gemisi ile birlikte dünyada var olmaya başladılar.

Bana göre evrim hiçbir zaman gerçekleşmedi, tabii ki geçmiş zamanda da evrim olmadı, bugün de evrim olayı yoktur, âhir zamanda da olmayacaktır.

Çünkü dünyamızdaki bu çeşitlilik, başka yaşanabilir gezegenlerin âlemlerinden, bir rivayete göre 18.000 âlemden gelen bir çeşitliliktir. Bir rivayete göre ise, 80.000 âlemdir. Benim görüşüme göre bu 18.000 âlem insanların ayak bastığı ve yaşadığı âlemler ve gezegenlerdir. 80.000 âlem ise daha insanların ayak bile basmadığı yaşanabilir gezegen ve âlemlerdir.²⁶

Yüce Allah bu canlı ve cansız tüm varlıkları nasıl yaratmışsa hâlâ o yaratılış üzere öyledir, varlıklarında bir değişiklik yoktur.

- *On sekiz bin âlemden birisi bu dünyadır. Bu dünya gibi on yedi bin dokuz yüz doksan dokuz âlem daha vardır. Eski deyimle bunlara felek denir. Peygamberimiz (s.a.v.) bu on sekiz bin bu dünya gibi dünyalar içinde insan yaşayan âlemlere rahmet olarak hepsine*

26. Buna göre dış dünyalarda hayat vardır ve devam etmektedir.

peygamber olarak gönderilmiştir. 18 bin âlem vardır; içinden birisi bu dünyamızdır. (Delâil-i Hayrat Şerhi «Kara Dâvûd», Sayfa: 429; Mir'at-ı Kâinat, Cild 1, Sayfa: 77)

- Nimeti her şeye şâmil kendisinden başka ilâh olmayan yüce Allah 18 bin âlem yarattı. Bu sizin dünyanızın tümü o 18 bin âlem-den ancak biridir. (Delâil-i Hayrât Şerhi, «Kara Davud», Sayfa: 429; Mir'at-ı Kâinat, Cild 1, Sayfa: 77)

“Ben bir milyon millet yarattım.” Başka bir rivayette de: «Yüz-bin âlem vardır.» (Delâil-i Hayrât Şerhi «Kara Davud», Sayfa: 429)

Vehb b. Münebbih de der ki:

Azîz ve Celil olan Allah'ın onsekizbin tane âlemi vardır ve dünya da bu âlemlerden bir tanesidir.

Ebü Said el-Hudri de der ki:

Yüce Allah'ın kırkbin âlemi vardır. Doğusundan batısına kadar dünya tek bir âlemdir.

Mukatil der ki:

Âlemler seksen bin tanedir. Kırkbin tanesi karada kırkbin tanesi de denizedir.

Fâtiha açılımı

Yüce allah kitabı kur'ân-ı kerîm'de bile fâtiha sûresi'nin başında “elhamdülillâhi rabbi'l-âlemîn” diyor

Fâtiha sûresi, 2. Âyet

Meâlen: hamd, âlemlerin rabbi allah'a mahsustur. Buyuruyor:

Yani yüce allah bir âlemden bahsetmiyor âlemler diyor. Âyetlerinde tam dikkat edilsin.

Er rahmân sûresi, 17. Âyet

(O,) iki doğunun ve iki batının rabbidir. Diyor: Burdaki iki doğu ile iki batı ile ne ifade edilmek isteniyor?

Yani yüce allah kur'ân-ı kerîm'de sadece bir dünyadan bahsetmiyor, başka dünyalardan âlemlerden de bahsediyor Yâsîn sûresi'nde

41. Onların zürriyetlerini dopdolu bir gemide taşımamız da onlar için büyük bir ibrettir.

42. Onlar için, bunun gibi binecekleri başka şeyler de yarattık.

Bu âyetlerde büyük sırlar gizlidir. Sûre'nin bu âyeti kerimeleri bile başlı başına bir mucizedir aslında. Çünkü Yüce Allah bu âlemleri, gezegenleri âdeta bir gemiye benzetiyor. Uzay boşluğunda yüzen gemiler anlamı çıkıyor ve uzay boşluğunu da bir denize benzetiyor. Bizim önceki sayfalarda da bahsettiğimiz, portal geçişleri, başka âlem ve gezegenlerdeki olayları gözler önüne sermemizin temel dayanakları bu ve buna benzeyen daha birçok âyetlerdir.

Şunu asla unutmayın Kur'ân-ı Kerîm'i direkt meâlden okursanız her zaman kaybedersiniz. Çünkü anlam vermekte zorlanabilirsiniz. Ancak orjinal Arapça kelime yapıları bilinerek okunursa ve ona göre kendi dilinize uyan anlamları bulabilirseniz, buradan inci gibi mânâ ve anlam çıkartabilirsiniz.

Birkaç terennüm

Bu devirde bazı sivri akıllılar çıkıyor ve Kur'ân-ı Kerîm meâline bakarak yalan yanlış etrafa bilgiler veriyorlar. Bunların söylediklerine dikkat etmek lâzım. Meselâ, “Vay efendim dünya Kur'an'da yuvarlak değil düz geçiyor” diye feryad ediyorlar. Bunun anlamını söyleyeyim size, düşünersek çok da zor değildir.

Bakınız sivri akıllılar, Yüce Allah bir sivrisinekten de misâl verir sizin gibi imanı olmayanların İslâm'a girmemeleri için.

Yüce Allah Kur'an âyetlerinde dünyayı düz yaratık demez. Böyle bir ifade yoktur. Ancak “Yeryüzünü dümdüz yaratık” der. Bu iki cümle arasında dağlar kadar fark vardır. Bunu iyi anlamak gerekir.

Eğer “yeryüzü” yerine Dünya kelimesi geçseydi, sadece bizim yaşadığımız Dünyadan bahsetmiş olurdu o âyetler. Bunu da bu şekilde bilmek gerekli.

Ama o âyetlerde *yeryüzünü dümdüz yarattık* geçiyor. Yüce Allah'ın yeryüzü sadece Dünyadan ibaret değildir. Yeryüzü dediğimiz yer, Allah'ın yarattığı tüm evreni içerisine alır.

Uzay, gezegen ve galaksilerin fotoğraflarına Şöyle bir noktadan baktığımızda onların dümdüz hizalandıklarını görürüz. Uzayda galaksilere, Güneş sistemlerine ve gök adalarına bir noktadan baktığımızda dümdüz görürüz, bu da yeryüzü ifadesine denk gelir.

Bugün bilim adamları gelişmiş teleskoplarla başka galaksilere bakınca o galaksilerdeki yıldızlar, gezegenler, asteroitler, meteorlar, irili ufaklı tüm parçalar bir seviyede dağınık değil, dümdüz bir hizada gözüktürler.

Bu da demek oluyor ki Yüce Allah bu âyetlerde bize ta 1400 küsur sene önce galaksilerin dümdüz olduğunu bildiriyor. Bu bir mucizedir.

Bizim bulunduğumuz Samanyolu galaksisi zaten dümdüz olduğu için dünyanın uzaydaki konumunu hâlâ çözemiyor günümüzün bilim adamları.

Bu da demek oluyor ki yeryüzü sadece Dünyadan ibaret değildir. Yüce Allah'ın yarattığı evrenlerde çok ama çok daha büyük yeryüzleri vardır. Dünyadan o kadar büyük gezegenler ve yıldızlar vardır ki onlarda yeryüzü olarak geçer.

İlgili âyetler:

“Yeri de yaydık, genişlettik ve oraya sağlam dağlar çaktık ve orada hikmetle ölçülmüş olarak her türlü nebatı yetiştirdik.” (Hicr, 15/19)

“Yeri de döşedik, oraya dengeyi sağlayacak sağlam ulu dağlar yerleştirdik. Orada, gönüller, gözler açan her çeşit bitkiden çiftler bitirdik.” (Kaf, 50/7).

“O kâfirler bakıp düşünmezler mi: (Meselâ) deve nasıl yaratılmış? Gök nasıl kurulup uçsuz bucaksız yükseltilmiş? Dağlar nasıl da yeri tutup, dengeleyen direkler hâlinde dikilmiş. Yeryüzü nasıl yayılıp hayata elverişli kılınmış?” (Ğaşiye, 88/17-20)

9. BÖLÜM

DECCÂL

Deccâl

Sözlükte “bir şeyi örtmek, yaldızlamak veya boyamak” anlamındaki decc kökünden türeyen bir sıfat olup klasik kaynaklarda “âhir zamanda ortaya çıkıp göstereceği hârikulâde olaylar sayesinde bazı insanları dalâlete sürükleyeceğine inanılan kişi” diye tarif edilir. Deccâl kelimesi Kur’ân-ı Kerîm’de geçmemektedir. Hz. Peygamber’e nisbet edilen rivayetlerde “muhatabını aldatmak gayesiyle güzel sözler söyleyen kişi; bir kaşı ve gözü bulunmayan kötü kimse” anlamındaki mesîh kelimesiyle birlikte “el-mesîhu’d-deccâl” ve “mesîhu’d-dalâle” şeklinde kullanılmıştır.

Batılılar müslümanları, Türkler’i, Büyük Peter’den Kraliçe Mary, Oliver Cromwell, Napolyon Bonapart, III. Napolyon, Vladimir Lenin, Kaiser Wilhelm, Adolf Hitler ve Joseph Stalin’e kadar birçok ileri gelen kimseyi deccâl olarak kabul ederken Afrikalı müslümanlar Avrupalı sömürgecileri deccâl olarak görmüşlerdir. 1927’de yayımlanan bir İngiliz hükûmet raporunda bu inancın Afrikalı müslümanları ayakta tuttuğu belirtilmiştir. Günümüzde çağdaş Batılı yazarlar deccâl kavramını tarihî şahsiyetlerle özdeşleştirmeyi uygun görmemektedir. Genel anlayışa göre deccâl henüz zuhur etmemiştir.

Deccâl benim görüşüme göre, Mûsâ aleyhisselâmın zamanındaki Firavun’dur. Evet, Firavun Denizde boğulmuştur ama ölmeden, boğulmadan “ben de Mûsâ’nın rabbine inanıyorum” demiştir. Eğer Firavun gerçekten öldüyse ve eğer yüce Allah son anda Firavun’un duasını kabul etmişse o zaman Firavun günahsız ölmüştür.

Ama Kur'an âyetlerinde Firavun'un cehennemlik olduğu bildiriyor Yüce Allah. Benim görüşüm Kur'an'ı Kerîm'e zıt değildir çünkü Firavun boğulmadan hemen önce Yüce Allah firavun'un İslâm'a girmesini kabul etti. Ve orada Firavun tam mânâsıyla ölmedi. İman ettikten sonra öldü ve Cebrâil aleyhisselâm Yüce Allah'ın emriyle Firavun'un rûhunu cesedinden çıkarttı.

Ve Cebrâil aleyhisselâm Firavun'un rûhunu bir gizli adaya fırlattı attı. Cesetti denizin dibinde kaldı, ceset zamanla çürüdü denizin dibinde ve toprak oldu yok oldu. Ama Firavun'un rûhu ve burcu hâlâ bu dünyada ve kendini Yüce Allah tam mânâsıyla öldürmedi. Eğer bir insanın nuhu ve burcu birleşirse ve o burç hâlâ rûhu besliyorsa o ölmüş sayılmaz. Öldürme ilmini ve yetkisini Yüce Allah sadece Azrâil aleyhisselâma ve ona bağlı meleklerle vermiştir.

Oysa Cebrâil aleyhisselâm onun İslâm'a geçmemesi için, Firavun'un ağzına çenesine çamur tıkamış ama çamur suyla akıp gitmiştir. Firavun boğulmadan Mûsâ aleyhisselâmın dinine tabi olmuştur. Bu sebepten dolayı Yüce Allah'ın emriyle Cebrâil aleyhisselâm onun boğulup ölmesini önlemiştir.

Çünkü o anda Firavun boğulup ölse, İslâm dinine tabi olduğu için günahsızdır ve direkt cennetliktir. Bunu bilen Cebrâil aleyhisselâm onun rûhunu ve burcunu hiç kimseyi rahatsız edemeyeceği gizli bir adaya atar ta ki âhir zamana kadar orada kalır.

Azrâil aleyhisselâm o Firavun'un rûhunu cesetten çıkarmadığı için öldü sayılmaz. Cebrâil aleyhisselâm da Firavun'a bir ceza verdi sadece rûhu ve burcunu bu dünyada bıraktı ve cesedi yok oldu Firavun'un.

Ta ki âhir Zamanda o adadan kurtulana kadar. O adadan kurtulması Firavun'un şöyle olacaktır.

Başta da bahsettiğimiz gibi, Târık ve 6666âyet yıldızı,

Güneş sistemimize girecektir. Bu şekilde bir olay deprem etkisi oluşturacak ve Güneş sistemimizdeki neredeyse tüm gezegenlerin tamamının yörüngesi değişecektir.

Bu değişikliklerin sonucunda hemen olmasa da zamanla Firavun'un hapsolduğu adayı ortaya çıkaracak ve o elektromanyetik enerji kalkanı bu gizli adayı görünür hâle getirecektir. Enerji artık o adaya yansımadağı için o adadan Firavun Mehdi aleyhisselâmın zamanında kurtulacak firavunluktan sonra bir de Deccâl'lik iddia etmeye başlayacaktır. Şüphesiz en doğrusunu Yüce Allah bilir.

Yûnûs sûresi, âyetler

90 - *Ve sonra İsrailoğulları'nı denizden aşırıdık. Firavun, düşmanca saldırmak için derhâl adamlarını ve askerlerini arkalarına düşürdü. Ta ki, suda boğulmaya başlayınca "İnandım, gerçekten de İsrailoğulları'nın imân ettiğinden başka tanrı yoktur. Ben de ona teslim olanlardanım." dedi.*

91 - *Şimdi mi? Oysa bundan önce hep isyan etmiştin ve fesatçılardan idin.*

92 - *Biz de bugün senin bedenini arkandan gelenlere bir ibret olsun diye kurtaracağız. Bununla beraber, insanların birçoğu âyetlerimizden yine de gafildirler.*

Aleykumu's selâm ve rahmetullah; İbn Abbâs (r.a.)'den rivâyete göre, Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: Allah Firavun'u sulara gömdüğü anda Firavun, (Yûnus Sûresi 90. âyet) "Derken İsrailoğulları'nı, denizin öte yakasına geçirdik; bunun üzerine Firavun ve ordusu, zulüm ve saldırıyla onların ardına düştü, denizin dalgaları onları örtüp de, Firavun boğulmak üzereyken "Şu anda inandım, İsrailoğulları'nın inandığı ilâhtan başka gerçek ilâh yok ve ben de artık kendimi O'na teslim edenlerdenim" dedi."

Cebrâil: "Ey Muhammed ona rahmet ulaşmasından korktuğum için denizin dibinde onun ağzına çamur tıkarken beni görmeliydin!"

(Tirmizî, Tefsiru'l Kur'an, Bab 11, Hadis no: 3107; Musned: 2027 ; Tirmizî bu hadis için hasen demiştir.)

İbn Abbâs (r.a.)'den rivâyete göre, Adiyy b. Sabit ile Atâ b. Sâib'den biri Peygamber (s.a.v)'den merfu olarak şöyle aktardı: "Firavun'un lailâhe illallah deyip bu yüzden Allah'ın ona rahmet etmesinden korkarak Cebrâil, Firavun'un ağzına çamur tıkamaya çalışmıştı." (Tirmizî, Tefsiru'l Kur'an, Bab 11, Hadis no: 3108; Musned: 2027 ; Tirmizî Bu hadis bu şekliyle hasen sahih garibdir demiştir.)

"Hz. Âdem'in yaratılışından itibaren kıyamete kadar geçen süre içerisinde Deccâl'den daha büyük bir hâdis (diğer bir rivâyette daha büyük bir fitne) yoktur." Müslim, Fiten: 126

Ebû Bekir El-İskafî'den rivâyet oldu ki: "Rasûlullah şöyle buyurdu: "Deccâl'ı inkâr eden kâfirdir ve Mehdî'yi de inkâr eden kâfirdir." Fetava-i Hadîsiyye, İbn-i Hacer-i Heytemî'de geçmektedir.

"Şüphesiz on alâmet zuhur etmedikçe kıyamet kopmayacaktır." Doğuda, Batıda ve Arap yarımadasında birer yerin batması: Duman'; Deccâl; Dâbbetü'l-arz ; Ye'cûc ve Me'cûc'; Güneşin battığı yerden doğması ve Aden toprağının sonundan (Yemen'den) bir ateş çıkarak insanları haşr olacakları yere sürmesi" buyurmuştur. (Müslim, Fiten, 39, 40, 128, 129; Ebû Dâvûd, Melâhim, 12; Tirmizî, Fiten, 21; İbn Mâce, Fiten, 25, 28).

Bütün peygamberlerin onun fitnesinden sakındırması bir Hadîs-i şerif'te ise onun şerrinin şeytandan daha etkili olacağını buyuruyor Peygamber Efendimiz (s.a.v.).

Deccâl hadislerini günümüzün gidiş hattına yani sosyal ve politik durumuna göre incelersek çok yanılırız çünkü o zamanki durum ile şimdiki durum ve sosyal hayat şartları değişmiştir.

Deccâl hakkında şöyle bir yanlış düşünce söz konusudur; insanlar ve özellikle biz müslümanlar arasında büyük bir kesim zaten Deccâl meselesinden habersiz gafildir. Bilgisi olanların ise çoğunluğu bu Deccâl gerçeğine inanmamaktadır.

O yapacağı olağanüstü icraatları, hareketleri, alâmetleri çoğu insan gerçekçi bulmamaktadır. Yani günümüzün pozitif bilimi ile bunların gerçekle alâkası olmadığı düşünülmektedir.

Bazı kesimde “büyük Deccâl’in” insan değil de bir sistem veya bir makine, son teknoloji ürünü bir âlet gibi görerek yanlış düşüncededirler.

Bu işte en doğru ve isabetli düşünenlerde Peygamber Efendimiz’in Deccâl hadîs-i şerif’lerini olduğu gibi kabul edenlerdir.

Şöyle ki, benim düşünceme göre Peygamber Efendimiz’in Deccâl hadislerini anlatış ve açıklayış tarzı başlı başına bir mucizedir ki, bunu yazımın içerisinde işleyeceğim hadîs-i şeriflerde yaptığım yorum ve açıklamalarla sizde anlayacaksınız.

Bugün bile benim bu yazdıklarına ve açıklamalarına büyük bir kitle inanmayacaktır. Neden inanmayacaklar çünkü bu bilgi çağında bile ilim ve bilgi eksikliğinden dolayı insanların bu dünyanın oyunu ve eğlencesine daldıkları için bilgi kirlenmesi içinde olmakta ve hâlâ o Deccâl bilimine hazır olmadıkları için anlayamamaktadırlar.

Bu kitabın başından okuyan ve anlayan ve son bölümdeki Deccâl bölümünü anlar. Ama sadece Deccâl bölümünü okursa anlamaz. Çünkü bazı bilim dallarından (fizik, kimya, astronomi vb.) biraz olsun bilgi sahibi ve alt yapısı olması gerekir.

Firavun hakkındaki hadislere bir bakalım.

Nevvâs bin Sem’ân radiyallahu anh’dan: “Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bir sabah Deccâl’dan o kadar çok bahs etti ki, onun hurmalığın içinde olduğunu sandık. O’na doğru gittiğimizde bizim hâlimizin farkına varmış olacak ki bize sordu:

‘Neyiniz var?’ Dedik ki:

‘Ey Allah’ın Rasûlü, sabahleyin Deccâl’dan o kadar çok bahsettin ki hatta biz onu hurmalığın içinde olduğunu sandık.’

'Benim hakkınızda korktuğum başka bir Deccâl'dir. Zira ben sağ iken Deccâl çıkarsa ona karşı ben sizi savunurum. Eğer çıktığında ben yoksam, o zaman herkes kendisini savunsun. Her bir müslüman hakkında Allah ona karşı müdafaa etmekte vekilimdir. O (Deccâl) kısa kıvrık saçlı bir gözü olan bir delikanlıdır; tıpkı Abd'ul Uzzâ bin Katan'a benziyor. Kim ona erişirse ona karşı Kehf Sûresi'nin ilk âyetlerini okusun. O Şam ile Irak arasından çıkacak; sağa sola saldırıp azgınlaşacak. Ey Allah'ın kulları sebat ediniz!' buyurdu.

Dedik ki: 'Ey Allah'ın Râsûlü! O yeryüzünde ne kadar kalacaktır?' Şöyle buyurdu:

'Kırk gün kalacak; ancak onun bir günü bir sene gibi, bir günü bir ay gibi, bir günü bir hafta gibi, diğer günleri ise sizin şimdiki günleriniz gibi olacaktır.' Dedik ki: 'Ey Allah'ın Rasûlü! Bir sene gibi olan günde bize bir günlük namaz yetecek mi?' Şöyle buyurdu:

'Hayır (yetmez), siz o uzun günde, normal günlerinizdeki her namaz vakti kadar namazı takdir ederek kılın!'

Yukarıdaki hadîs-i şerifte bana göre çok hazineler gizlidir. Şöyle ki Peygamber Efendimiz'e sahabe efendilerimizin soruş tarzı önemlidir. Deccâl'in dünyada kaç gün kalacağına dair başlı başına bir şifrenin çözülmesinde bir esrarın açığa çıkmasında bir anahtar niteliğindedir. Gizem sırrından anlayabilenler için bu böyledir.

Deccâl tek gözlüdür

Konu ile ilgili hadislerle bakalım.

"Dikkat edin Deccâl'in sağ gözü kördür. Rabbiniz ise tek gözlü değildir." Rasûllullah birgün Deccâl'den söz açarak, "Şüphesiz, ben sizi, ona karşı uyarıyorum. Hiçbir peygamber yoktur ki, gönderildiği toplumu ona karşı uyarmamış olsun. Nitekim Hz. Nûh da (a.s.) kavmini ona karşı uyarmıştı. Ama ben size Deccâl hakkında hiçbir peygamberin kavmine söylemediği bir söz söyleyeceğim. Haberiniz olsun ki, o kördür; Hâlbuki Allah asla kör değildir." buyurmuşlardır.

Kör olduğu hâlde insanlara, ‘Ben sizin Rabbinizim’ der. Hâlbuki sizin Rabbiniz kör değildir.

“Allah kör değildir. Dikkat edin. Mesih-i Deccâl’in sağ gözü kördür. Gözü sanki fırlamış bir üzüm tanesi gibidir.”

Kurtubî rivâyetine dayanarak, Deccâl’in iki gözünün de kusurlu olduğunu, bir gözünün nûrunun çekilmiş, diğerinde de yaratılıştan bozukluk olduğunu yazmaktadır.

Bu körlüğün onun kalp gözünün kör olduğu anlamına geldiği de belirtilmiştir.

Mevlânâ ise, “İnsan hevâ ve gazap sebebiyle kör olur” derken bu körlüğün başka bir yönünü nazara verir.

Kütüb-ü Sitte Muhtasarı Tercüme ve Şerhi’nde ise bu konuda şu ifadelerle yer verildiğini görüyoruz:

“Deccâl’in yol açtığı âhîrzaman fitnesinin, en bariz ve en mühim vasfı dine karşı olmasıdır. Âhîrzamanda ortaya çıkacak bir kısım beşerî (hümanist) görüşler ve değerler, dinin yerini almaya çalışacaktır. Kendisine resmen din denmese bile ortaya attığı sistemi, kurmaya çalışacağı nizamıyla akide nokta-i nazarından aynen bir din hüviyetini alacaktır. Bu yeni din, beşer üstünde mevcut her çeşit İlâhî hâkimiyeti kaldırmak için inkâr-ı ulûhiyeti akidesine temel yapar. Her çeşit dinî değerlerin yerine beşerî bir put (hevâ) dikmeye çalışır. Temel mâbûdu madde ve insan olan lâdinî bir dindir. Hadis-i şeriflerden lâdinî olanların İslâmiyeti ortadan kaldırmaya çalışacakları ve mü’minlerin çeşitli hakaretlere maruz kalacakları anlaşılmaktadır. Bunların hem geçmişte, hem günümüzde aynen çıktığı şüphesizdir.”

Deccâl cüsseli, heybetli, kızıl renkli, kıvrıkcık saçlı, ensesi kalın ve alnı geniş bir kimsedir. Kısa ve ayrık bacaklıdır. Alnında “kâfir” yazısı vardır. Okuma yazması olsun olmasın onu

her müslüman okur. İcraatlarını beğenmeyen herkes o yazıyı okuyacaktır.

Deccâl, insanlık tarihinin gördüğü en büyük fitnedir. Bu nedenle Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Hz. Nûh'tan itibaren bütün peygamberlerin, kendi ümmetlerini ona karşı uyardıklarını haber vermiştir.

Rasûl-i Ekrem (s.a.v.), zaman zaman sahabîlerinin, Deccâl hakkında, merak ve korkuyla sordukları sorulara da cevap vermiş, tanımda zorluk çekmemeleri için özelliklerini anlatmıştır.

Bunlardan biri de onun çocuğunun olmayacağıdır.

“Rasûlullah (s.a.v.) veda haccı sırasında bir ara:

Halk susup dinlesin! Diye buyurdu.

Sonra Allah'a hamd ve senada bulundu. Ardından da Mesih ve Deccâl'den uzun uzun söz edip şöyle buyurdu:

“Allah'ın gönderdiği her peygamber, ümmetini onunla korkutup uyardı. Nûh (a.s.) ümmetini onunla korkutup uyardı, ondan sonra gelen peygamberler de. O, sizin aranızdan çıkacak. Onun hâli sizden gizli kalmayacak. Rabbinizin tek gözlü olmadığını biliyorsunuz. O ise sağ gözü kör olan birisidir. Onun gözü, sanki (salkımdan) dışa fırlamış bir üzüm tanesi gibidir.” (Buhârî)

Deccâl'i Duyan Ondan Uzaklaşsın!

İmran Bin Husayn (r.a.) dedi ki; “Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu; “Kim Deccâl'i işitirse ondan uzaklaşsın. Allah'a yemin olsun ki, bir adam muhakkak ona gelir de, şüphesiz onu mü'min zanneder ve onun şüphe verici işlerine aldanarak ona tabi olur.”

Birçok deccâl ortaya çıkacaktır!

- Abdullah Bin Ömer (r.a.) Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurduğunu haber veriyor; “Muhakkak ki kıyamet gününden önce Mesih Deccâl olacaktır. (ondan önce de) otuz veya daha fazla yalancı (Deccâller) olacaktır.”

- Ebû Hüreyre (r.a.) 'den; "Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyurdu ki; "Allah'ın Rasûlü olduğunu iddia eden otuz yakın yalancı Deccâl çıkmadıkça kıyamet kopmaz."

Diğer bir rivâyette; "Hepsi de; 'Ben Peygamberim, ben peygamberim' derler"

- Yine onu rivâyeti; "Hepsi de Allah'ı ve Rasûlünü yalancılar"

- Sevban (r.a) rivâyeti; "Hepsi de peygamber olduğunu iddia ederler. Ben peygamberlerin so-nuncusuyum. Benden sonra nebî yoktur."

- Ebû Hüreyre (r.a.) rivâyeti; "...Size, ne sizin, ne de babalarınızın işittiği hadisler uydurup söylerler. Onlardan sakının ve onlardan sakınsınlar, fitneye düşürmesinler sizi!"

Onların sonuncusu kör yalancıdır;

- Semura Bin Cündüb (r.a.), Efendimiz (s.a.v) şöyle buyurduğunu naklediyor; "Sonuncuları kör Deccâl olan otuz yalancı çıkmadan kıyamet kopmaz"

Rasûlullah (s.a.v.)in bildirdiğine göre, Irak halkı üç fırkaya ayrılır: Bir kısmı çapulculara katılır. Bir kısmı ailelerini geride bırakıp kaçarlar. Bir kısmı savaşır ve öldürülürler. Siz bunları gördüğünüz vakit kıyamete hazırlanın. (Fera İdu Fevaiddi'l Fikr Fi'l İmam El-Mehdî El-Muntazar)"

Küfe halkı üç kısma ayrılacak:

Bir kısmı, Süfyanî'nin ordusuna katılacak. Onlar, Cenâb-ı Hakk'ın yarattığı en kötü insanlardır. Bir kısmı onlarla savaşacak onlar Cenâb-ı Hakk'ın şerefli kullarıdır. Bir kısmı da yağmacılara katılacak, onlar günahkârlardır.

(En-Necmu's Sâkıb Fi Beyân-ı Enne'l Mehdî Min Evlâdı Ali B.Ebî Tâlib)

Kırk günde dünyayı gezmesi

Rivâyetlerden, Deccâl çıktığında bütün dünyanın işiteceğini, kırk günde dünyayı gezeceğini, harikulâde bir eşeğe sahip olduğunu öğreniyoruz.

Deccâl'in eşeğinin iki kulağı arasındaki mesafe ise kırk arşını bulmaktadır (Yaklaşık 27 m).

Çağdaş bazı âlimler bundan maksadın iki kanadı arası kırk arşını bulan bir uçak olduğunu söylerler.

“Deccâl önüne bulutu katan rüzgâr gibi hızlı gider” rivayetinden de onun hızlı araçlardan yararlanacağını, süratli icraat yapacağını anlıyoruz.

Allah Rasûlü, kırk günde dünyayı dolaşan Deccâl'in Mekke ve Medine hariç ayak basmadık belde bırakmayacağını bildirir.

Ve bir adam kırk günde dünyayı dolaşabilecek, yedi kıtasını, yetmiş hükûmetini görebilecek ve gezebilecektir.

Ancak Deccâl, deccâllik haysiyetiyle değil, aksine gâyet müstebid bir kral sıfatıyla işitilir. Gezmesi de her yeri istilâ etmek için değil, aksine fitneyi uyandırmak ve insanları baştan çıkarmak içindir. Bindiği eşeği de bir kulağı cehennem gibi ateş ocağı, diğer kulağı cennet gibi güzelce tezyin ve tefriş edilmiştir. Düşmanlarını ateşli başına, dostlarını da ziyafetle başına gönderir. Veyahut onun eşeği dehşetli bir otomobil veya uçak veyahut da daha başka bir şeydir.

Eski zamanın zındıkları bu tip rivayetleri imkânsız görüp inkâra kalkarlarken, şimdikiler de normal görmekte-dirler.

Harikulâdelikleri

Deccâl'in bir kısım harikulâdelikleri vardır. Sihir, man-yetizma, ispi-tizma gibi istidracî hârikalarla kendini muhafaza eder, birçoklarını emri altına alır.

Deccâl inançsız biri olduğu hâlde nasıl olur da böylesine olağanüstülükler gösterebilir.

Ebü Hanife'nin dediği gibi ondaki bu hâller istidraç kabildendir.

Her ne kadar Firavun gibi ilâhlık davasında da bulunsa, bir kısım harikulâdelikler de gösterse, nihâyet Deccâl, doğup büyüyen, beşerî özelliklere sahip bir yaratıktan başka bir şey değildir.

Deccâl'e birçokları boyun büktükleri hâlde gençlik dolu bir mü'min karşı çıkar.

Deccâl de onu başından ikiye böler. Sonra da diriltip îman etmesini ister.

Fakat tam aksi mü'minin onun deccâllığı hakkındaki kanaati daha da pekişir. Rasûlullah'ın âhircamanda çıkacağını bildirdiği Deccâl'in o olduğuna şahit olur. Bunun üzerine Deccâl'in gücü gider, artık kimseyi öldürüp diriltemez hâle gelir.

Cennet, cehennemdir, cehennem ise cennettir.

Şimdi Rasûlullah'ın bahsettiği Deccâl'in bu iki nehrine geçelim.

Bir gün Allah Resûlü (a.s.m.), sahabilerine Deccâl'i anlatırken, "Ben Deccâl'in yanında neler bulunduğunu, kendisinden daha iyi bilirim" diye söze başlıyor:

"Onun yanında akan iki nehir vardır. Biri dış görünüşüyle beyaz bir sudur. Diğeri de parlak bir ateş olarak görülür. Kim ona yetişirse, ateş olarak görünen nehrin yanına varsın ve başını eğip ondan içsin. Zira bu parlak ateş gibi görünen nehir, soğuk bir sudan ibarettir. Başka bir rivâyette Deccâl'le birlikte su ve ekmek dağlarının bulunduğu da belirtilir.

Müslim'de yer alan başka bir hadiste ise onun cennet ve cehennemi bulunduğu, cehenneminin cennet, cennetinin de cehennem olduğu bildirilir. Kendine tâbi olanları cennetine, tâbi olmayanları da cehennemine atar.

Deccâl hadisi ve açıklaması

Ebü Saidi'l-Hudri (r.a.) Anlattığına göre, Peygamberimize (s.a.v.) Deccâl'den sormuştur. Aleyhissalâtu vesselâm da şu cevabı vermiştir: "O (Deccâl) çıktığı gün (aynen bir insan gibidir) yemek yer. Ben size, onun hakkında, benden önceki peygamberlerden hiçbirinin kendi ümmetine anlatmadığı hususları anlatacağım: Onun sağ gözü meshedilmiştir (görmez), pörtlektir, göz hadakası yoktur, sanki hadakası çevrim içinde bir balgam gibidir. Sol gözü de inciden bir yıldız gibidir. Onun beraberinde sanki cennet ve ateşin birer misli vardır. Ancak hakikatta ateşi cennet, suyu da ateştir. Haberiniz olsun! Onun yanında iki kişi vardır; köy halkını inzar ederler. Bu ikisi köyden çıkınca Deccâl'in ashabından ilki oraya girer." [Rezin tahric etmiştir. Hadisin kaynağı yok ise de, hadiste yer alan mefhumların şahidleri Sahiheyn ve diğer kaynaklarda çoğunluk itibariyle gelmiştir.]

Âlimler, bu hadisleri yorumlarken, Deccâl'in kendisine boyun bükmeyen mü'minleri eziyet ve işkencelere atacağını belirtirler. Aliyyü'l-Karî, "Onun suyu nimet ve lezzet, ateşi de meşakkat, azap ve elemidir" Deccâl'i tanımayan mü'minlerin sıkıntı, belâ, çile ve meşakkat içerisinde kalacaklarını, buna rağmen Allah'ın lütûf ve ihsanıyla rıza, şükür ve sabır gösterecekleri anlatır.

Deccâl'i tanımayan, reddeden topluluğun kılığa maruz kalacağını, mallarına el konulacağını, aksine onu kabul edenlerin nimetlere mazhar olacakları açıkça bildirilmektedir.

Burada dünyayı hedef edinmiş bir insan ile âhireti hedef edinmiş bir insan da anlatmış olabilir. Çünkü insanlar geçinmek için, yeme içme ve ihtiyaçlarını gerçekleştirebilmeleri gerekir. Deccâl ve avâneleri, bilim ve teknoloji ile her tarafı öyle bir hükmü altına alacak ki ona tabi olan tüm insanlar onun kölesi gibi çalışıp ona hizmet edeceklerdir (Kapitalizm). Bunu niçin yapacaklar, sadece karınlarını doyurup, Deccâl'in büyü ve sihir ile oluşturacağı sahte cennete (Deccâl'in oluşturacağı, sinema, müzik, eğlence v.b hayatı çok ucuz bir şekilde

yaygınlaşacak) girmeyi isteyenler bu şekilde geçici bir aldanış yaşayacaklar.

Ama diğer taraftan bilgili ve kaliteli insanlar bu görünen şatafatlı ve sahte hayatın arkasında, gerçek yani sonsuz bir hayat olan âhiret hayatı olduğunu ve ona göre bir hayat tarzı yaşamanın gerekli olduğunu Kur'an'ı okuyup bilip anlarlar. Ve onun işlerinde çalışmayıp, zor da olsa, kıt kanaat geçinecek fakat Deccâl'den etkilenmeyecek işler bulup çalışacaklardır. Bu şekilde dünyadan göçüp gideceklerdir. İşte Deccâl'in aldatmasına uymadan yaşayıp dünyadan geçip gitmiş insanlar, inşallah âhirette cennette olacaktır. Çünkü Deccâl'in oluşturacağı hayat yapay ve sunni bir eğlence ve insana varlık sebebini unutturan bir tarzda olacaktır. Bilgili müslümanlar ise bu hayatın sahteliğini bilerek zor da olsa sıkıntılı şartlara riâyet ederek yaşayacaklar ama kurtulacaklardır... İşte hadiste ona tabi olanlar, onun cennetine girenler kendilerini ateşte görecekle, söylemi ile onun oluşturduğu tutkulu hayata kapılanlar ergeç akılları ile bunu anlayacaklar. Fakat kurtulmanın imkânı kalmayacaktır. Böyle birisi için bu bir ateş olacaktır. Diğer taraftan onun oluşturduğu bu tutkulu hayata kanmayıp, kendileri bir yaşama yolu seçenler, biraz sıkıntılı bir hayat yaşayacaklar ama ölümle birlikte Allah'ın izni ile onun hile ve desiselerine kanmadıkları için, âhirette mutlu sona erişeceklerdir. Allahuâlem.

Elindeki maddî güç ve imkânla, zekâ ve kurnazlığıyla istibdat kuran Deccâl, kendini kabul etmeyen bir kavmi kıtlık belâsına atar, ellerinde hiçbir mal bırakmaz.

Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.) bir hadisinde şöyle buyurmuştur: "Deccâl çıktığı zaman... Herkes onu sahici bir mürşit sanıp peşine takılacak, sonra Kûfe 'ye gelince aynı şekilde çalışmalarını sürdürecekle, derken peygamberlik iddia edecek. Bunu gören akıl sahibi kişiler ondan ayrılacaklar. Daha sonra ulûhiyet (ilâhlik) davasında bulunacak. Haşa 'Ben Allah'ım' diyecek... (Taberanî bunu Sahabi olan Mu'temer'den böyle rivâyet etmistir.)"

Deccâl'in hadislerde bildirilen özelliklerinden biri de kendini bir mürşit gibi hatta bir peygamber gibi tanıtmasıdır. Bu da Deccâl'in kötülüğü organize ederken insanları sözde Allah adına, sanki dînî bir amaç güdüyormuş gibi görünerek yönlendireceğine işaret etmektedir. Deccâl en sonunda da sözde ilâhlığını ilan edecektir. (Allah'ı tenzih ederiz.)

Devam edecek olursak, hadislere:

Bir başka hadiste ise Deccâl'in bu sapkınlığı şöyle haber verilir:

Deccâl önce, "Ben bir peygamberim", diyecektir. Hâlbuki benden sonra hiçbir peygamber yoktur. Sonra ikinci bir iddiada bulunarak: "Ben Rabbinizim", diyecektir. Hâlbuki siz ölünceye kadar Rabbiniz'i göremezsiniz."

Hadislerde verilen bilgilerden de açıkça anlaşıldığı gibi Deccâl kendisini safha safha gösterecektir.

Asıl düşüncesi kendisinin sözde ilâh olduğudur. Ancak bunu ilk planda açıkça ifade etmesi durumunda planlarının zarar görebileceğini düşündüğünden, yavaş yavaş telkinde bulunur. Bu nedenle önce yol gösterici olduğunu iddia eder, sonra peygamber olduğunu, sonra sözde ilâh olduğunu söyler.

Deccâl Şeytan'ın telkinleriyle hareket eder.

Deccâl'in yardımcısı ve dostu şeytandır.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.), Deccâl'in, şeytandan ve dostlarından yardım alacağını bildirmiştir. Peygamberimiz (s.a.v.)'in haber verdiği gibi, Deccâl, şeytanın da yardımı ve desteğiyle kendisinin sözde ilâh olduğu yalanını insanlar arasında yayar: Şeytanlar ona: "ne istersen söyle, yapalım!" diyeceklerdir. O da: "Haydi gidin, insanlara benim onların rabbi olduğumu söyleyin!" deyip her birini bir tarafa salacak.

Deccâl'i Duyan Ondan Uzaklaşsın!

Deccâl'le ilgili hâdis-i şerifler

İmran Bin Husayn (r.a.) dedi ki; “Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu; Kim Deccâl'i iştirse ondan uzaklaşsın. Allah'a yemin olsun ki, bir adam muhakkak ona gelir de, şüphesiz onu mü'min zanneder ve onun şüphe verici işlerine aldanarak ona tabi olur.”

H. Huzeyfe (r.a.) anlatıyor: Rasûlullah (s.a.v.) buyurdu ki: “Nefsîm kudret elinde bulunan Allah'a yemin olsun ki, imamınızı öldürmedikçe, kılıçlarınızı birbirinize kullanmadıkça, dünyanıza kötüleriniz vâris olmadıkça kıyamet kopmayacaktır.”

H. Ebû Hüreyre (r.a.) ve H. Enes (r.a.) anlatıyor: “Rasûlullah (s.a.v.) buyurdular ki: “Kıyamet kopmazdan önce gece karanlığının parçaları gibi fitneler olacak. O vakit kişi mü'min olarak sabaha erer de kâfir olarak akşama kavuşur. Mü'min olarak akşama erer, kâfir olarak sabaha kavuşur. Birçok kimse azıcık bir dünyalık mukabilinde dinlerini satarlar.”

H. Enes (r.a.) anlatıyor: “Rasûlullah (s.a.v.) buyurdular ki: “Mekke ve Medine hariç Deccâl'in çiğnemeyeceği memleket yoktur. Mekke ve Medine'ye geçit veren yolların herbirinde saf tutmuş melekler var, buraları korurlar. (Deccâl) es-Sebbiha nâm mevkie iner. Sonra Medine ahâlisini üç sarsıntı ile sarsar. Bunun üzerine (şehirde bulunan) bütün kâfir ve münaфіklar (şehri terk ederek Deccâl'e) gelirler.” [Buhârî, Fezâilu'l-Medîne 9; Müslim, Fiten 123

Şabî'nin, Fatıma Bintu Kays ((r.a.)'dan nakline göre Fatıma şöyle anlatmıştır: “Rasûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki “Temîmu'd-Dari Hristiyan bir kimse idi. Gelip biat etti ve müslüman oldu. O, benim Mesih Deccâl'den anlattığıma uygun olan bir rivâyette bulundu. Bana anlattığına göre, Temim, bir gemiye binip denize açılmıştır. Yanında Lahm ve Cüzam kabilelerinden otuz kişi vardı. (Hava şartları iyi olmadığı için) onlarla denizin dalgaları bir ay kadar oynadı. Sonunda güneşin battığı esnada denizde bir adaya yanaştılar. Geminin kayıklarına binerek adaya çıktılar. Derken karşılarında çok tüylü kullu bir hayvan çıktı. Bunlar, tüylerinin çokluğundan hayvanın baş tarafı neresi, arka tarafı neresi anlayamadılar.

(Şaşkın şaşkın):

“Sen necisin, neyin nesisin?” dediler. O cevap verdi:

“Ben cessâseyim!”

“Cessâse nedir?” denildi.

“Ey cemaat! Şu manastıra kadar gelin! İçinde bir adam var, o sizin haberinize müştaktır!” dedi. O, böylece bir adamdan söz edince, biz onun bir şeytan olmasından korktuk. Hemen koşarak manastıra girdik. İçeride bir adam vardı; hilkatçe gördüklerimizin en irisiydi ve elleri boynuna, dizlerinden topuklarına demirle sıkı şekilde bağlanmıştı.

“Vah sana! Kimsin sen?”

“Benim haberimi alabilmişsiniz. Şimdi siz kimsiniz, bana söyleyin!” dedi. Arkadaşlarım:

“Biz bir grup Arabız. Bir gemideydik, denizin coşkunu bir anına rastladık. Dalgalar bizi bir ay oynatıp oyaladı. Sonra şu adaya yaklaştık, sandallara binip adaya çıktık. Tüylü ve çok kılı bir hayvanla karşılaştık. Tüyünün çokluğundan başı ne taraf, arkası ne taraf anlayamadık. “Vah sana, nesin sen?” dedik.

“Ben cessâseyim!” dedi. Biz: “Cessâse de ne?” dedik.

“Manastırdaki şu adama gelin, o sizin haberinize pek müştaktır!” dedi. Biz de koşarak sana geldik. Biz onun bir şeytan olmadığından emin olmadığımız için korktuk” dedik. Adam:

“Bana Beysan hurmalığından haber verin!” dedi. Biz:

“Onun neyinden haber soruyorsun?” dedik.

“Ben onun ağacından soruyorum, meyve veriyor mu?” dedi.

“Evet!” dedik.

“Öyleyse meyve vermeme zamanı yakındır!” dedi.

“Bana Taberiya gölünden haber verin!» dedi.

“Onun nesinden haber istiyorsun?” dedik.

“Onun suyunun çekilmesi yakındır!” dedi.

“Bana Zuğer gözesinden haber verin!» dedi.

“Sen onun neyinden haber istiyorsun?” dedik.

“Gözede su var mıdır? Orada su var mıdır?” dedi.

“Evet, onun çok suyu vardır! Sahipleri onun suyu ile ziraat yapıyorlar!” dedik.

“Ümmilerin peygamberlerinden bana haber verin. O ne yaptı?” dedi.

“O Mekke’den çıkıp Yesrib’e (Medine’ye) yerleşti” dedik.

“Araplar O’nunla mukatele etti mi?” dedi. Biz: “Evet!” dedik.

“Onlara karşı ne yaptı?” dedi. Biz de, (onu ezmek için) peşine düşen Araplar’a galebe çaldığını, Araplar’ın kendisine itaat ettiklerini haber verdik. (O da bize):

“Bu, onların itaat etmeleri, kendileri için daha hayırlıdır. Ben şimdi size kendimi tanıtayım: Ben Mesîh Deccâl'im. Çıkış için bana izin verilme zamanı yakındır. O zaman çıkıp yeryüzünde dolaşacağım. Kırk gün içinde uğramadığım karye (köy) kalmayacak. Mekke ile Taybe (Medine) hariç. Bu iki şehir bana haramdır. Onlardan birine her ne vakit girmek istersem, elinde yalın kılıç bir melek beni karşılar, benim oraya girmeme mâni olur. Onların her bir geçidinde bir melek vardır, onları korur!” dedi.” Sonra Rasûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) çubuğuyla minbere dürterek:

“Bu Taybe’dir! Bu Taybe’dir! Bu Taybe’dir! Ben bunu size anlattım değil mi?” buyurdular. Halk da: “Evet!” diye karşılık verdi. Bunun üzerine (aleyhissalâtu vesselâm):

“Temîmi’-d-Dâri’nin rivâyetinin benim size ondan (Mesih Deccâl’dan) Mekke ve Medine’den anlattığıma muvafık düşmesi hoşuma gitti. Bilesiniz o Şam denizinde veya Yemen denizindedir. Hayır, doğu tarafındadır. Evet, o doğu tarafında zuhur edecektir. O doğu tarafından zuhur edecektir!” buyurdu ve eliyle doğu tarafına işaret etti.” [Müslim, Fiten 119, (2942); Ebû Dâvud, Melahim 15, (4325, 4326); Tirmizî, Fiten 66

Hadislerle ilgili açıklamalar

Deccâl, kelime olarak örtmek mânâsına gelen bir asıldan gelir. Yalancıya Deccâl denmiştir. Çünkü batılıyla hakkı örter.

Bu hadis, rivâyetin baş kısmından da anlaşılacağı üzere, Rasûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)’ın Temîmu’d-Dâri’den rivâyet ettiği bir haberdır. Hadisçiler bunu, büyüklerin küçüklerden, şeyhlerin talebelerinden hadis rivâyet etmelerinin cevazına delil olarak gösterirler. Buhâri’ nin: “Kişi, mâfevkinden olduğu gibi, emsalinden ve madunundan hadis rivâyet etmedikçe ilimde kemâle eremez” derken, bu örnekten mülhem alması olmalıdır.

Fatıma Bintu Kays, kocası İbnu Muğire tarafından üç talakla boşandığı için dul kalmış idi. Aleyhissalâtu vesselâm, iddetini âma olan İbnu Ümmi Mektum’un yanında geçirmesini emretmiştir. Hadisin Müslim’deki aslında bu husus genişçe anlatılır. Teysir, o kısmı hazfetmiş.

Hadiste geçen bazı yer isimleri var: Beysan hurmalığı diye çevirdiğimiz Nahlu Beysan, Şam’da bir yerin adıdır. Zügar gözesi (Ayn-u Zugar) da yine Şam yakınlarında bir yer adıdır. Taybe, Medine’nin isimlerindendir. Medine’ye cahiliye devrinde Yesrîb dendiğini, daha sonra peygamber şehri mânâsına Medinetu Rasûlullah’dan kısaltılarak Medine dendiğini daha önce belirtmiş idik. Taybe yerine, Tâbe de denir. Güzel koku demek olan tib’den gelir. Medine’nin toprağı güzel koktuğu için Tâbe denmiş olduğu söylenir. Taybe kelimesinin maddî manevî pisliklerden temiz, tâhir mânâsını taşıdığı da söylenmiştir. Fahr-i Âlem’e bidâyette sinesinde yer verip müşriklere karşı himaye vermek, insanlığın saadet-i dareynine vesile, nûr-ü İlahî olan İslâmiyetin tebliğ ve neşrine merkez ve mahâl olan, getirdiği nurla sadece müslümanların irşadını sağlamanıp, bütün zîşuuru feyizyâb eden halaskâr-ı ins u can levlâke lev lâk’ın beden-i mübareklerini sinesinde muhafaza eden o belde-i tayyibe tavsifatın en güzeline, en temizlerine elyaktır.

Hadiste Rabbülâlemin'in o temiz beldeyi mазisine mükâfaten kıyamete kadar her çeşit şirk kirliliklerinden, Deccâl'in şerrinden koruyacağını müjdelemektedir.

Hadisteki Şam kelimesi, daha ziyade Suriye bölgesinin ismidir. Tarsus, Maraş, Antakya gibi şehirlerimizin de Şam'a dâhil olduğunu daha önce belirttik. Şam denizi ile Yemen denizi tabirlerinin, iki ayrı denizi değil, aynı denizin Yemen tarafını ve Şam tarafını ifade ettiği söylenmiştir. Bu, muhtemelen Kızıl Deniz'dir. Zira her iki diyarla da irtibatı var

Deccâl hakkında açıklamalar:

Ebü Saidi'l-Hudri: Rasûlullah (s.a.v.) bize Deccâl üzerine uzun bir hadis rivâyet etti. Bize anlattıkları meyanında şöyle de demişti: "Deccâl, Medine geçitlerine girmesi kendisine haram kılınmış olarak çıkacak. Derken (Medine civarındaki) bazı ekimsiz yerlere kadar gelir. O gün insanların en hayırlısı olan -Veya en hayırlılarından- bir kimse onun karşısına çıkar ve: "Sen Rasûlullah (s.a.v.)'ın bize haber verdiği Deccâl'sin!" der. Oradakiler: "Hayır!" derler. Deccâl onu öldürür ve sonra diriltir. Dirilttiği zaman adam "Allah'a yemin olsun. Senin hakkında hiçbir vakit bugünkünden daha basiretli olmamıştım!" der. Deccâl onu tekrar öldüreyim mi di(yerek öldürmek isteye)cek, fakat musallat edilmeyecek."

Ebü'd-Derdâ radiyallahü anh bildirmiştir: Peygamber Efendimiz Aleyhissalâtü Vesselâm buyurdu ki: "Her kim Kehf Sûresi'nin başından üç âyet okursa Deccâl fitnesinden korunur."

Ebü'd-Derdâ radiyallahü anının bir diğer rivâyetini de Müslim kaydetmiştir: Peygamber Efendimiz Aleyhissalâtü Vesselâm buyurdu ki: "Her kim Kehf Sûresi'nin başından on âyeti ezber ederse Deccâl'in fitnesinden korunmuş olur."

Bu hadis, sıhhatli ve güvenilir ölçülere sahip Kütüb-ü Sitte hadislerindendir. Hem Müslim'de hem Tirmizî'de yer alır. Tirmizî bu hadisi zikrettikten sonra: "Bu hadis, hasen-sa-

hihtir” notunu düşmüştür. O hâlde, bu hadisin sıhhatinden şüphemiz yoktur.

“Sizden kim Deccâl’e yetişirse Kehf Sûresi’nin evvelini onun üzerine okusun, bu sûrenin sonu Deccâl’in fitnesinden kurtuluşunuzdur.”

Rasûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) buyurdu ki: “Kim Kehf Sûresi’nin başından on âyet ezberleyip okumaya devam ederse, Dec-câl’in şerrinden emin olur (korunur). Her kim Kehf Sûresi’nin son on âyetini okursa ve sonra da Deccâl çıksa, ona asla zararı dokunamaz.”

Câbir (İbn Abdullah), şöyle rivâyet etmiştir: Rasûlullah (s.a.v.), şöyle buyurdu: “Şüphesiz ‘İblis’in tahtı denizin üzerinde bir adadır. Bölük bölük ‘askerlerini oradan gönderir de insanları çeşit çeşit ‘fit-nelere düşürür. ‘Askerlerinin kendisi katında en büyüğü, ‘fitnesi en büyük olandır.”

İbnu Sayyâd Hakkında Râvisi Muhammed İbnu’l-Mün-kedir, Hadise göre;

Cabir İbnu Abdillâh (r.a.), İbnu Sayyâd’ın Deccâl olduğu hususunda yemin ederdi. Ben: “Sen Allah’a yemin de ediyorsun ha!” dedim. Bana şu cevabı verdi: “(Nasıl etmeyeyim?) Ömer İbnul-Hattab (r.a.)’ın, Rasûlullah (s.a.v.)’ın yanında İbnu Sayyâd’ın Deccâl olduğu hususunda yemin ettiğini işittim. Buna rağmen Aleyhissalatu vesselâm kendisini reddetmemişti.”

İbnu sayyad hakkında başka rivâyetler.

Râvi, İbnu Ömer: Ömer İnu’l-Hattab (r.a.), Ashab’tan bir grup içerisinde Rasûlullah (s.a.v.)’la birlikte İbnu Sayyâd’a doğru gittiler; Onu, Beni Megale şatosunun yanında çocuklarla oynar buldular. O sıralarda buluşa yaklaşmış durumdaydı. İbnu Sayyâd, Aleyhissalatu vesselâm, eliyle sırtına vuruncaya kadar (onların geldiğini) hissetmedi. Aleyhissalatu vesselâm, omuzuna vurup: “Benim Allah’ın rasûlü olduğuma şehâdet ediyor musun?” diye sordu. İbnu

Sayyâd ona bakıp: “Şehadet ederim ki, sen ümmilerin Peygamberisin!” dedi. İbnu Sayyâd da Rasûlullah’a: “Sen, benim Allah’ın rasûlü olduğuma şehâdet eder misin?” dedi. Aleyhissalatu vesselâm onu reddetti ve: “Ben Allah’a ve O’nun rasullerine îmân ettim!” buyurdu ve sonra sordu: “Peki, ne görüyorsun?” “Bana bir doğru sözlü (sadık), bir de yalancı (kazib) gelmektedir” diye cevap verdi. Bunun üzerine Aleyhissalatu vesselâm: “Sana bu iş karıştırıldı! (Sidkî kizb; kizbî sidk ile karıştırıyorsun)” buyurdular. Sonra da Aleyhissalatu vesselâm ona: “Ben senin için (içimde) bir şey sakladım (bil bakalım!)” dedi. İbnu Sayyâd: “O dumandır” diye cevap verdi. Aleyhissalâtu vesselâm: “Sus! Sen kendi kadrini hiçbir vakit aşamayacaksın!” buyurdular. Bunun üzerine Hz. Ömer (r.a.): “Ey Allah’ın Rasûlü! Bana müsaade buyurun şunun boynunu vurayım!” dedi. Aleyhissalâtu vesselâm da: “Eğer (Deccâl) bu ise, sen ona musallat edilecek değilsin, eğer bu Deccâl değilse onu öldürmekte sana bir hayır yok!” buyurdular.

[Tirmizî, “Ben senin için (içimde) bir şey sakladım (bil bakalım!)” sözünden sonra şu ibareyi ilave etti: “Onun için (içinde) “O hâlde semânın apaşık bir duman getireceği günün gözetle (Habibim)” (Duhân 10) âyetini gizlemişti.”] Cabir (r.a.) “İbnu Sayyâd, Harre Savaşı sırasında kaybedildi.”

Şu Hadîs-i şerifler de daha iyi anlaşılacak bana göre

Deccâl’ler çoktur;

- Abdullah Bin Ömer (r.a.), Rasûlullah Sallâllahu aleyhi ve âlihî ve sellem’in şöyle buyurduğunu haber veriyor; “Muhakkak ki kıyamet gününden önce Mesih Deccâl olacaktır. (Ondan önce de) otuz veya daha fazla yalancı (Deccâller) olacaktır.”

- Ebû Hüreyre (r.a.)’den; “Peygamber Efendimiz Sallâllahu aleyhi ve sellem buyurdu ki; “Allah’ın Rasûlu olduğunu iddia eden otuza yakın yalancı Deccâl çıkmadıkça kıyamet kopmaz.” Diğer bir rivâyette; “Hepsi de ‘Ben Peygamberim derler”

- Yine onun rivâyeti; *“Hepsi de Allah’ı ve Rasûlunu yalanlarlar”*

- *Sevban (r.a.)’ın rivâyeti; “Hepsi de peygamber olduğunu iddia ederler. Ben peygamberlerin sonuncusuyum. Benden sonra nebî yoktur”*

- *Ebû Hüreyre (r.a.) rivâyeti; “...Size ne sizin, ne de babalarınızın işitmediği hadisler uydurup söylerler. Onlardan sakının ve onlardan sakınsınlar, fitneye düşürmesinler sizi!” Onların Sonuncusu Kör Yalancıdır;*

- *Semura Bin Cündüb (r.a.), Efendimiz (s.a.v.)’den şöyle buyurduğunu naklediyor; “Sonuncuları kör Deccâl olan otuz yalancı çıkmadan kıyamet kopmaz”*

Hadislerde geniş bir şekilde Deccâl’in özelliklerinden ve yapacağı işlerden bahsedilir.

Bu hadislere ve açıklamalara göre Deccâl bir insandır ve olağanüstü yetenekleri vardır.

Âhir zamanda doğudan gelecek ve birçok yeri dolaşacak ama Mekke, Medine ve Mescîd-i Aksâ’ya giremeyecek. Önce peygamberlik sonra ilâhlık davasına kalkışacak, karşı gelenleri cehennem adını verdiği yere atacak. Ama aslında onun cehennemi cennet gibi, cenneti ise cehennem gibidir. Hz. Îsâ tarafından Şam yakınlarında öldürülecektir.

Çıkacak yeri ve zamanı tam net değildir.

Hatta bir rivayete göre otuz kadar ‘Deccâl’ çıkacaktır. Başka bir rivayetlerde ise yetmiş kadar Deccâl çıkacağı ifade edilir.

Deccâl hakkındaki anlaşılması gereken önemli noktalar: Deccâl, yeryüzünde inkârcılığı yaymaya çalışan, kutsal değerlerle savaşı ve yürüten kişi ve onların yürüttükleri çalışmalardır. Bu çalışmaların her devirde değişik temsilcileri olmuştur.

Deccâl’in Çıkacağı Yer

Deccâl doğu tarafından, Horasan’da İşbehan Yahudi-

liği'nden çıkacak, Mekke ve Medine hariç girmedik yer bırakmayacak.

Daha önce geçen:

Fatıma binti Kays hadisinde de Rasûlullah (s.a.v.) Deccâl için şöyle demişti: “Haberiniz olsun ki o Şam denizinde yahut Yemen denizindedir. Hayır, o, doğu tarafındadır (diye buyurdu ve eliyle doğu tarafına doğru işaret etti).” Tirmizî, Fiten

Ebû Bekir (r.a.)’dan: “Rasûlullah (s.a.v.) bize şöyle dedi: “Deccâl doğudan çıkacak. Oraya ‘Horasan’ denilir.” Ebû Davud, Melahim

Enes (r.a.) Rasûlullah (s.a.v.)’in şöyle dediğini rivâyet etmiştir: “Deccâl İsbehan Yahudiliği’nden çıkacak. Beraberinde yetmişbin yahudi olacak.” Buharî, Fiten: 26; Müslim, İman: 277; Müsned

İbn Hacer diyor ki: “Nereden çıkacak? Bir kere onun doğu tarafından çıkacağı kesindir.”Buharî, Fiten

İbn Kesir diyor ki: “Çıkacağı yer İsbehan’daki Yahudilik Mahallesidir.” Buharî, Libas: 68; Müslim, kitabü’l-Fiten: 20. Ebû Davud, Kitabü’l-Melahim:

Nevvas b. Sem’an (r.a.)’dan gelen Deccâl hadisinde şöyle geçmektedir: “Biz: “Ya Rasûlullah! Onun yeryüzünde kalması ne kadar sürer?” diye sorunca Rasûlullah: “Kırk gün. Bir günü bir sene gibidir. Bir günü bir ay gibidir. Bir günü de bir hafta gibidir. Geri kalan günleri ise sizin günleriniz gibidir” buyurdu. Biz: “Ya Rasûlullah! Onun yeryüzündeki sürati ne kadardır?” diye sorduk, O: “Rüzgârın yönelip sevk ettiği yağmurun hızı gibidir. Deccâl bir kavmin üzerine gelir ve onları ikna eder. Onlar da ona îmân edip kendisine uyarlar. Daha sonra o göğe emreder, gök yağmur yağdırır. Yere emreder, o da her türlü bitkiyi çıkarır. O kavmin otlamaya çıkarılmış olan hayvanları akşamüzeri kendilerine en yüksek en güzel hâlde, memeleri de sütün çokluğundan ötürü en dolgun vaziyette, boş böğürlerinin çevreleri ise iyice doyduklarından dolayı en uzun olmuş durumda dönerler. Sonra diğer bir kavme gelip onları da ikna

eder. Fakat o kavim onu kabul etmeyip reddederler. Bunun üzerine Deccâl o kavimden geri döner gider. Sonra o kavim az yağmurlu bir kutluk musibetine çatarlar. Elerinde mallarından hiçbir şey kalmaz. Deccâl birharabeliğe uğrar ve: Hazineelerini meydana çıkar” der. Devamında o harabeliğin hazineleri bal arılarının kendi erkek arılarının arkasından gittiği gibi onun arkasından giderler. Sonra o, yetişkin cıvı cıvı bir genci çağırır. Ona kılıçla vurup iki parça hâlinde keser ve parçaları bir ok atımı mesafesi kadar birbirinden ayrı düşer. Sonra Deccâl parçaladığı genci çağırır; o da hemen yüzü parıldayarak ve güler hâlde gelir.” Ali el-Karî, Ali bin Sultan el-He-revî, Mirkatü'l-Mefatih (Kahire: ts.)

Deccâl’in olağanüstü hâllerini kabul etmeyenlere âlimlerden cevaplar:

Deccâl’in gösterdiği olağanüstü hâllerden bahseden hadisler sahih hadislerdir. Bunları kabul etmemek veya yorumlamak doğru değildir. Bu hadislerde söylendiği gibi şüphe, bozukluk veya birbiri arasında zıtlık da yoktur.

Reşid Rıza’nın Buhârî ve Müslim’de bulunan Muğire hadisinin diğer Deccâl hadisleri ile çelişmesini örnek olarak göstermesine Rasûlullah (s.a.v.)’in: “O, Allah katında bundan daha basit ve değersizdir” sözüyle cevap verilir. Yani: O, Allah’ın onun elinde yarattığı mü’minleri yoldan çıkartacak, kalplerini şüpheyne düşürecek olağanüstü harika hâllere göre Allah Teâlâ katında daha basit ve değersizdir. Aksine o, îmânı olanların îmânını artırmak, kalplerinde hastalık olanların şüphesini çoğaltmak içindir. O aynı Deccâl’in öldürdüğü kişinin şöyle demesi gibidir: “Vallahi benim bugün sana karşı olan görüşüm daha çok arttı.” Yoksa “O, Allah katında bundan daha basit ve değersizdir” sözünden kasıt, onun yanında hiç bir şey yoktur, mânâsında değildir. Ondandır kasıt, yaptığı şeyler onun ortaya çıkışının gerçek olduğunu gösteren bir delil olmasından daha değersizdir. Özellikle bu onun yalancı ve kâfir olduğunu

gösteren açık bir delildir ki daha önce de geçtiği üzere onu okuma yazma bilen ve bilmeyen her müslüman anlar.

- Hadisin zâhirî mânâda olduğunu kabul etsek bile, bu durumda Rasûlullah (s.a.v.)'in Muğire'ye söylediği söz, Deccâl'in yanında olan harikulâde hâller kendisine bildirilmeden önce olmuştur. Çünkü Muğire Rasûlullah (s.a.v.)'e: “Sen onun hakkında şöyle şöyle demiştin” demiyor, “Onun beraberinde... söylüyorlar” diyor. İşte bu sözden sonra Deccâl'in yanında olan harikulâde hâller vahiy yoluyla Rasûlullah (s.a.v.)'e bildiriliyor. Dolayısıyla Muğire hadisiyle diğer Deccâl hadisleri arasında bir çelişki yoktur.

- Deccâl'in olağanüstü hâller göstermesi hayal değil gerçektir. Bu hâller Allah Teâlâ'nın kulları için takdir ettiği imtihan ve belâlardır. Deccâl'in bu hâliyle peygamberlere benzemesi imkânsızdır. Çünkü o, bu hâllerıyla peygamberlik iddiasında bulunmayacaktır. Ondaki bu hâller ancak ilâhlık iddiasında bulunduğu zaman ortaya çıkacak ve görülecektir.

- Deccâl'in yeryüzünün her tarafını kırk günde dolaşacağı, ama Mekke ve Medine'ye giremeyeceği rivâyetini doğruluktan çok uzak bulan Reşid Rıza'nın bu konuda hiçbir delili yoktur. Aksine bunun gerçekten olacağına dair delil vardır. Müslim'deki rivâyette Deccâl'in bazı günlerinin bir sene, bazılarının bir ay ve bazılarının da bir hafta müddetinde olacağı vardır.

- Deccâl'e verilen bu harikulâde hâller sünnetullaha (Allah'ın yeryüzünde yarattığı düzene) aykırı değildir. Eğer biz, Reşid Rıza'nın sözlerini olduğu gibi alırsak, peygamberlerin mucizelerini inkâr etmemiz gerekir. Çünkü o mucizeler sünnetullaha aykırıdır. Öyleyse, peygamberlerin mucizeleri hakkında onların sünnetullaha aykırı olmadığı sözü, Deccâl'e verilen fitne, imtihan ve belâ gibi harikulâde hâller içinde söylenmelidir.

- Eğer Deccâl'in harikulâde hâllerinin sünnetullah'a aykırılığını kabul etsek o zaman şöyle düşünmemiz gerekir: Deccâl'in çıktığı vakitte Dünyanın yok olması, kıyametin yaklaşması gibi olağanüstü hâller gözüktür. Öyleyse eğer onun çıkması Allah'ın istediği bir fitne zamanında oluyorsa, Allah kullarına karşı daha yumuşak ve merhametli olması gerekmez mi? Böyle diyemeyiz. Fakat Allah'ın hikmeti kulların Deccâl ile imtihan olması şeklinde olmuştur.

Bu kadar açıklamadan sonra, Deccâl'in harikulâde hâllerinin gerçek olduğunu ve Allah'ın bunları kullarını imtihan etmek için kıldığını açıklayan âlimlerden bir grubun sözlerini nakledelim:

Kadı İyâd diyor ki: "Müslim'in ve daha başka muhaddislerin zikrettiği bu hadisler, Deccâl'in varlığının sahlılığı hakkındaki Ehl-i Sünnet mezhebi lehine delildir. O bir şahıstır ki, Allah onunla kullarını imtihan edecek. Ve onu ilâhî mukadderâtın olan bazı şeyleri yapmaya muktedir kılacaktır. Bunlar öldürdüğü kişiyi diriltmek, dünya nimetlerinin zuhûru, onun beraberinde bolluk, cennet, ateş, iki nehir bulunması ve yeryüzü hazinelerinin ona tabi olması, semaya yağmur yağdırması için emredip yağdırması, yere emredip ürün bitirmesi gibi şeylerdir. Bunların her biri yüce Allah'ın kudreti ve dilemesi ile olacaktır. Sonra bunların ardından yüce Allah onu âciz kılacak, artık kimseyi öldürmeye güç yetiremeyecek, gücü yok olacak ve İsâ (a.s.) onu öldürecektir. Ve Allah îmân edenleri sapasağlam tutar.

Hariciler, Cehmiyye ve Mutezile'den bazılarının inkâr etmesine karşılık onun gerçek olduğuna dair Ehl-i Sünnet'in, bütün muhaddisler, fakihler ve aydınların mezhebi işte budur. Bunların hurafe, hayal ve gerçek olmadığını iddia eden kişi, eğer bunlar gerçek olsaydı, o zaman peygamberlerin mucizelerine güvenmemek gerekirdi diye savunmaktadır. İşte bu yanlıştır. Çünkü o peygamberlik iddiasında bulunmayacak-

tır. Onun gösterdiği hâller kendisine adam toplamak içindir. O sadece ilâhlık iddiasında bulunacaktır. Kaldı ki onun bu iddiasını üzerinde bulunduğu hâli yalanlayacaktır. Öyle ki, üzerinde meydana gelen olayları, çirkinliğini, gözündeki şaşılığını giderememesi ve alındaki kâfir yazısının görülmesini bile gizleyemeyecektir.

Onun bu gibi özelliklerine ancak ihtiyacını ve yoksunluğunu gidermek, istediği şeyi elde etmek isteyen kişi veya onun eziyetinden korkup göstermelik davranan kişiden başkası kanmaz. Çünkü Deccâl'in imtihanı çok büyük bir şeydir. Akıllar onunla dehşete düşer. O kadar hızlı hareket eder ki yerinde durmaz, gören kişi onun ne olduğunu tam olarak düşünemeden ona aldandır.

İşte bu yüzden bütün peygamberler kavimlerini onun fitnesine karşı uyarılmışlar ve onun özelliklerini ve eksik durumunu tenbih etmişlerdir.

Bu imtihanı başaracak olanlar ise daha önce de anlatıldığı gibi onun yalan ve oyunlarını bildikleri için ona kanmaz ve aldanmazlar. Zaten bu yüzden Deccâl'in önce öldüreceği, sonra da dirilteceği kişi ona şöyle diyecektir: “Senin hakkında ancak basiretim arttı”

İbn Kesir şöyle diyor: “Şüphesiz Allah Deccâl'e verdiği harikulâde hâller ile kullarını imtihan eder. Kendisine uyanlar için göğe emreder, yağmur yağdırır; yer onlar için ürün çıkarır, hayvanları ondan yer ve etli butlu ve sütlü olurlar. Kendisini kabul etmeyip uymayanlar için kıtlık ve kuraklık olur, hayvanları ölür, malları ve ürünleri azalır. Madenler yerden çıkıp arı sürüsü gibi ona gelir. Bir genci önce öldürür, sonra diriltir. Onun yaptığı bütün bu şeyler hayal ve sihir değildir. Allah'ın âhir zamanda onunla kullarını imtihan ettiği gerçek şeylerdir. Kimini onunla sapıtır, kimini de hidâyete erdirir; şüpheciler inkâr eder, îmân edenlerin îmânı artar.”

Bu konudaki hadisler çoktur.

Ebü Hureyre'dan: Rasûlullah şöyle buyurdu: *"Bir tarafı kara, bir tarafı deniz olan bir şehir duydu mu?"*

"Evet ey Allah'ın Rasûlü!" dediler.

Rasûlullah şöyle buyurdu: *"İshak oğullarından 70.000 kişi orayı almak için savaşa çıkmadıkça kıyamet kopmaz. Oraya vardıklarında bir yerde konaklayacaklar, feth etmek için ne silah kullanacaklar ve ne de ok atacaklar, sadece 'Lâ ilâhe illallahu vallahu ekber' diyecekler. Bunu dediklerinde iki taraftan biri sükût edecektir."*

Sevr bin Zeyd dedi ki: *"Hatırladığım kadarıyla deniz tarafındakini söyledi."*

"Sonra ikinci kez 'Lâ ilâhe illallahu vallahu ekber' diyecekler. Öbür yanı da sükût edecek. Üçüncü kez söylediklerinde şehrin (İstanbul'un) kapıları açılacak, içeriye girecekler ve birçok ganimetler elde edecekler. Onlar ganimetleri tam taksim edeceklerken, Deccâl çıktı!' diye bir ses gelecek. Hemen aldıkları her şeyi bırakıp geri dönecekler."

Müslim ve Rûdânî rivâyet etti.

Abdullah bin Büsr'dan: Rasûlullah şöyle buyurdu:

"Melhame (Büyük savaş) ile Medine'nin fethi arasında altı yıl vardır. Yedinci senede deccâl çıkacaktır."

İbn Amr bin As'dan: Rasûlullah buyurdu:

"Deccâl ümmetimin içinde çıkacak ve 40 (zaman) kalacak" Râvi der ki:

"40 gün mü, 40 ay mı, ya da 40 sene mi bilmiyorum." *"Derken Allah İsâ aleyhisselâmi Urve bin Mes'ûd kılığında gönderecek."*

Onu (Deccâl'i), arayıp bulacak ve öldürecek. Sonra insanlar yedi sene dostça yaşayacaklar. Aralarında en ufak bir düşmanlık ve kırgınlık bile olmayacak. Sonra Allah Şam tarafından soğuk bir rüzgâr gönderecek. Kalbinde zerre kadar iyilik veya îmân bulunan herkesi öldürecek."

Deccâl ve vasıfları

İmrân bin Husayn'dan: Rasûlullah şöyle buyurdu:

“Kıyâmete kadar Deccâl'den daha büyük Âdem neslinden hiç kimse yaratılmayacaktır.”

Diğer bir rivâyette: “Kıyamete kadar Deccâlden daha büyük bir hadise yaratılmayacaktır” olarak geçmektedir. Müslim ve Ruda-vi rivâyet etti.

Cabir bin Abdullah'ın bildirdiğine göre Rasûlullah şöyle buyurmuştur: “Ben 1000 veya daha fazla gelmiş geçmiş peygamber'in sonuncusuyum. Bir kavme gönderilmiş hiçbir Peygamber yoktur ki, ümmetini Deccâl'e karşı uyarmış olmasın. Bana, O'nun, daha evvel hiç kimseye açıklanmayan özellikleri açıklandı. Buna göre O'nun bir gözü kördür. Oysaki Rabbinizin gözü kör değildir.” Heysemî rivâyet etti. Birçok şahidi vardır.

İbn Ömer'dan: Rasûlullah buyurdu ki: “Şüphesiz Allah tek gözlü değildir; Deccâl ise tek gözlüdür. Sağ gözü kördür. Sanki gözü büzülmüş bir üzüm tanesi gibidir.” Buhârî, Müslim ve Rûdânî rivâyet etti. Sahih tir.

Diğer rivâyet:

“Ölünceye kadar hiçbirinizin Rabbinizi görmeyeceğini bilirsiniz. Onun (Deccâl'in) iki gözü arasında 'Kâfir' yazılıdır. Onun yaptıklarından hoşlanmayan rahatlıkla bunu görüp okuyabilecektir.” Buhârî, Müslim, Ebû Dâvud, Tirmizî ve Rûdânî rivâyet etti. Sahih tir.

Enes b. Mâlik'dan: Rasûlullah: “Yalancı ve sakat gözlü hakkında ümmetini uyarmayan hiçbir peygamber yoktur. Dikkat ediniz, onun gözü sakattır. Rabb'iniz ise sakat gözlü değildir. O, sakat göz-lünün İki gözünün arasında 'K F R' yazılıdır.” buyurmuştur.

Diğer bir rivâyette ise “Deccâl, gözü siliktir. İki gözü arasında her müslümanın okuyabileceği şekilde 'KÂFİR' yazılıdır.” buyurmuş ve bunu “K F R” diye de hecelemiştir Buhârî ve Müslim Sahih bir sened ile rivâyet etti.

Abdullah İbn Ömer‘tan rivâyet edilmiştir:

“Peygamber Veda Hutbesi’nde halkın arasında ayağa kalkıp Allah’ı layık olduğu şekliyle övdü, sonra da Deccâl’den söz edip: “Doğrusu ben sizi ondan sakındırıp uyarıyorum. Deccâl’e karşı kavmini uyarmayan hiçbir peygamber yoktur. Nûh’da kavmini ona karşı uyarmıştır.

Yalnız ben, size Deccâl hakkında hiçbir peygamberin kavmine söylemediği bir söz söyleyeceğim. O, şaşıdır. Yüce Allah ise şaşı değildir” buyurdu. Buhârî, Müslim, Ebû Davut ve Ahmed rivâyet etmiştir.

Huzeyfe’dan: Rasûlullah şöyle buyurdu: “Ben Deccâl’in yanında olanları elbette ondan bile daha iyi bilirim: Onun yanında iki nehir akmaktadır. Biri görünürde bembeyaz sudur. İkincisi görünürde alevli ateştir. Ona erişen kimse alevli ateş olarak gördüğü nehrin yanına gelsin, sonra gözlerini kapayarak başını eğip ondan içsin. Çünkü o ateş değil, buz gibi soğuk sudur. Deccâl’in gözü kapalıdır. Gözünün üzerinde kalın bir deri vardır. İki gözü arasında ‘Kefere’ yazılıdır. Okur-yazar olsun ya da olmasın her mü’mîn onu rahatlıkla okuyacak”. Rûdânî, Cem’ul Fevâid isimli kitabında rivâyet etti.

Diğer bir rivâyette: “Deccâl’in sol gözü kördür. Saçı ve kılı boldur. Beraberinde cennet ve cehennem bulunmaktadır. Aslında onun cenneti cehennem; cehennemi de cennettir.” buyurmuştur. Buhârî, Müslim, Rudânî ve Ebû Dâvud rivâyet etmiştir.

Rasûlullah buyuruyor ki: “Hiçbir peygamberin söz konusu etmediği Deccâl’den bahseden ve onu size tanıtacak bir hadisden bahsedeyim mi? Deccâl bir gözü kör olarak ve cennet misali bir bolluk, cehennem misali bir yetkiyle gelecektir. Onu gören milletin zannettikleri gibi o rezaletlerle dolu cennet ve cehennemin kendisidir. Nûh Peygamberin, millette akıbeti acı Allah’ın azabından haber verdiği gibi, şüphesiz ben de Deccâl’in tehlikeli ve dinsiz bir mahlûk olduğunu sizlere haber veriyorum.” Camius Sağır’de Süyûtî rivâyet etmiştir.

Ebû Hureyre'den, Rasûlullah: "Dikkat ediniz, size Deccâl hakkında bir haber vereceğim ki hiçbir peygamber kavmine bu haberi vermemiştir. O, gözü sakat olandır. Yanında cennet ve cehenneme benzer şeyler getirir. Onun cennet dediği cehennemin ta kendisidir. Ben sizi, Nûh'un kavmini ona karşı uyardığı gibi uyardım" buyurmuştur. Buhârî ve Müslim Sahih olarak rivâyet etmiştir.

Nevvâs bin Sem'ân radiyallahu anh'dan: "Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bir sabah Deccâl'den o kadar çok bahsetti ki, onun hurmalığın içinde olduğunu sandık. O'na doğru gittiğimizde bizim hâlimizin farkına varmış olacak ki bize sordu:

'Neyiniz var?' Dedik ki: 'Ey Allah'ın Rasûlü, sabahleyin Deccâl'den o kadar çok bahsettin ki hatta biz onu hurmalığın içinde olduğunu sandık.'

'Benim hakkınızda korktuğum başka bir Deccâl'dir. Zira ben sağ iken Deccâl çıkarsa ona karşı ben sizi savunurum. Eğer çıktığında ben yoksam, o zaman herkes kendisini savunsun. Her bir müslüman hakkında Allah ona karşı müdafaa etmekte vekilimdir. O (Deccâl) kısa kıvrık saçlı bir gözü olan bir delikanlıdır; tıpkı Abd'ul Uzzâ bin Katan'a benziyor. Kim ona erişirse ona karşı Kehf Sûresi'nin ilk âyetlerini okusun. O Şam ile Irak arasından çıkacak; sağa sola saldırıp azgınlaşacak. Ey Allah'ın kulları sebat ediniz!' buyurdu. Muslim, Rûdânî, Ebû Dâvud ve Tirmizî rivâyet etti.

Ebû Tufeyl der ki: Rasûlullah'ın sahabelerinden birinden Deccâl hakkında öyle bir hadis işittim ki ondan daha önemli bir hadis işitmemiştir:

"Deccâl bir eşeğin üzerinde yanına gittiği kişiye ailenin bir ferdiymiş gibi gelir ve ona: "Ey filanın babası! Seni hak ve hakikate çağırıyorum! Ben hak üzereyim, bana tâbi ol" der." Müsedded ve İbn Hacer rivâyet etti. Râvileri güvenilir kimselerdir.

Rasûlullah buyuruyor ki: "Deccâl dediğimiz kâfirin sol gözü kör, sağ gözü ise kusurlu, iki gözü arasında "Kefere" yazılı yazıyı gören her müslüman okuyabilecektir." Süyûtî Cami'us Sağir'inde rivâyet etti.

Rasûlullah buyuruyor ki: “Deccâl, gözleri yeşil olan kâfirdir.” Cami’us Sağır’de Süyûtî rivâyet etmiştir.

Davud bin Amir bin Sa’d’ın babasından, onun da dedesinin naklettiğine göre Rasûlullah şöyle buyurmuştur: “Benden önce hiç bir Peygamber yoktur ki Deccâl’i ümmetine tanıtmış olmasın. Ben de onu, daha evvel hiç kimsenin tanıtmadığı bir özelliği ile tanıta-cağım. Onun bir gözü kördür. Oysaki Allah kör değildir” Ahmed, Buğyet-ül Bahis, Bezzar ve Ebû Ya’lâ’da geçer.

İbn Ömer’in bildirdiğine göre Rasûlullah şöyle buyurmuştur: “Allah (ın bir gözü) kör değildir. Fakat Mesih-i Deccâl’in (Dec-câl’in) sağ gözü kördür; üzüm tanesi gibi dışarı çıkmıştır.” Buhârî, Müslim, Ahmed, Tirmizî ve Malik’te geçer. Sahihtir.

Rasûlullah buyuruyor ki:

“Sol gözü kör, saçları gür olan Deccâl’in aynı zamanda ya-nında cennet ve cehennem gibi iki yeri olacaktır.” Suyûtî Cami’us Sağır’de rivâyet etti.

Feletân bin Âsım’ın bildirdiğine göre:

Rasûlullah şöyle buyurmuştur: “Dalâlet Mesih-i (Deccâl), alını açık, sol gözü kör, göğsü geniş ve beli hafif eğri biridir. Abduluzza oğlu falana veya falan oğlu Abduluzza’ya benzer.” Deccâl’e benze-tilen kişi Abduluzza bin Katan’dır. Zühri’nin belirttiğine göre bu kişi Cahiliye döneminde ölmüştür.

Abbas Hz. Peygamber’in Deccâl’i zikrederek şöyle bu-yurduğunu söyledi:

“Deccâl kör, kızıla çalan beyaz tenli, yılanbaşı, insanlardan Abduluzza bin Katan’a benzeyen biridir. O sadece cahilleri kandıra-bilir. Çünkü Rabbiniz kör değildir.”

İsnadı zayıftır. İbn Hibbân, Tayalisi, Ahmed, Taberânî M. Kebir ve Ebû Nuaym rivâyet etmişlerdir. Abduluzza bin Katan evvelden Cahiliye devrinde yaşayıp ölmüştür.

Ebû Hüreyre, Rasûlullah'ın şöyle buyurduğunu bildirir:

“Nebiler bir babadan kardeşdir. Anaları ise ayırdır. Ben Mer-yem oğlu İsâ'ya yakınlıkta en öncelikli kişiyim. O inecedir, onu tanıyınız. O(nun teni) kırmızı ve beyaz arasında bir renktedir. Baş ıslak olmadığı hâlde sanki başından su damlıyor gibi parlaktır. O haçı kıracak ve domuzu öldürecektir. Malları (ganimetleri) dağıtıp, cizyeyi kaldıracaktır. Yüce Allah onun zamanında müslümanlar dış ında bütün milletleri helâk edecektir. Bununla beraber yüce Allah sapık, kör ve yalancı (olan) mesihi de helâk edecektir. Yüce Allah o kadar güvenlik verecek ki; aslan deve ile, kaplan sığır ile, kurt koyun ile (beraber) otlanacak, çocuk yılanla oynayacak ve hiçbirini diğerine zarar vermeyecektir.”

Sahihtir. İbn Hibbân, Tayalisi, Ahmed, Abdurrezzak, Buhârî ve Müslim rivâyet etti. Başka bir kanalla yukarıdaki hadisin aynısı rivâyet edilmiştir. Ancak: “(Hz. İsâ) yeryüzünde 40 yıl kaldıktan sonra ölecek ve müslümanlar namazını kıla-caktır” ibaresi geçmiştir.

Ubey bin Kâ'b, Hz. Peygamber'in (s.a.v.) şöyle buyur-duğunu bildirir:

“Deccâl'in gözü yeşildir ve cam gibidir. Kabir azabından Al-lah'a sığın.” İsnadı Sahihtir. İbn Hibbân, Tayalisi, Ahmed, Buhârî ve Ebû Nuaym rivâyet etti.

Huzeyfe der ki: Hz. Peygamber'in yanında olduğumuz bir zaman da Deccâl'den söz ederek şöyle buyurdu:

“Sizin kendi aranızda olan fitneniz, benim yanımda Deccâl'in fitnesinden daha korkunçtur. Küçük ve büyük olan bütün fitneler Deccâl'in fitnesine karışır. Önceki fitnelerden kurtulan kişi, Dec-câl'in fitnesinden de kurtulacaktır. O, hiçbir müslüman'a zarar veremeyecektir. Onun gözleri arasında (alnında) “Kefere” yazılıdır. Harf harf “K-F-R” yazılıdır.” İsnadı Hasendir. Bezzar, İbn Hibbân, Taberânî, Ahmed ve Müslim rivâyet etti.

Ebû Hüreyre (r.a.)'ın bildirdiğine Rasûlullah şöyle bu-yurmuştur:

“Yanınıza çıktığım zaman bana Kadir gecesi ve Sapıklık Mesihî (Deccâl) açıklanmıştı. Sonra Mescid’in kapısında iki kişi tartışıyordu. Aralarını ayırmak için yanlarına gittim ve bu iki husus bana unutturuldu. Bu sebeple size onunla ilgili pek az şey anlatacağım. Kadir gecesini (Ramazan’ın) son 10 günü içinde arayınız. Dalalet Mesihî (Deccâl)’in ise bir gözü kör, alnı dazlak, boynu geniş ve beli büyüktür. Sanki Katan b. Abduluzza’ya (Eksem b. El-Cûn’a) benzemektedir.” Bunun üzerine Katan (Eksen): “Ya Rasûlullah! Ona benzemenin bana bir zararı olur mu?” diye sordu. (Rasûlullah:) “Hayır. Sen müslüman birisin. O ise kâfirdir” buyurdu. Ahmed ve Mecmau’z Zevâid’de geçip, râvilerinden Mes’udi ilerleyen yaşlarında bunamıştı.

İbn Ömer’dan rivâyet edilmiştir: Rasûlullah’a Dec-câl’den sual edildi ve bunun üzerine şöyle buyurdu:

“Dikkat ediniz ki, sizin rabbiniz tek gözlü değildir ve dikkat ediniz ki o (Deccâl) tek gözlüdür. Onun sağ gözü su yüzüne çıkmış üzüm tanesine benzer.” Hasen, Sahih ve Garibtir. Tirmizi rivâyet etti.

İbn Ömer, Rasûlullah’ın şöyle buyurduğunu bildirir:

“Her Peygamber mutlaka ümmetini Deccâl konusunda ikaz etmiştir. Ben de onu tanımanız için size birşeyler öğreteceğim. O kördür, ancak Allah kör değildir. Onun iki gözü arasında “Kâfir” yazılıdır. O yazıyı okuma yazma bilen bilmeyen her mü’min okuyacaktır.” İsnadı hasendir. İbn Hibbân, Ebû Ya’lâ, Müslim ve İbn Mende rivâyet etmişlerdir.

Cabir’in bildirdiğine göre Rasûlullah şöyle buyurmuştur:

“Ben sayılarının 1000 veya daha fazla olan peygamberlerin sonuncusuyum. Bu peygamberlerden her biri muhakkak kavmini Deccâl konusunda uyarmıştır. Ancak Deccâl hakkında onlardan hiçbirinin öğrenmediğini ben öğrendim, onun bir gözü kördür. Oysaki sizin Rabbiniz kör değildir.”

Bezzar ve Nureddin el Heysemî Mecmau’z Zevâid’de rivâyet etmiş olup, Mücalid bin Said’i çoğunluk zayıf görmüş-tür. Fakat kendisini güvenilir kabul edenler de vardır.

Esmâ binti Yezid, Allah'ın Rasûlü ashabının arasında iken şöyle buyurduğunu işitmiş:

“Sizi Mesih (Deccâl) 'e karşı uyarır, dikkatli olmanızı tavsiye ederim. Nitekim her Peygamber kavmini ona karşı uyarırmıştı. Ey ümmet! O sizin içinde çıkacaktır. Ben size onun, benden peygamberlerin kavimlerine hiç anlatmadıkları özelliklerini anlatacağım. Deccâl ortaya çıkmadan, 5 ktlık yılı yaşanacak ve bütün tek tırnaklı hayvanlar telef olacaktır.”

Bunu üzerine bir adam bağırarak: “Ya Rasûlullah! O zaman mü'minler nasıl hayatta kalacaklar?” diye sordu.

Rasûlullah: “Meleklerin yaşadığı gibi (zikirle hayatta kalacaklar)” buyurdu ve sonra sözlerine şöyle devam etti:

“Onun bir gözü kördür. Ama Allah kör değildir. (Hâlbuki Deccâl ilâhlık iddiasında bulunacaktır) Yine iki gözü arasında kâfir yazar ki, bunu okuma yazma bilsin veya bilmesin her mü'min okuyabilir. Ona tâbi olanların ekserisi (çoğu) yahudiler, (kâfir) kadınlar ve bedevilerden oluşur. (Deccâl emrettiğinde) Gökten gerçekte yağmur yağmadığı hâlde yağmur yağıyormuş gibi görürsünüz. (Deccâl emrettiğinde) Yeryüzü gerçekte bitki bitirmediği hâlde sanki bitki bitiyormuş gibi görürsünüz. (Deccâl) bedevilere der ki: “Benden ne istersiniz?

Sizin için gökten bol bol yağmur yağdırmadım mı, hayvanlarınızı sırtları ve böğürleri bol etli ve memeleri sütle dolu olarak diriltmedim mi?”

Sonra onunla beraber, ölmüş babalar, kardeşler ve yakınlar sûretinde şeytanlar gönderilir. Bunlardan biri babası, kardeşi ve(ya) yakınının yanına gelerek; “Sen falan kimse değil misin? Beni tanımadın mı? O senin Rabbindir. Ona tâbi ol” der. Deccâl 40 yıl (gün) ömür sürer.

Bu zaman zarfında yıl bir ay gibi, ay bir hafta gibi, hafta bir gün gibi, gün bir saat gibi, bir saat de hurma dalının ateşte yandığı süre kadardır. O her yerleşim birimine ulaşır. Sadece iki Mescid müstesna. (Kâbe ve Mescid-i Nebevî)”

Sonra Rasûlullah abdest almaya kalktı. İnsanların ağlamaları ve hıçkırıklarını işitince hemen geri dönüp yine ortalarında ayakta:

“Sevinin! Şâyet Deccâl ben aranızda iken çıkarsa, Allah ve Rasûlü onu sizden uzaklaştırır. Benden sonra çıkarsa, Allah benim vekilimdir, o her müslümanı korur”

Hadisi Taberânî rivâyet etmiş olup râvilerinden Şehr bin Havşeb’in sahih hadislere ters olan rivâyetlerini hoş görmek mümkün değildir. Meselâ, Deccâl yeryüzünde, gerçekte sahih rivâyetlerde 40 gün kalır. Fakat bu rivâyette 40 sene kalacağı belirtilmiştir. Rivâyetin kalan râvileri ise güvenilirdir.

Hiz. Aişe’dan. Hiz. Peygamber şöyle dua ederdi:

“Allah’ım, ben; tembellikten, ihtiyarlıktan, günaha dalmaktan, borca düşmekten, kabir imtihanından, kabir azabından, cehennem imtihanından, cehennem azabından, zenginlik fitnesinin şerrinden sana sığınırım. Fakirlik fitnesinden sana sığınırım. Mesih Deccâl fitnesinden sana sığınırım. Allah’ım, günahlarımı kar ve dolu suyu ile yıka. Beyaz elbiseyi kirden arındırdığın gibi kalbimi de günahlardan arındır. Benimle günahlarımın arasını, doğuyla batının arasını uzaklaştırdığın gibi uzaklaştır.”

Buhârî ve Müslim rivâyet etti. Sahihir.

Enes b. Mâlik’dan. Rasûlullah şöyle dua ederdi:

“Eûzü bike mine’l-Buhli ve’h Keseii ve erzeli’l-Umuri ve azâbi’l-Kabri ve fitneti’i-Deccâil ve fitneti’h Mehyâ ve’l-Memât”

Cimrilikten, tembellikten, en aşağı Ömürden / düşkünlükten / bunaklıktan, kabir azabından, Deccâl fitnesinden, hayat ve Ölüm fitnesinden sana sığınırım.) Sahihir. Müttefek’un Aleyh (Buhârî ve Müslim’in ittifak ettiği) hadistir.

Esmâ binti Yezid, Allah’ın Rasûlü ahabının arasında iken şöyle buyurduğunu işitmiş:

“Deccâl 40 yıl (gün) ömür sürer”

Hadisi Taberânî rivâyet etmiş olup râvilerinden Şehr bin Havşeb'in sahîh hadislere ters olan rivâyetlerini hoş görmek mümkün değildir. Meselâ, Deccâl yeryüzünde, gerçekte sahîh rivâyetlerde 40 gün kalır. Fakat bu rivâyette 40 sene kalacağı belirtilmiştir. Rivâyetin kalan râvileri ise güvenilirlerdir.

İbn Amr bin As'dan: Rasûlullah buyurdu:

"Deccâl ümmetimin içinde çıkacak ve kırk (zaman) kalacak, kırk gün mü, kırk ay mı ya da kırk sene mi bilmiyorum. Derken Allah İsâ aleyhisselâmı Urve bin Mes'ûd kılığında gönderecek. Onu (Dec-câl'i) arayıp bulacak ve öldürecek. Sonra insanlar yedi sene dostça yaşayacaklar. Aralarında en ufak bir düşmanlık ve kırgınlık bile olmayacak. Sonra Allah Şam tarafından soğuk bir rüzgâr gönderecek. Kalbinde zerre kadar iyilik veya îmân bulunan herkesi öldürecek. Hatta biriniz bir dağın içine girse bile, onu bulup orada enseleyecek ve öldürecek. Buna karşılık insanların kötülery, kuş hafifliğinde ya-bani hayvanların tabiatında kalacaklar. Ne marufu emredecekler ne de münkirden alıkoyacaklar.

Onlara şeytan görünecek ve şöyle diyecek: 'Bana icabet etmeyecek misiniz?'

'Bize ne emrediyorsun ki?' dediklerinde hemen onlara putlara tapmayı emredecek. Onlar o durumdayken azıkları bol verilecek, yaşantıları güzel olacak. Sonra sûra üfürülecek; hemen herkes ona boyun bükcek. Onu ilk duyan, devesinin havuzunu sıvayan adam olacak. Hemen oracıkta Ölecek, insanlar da ölecekler. Sonra Allah çığı gibi veya gölge gibi bir yağmur gönderecek ve onların cesetlerini bir bitki gibi yerden bitirecek. İkinci bir sûr üfürülecek. İnsanlar hemen dirilip ayağa fırlayacaklar. Sonra onlara şöyle denilecek:

'Ey insanlar! Rabbinize gelin bakalım! Bunları durdurun! Çünkü onlar sorguya çekilecekler.' Sonra denilecek ki:

'Haydi, cehenneme gidecekleri çıkarın!' 'Kaç kişiden?'

'Her bin kişiden doksandokuz kişi' denilecek. İşte çocukları bir anda ihtiyarlatacak gün o gündür, işte baldırların açılacağı gün o gündür."

Müslim ve Rûdânî rivâyet etmiştir. Sahih hadistir.

Sa'b bin Cüsâme'dan: Rasûlullah şöyle buyurdu:

"Deccâl, halk ondan bahsetmeyi terketmedikçe, imamlar da minberden onun hakkında söz söylemeyi bırakmadıkça çıkmayacaktır."

Rûdânî ve İbn Ahmed bin Hanbel rivâyet etti.

Rasulullah buyuruyor ki:

"Çocuğu olmayacak olan Deccâl, Mekke ve Medine'ye giremeyecektir."

Süyûtî Cami'us Sağır'inde rivâyet etti.

Fâtıma binti Kays, Deccâl'in hikâyesini anlatırken şöyle dedi: *"O Deccâl sizin aranızdadır ey ümmet!"*

Bu rivâyette Şa'bî der ki: el-Muharrar b. Ebî Hureyre ile karşılaştım. Bana dedi ki: Bu hadiste şu ilave vardır: "Rasûlullah yirmi defaya yakın elini doğuya işaret ederek, Deccâl'in o taraflardan çıkacağını söyledi."

Başka bir rivâyetden:

Dedi ki: *"O öğleyi kıldırıp minbere çıktı."*

Müslim, Tirmizî ve Ebû Dâvud rivâyet etti.

Muğîre'dan: "Rasûlullah'e Deccâl hakkında benim sorduğum kadar hiç kimse sormamıştır. Bana dedi ki: "Onun sana hiçbir zararı dokunmaz."

Dedim ki: "Diyorlar ki onun (Deccâl'in) yanında bir ekmek dağı ve bir de su nehri varmış." Rasûlullah şöyle buyurdu: "Bu, Allah katında çok kıymetsiz bir şeydir."

Buhârî, Müslim ve Rûdânî rivâyet etti. Sahihtir.

Rib'î b. Hirâş der ki: Ukbe b. Amr, Huzeyfe'ye: *"Bize Rasûlullah'tan işittiklerinden bahsetmez misin?"* dedi. Huzeyfe şu cevabı verdi: *"Olur, Rasûlullah'dan şöyle işittim:*

“Deccâl çıktığı zaman onunla birlikte su ve ateş vardır. İnsanların su olarak gördükleri, yanan bir ateştir. İnsanların ateş olarak gördükleri de soğuk bir sudur. Sizden kim ona yetişirse ateş olarak gördüğüne atlasın. Çünkü o soğuk bir sudur” buyurdu.” Ukbe der ki: “Bende Rasûlullah’ın böyle buyurduğunu işittim.”

İbn Ebî Şeybe ve İbn Hacer rivâyet etti.

Abdullah b. Muğaffel’in bildirdiğine göre Rasûlullah şöyle buyurdu: “Deccâl yemek yer ve sokaklarda dolaşır.”

Ebû Ya’lâ Zayıf bir senedle rivâyet etti. Senedinde Ali bin Cüdan zayıf bir râvidir. Heysemî bu hadisi İbn Makil bin Yesar hadisi olarak rivâyet etti ki, onun senedinde de Ali bin Zeyd vardır ki, leyyin olanı buradadır. Aslında onun hadisi defalarca hasen olarak görülmüştür.

Enes bin Malik’ten Peygamber şöyle buyurdu:

“Deccâl’e, İsfahan yahudilerinden taylesanlı (sarıklı ve cübbe-li) 70 000 kişi tâbi olacaktır.”

Müslim ve Et-Tac-ı Ali Nâsîf el-Hüseynî’de geçer.

Ebû Hüreyre der ki: Rasûlullah’a Deccâl konusunda sorulduğunda, sanırım “O, Doğu tarafından çıkacaktır” buyurmuştu.

Şa’bî’nin rivâyetinde Rasûlullah, bir ayağını diğer ayağının içine vurarak Deccâl’in Irak taraflarında çıkacağını söyledi.

İshâk ve İbn Hacer rivâyet etti.

Uryân b. Heysem, babasından nakletti: “Ben, Yezîd b. Mua-yiye’nin yanına girdim... Bir kıssa anlattı. Abdullah b. Amr: “Sizin topraklarınızda Kusa denilen bir yer var mıdır?” diye sorunca biz: “Evet” dedik. Bunun üzerine:

“İşte Deccâl oradan çıkacaktır” dedi.

Müsedded, İbn Hacer ve Taberânî rivâyet etmiştir. Râvileri güvenilir kimselerdir.

Ebû Bekr radiyallahu anh'dan: Rasûlullah şöyle buyurdu: "Deccâl doğudan, Horasan denilen yerden çıkacaktır. Onlara, yüzleri deri kalkanlarını andıran bir kavim tâbi olacaktır." Tirmizî ve Muhammed bin Süleyman er-Rûdânî rivâyet etti.

Rasûlullah buyuruyor ki:

"Deccâl, doğudan Horasan denilen bir yerden çıkacaktır. Çıktığı anda peşinden kendisini yüzleri kalkan gibi büyük ve geniş bir topluluk takip edecektir." Cami 'us Sağır 'de Süyûtî rivâyet etmiştir.

Ebû Hüreyre, Hz. Peygamber'in (Medine'den) doğuyu göstererek "Deccâl şuradan çıkacaktır" buyurduğunu söyledi. İsnadı Ceyyiddir. İbn Mace, Bezzar, Tirmizî, Ebû Nuaym, İbn Hibbân, Heysemî ve Hâkim rivâyet etti.

İbn Mes'ud şöyle dedi:

"Allah ve Rasûlü'nün bize vaad ettiği şeylerin hepsini gördük. Sadece şu dört şeyi görmedik: Güneşin batıdan doğuşu, Dabbetü-larz, Deccâl ve Ye'cûc ve Me'cûc'ün çıkışı."

İshak, İbn Ebi Şeybe, İbn Meni, El Haris, Ebû Ya'lâ ve Hâkim Sahih olarak rivâyet etmiştir.

Ubeyd b. Umer der ki: Rasûlullah şöyle buyurdu:

"Sizi Deccâl'e uymaktan sakındırıyorum..."

Müsedded, İbn Hibbân ve İbn Hacer rivâyet etmiştir.

İbn Hibbân Sahih olarak rivâyet etti. Muhâdır, yukarıdaki İsnada muhâlefet ederek hadisi, Hişâm'dan, Vehb'den, Abdillâh b. Ömer tarikiyle rivâyet etmiştir ki bu, İbn Hibbân'ın Sahih'inde yer almıştır. İlk mürsel isnâd daha sahihtir.

İbn Abbas

Hz. Peygamber'in

Deccâl'i zikrederek şöyle buyurduğunu söyledi:

"Deccâl kör, kızıla çalan beyaz tenli, yılanbaşı, insanlardan

Abduluzza bin Katan'a benzeyen biridir. O sadece cahilleri kandırabilir. Çünkü Rabbiniz kör değildir."

İsnadı zayıftır. İbn Hibbân, Tayalisi, Ahmed, Taberânî M. Kebir ve Ebû Nuaym rivâyet etmişlerdir. Abduluzza bin Katan evvelden Cahiliye devrinde yaşayıp ölmüştür.

Ebû Tufeyl der ki: Rasûlullah'ın sahabelerin- den birinden Deccâl hakkında öyle bir hadis işittim ki ondan daha önemli bir hadis işitmemişimdir:

"Deccâl bir eşeğin üzerinde yanına gittiği kişiye ailenin bir ferdiymiş gibi gelir ve ona: "Ey filanın babası! Seni hak ve hakikate çağırıyorum! Ben hak üzereyim, bana tâbi ol" der."

Abdullah bin Muğaffel'in bildirdiğine göre Rasûlullah şöyle buyurmuştur:

"Her Peygamber ümmetini Deccâl konusunda ikaz etmiştir. Ben de sizleri ikaz ediyorum. O, sizin aranızda olacaktır."

Hasendir. İbn Hibbân ve Mecmau'z Zevaid'de Heysemî rivâyet etti

İbn Ömer şöyle buyurduğunu bildirir: Rasûlullah'ın "Her Peygamber mutlaka ümmetini Deccâl konusunda ikaz etmiştir. Ben de onu tanımanız için size birşeyler öğreteceğim. O kördür, ancak Allah kör değildir. Onun iki gözü arasında "Kâfir" yazılıdır. O yazıyı okuma yazma bilen bilmeyen her mü'min okuyacaktır."

İsnadı hasendir. İbn Hibbân, Ebû Ya'lâ, Müslim ve İbn Mende rivâyet etmişlerdir. Ebû Ubeyde bin Cerrah der ki: Hz. Peygamber'in şöyle buyurduğunu işittim:

"Benden önceki her Peygamber mutlaka ümmetini Deccâl konusunda uyarmıştır. Ben de sizleri uyarıyorum." Sonra onu bize vâsfederek: "Sanırın ki beni görenler veya sözlerimiduyanlar onu görecekler" buyurdu. müslümanlar: "Ey Allah'ı Rasûlü! Kalplerimiz şimdi ki gibi mi olacak?" diye sorunca, Rasûlullah "Şimdiki gibi veya şimdikinden daha da iyi olacaktır" buyurdu. Sahihtir. Hadisi Buhârî, Hâkim, İbn Hibbân, Ebû Ya'lâ ve İbn Ebi Şeybe rivâyet etti.

Ebû Umâme, Deccâl hakkında bir kıssa nakletmiştir ki bu, İbn Mâce’de başka bir tarikten İsmail b. Râfi’den Yahya b. Amr’dan Ebî Umâme senedi ile geçmiştir. Burada ise râvilerinden Hişâm şu ibareyi eklemiştir:

Rasûlullah şöyle buyurdu: “Sizden kim Deccâl ile karşılaşırsa onun yüzüne tükürsün.” İbn Hacer, İbn Mace, Ebû Dâvud ve İbn Ebî Ömer rivâyet etti. İbn Ebi Ömer Sahih hükmü ile rivâyet etti.

Ukbe bin Amir’in bildirdiğine göre Rasûlullah şöyle buyurmuştur:

“Şu üç olayı selâmetle atlatan, gerçekte kurtulmuş olur: mü ’min biri öldürülürken bu işe bulaşmayan gerçekten kurtulmuş olur. Bir halife (Hz. Osman haksız yere öldürülürken, sabredip Hak’tan ayrılmayarak bu işe bulaşmayan kurtulmuş olur. Bir de Deccâl fîtnesini atlatan kurtulmuş olur.”

Râvilerden İbrahim bin Yezid el Mısıri’yi tanımıyoruz. Taberânî El-Mu’cemu’l Kebîr’de rivâyet etmiştir. Abdullah bin Havale’nin bildirdiğine göre Rasûlullah şöyle buyurmuştur:

“Şu üç olayı selâmetle atlatan, gerçekten kurtulmuş demektir. Bu sözü üç kere tekrarladi. Benim ölümüm, Deccâl (in çıkışı) ve bir de Hak yolunda sabredip adaletle hükmeden bir halifenin öldürülmesi.”

Ahmed, Taberânî ve Mecmau’z Zevâid’de geçer. Rabia bin Lakid hariç, râvileri sahihtir

Rib’î b. Hirâş der ki: Ukbe b. Amr, Huzeyfe’ye:

“Bize Rasûlullah’tan işittiklerinden bahsetmez misin?” dedi. Huzeyfe şu cevabı verdi: “Olur, Rasûlullah’dan şöyle işittim:

“Deccâl çıktığı zaman onunla birlikte su ve ateş vardır. İnsanların su olarak gördükleri, yanan bir ateştir. İnsanların ateş olarak gördükleri de soğuk bir sudur. Sizden kim ona yetişirse ateş olarak gördüğüne atlasın. Çünkü o soğuk bir sudur” buyurdu.”

Ukbe der ki: “Ben de Rasûlullah’ın böyle buyurduğunu işittim.”

İbn Ebî Şeybe ve İbn Hacer rivâyet etti.

Huzeyfe'dan: Rasûlullah şöyle buyurdu:

“Ben Deccâl'in yanında olanları elbette ondan bile daha iyi bilirim: Onun yanında iki nehir akmaktadır. Biri görünürde bembeyaz sudur. İkincisi görünürde alevli ateştir. Ona erişen kimse alevli ateş olarak gördüğü nehrin yanına gelsin, sonra gözlerini kapayarak başını eğip ondan içsin. Çünkü o ateş değil, buz gibi soğuk sudur. Deccâl'in gözü kapalıdır. Gözünün üzerinde kalın birderi vardır. İki gözü arasında 'Kefere' yazılıdır. Okur-yazar olsun ya da olmasın her mü'min onu rahatlıkla okuyacak”.

Rûdânî, Cem'ul Fevaid isimli kitabında rivâyet etti.

Diğer bir rivâyette:

“Deccâl'in sol gözü kördür. Saçı ve kılı boldur. Beraberinde cennet ve cehennem bulunmaktadır. Aslında onun cenneti cehennem; cehennemi de cennettir.” buyurmuştur.

Buhârî, Müslim, Rûdânî ve Ebû Dâvud rivâyet etmiştir.

Atıyye el Avfî, Ebû Saîd el-Hudrî'ye Deccâl hakkında soru sordu. Ebû Saîd de: “Rasûlullah şöyle buyurdu” dedi:

“Muhakkak her peygamber, kavmini Deccâl'den sakındırmıştır. Elbette o da insanlar gibi yemek yer; ama hiçbir peygamberin benden önce ümmetine haber vermediği bir şeyi ben size haber veriyorum: Onun sağ gözü kör olup silinmiştir. Sanki o, bir duvara yapıştırılmış balgam gibidir. Sol gözü ise parlayan bir yıldız gibidir.

Onunla birlikte cennetin ve cehennemın örneği vardır. Onun cehennemi yeşil bir bahçe olup cenneti de dumanlı ve tozlidir. Onun Önünde İki adam insanları ona uymaktan alıkoyarlar ve sakındırırlar. Deccâl daha bir köye girmeden onlar o köye girer ve Deccâl'e uymaktan sakındırırlar. Onlar o köyden çıkınca arkalarından Deccâl'in adamları girer.

Mekke ve Medine hariç Deccâl ve adamları bütün yerlere

girerler; çünkü oralara girmeleri onlara haram kılınmıştır. O zaman mü'minler yeryüzünde dağıntıktılar; ancak Allah onları toplar. Onlardan birisi: "Allah'a yemin olsun ki ben Deccâl'in yanına gideceğim ve Rasûlullah'ın bizi kendisine uymaktan korkuttuğu o kimseye bakacağım" der. Arkadaşları ona: "Allah'a yemin olsun ki seni onun yanına gitmeye bırakmayız- Eğer seni saptırmayacağını bilirsek elbette seni serbest bırakırız. Fakat biz seni saptırmasından ve ona tabi olmandan korkuyoruz" derler. Ancak o, onların bu nasihatini dinlemez ve yola çıkar Deccâl'in ordusunun en yakınına gelince Deccâl'in adamları onu tutarlar ve ona: "Nereye gitmek istiyorsun, durumun nedir?" derler. O da: "Ben yalancı Deccâl'i istiyorum, onun yanına gitmek ve onu görmek istiyorum" der. Deccâl: "Onu bana getiriniz!" der ve adamı Deccâl'in yanına götürürler. Adam Deccâl'i görünce Rasûlullah'ın söylediği vasıfların aynısını onda görür ve ona: "İşte sen Allah Rasûlü'nün bizi kendisiyle korkuttuğu yalancı Deccâl'sin!" der. Deccâl: "Sen böyle mi söylüyorsun? Ya benim sana emrettiğimi yaparsın ya da seni ikiye bölerim" der. Mü'min kul insanların arasında şöyle bağırır: "Ey insanlar! Bu yalancı bir Deccâl'dir." Bunun üzerine Deccâl adamın ayaklarının uzatılmasını ve bir demirin getirilmesini emreder. Demir adamın kuyruk sokumuna sokulmak sûretiyle adam ikiye ayrılır. Sonra Deccâl dostlarına:

"Bunu diriltiyim mi? Benim rabbiniz, olduğumu bilmiyor musunuz?" der. Onlar da: "Evet" derler. Deccâl bir âsa atıp adamın bir parçasına vurur; adam hemen ayağa kalkar. Dostları bunu görünce Deccâl'i tasdik ederler; onu severler ve onun rableri olduğuna yakın ile inanıp ona tabi olurlar. Deccâl mü'min kişiye: "Sen hâlâ bana îmân etmiyor musun?" der. Mü'min kişi: "İşte şimdi senin durumunu daha iyi anladım" der. İşte o kimse cennettir. Deccâl mü'min kişiye: "Ya sana emrettiğimi yaparsın ya da seni boğazlarım" der. Mü'min kişi:

"Allah'a yemin olsun ki asla sana itaat etmem; çünkü sen elbette yalancılardan birisin" der.

Deccâl mü'min kişinin uzatılıp boğazlanmasını emreder; ancak boğazlamaya gücü yetmez ve onu boğazlamaya bir defa daha yeltenir;

sonra da onu ellerinden ve ayaklarından tutup cehennemine atar ki onun cehennemi tozlu dumanlı bir yerdir.” Rasûlullah şunu ekledi:

“İşte bu adam ümmetim arasında bana en yakın olan ve derecesi en yüksek olan kimsedir.”

Ebû Saîd der ki: Ben: “Deccâl nasıl yok olur ve nasıl helâk olur?” dedim. O:

“Allah bilir” dedi. Ben: “Îsâ b. Meryem mi onu helâk edecek?” dedim. O: “Allah bilir. Ancak Allah onu ve beraberindekileri birlikte yok eder” buyurdu.

Râvi (Atiyye) der ki: “Ondan sonra ne olacak?” diye sordum. Ebû Saîd:

“Rasûlullah şöyle buyurdu” dedi: “İnsanlar Deccâl’den sonra yine ekinlerini ekerler ve ondan sonra çok mallar edinirler.” Ben: “Sübânallah Deccâl’den sonra tekrar hayat olacak mı?” diye sordum.

O: “Evet, Deccâl’den sonra Allah’ın dilediği kadar yeryüzündekiler yine yaşayacaklardır. Sonra Allah Teâlâ, Ye’cûc ve Me’cûc fitnesini gönderir. Kaleye tırmanıp kendilerini koruyanlardan başka yeryüzündeki herkesi Öldürürler. Yeryüzünün hepsini öldürdükten sonra birbirlerine dönüp: “İşte şimdi sadece kaledekilerle gökte olanlar kaldılar” derler. Sonra göğe oklar atmaya haşlarlar. Oklar gökten kana bulanmış olarak düşmeye başlayınca: “Göklerdekinden de kurtuldunuz! Artık şimdi sadece kaledekiler kaldı” derler ve onları kuşatmaya başlarlar. Kuşatmaları uzun sürer. Çok sıkıntılara düşerler. Onlar bu hâlde iken Allah onların boyunlarından bir kurt peyda eder. Bu kurtlar onların boyunlarını parçalarlar. Birbirleri üzerine ölü olarak düşerler. Kaledekiler den bir adam: “Kâbe’nin rabbine yemin olsun ki Allah onları öldürdü” der. Fakat kaledekiler: “Hayır, onlar bizi aldatmak için böyle yapıyorlar ki biz onların yanına çıkalım ve bize saldırıp hepimizi helâk etsinler. Nasıl ki diğer kardeşlerimizi helâk ettiler.” Ancak adam: “Bana kapıyı açın!” der. Arkadaşları: “Hayır açmayız” derler. Adam: “O hâlde beni bir iple sarkıtın” der. Nihâyet iple kaleden aşağı sarkınca onların öldüğünü görür; insanlar da kalelerinden dışarı çıkarlar.”

Rasûlullah onların fitnesinden sonra insanların tekrar yaşama-ya devam edeceklerini, ekinlerini ekip mallar edineceklerini söyledi, Ben: “Sübhânallah Ye’cûc ve Me’cûc fitnesinden sonra tekrar hayat devam edecek mi?” dedim. O:

“Evet. İşte insanlar ticaretleriyle uğraşırken gökyüzünden bir münâdi: “Allah’ın emri geldi!” diye seslenir. Yeryüzündekiler bu sesi işitince korkarlar ve birbirlerine yönelirler. Sonra da ticaretlerine, pazar ve sanatlarına yönelirler. Onlar bu hâlde iken tekrar gökten bir münâdi: “Ey insanlar! Allah’ın emri geldi!” diye seslenir. İnsanlar sesi işittikleri tarafa yönelirler. İşte o zaman kişi, ticari mallarından ve koyunlarından kaçır. İnsanların akit başından gider. İşte o zaman hamile develer serbest bırakılır ve onlarla ilgilenilmez. Onlar bu hâlde iken sesi işittikleri tarafa yönelirler...”

Ahmed b. Menî, Ebû Ya’lâ, Abd bin Humeydi, Hâkim ve İbn Hacer rivâyet etti. Sahih hadis kitaplarında da konuyla ilgili hadisler mevcuttur. Senedinde de Mücalid vardır ki, kendisi zayıf bir râvidir.

Hadis sahipleri bu hadis içinde şefaât, dirilme ve cehennem konularını da anlatmışlardır. Bu hadisin versiyonlarında bazı metin farklılıkları vardır. Sahih’teki ise daha sağlamdır. Tevfik Allah’tandır.

Ebû İshak İbrahim b. Süfyân: “Bu kimsenin Hızır (a.s.) olduğu söylenir” der. Bazı güvenilir âlimlere göre Hz. Hızır hâlâ hayattadır. Allah en doğrusunu bilir.

Huzeyfe anlatıyor: Rasûlullah yanında Deccâl anılınca şöyle buyurdu:

“Kuşkusuz ben, Deccâl fitnesinden çok sizden bazılarının sebep olacağı fitne konusunda endişeliyim.

Deccâl fitnesinden önce yaşanan olayları selâmetle atlatanlar, muhakkak ondan da kurtulurlar. Dünyanın yaratılışından beri büyük küçük yaratılan her fitne sadece Deccâl fitnesine hazırlık olarak yaratılmıştır.”

Ahmed bin Hanbel ve Bezzar rivâyet etti. Sahihdir.

İmran bin Husayn'dan: Rasûlullah buyurdu:

“Deccâl'i duyan ondan kaçsın. Vallahi kişi ona gelir de onun saçtığı şüpheli şeylerden dolayı onu mü'min zanneder ve ona tâbi olur.”

Ebû Dâvud ve Rûdânî rivâyet etti.

İbn Mâce zayıf bir senedle, benzerini Ebû Ümâme'den nakletti. Onda şöyle geçmektedir: “Onun (Deccâl'in) fitnesinden birisi de bir bedevîye şöyle demesidir: ‘Ben senin annen ile babanı diriltirsem, senin Rabbin olduğuma inanır mısın?’ O da: ‘Evet’ diyecek. Bunun üzerine iki şeytan onun anne ve babasının kılığına girerek ona görünecek-ler ve şöyle diyecekler: ‘Yavrum ona tâbi ol! O senin Rabbindir.’”

Yine onda şöyle geçer:

“Mekke, Medine hariç yeryüzünde gitmedik ve dolaşmadık yer bırakmıyacak. Mekke ile Medine'nin hangi gediğine varıp içeriye girmek isterse, elinde kılıç bir melek onu oradan kovalayacak. Nihâyet çorak arazinin bittiği yerdeki Zuray bu'l Ahmer'e konaklayacak. Bunun üzerine Medine üç kere sarsılacak.

Erkek-dişi ne kadar münafik varsa hepsi oradan çıkıp ona gidecek. Böylece Medine onlardan, demirin pası körüğün ateşiyle temizlendiği gibi temizlenecektir. İşte o güne: ‘Kurtuluş günü’ denilecek.”

Ümmü Şerîk dedi ki:

“Ey Allah'ın Rasûlü! O zaman Araplar nerede olacak?” Şöyle buyurdu: “Onlar o zaman az olacaklar, çoğunluğu Beytü'l-Makdis'te bulunacak, imamları da salih bir adam olacaktır, imamları öne geçip sabah namazı kıldırırken İsâ inecek.”

Onda ayrıca şöyle geçmekledir:

“Deccâl'in günleri, kırk senedir. O zaman, bir sene yarım sene; bir sene bir ay, bir ay bir hafta gibi olacak. Kalan son günleri de kıvılcım gibi pek kısa olacak, öylesine ki sabahleyin Medine'nin

bir kapısında bulunan bir adam öbür kapıya yürüyemeden akşam olacak.” Denildi ki: “Ey Allah’ın Rasûlü! Biz o zaman nasıl namaz kılacağız?”

“Uzun günlerde saatlerini hesaplayıp kıldığınız gibi o zaman da namazlarınız için vakitleri öyle hesaplayıp takdir eder, ona göre namaz kılarsınız?” buyurdu.

“Sonra İsâ, ümmetimin içinde adaletle hükmedecek; haçı kıracak, domuzu öldürecek, cizyeyi kaldıracak, zekâtı bırakacak. Ne koyuna ve ne de deveye zekât memuru gönderilmeyecek. İnsanlar arasındaki düşmanlıklar ve kin kalkacak. Akrep ve yılanların zehirleri olmayacak, hatta bir çocuk eliyle yılanla oynayacak da yılan onu sokmayacak. Kız çocuğu arslan kaçırmaya zorlayacak da arslan ona ilismeyecek. Kurt koyunlar arasında sanki bir çoban köpeği imiş gibi bekleyip duracak. Kabın su ile dolduğu gibi yeryüzü din birliği ile dolacak. Allah’tan başka kimseye tapılmayacak. Harp, kavga namına hiçbir şey kalmayacak. Kureyş kabilesinden hükümdarlığı alınacak. Yeryüzü gümüş sofrası gibi olacak. Bitkisini Âdem’in zamanındaki gibi bitirecek. Bir salkım üzümle bir nefer doycak. Bir grup insan tek narla doycak. Bir öküzün fiyatı şu kadar şu kadar olacak, birkaç dirhemle bir at satın alınacak.”

Denildi ki:

“Ey Allah’ın Rasûlü! Neden at o kadar ucuz olacak?” “Harp olmayacağı için ona pek lüzum kalmayacak.” “Neden Öküz o kadar pahalı olacak?”

“Yeryüzünün tümü ekileceği için o, çok gerekli olacak. Decâl çıkmadan önce, yeryüzünde üç şiddetli yıl olacak. İnsanlar açlık ve kıtlıkla karşı karşıya kalacaklar. Allah göğ e birinci yılda yağmurun üçte birini tutmasını, yere de bitkinin üçte birini tutmasını emredecek, ikinci yılda göğ e yağmurun üçte ikisini tutmasını, yere de bitkisinin üçte ikisini tutmasını emredecek. Üçüncü senede göğ e yağmurun tümünü tutmasını emredecek; hatta bir damla hile yağmur yağdırmayacak. Yere de bitkinin hepsini tutmasını emredecek,

tek bitki bile bitirmeyecek. Allah'ın diledikleri hariç, tüm toynaklı hayvanlar helâk olacak."

"Peki, o zaman insanların gıdası ne olacak?"

"Onların gıdası, tehlîl, tekbir, teşbih ve tahmîd olacak. Bunlar onlarda yemek yerini tutacaktır" buyurdu.

Muharibi: "Bu hadisin bir öğretmene verilip okullarda çocuklara Öğretmesi sağlanmalıdır." dedi.

İbn Mace ve Rûdânî zayıf bir senedle rivâyet etti.

Esmâ binti Yezid, Allah'ın Rasûlü ahabının arasında iken şöyle buyurduğunu işitmiş:

"Sizi Mesih (Deccâl)'e karşı uyarır, dikkatli olmanızı tavsiye ederim. Nitekim her Peygamber kavmini ona karşı uyarmıştı. Ey ümmet! O sizin içinizde çıkacaktır. Ben size onun, benden peygamberlerin kavimlerine hiç antatmadıkları özelliklerini anlatacağım. Deccâl ortaya çıkmadan, beş kütük yılı yaşanacak ve bütün tek tırnaklı hayvanlar telef olacaktır."

Bunu üzerine bir adam bağırarak: "Ya Rasûlullah! O zaman mü'minler nasıl hayatta kalacaklar?" diye sordu.

(Rasûlullah : "Meleklerin yaşadığı gibi (zikirle hayatta kalacaklar)" buyurdu ve sonra sözlerine şöyle devam etti: "Onun bir gözü kördür. Ama Allah kör değildir. (Hâlbuki Deccâl ilâhlık iddiasında bulunacaktır) Yine iki gözü arasında kâfir yazar ki, bunu okuma yazma bilsin veya bilmesin her mü'min okuyabilir. Ona tâbi olanların ekserisi (çoğu) yahudiler; (kâfir) kadınlar ve bedevilerden oluşur. (Deccâl emrettiğinde) Gökten gerçekte yağmur yağmadığı hâlde yağmur yağıyormuş gibi görürsünüz. (Deccâl emrettiğinde) Yeryüzü gerçekte bitki bitirmediği hâlde sanki bitki bitiyormuş gibi görürsünüz. (Deccâl) bedevilere der ki: "Benden ne istersiniz? Sizin için gökten bol bol yağmur yağdırmadım mı, hayvanlarınızı sırtları ve böğürleri bol etli ve memeleri sütle dolu olarak diriltmedim mi?"

Müslim, Tirmizî ve Rûdânî rivâyet etti.

Amr bin Amr oğullarından Abdurranman bin Yezid el-Ensari, amcası Mücemmi' bin Cârîye'den bildirir: Rasûlullah'ın şöyle buyurduğunu işittim:

“Meryem'in oğlu (Îsâ), Deccâl'i Ludd kapısında (Bab-ı Ludd'da) öldürecektir.” İsnadı Ceyyiddir. İbn Hibbân, Ahmed, Tirmizi, Taberânî, Abdurrezzak, İbn Ebi Şeybe, Ebû Dâvud et-Tayalisi, Humeydi, Fesevi, Müslim ve Ebû Dâvud rivâyet etmişlerdir.

Ebû Hureyre'nin bildirdiğine göre Rasûlullah şöyle buyurdu: “Allah Deccâl'in başına ancak Îsâ b. Meryem'i musallat eder.”

Bunun üzerine Deccâl'in ordusu Deccâl'in Rab oluşundan şüphe ederler. İşte o esnada Îsâ b. Meryem gökten iner. Deccâl, Hz. Îsâ'yı görünce ve kokusunu alınca, kurşunun eridiği gibi erir.”

İbn Hacer rivâyet etti. Müsedded mevkuf olarak ve Hâkim'de merfu olarak rivâyet etmiştir.

Rasûlullah şöyle buyurmuştur:

“Konstantiniyye'yi fethedenler, Hicaz ehlinde olacaktır. Bu hicaz ehli, misli görülmemiş bir serveti elde ederler ve mal üzerine mal yığarken, Deccâl'in geldiğini haber veren bir ses duyarlar. Bunun üzerine ganimeti kimi alır, kimisi de bırakır. Fakat sonunda hepsi de pişman olurlar. Sonra bakarlar ki Deccâl de yoktur. Daha sonra da, Kudüs yakınındaki Lud köyüne dönmek üzere hazırlanırlar”.

‘Peki onun yeryüzündeki hızı nedir?’ (dedik.)

‘O, rüzgârın sürüklediği yağmur gibidir. Bir kavme gidecek, onları davet edecek, onlar da ona îmân edip onun davetini kabul edecekler. Göge emredecek, yağmur yağdıracak, yere söyleyecek bitki bitirecek. Hayvanları akşamleyin dönerken, memeleri süt dolu dönecek, karınları da doymuş olup bol süt verecekler. Sonra başka bir kavme varacak onları davet edecek, fakat onlar onu reddedecekler. Bunun üzerine onlardan ayrılacak. Sabahleyin o zümrede bir kıtlık baş gösterecek. Elllerinde mallarından hiçbir şey kalmıyacak. Bir

harabeye uğrayacak: 'Haydi hazinelerini çıkart!' diyecek. Oranın hazineleri arı kovanları gibi kendisini izleyecek. Sonra gençlik ve neşe dolu olan bir çocuğu çağırarak ve ona kılıçla bir darbe indirip onu ikiye bölecek. Sonra ona: 'Haydi kalk!' diye çağırarak. Büyük bir sevinç ve parlak yüzle dirilecek. O böyleyken Allah Meryem'in oğlu Mesih'i, gökten, iki boyalı elbise içinde Şam'ın doğusundaki Beyaz Minare'ye, elini iki meleğin kanatlarına koymuş bir hâlde indirecek.

Başını eğdiği zaman su damlayacak, kaldırdığı zaman ondan inci dâneleri gibi düşecek. Onun soluğunu duyan her kâfir hemen ölecek. Onun soluğu, kendi göztünün görebildiği yere kadar gidecek ve duyulacak. Ondandır Mesih onun peşine düşüp, ona Lud kapısında yetişerek öldürecektir.

Sonra İsâ, Allah'ın onun şerrinden koruduğu bir kavmin yanına gelecek, yüzlerini okşayıp her birine cennetteki derecesine göre hitap edecektir.

Sonra Allah İsâ'ya: 'Ben bir takım kulla-rımı çıkardım ki, kimse onlarla savaştırmaz. Haydi kullarımı Tûr dağına ilet!' diye vahyedecek. Ve her tepeden akın edip gelen Ye'cûc Me'cûc'u gönderecek. Onların ilk bölümü Taberiye gölüne gelip oradaki suyun hepsini içecek. Sonradan gelen bölümü orada su bulamayacak ve şöyle diyecekler: 'Hani bir zaman burada su vardı, acaba şimdi ne oldu?' İsâ ile ashâbı (Tûr dağında) muhasara altına alınacaklar. Hatta o gün onlardan biri için bir öküzün başı bugünkü birinin yüz dinardan daha değerli olacak.

Bunun üzerine İsâ ve arkadaşları Allah'a yalvaracaklar. Allah Yecuc ve Mecuc'un boyunlarına deve musallat kılacak ve hepsi birden tek kişinin ölümü gibi yere serilip ölecekler. İsâ ve arkadaşları (tepeden aşağıya indiklerinde onların leşleri ve pis kokularından başka bir şey ile karşı aşamayacaklar. Allah'dan onların oradan bir an önce kaldırılmasını dileycekler. Allah da oraya deveboynu gibi büyük kuşlar gönderecek ve onları alıp Allah'ın dilediği yere götürüp atacaklar.

Sonra Allah bolca yağmur yağdıracak. Orasını ayna gibi tertemiz kılacak. Sonra yere şöyle denilecek: ‘Haydi meyvelerini bitir, bereketini ver!’ Bunun üzerine yeryüzü bitkisini bitirecek. O günde cemaat nar yiyecekler ve onun kabuğu altında gölgelenecekler.

Allah her şeye bereket ihsan edecek. Yeni doğurmuş bir devenin sütü bir kitle insana yetecek, yeni doğuran bir ineğin sütü bir kabileye yetecek, bir koyunun sütü bir güruha yetecek. Ondan sonra Allah güzel kokulu bir rüzgâr gönderecek hepsinin koltuk altlarından geçecek ve her müslüman ve mü'minin ruhunu kabzedecek, geride insanların kötülere kalacak, eşekler gibi hercümerc (karma karışık) olacaklar ve Kıyamet işte onların üstüne kopacak.”

Diğer rivâyette “Hani bir zamanlar burada su vardı” kavlin-den sonra şöyle geçmektedir: “Sonra yürüyüp Beyt’ül Makdis dağı olan Ağaçlı dağa varacaklar ve diyecekler ki ‘Biz yeryüzünde öldürmedik kimse bırakmadık. Şimdi sıra göktekileri öldürmeye geldi.’ Ondan sonra oklarını göğe doğrultup atacaklar. Allah onların oklarını kanlı olarak geri döndürecektir.”

Muslim, Rûdânî, Ebû Dâvud ve Tirmizî rivâyet etti.

Rasulullah buyuruyor ki:

“Şüphesiz Meryemoğlu İsa peygamber, Deccâl’i “Lud” denilen şehrin kapısında öldürecektir.”

Süyûtî Cami’us Sağır’de rivâyet etti.

Nâfi’ b. Utbe’tan rivâyet edilmiştir:

“Bir gazada Rasûlullah ‘la birlikte bulunuyorduk. Peygamber’e batı tarafından, üzerlerinde yün elbiseler bulunan bir topluluk geldi. Bunlar, Rasûlullah’a bir tepenin yanında rastladılar.

Onlar ayakta Rasûlullah ise oturuyordu. Nefsim, bana:

“Şunların yanına git, onlarla Peygamber’in arasına dur. Ona bir baskın yapmasınlar!” dedi. Sonra kendi kendime:

“Belki onlarla bir sır konuşuyor” deyip yanlarına vararak onlarla Rasûlullah’ın arasına durdum. Nâfi der ki:

“Daha sonra ondan dört kelime belledim. Bunları elimde sayarım. Rasûlullah “Arab yarımadasında gaza edeceksiniz. Allah onu size fethedecektir. Sonra İrana gaza edeceksiniz. Allah onu size fethedecektir. Sonra Rumlarla gaza edeceksiniz. Allah orasını da size fethedecektir. Sonra Deccâl’le gaza edeceksiniz. Allah onu da fethedecektir” buyurdu.

Müslim, Ahmed ve İbn Mace rivâyet etti. Sahih hadistir.

Enes’den rivâyet edilmiştir, dedi ki, Rasûlullah şöyle buyurdu: “Deccâl Medine’ye gelecek ve Melekleri Medine’yi bekler bulacaktır. Taun ve Deccâl, inşallah Medine’ye giremeyecektir.”

Sahihtir. Tirmizi rivâyet etti.

Enes b. Mâlik’den. Hz. Peygamber:

“Mekke ve Medine dışında Deccâl’in ayak basmadığı hiçbir belde kalmayacaktır. Deccâl’in girmek istediği her geçitte Medine’yi koruyan saf tutmuş Melekler bulunacaktır.

Sonra Medine, halkıyla üç defa sallanacak ve Allah tüm kâfir ve münafıkları çıkaracaktır” buyurmuştur.

Buhârî, Müslim ve Ahmed rivâyet etti. Sahihtir.

Ebû Saîd’dan: “Peygamber bize Deccâl’den bahsetti. Anlattıkları arasında şunlar da vardı: “Deccâl gelecek. Fakat Medine’nin yollarına girmesi yasaklanacaktır. Medine’nin bazı İşlenmedik tarlalarına kadar varıp konaklayacak. O gün ona karşı insanların en iyisi olan bir adam çıkacak ve şöyle diyecek:

“Şehâdet ederim ki sen, Allah Rasûlü ‘in bize bildirdiği Deccâl’sin.’ Deccâl topluluğa şöyle diyecek:

“Ne dersiniz acaba, su adamı Öldürüp sonra, diriltsem benim durumumdan şüphe eder misiniz?”

“Hayır’ diyecekler ve Deccâl adamı Öldürüp, sonra diriltecek. Deccâl onu diriltirken adam söyle diyecek: “Vallahi kendimi hiç bugünkü kadar basiretli görmedim.’ Deccâl yine: “Onu Öldüreyim mi?’ diyecek fakat öldüremeyecek.”

Diğer bir rivâyette şöyle geçer:

Onda şöyle geçer: “Adam: “İşte Rasûlullah’ın bahsettiği Deccâl budur’ dediği zaman, Deccâl etrafındakilere emrederek: “Onu alıp çarmlıha gerin!’ diyecek. Adamın karnı ve sırtı yediği darbelerden dolayı genişleyecek. O zaman Deccâl şöyle diyecek: ‘Nasıl şimdi bana inanıyor musun?’ Adam:

‘Hayır; sen yalancı Mesîh Deccâl’sin’ diyecek. Bu defa tepesinden başlayarak iki bacağını birbirinden ayırana dek bir testere ile onu biçip ikiye bölecek. İnsanlar iki parçanın arasından geçecekler. Ondan sonra ona: “Haydi kalk bakalım!’ diyecek, o da ayağa kalkıp doğrulacak. Ondan sonra ona: ‘Nasıl şimdi bana inanıyor musun?’ diye soracak. O da: ‘Şimdi seni daha iyi tanıdım’ diyecek. Sonra insanlara şöyle hitap edecek: “Ey insanlar! Artık bu (Deccâl) insanlara bir şey yapamayacak. ‘Bunun üzerine Deccâl, onu (mü’min adamı) boğazlamak için tutacak, fakat (adamin) boynu ile köprücük kemiği arası bakıra dönüşecek ve ona hiçbir şey yapamıyacak.

Ondan sonra onu (mü’mini) elleri ve ayaklarından tutup fırlatacak insanlar onu cehenneme fırlattığını sanacaklar. Oysa o cennete konulmuştur.” Allah Rasûlû sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu ki: ‘İşte Âlemlerin Rabbi katında en büyük şehit budur’

Buhârî, Rûdânî ve Müslim rivâyet etmiştir. Sahihdir.

Rasûlullah buyuruyor ki: “Çocuğu olmayacak olan Deccâl, Mekke ve Medine’ye giremeyecektir.” Süyûtî Cami’us Sağir’inde rivâyet etti.

Cübeyr bin Nufeyr’in babası kanalıyla naklettiğine göre Rasûlullah Deccâl’i anarak şöyle buyurmuştur:

“Deccâl şâyet ben hayatta iken çıkarsa, ben onu mağlup edirim. Ben aranızdan ayrıldıktan sonra çıkarsa, herkes kendi kendini savunur. Ayrıca Allah benim vekilimdir, O her bir (gerçek) müslüman’ı korur.”

Bezzar ve Heysemî rivâyet etmiş olup, râvilerinden Leys’in

kâtibi Abdullah bin Salih güvenilir görülse de, bir grup bilgin tarafından zayıf olarak değerlendirilmiştir. Diğer râvileri ise Sahih'in râvilerindendir.

Ebü Davud'un Câbir'den de benzeri rivâyeti vardır. Onda Câbir'in Onun (Deccâl'in) İbn Sayyâd olduğuna tanıklık ettiği geçmektedir. Dedim ki: "O (İbn Sayyâd) öldü."

Dedi ki: "O ölmüşse de (Deccâl'dir)." "O müslüman oldu."

"O müslüman olmuşsa da (Deccâl'dir)" dedi.

"O Medine'ye girdi" dedim.

"Medine'ye girmişse de (küçük Deccâl'dir)" dedi.

Ebü Dâvud Sünen'inde ve Rûdânî'de Cem'ul Fevaid'de rivâyet etti.

Hüseyin b. Ali der ki: Rasûlullah

İbn Sayyâd'ın bilmesi için içinden "duhân" kelimesini tuttu ve içinden geçeni sordu.

O da: "Duh" dedi. Rasûlullah

"Defol! Asla kaderini aşamayacaksın!" Buyurdu. Oradan geçip gidine Rasûlullah "Ne dedi?" diye sordu, bazıları: "Duh" dedi, bazıları da: "Duyh" dedi. Bunun üzerine Rasûlullah onlara dönerek şöyle dedi:

"Daha ben aranızda iken İhtilâf ettiniz. İşte siz benden sonra daha çok ihtilâfa düşeceksiniz."

İshâk ve İbn Hacer rivâyet etti. Sahih'tir.

Abdullah'dan rivâyet edilmiştir: "Biz, bir defasında Rasûlullah'le birlikte bulunuyorduk. İçlerinde İbn Sayyâd da bulunan bazı çocukların yanından geçtik.

Çocuklar kaçtılar. İbn Sayyâd ise oturdu. Rasûlullah'ın bundan hoşlanmamış gibi bir hâli vardı. Peygamber, ona: "Allah hayırını versin! Benim Allah'ın Rasûlü olduğuma şehâdet ediyor musun?" diye sordu. İbn Sayyâd:

"Hayır! Bilâkis sen, benim Allah'ın Rasûlü olduğuma şehâdet edersin misin?" dedi. Bunun üzerine Ömer İbn Hattâb:

“Bana izin ver, ey Allah’ın Rasûlü! Şunu öldüreyim” dedi. Rasûlullah “Eğer bu senin düşünmekte olduğun kişi Deccâl bu çocuk ise onu öldürmeye gücün yetmez” buyurdu. Buhârî, Müslim ve Ahmed rivâyet etmiştir. Bu hadis sahihtir.

Nâfi’ radiyallahu anh’dan:

“İbn Ömer, İbn Sayyâd’la Medine yollarının birinde karşılaştı ve onu kızdıracak bir söz söyledi. Birden şişip yolu dolduracak kadar kocaman oldu. Gelip durumu Hafsa’ya bildirince, Hafsa şöyle dedi:

“Allah seni esirgesin! İbn Sayyâd’dan ne istedin? Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem onun hakkında şöyle buyurduğunu bilmiyor musun:

“O (Deccâl) ancak öfkesinden dolayı kendinden geçiverip çıkacaktır”. Müslim ve Rûdânî rivâyet etti. Sahihdir.

İbn Ömer dedi ki: “Ona iki kere rastladım. Bir keresinde kavmiyle birlikte iken rastladım ve onlara dedim ki:

“Onun o (Deccâl) olduğunu mu konuşuyorsunuz?”

“Hayır vallahi!” dediler. Ben de onlara şöyle dedim:

“Bana yalan söylediniz. Vallahi kavminizden biriniz bana onun malca ve çocukça hepinizden daha zengin oluncaya kadar Ölmeyeceğini söyledi. Söylendiğine göre bugün o iddia edildiği gibidir.” İbn Ömer sonra dedi ki:

Biraz daha konuştum. Sonra ondan ayrıldım. Ona başka bir defa daha rastladım. Baktım ki gözü şişmiş. Dedim ki:

“Bu gözün ne zaman şişti?”. “Bilmiyorum” dedi.

“Sen başında olan gözünü nasıl bilmezsin?” dedim.

İbn Sayyâd: “Allah dilerse onu senin bu sopanda bile yaratır” dedi.

Sonra eşeğin anırmasından daha şiddetli bir şekilde anırdı. Bunun üzerine arkadaşlarımdan bazıları kırılıncaya kadar sopamla ona vurduğumu iddia ettiler. Fakat “Vallahi ben bunun farkına varamadım” dedi.

Râvi dedi ki: İbn Ömer, hemen gidip durumu mü'minlerin annesi Hafsa'ya anlattı ve o da şöyle dedi:

"Ondan ne istiyorsun? Onun şöyle söylediğini bilmiyor musun?"

"Onu insanların üzerine gönderecek ilk şey, bir şeye öfkelenildiği zaman meydana gelen öfkesidir".

Müslim ve Rûdânî rivâyet etti.

Diğer bir rivâyette Salim bin ibn Ömer, babası İbn Ömer'in şöyle anlattığını rivâyet etti: Bir gün İbni Sayyâd ile karşılaştım. Yanında yahudilerden bir adam vardı.

Gözünün nûru gitmiş ve devenin gözü gibi dışarı çıkmıştı. Onu görünce:

"Ey İbn Sayyâd! Allah için söyle, göz nûrun ne zaman gitti?" diye sordum. O da elini gözüne sürerek: "Rahman'a yemin olsun ki bilmiyorum" dedi. Ben: "Yalan söylüyorsun. O sende olduğu hâlde, ne zaman gittiğini bilmiyor musun?" dedim. Yahudi bana, onun göğsüne vurduğumu söyledi. Ben ise "Öyle yaptığının farkında değilim. Git oradan, sen kaderini aşamazsın" dedim. O: "Doğru, ben kaderimi aşamam" dedi. Sonra da şu anda hatırimda olmayan bazı şeyler söyledi. Ben, bu durumu Hafsa'ya anlatınca şöyle dedi: "O adamdan uzaklaş, çünkü biz, Deccâl'in bir gazap anında çıkacağından bahsediyoruz."

Sahihtir: İshak ve Müslim rivâyet etti.

Muhammed bin Münkedir'dan:

"Câbir bin Abdullah'ı, İbn Sayyâd'ın deccâl olduğuna dair yemin ederken gördüm ve dedim ki: 'Allah'a yemin mi ediyorsun?' Şöyle dedi:

"Ömer'in Allah Rasûlü katında bu hususta yemin ettiğini ve Rasûlullah'ın buna itiraz etmediğini gördüm."

Buhârî, Müslim, Rûdânî ve Ebû Dâvud rivâyet etmiştir. Sahihtir

Ebû Saîd radiyallahu anh'dan: "Hac veya umreye gitmek üzere

yola çıktık. Beraberimizde İbn Sayyâd da vardı. İnsanlar dağıldılar ve ben İbn Sayyâd ile yalnız kaldım. Hakkında söylenen şeylerden dolayı ondan çok ürkttüm. Eşyasını getirip benim eşyamın yanına koydu. Dedim ki: “Hava çok sıcak, eşyanı ağacın altına koysan!”

O da bu teklifimi kabul edip eşyasını ağacın altına koydu.

Derken bir koyun göründü. O gidip onun süründen gelirdi ve: ‘Buyur iç!’ dedi. Onun elinden içmek istemediğim için: ‘Hava sıcak süt de sıcaktır, canım çekmiyor, içmek istemiyorum’ dedim.

“İnsanların hakkımdaki dedikodularından dolayı bir ip alıp ağaçta kendimi asmak istiyorum, ey Ebû Saîd! Siz Ensâr topluluğuna Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem hadisi gizli kaldığı kadar hiç kimseye gizli kalmamıştır. Sen Allah Rasûlü’nün hadisini en iyi bilenlerden biri değil misin?”

Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem ‘O Deccâl kâfir-dir’ dememiş midir? Hâlbuki ben müslümanım. Allah Rasûlü, onun (Deccâl’in) kısır olacağını, çocuğunun olmayacağını demedi mi?

Oysa benim Medine’de bıraktığım çocuğum vardır. Rasûlullah, onun hakkında Medine ile Mekke’ye giremez, demedi mi? Oysa ben Medine’ye girdim. Oradan da Mekke’ye gitmek üzere yoldayım.’

Ebû Saîd dedi ki: “Hatta nerdeyse ben onu mazur görecektim.’ Sonra Ebû Saîd dedi ki: ‘Vallahi ben onun nerede doğduğunu ve şimdi nerede olduğunu biliyorum. Kendisine şöyle dedim: “Geride kalan diğer günlerin hakkında vah senin hâline!”

İbn Sayyâd’a denildi ki: ‘O adam (Deccâl) olman, seni sevin-dirir mi?’

“Bana arzolunsa geri çevirmezdim” dedi.

Müslim, Rûdânî ve Tirmizî rivâyet etti.

“İbn Sayyâd, Rasûlullah’a cennetin toprağını sordu. O da şöyle buyurdu: ‘Bembeyaz un ve hâlis misktir’.”

Müslim ve Rûdânî rivâyet etti. Sahih tir.

MÜCAHİTLERE TAVSİYELER

Yüce Allah'ın mücahitleri sizleri Allah azze ve celle iki cihanda da muzaffer eder inşallah.

Bu yazacaklarım siz mücahitler için yakın gelecek zamana bir ayna tutacaktır. Bir pusula olacaktır Yüce Allah'ın izniyle. Benim tavsiyem sizler için Peygamber Efendimiz'in âhir zaman hadîs-i şeriflerdeki âlâmetleri iyi takip etmenizdir.

Ve siz mücahitler için Allah ve Rasûlü hazreti Muhammed sallahu aleyhi vesem'in izniyle Peygamber Efendimiz'in âhir zaman hadîs-i şeriflerinden yola çıkarak bir sıralama yapacağım

İlk olarak Yakın bir gelecekte büyük bir ihtimalle üç aylarda dünyaya çok yaklaşacak kuyruklu yıldızı bekleyin derim. O kuyruklu yıldızı gördüğünüz zaman hazırlıklarınıza başlayınız, yerin derinliklerinde sığınaklar hazırlayın. Sene-lerce yetecek kadar kendinize erzak, silah, cephane aklınıza ne geliyorsa bu sığınaklarda depolayın.

Şark tarafından bir kuyruklu yıldız doğup aydınlık verecektir. Onun her günkü irtifası (geçiş yönü) meşrikten mağribedir (doğudan batıya doğrudur).

Kesir İbn: Mürne El Huderi'den buyurdu ki: Ramazandaki olayların alâmeti, kendisinden sonra insanlar arasında ihtilafın olacağı semâdan bir alâmettir. Sen ona yetişirsen azığını gücün yettiği kadar çoğalt. (Naim b. Hammad da bu hadisi tahrîc etti).

Şunu unutmayın Yüce Allah'ın Mücahitleri hazırlığınızı yapmak için, Recep veya Şaban ayında görülecek kuyruklu yıldızdan sonra Ramazan ayının ortasına kadar vaktiniz var. Bunu unutmayın.

Ondan sonra Yüce Allah'ın emriyle Büyük kıyamet alâmetleri başlayacaktır.

Peygamber Efendimiz'in hadîs-i şeriflerinde bildirdiği o Ramazan'ın ortasındaki gece yarısı duyulacak büyük gürültüyle birlikte büyük kıyamet alâmetleri başlayacaktır.

Ebü Abdullah Nuaym b. Hammad in Abdullah b. Mes'ud'dan rivayetine göre, Rasûlullah şöyle buyurmuştur: "Ramazan ayının ortası cuma gecesi olduğu vakit, gökyüzünde şiddetli bir ses olacaktır. O ses, uyuyanı uyandıracak, oturanı kaldıracak. Cemaatin yanından ayrılmaya mâni ve engeller çıkaracaktır. Böyle bir gece, depremlerin çok olduğu bir senenin gecelerinden olacaktır..."

O gürültüden sonra hazırladığınız sığınaklara veya mağaralara mücahitlerin aileleriyle beraber uzun bir süre sığınmalarını şiddetle tavsiye ederim.

Bu şiddetli gürültüden sonra güneş sistemimizde bir karadelik açılacak. Bu kara delikten yarı sönük hâlde Târik yıldızı ve yanında sürüklediği Târik sistemine bağlı gezegen ve uyduları irili ufaklı meteorit ve asteroitler ile birlikte bir an da bizim güneş sistemimize geçecekler. Bu yıldız ve gezenler bu şiddetli gürültüye sebep olacaklardır. Dünyaya meteor ve taşlar fırlatacaklardır.

Saatler belki de dakikalar sonra irili ufaklı taşlar dünyamıza çarpmaya başlayacaktır. İlk başta büyük bir gök taşı veya taşları doğuda büyük bir kıta parçasını batıracaktır. Saniyeler

içerisinde milyarlarca insan can verecektir. Doğudan bu taş yağmuru Ortadoğu'ya doğru ilerleyecek oradan batıya doğru ilerleyen gök taşları Avrupa'nın bir bölümünü ve neredeyse Amerika kıtasını yok edecek yere batıracaktır. Milyarlarca insan Avrupa ve Amerika'da da can verecek kaçacak bir yerleri kalmayacaktır. Seyrek de olsa da Ortadoğu'ya da gök taşları yağacak ancak diğer tarafta düşenler gibi büyük tesir uyandırmayacaktır.

Bu gök taşlarından çıkan toz duman neredeyse atmosferin üzerine çıkarak uzaya ulaşacak derecede yükselecektir. Bu toz parçacıkları çok hafif oldukları için hemen yeryüzüne inmeyecektir. Atmosferin üzerinde sürekli güneşe maruz kalan bu toz parçacıkları ısınacak, ısınan parçacıklarda dünyanın atmosferinin içerisini ısıtacaktır. Bu şekilde ve yeryüzü bir fırın ocağının içi gibi olacaktır. Bu işlem 40 gün 40 gece devam edecektir. Yeryüzünde sıcaklık yer yer 150 ile 450 derece arasına ulaşacaktır. Bu sıcaklıkta eğer bir mağara veya derin bir sığınakta değilsen Yüce Allah'ın bu azabı senin de canını alacaktır, bundan şüphelen olmasın. Şimdiden önlemlerini alman için seni uyarıyorum.

Peygamber Efendimiz'in Hadis-i şeriflerine bakarsak.

-“O ateş müthiş azap olduğu hâlde insanları kaplar.”-“O ateş insanları, malları yakar bitirir.”-“Sekiz gün içinde rüzgâr ile bulut gibi uçarak Dünya'nın her tarafına yayılır.”-“Geceki sıcaklığı, gündüzki hararetinden daha şiddetlidir.”-“O ateş insanların başının üzerinden arşın altına kadar yaklaşarak, yeryüzü ile gökyüzü arasında gökgürültüsü gibi korkunç gürültüsü olur.”-“Gökte alışılmış olan kırmızılığın aksine bambaşka bir kızılık yayılacak.”

“Yemin ederim ki bir ateş sizi saracaktır. O ateş bugün Berehut denilen vadide sönük vaziyettedir. O ateş içinde müthiş azap olduğu hâlde insanları kaplar. O ateş insanları, malları yakıp bitirir. Sekiz gün içinde rüzgâr ile bulut gibi uçarak Dünya'nın her tarafına yayılır. Geceki sıcaklığı gündüzki hararetinden daha şiddetlidir. O ateş insanların

başının üzerinden arşın altına kadar yaklaşarak yeryüzü ile gökyüzü arasında gök gürültüsü gibi korkunç gürültüsü olur; buyurdu. “

(Ölüm-Kıyamet - Âhiret ve Âhir Zaman Alâmetleri, s. 461)

Bu kırk günün sonunda milyarlarca insan ölmüş yeryüzü tamamen yanmış, ağaçlar ve bitki örtüsü yanmış kül olmuştur. Yeryüzündeki hayvanalar neredeyse tamamen telef olmuş bir coğrafya ortaya çıkacaktır. Sadece sığınaklara sığınanlar canını kurtaracak, onlarda eğer bu sığınaklarda kendilerine su ve gıda maddesi depolaması yapmışlar ise olacaktır. Aksi takdirde orada aç susuz uzun bir süre yaşayamayacaktır, çünkü yeryüzündeki hemen hemen her şey bu gök taşlarından çıkan duman ve gazlardan dolayı tüm sular zehirlenmiştir.

İşte bu durum Yüce Allah'ın azabını fırsata çevirmenin tam zamanı olmuştur. Gelin ey mücahit kardeşlemim bu uyarılarıma kulak verin, tehlikeli olan zamandan önce hazırlığınızı yapın. Ve ben size büyük silah ve cephane hazırlayın derim.

Yüce Allah nerdeyse tüm düşmanlarınızı bu büyük kıyamet alâmetlerinin başlamasıyla yok etmiştir. Size sadece şu iki düşmanı geride bırakmıştır sizlerin elleriyle yüce Allah intikamını almak için. Bunlardan birisi beni İsrail'dir. İkincisi İran ve Lübnan'da bulunan haricî zihniyetli şia ve Arabistan'ı yöneten haricî zihniyetlilerdir.

Sizin amacınız aslında dumandan sonra beni İsrail'e saldırmaktır. Ama dikkat edin orada haricî zihniyetli Şia size saldıracaktır. Düşmanınız aynı olduğu hâlde onlarla büyük bir savaş yapacaksınız o savaşta mücahitlerin zafer kazanacaktır inşallah.

Bu zaferden sonra sıra Kudüs'e gelecek ve oraya doğru harekete geçecek mücahitler.

O gün beni İsrail'in arkasında ne Amerika, ne Avrupa, ne Fransa, ne Almanya, ne Çin, ne de Rusya olacaktır. Çünkü bu dev güçleri Yüce Allah helâk etmiştir.

İslâm düşmanları o gün yalnız olacak, onların o gün ne uçağı ne roketi ne tankı çalışmayacaktır. Sadece sığınaklardan çıkardıkları küçük çaplı silahları kalacaktır.

O gün de mi cihat etmeyeceksin beni İsrail'e karşı ey müslüman!

O gün mücahitlerle birlikte Şam ehlinden hemen hemen her topluluk beni İsrail'e karşı cihat edecektir.

Şam beldesindeki Sünniler, Alevîler, Şia, Türkler, Kürtler, Araplar hatta o beldedeki Hıristiyanlar bile bu savaşa bulunacaktır.

Ama sadece bir kavim bu savaşa katılmayacak, onlarda harici zihniyetli kendilerini başka insanlardan, müslümanlardan üstün gören Arap yarımadasında yaşayan insanlardır bunlar. Bu harici zihniyetli Arap kabileleri bu savaşa iştirak etmeyeceklerdir.

Aslında biz müslümanlar için, önemli bir dönüm noktası olan bu olaylar zincirini Yüce Allah Kur'ân-ı Kerîm'de haber veriyor. Özellikle besmelesiz başlayan (Tevbe) sûrede bu döneme mi işaret ediyor, düşünmeliyiz. Benim görüşüme göre Allah (c.c.) kâfirlerin düştükleri bu güçsüz duruma dikkatini çekmek istiyor. Tövbe Sûresi geçmiş zamanı değil, gelecek zamanı anlatan bir sûredir.

Tevbe sûresi, âyetler

1. Allah ve rasûlünden kendileriyle antlaşma yapmış olduğunuz müşriklere bir ihtar!

2. (Ey müşrikler!) Yeryüzünde dört ay daha dolaşın. İyi bilin ki siz allah'ı âciz bırakacak değilsiniz; allah ise kâfirleri rezil (ve perişan) edecektir.

3. Hacc-ı ekber (en büyük hac) gününde allah ve resûlünden insanlara bir bildiridir: allah ve rasûlü müşriklerden uzaktır. Eğer tevbe ederseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. Ve eğer yüz çevirirse-

niz bilin ki, siz allah'ı âciz bırakacak değilsiniz. (Ey muhammed)! O kâfirlere elem verici bir azabı müjdele!

4. Ancak kendileriyle antlaşma yaptığınız müşriklerden (antlaşma şartlarına uyan) hiçbir şeyi size eksik bırakmayan ve sizin aleyhinize herhangi bir kimseye arka çıkmayanlar (bu hükmün) dışındadır. Onların antlaşmalarını, süreleri bitinceye kadar tamamlayınız. Allah (haksızlıktan) sakınanları sever.

5. Haram aylar çıkınca müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün; onları yakalayın, onları hapsedin ve onları her gözetleme yerinde oturup bekleyin. Eğer tevbe eder, namazı dosdoğru kılar, zekâtı da verirlerse artık yollarını serbest bırakın. Allah yarlıgayan, esirgeyendir.

6. Ve eğer müşriklerden biri senden aman dilerse, allah'ın kelâmını işitip dinleyinceye kadar ona aman ver, sonra (müslüman olmazsa) onu güven içinde bulunacağı bir yere ulaştır. İşte bu (müsamaha), onların, bilmeyen bir kavim olmalarından dolayıdır.

Bu yüzyılda Ortadoğu'da müslümanlara açık bir düşman vardır oda beni İsrail'dir. Ve bu tövbe süresinin baştaki âyetlerinde Allah ve Rasûlünün bu ultiyatomu kime gönderdiği çok açıktır. Ta geçmiş zamandan günümüz zamanına kadar Ortadoğu'daki müşriklere ve özellikle biz müslümanlara düşman olan müşriklere son bir ihtardır bu.

Durum böyle iken, sen müslüman yüce Allah'ın bu âyetlerini gördüğün hâlde, zamanı gelince müşriklerle kaşı hâlâ mi cihat etmeyeceksin? Ve Yüce Allah'ın Tövbe Sûresindeki âyetlerinde devam ediyor, müslümanların tövbelerinin nasıl kabul olacağını belirtiyor.

Aslında duhan süresindeki şu âyetlere bakmakta fayda var. Büyük kıyamet alâmetleri başladıktan sonra o tozlu dumandan havada iken, Yüce Allah biz müslümanların nasıl dua edeceklerini âyetlerinde Yüce Rasûlüne bildiriyor.

Duhân sûresi, âyetler

9. *Fakat onlar, şüphe içinde eğlenip duruyorlar.*

10. *Şimdi sen, göğün, açık bir duman çıkaracağı günü gözetle.*

11. *Duman insanları bürüyecektir. Bu, elem verici bir azaptır.*

12. *(İşte o zaman insanlar:) rabbimiz! Bizden azabı kaldır. Doğrusu biz artık inanıyoruz (derler).*

İşte bu âyetlerdeki ve özellikle Duhân Sûresi 12. âyetindeki duayı biz müslümanlara yüce Allah ve Rasûlü öneriyor. Biz dumanda bu duaları içtenlikle yapmalıyız ki, herşey bir vesile ile başlar, Allah dualara icabet edendir.

Yüce Allah'a bu Tevbe âyetlerini biz müslümanlara 1400 küsür sene öncesinden bildiriyor. Ve Yüce Allah yine 1400 küsür sene önce tövbe süresinde biz müslümanlara cevap veriyor.

O tövbelerinin şartını biz müslümanlara ve özellikle duhanda dua eden müslümanlara şu âyetlerle cevap veriyor Yüce Allah.

Tevbe sûresi, âyetler

13. *(Ey mü'minler!) Verdikleri sözü bozan, peygamber'i (yurdundan) çıkarmaya kalkışan ve ilk önce size karşı savaşa başlamış olan bir kavme karşı savaşmayacak mısınız; yoksa onlardan korkuyor musunuz? Eğer (gerçek) mü'minler iseniz, bilin ki, allah, kendisinden korkmanıza daha lâyıktır.*

14. *Onlarla savaşın ki, allah sizin ellerinizle onları cezalandırsın; onları rezil etsin; sizi onlara galip kılsın ve mü'min toplumun kalplerini ferahlatısın.*

15. *Ve onların (mü'minlerin) kalplerinden öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah bilendir; hikmet sahibidir.*

16. *Yoksa, allah, sizden, cihad edip allah, peygamber ve mü'minlerden başkasını kendilerine sırdaş edinmeyenleri ortaya çıkarmadan bırakılacağınızı mı sandınız? Allah yaptıklarınızdan haberdardır.*

17. Allah 'a ortak koşanlar; kendilerinin kâfirliğine bizzat kendileri şahitlik ederlerken, allah 'ın mescitlerini imar etme selâhiyetleri yoktur. Onların bütün işleri boşa gitmiştir. Ve onlar ateşte ebedî kalacaklardır.

Yüce Allah bu âyetlerde iki düşmandan bahsediyor bize. Âhir zamanda çıkacak duhan'dan²⁷ sonra Mücahitlere karşı savaşacak iki düşman. Birisi yahudiler, ikincisi de Mekke ve Medine şehirlerini yöneten müslüman geçinen ve kendilerini başka müslümanlardan üstün gören haricî²⁸ zihniyetlilerdir.

Bu yahudilerle haricîlerin ileriye yönelik amaçları arasında her zaman gizli bir antlaşma vardır. Bu iki grubun Yüce Allah'ın da âyetlerde bildirdiği gibi Peygamber Efendimiz'i yurdundan çıkartmaktır. Bu Peygamber Efendimiz hayatayken de o zamanın putperest Araplar'ın ve yahudiler'in amacıydı

Bu âhir zamanda da o putperest Araplar'ın zamanla müslüman olmaları ve bu Araplar'ın zamanla kendilerini yahudiler gibi üstün bir ırk görmeleri onları Allah katında haricî yapmıştır.

Ve bugün bile bu haricî zihniyet Peygamber Efendimiz'in na'sını mezarını başka yerlere taşıma planları yapmaktadır. Yahudiler de açıktan dillendirerek Medine'yi ele geçirip Peygamber Efendimiz'in mezarını yok etme peşindelerdir.

Ve bunu Yüce Allah âyetlerinde açıkça bildirmiştir.

Yüce Allah biz müslümanların bu iki düşmana karşı ve özellikle yahudiler'e karşı cihat edersek tövbelerini kabul edeceğini bildirmektedir.

27. Göktaşları düşmesi sonucu atmosferde toplanan toz zerreciklerinin oluşturacağı büyük bir duman bulutu.

28. Hariciler genelde çöl Arapları'dır. İslam öncesinde fakir bir halde yaşamışlardır. Çölde yaşamaya devam ettiklerinden İslâm'a girince de ekonomik durumları iyileşmez. Bunların fikirleri basit, tasavvurları dardır. Bu yüzden "dinde mutaassıp, mahakeme güçleri noksan" insanlardır. Çabuk öfkelenirler, kolaylıkla infiale kapılırlar. Yaşadıkları çöl misali, sert tabiatlı, katı kalplidirler. Haricîler gayri müslimler yerine hep müslümanlarla uğraşmışlardır.

İşte Yüce Allah'ın mücahitleri Kudüs'ü fethedip yönlerini Mekke ve Medine şehirlerine yönelttiklerinde oradaki rejimi devirdikten sonra...

Bu üç Büyük kıyamet alâmetinden sonra Mescîd-i Harâm ve Mescîd-i Nebevî harabeye dönmüştür.

Ve burada Tövbe Sûresi 17. âyetle bildirdiği gibi yüce Allah'ın bu mescitlerin mücahitler tarafından imar edilmesini âdeta emrediyor.

Ve yüce Allah o günün Mekke ve Medine'yi yöneten halk tarafından yani haricîler tarafından imar edilmesini istemiyor.

Çünkü onlar yahudi'ye karşı cihat etmediler mücahitlerle birlikte Kudüs'ü fethetmediler ve Yüce Allah onların tövbele-rini kabul etmedi.

Tevbe sûresi, âyetler

123. Ey iman edenler! Kâfirlerden yakınınızda olanlara karşı savaşın ve onlar (savaş anında) sizde bir sertlik bulsunlar. Bilin ki, Allah sakınanlarla beraberdir.

124. Herhangi bir sûre indirildiği zaman onlardan bir kısmı der ki: "Bu sizin hanginizin imanını artırdı?" İman edenlere gelince (bu sûre) onların imanlarını artırır ve onlar sevinirler.

125. Kalplerinde hastalık (kâfirlik ve münafıklık) olanlara gelince, onların da inkârlarını büsbütün artırır ve onlar artık kâfir olarak ölürlər.

126. Onlar, her yıl bir veya iki kez (çeşitli belâlarla) imtihan edildiklerini görmüyorlar mı? Sonra da ne tevbe ediyorlar ne de ibret alıyorlar.

127. Bir sûre indirildiği zaman, (göz kırıp alay ederek) birbir-

lerine bakar (ve): (Çevreden) sizi birisi görüyor mu? diye sorarlar, sonra da (sıvışıp) giderler. Anlamayan bir kavim oldukları için Allah onların kalplerini (imandan) çevirmiştir.

128. Andolsun size kendinizden öyle bir Peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. O, size çok düşkün, mü'minlere karşı çok şefkatlidir, merhametlidir.

129. (Ey Muhammed!) Yüz çevirirlerse de ki: Allah bana yeter. O'ndan başka ilâh yoktur. Ben sadece O'na güvenip dayanırım. O yüce Arş'in sahibidir.

İbrahim Osman Kâhyâoğlu / 2025